

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 339 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962 ΔΡ. 5

ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Σε αποκλειστικές εξομολογήσεις

Η «ΗΛΕΚΤΡΑ» ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ

Μια ταινία θα τιμήσει την Ελλάδα

ΑΘΩΣ: ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

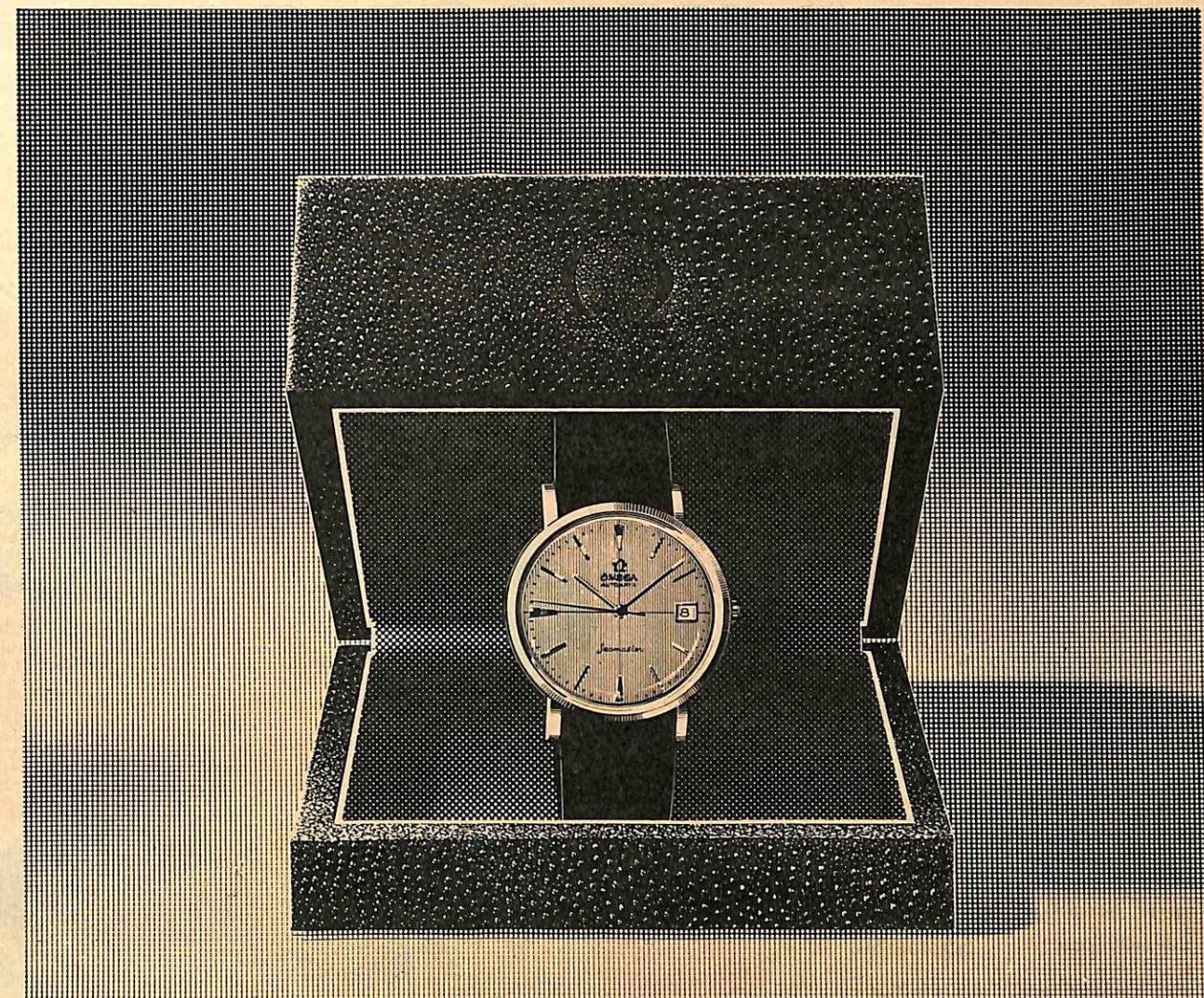
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμάι) 28-279, 33-431

Υποχρεούται

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Για μιὰ ὁλόκληρη ζωή...

- Ἕνα ρολόγι μεγίστης ἀκρίβειας, στεγανὸ καὶ ἀδραυστο.
- Θὰ εἶσθε ὑπερήφανοι νὰ ἔχετε εἰς τὸ χέρι σας ἓνα ἀπὸ τὰ ὑραιότερα δημιουργήματα τῆς Ἑλβετικῆς Ὁρολογοποιίας.
- Τὸ OMEGA σας δὲν θὰ σὰς κουράσῃ ποτέ. Τὸ κλασσικὸν καὶ ὑψηλῆς κλάσεως σκεδὸν τοῦ δὲν ἐπηρεάζεται καθόλου ἀπὸ τὴν μόδα: Θὰ εἶναι ἐξ ἴσου ὡραῖον μετὰ εἴκοσι ἔτη ὅπως καὶ σήμερα.
- Τὸ OMEGA - SEAMASTER δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὶς μεταβολές τῆς θερμοκρασίας, τὰ κτυπήματα καὶ τὶς μαγνητικὰς ἐπιδράσεις. Μιὰ τριπλὴ προστασία τὸ καδί σας ἀπολύτως ἀδιάβροχον μέχρι βάθους 60 μέτρων κάτω ἀπὸ τὸ νερό.

Ο ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
O M E G A - S E A M A S T E R

DE VILLE

Ω
OMEGA

Seamaster

- Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὀλυμπιακῆς χρονομετρήσεως τὸ OMEGA παραμένει ἀπὸ τὸ 1932 ὁ ἀπόλυτος κριτὴς χρόνων ἐπιδόσεως.
- Τὰ ὡρολόγια OMEGA παραδίδονται μὲ πλήρη ἐγγύησιν δι' ἓν ἔτος. Αὕτῃ ἡ ἐγγύησις ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὴν OMEGA WORLD ORGANIZATION πού λειτουργεῖ εἰς 129 χώρες

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς ὅλα τὰ καλὰ ὡρολογοπωλεῖα

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ **Λ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ**

ΣΤΑΔΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34.496
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36 — ΘΕΣ/ΝΙΚΗ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 74.111

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

- **ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΕ CALENDAR**
ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 3.500
ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 4.400
ΧΡΥΣΟΥΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 8.600
- **ΚΟΥΡΑΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕ CALENDAR**
ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 2.600
ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 3.400
ΧΡΥΣΟΥΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 7.400
- **ΑΥΤΟΜΑΤΑ**
ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 3.000
ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 4.100

ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE

...μέ το μοναδικό σύστημα κυκλικής κινήσεως

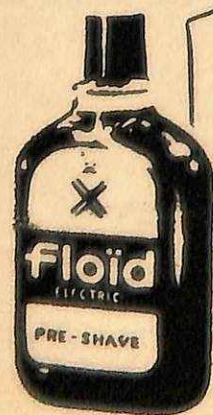
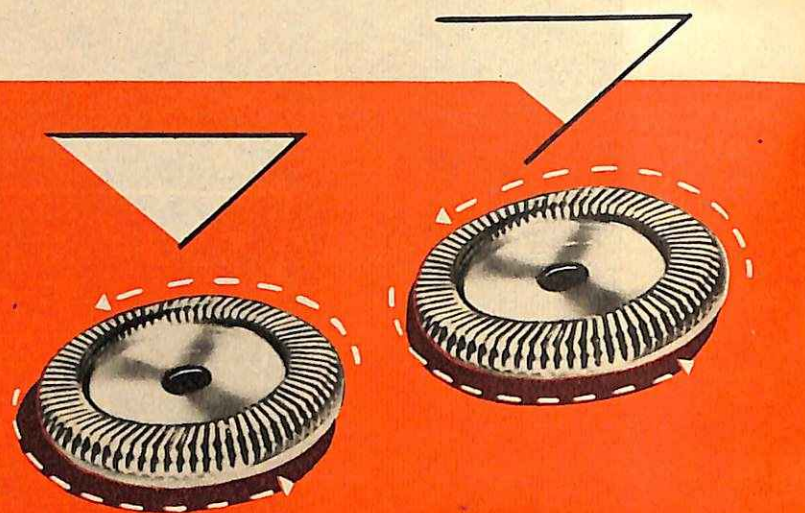
Μοντέλλο STANDARD Δρ. 400
Μοντέλλο » με δίκη Δρ. 500
Με κινητάς Κεφαλές Δρ. 800

Έπειδή τα γένια δεν φυτρώνουν
έτσι:

δεν μπορούν να κοπούν
έτσι:

Τα γένια φυτρώνουν προς όλες
τις κατευθύνσεις:

και δεν μπορεί παρά να ξυρίζονται
κυκλικά:

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟ 1-30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
.....οι αγοράζοντες μία
ηλεκτρική μηχανή
ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE
θα λαμβάνουν επίσημο
ΔΩΡΕΑΝ μία φιάλη
ΛΟΣΙΟΝ που χρησιμοποι-
είται πριν από το ξύρισμα

ΗΛ. ΞΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE

Ξυρίζουν απαλότερα, γρηγορότερα,
τελειότερα από κάθε άλλη!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 339 ΔΡΑΧ. 5.
ΕΤΟΣ Ζ' 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλίουπουλος
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη δρ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ('Αγίας Ζώνης 24, 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081

Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.

Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

Οί νεαρές καλόγριες

Νομίζω ότι πρέπει να απασχολήση σοβαρά την πολιτεία η δράση μερικών ατόμων, που με το πρόσχημα της εξ-
θεν θεραπευτικής κατηχήσεως έκμεταλ-
λεύονται την αφέλεια ή κάποια συναι-
σθηματική απογοήτευση αδυνάτων κο-
ριτσιών, για να τα οδηγήσουν σε μο-
ναστήρια. Με ποιά δικαίωμα αρπάζουν
από τα σπίτια τους εύπιστες κοπέ-
λες και αναστατώνουν ολόκληρες οίκο-
γένειες;

Πειραιεύς

Τ. Ο. ΙΩΑΝΝΟΥ

Δηλητηριώδη αέρια

Παρ' όλο το θόρυβο περί καπνίσμα-
τος και καρκίνου δεν δίνουμε, φαί-
νεται, όση θα έπρεπε προσοχή στους
διάφορους καπνούς, αναθυμιάσεις και
εξατμίσεις εργοστασίων, που βρίσκον-
ται ανάμεσα στα σπίτια και σε πυ-
κνοκατοικημένα σημεία των πόλεων.
Πολλές δισυμχανίες, αδόρυβες ίσως,
σκορπίζουν τους καπνούς τους και
δηλητηριάζουν συστηματικά τους κα-
τοίκους των συνοικιών. Και τα περισ-
σότερα από αυτά αναδίδουν όξεία, α-
εριώδη προϊόντα χημικών αντιδράσε-
ων, καυστικά αέρια, κλπ., που άσφα-
λώς δεν είναι και τόσο υγιεινά. Μία
έρευνα επί του θέματος αυτού θα α-
πεκάλυπτε ίσως πάρα πολλά πράγμα-
τα...

'Αθήναι

Π. Φ. ΧΡ.

Ο όχετός

Πρέπει να διέθετε μεγάλη επιμονή,
σιδερένια θέληση και... τσάμπα τη-
λέφωνο, αυτός ο θρασύς και Ιταμός
ύβριστής, που παρηνώχλησε με 16.322
χυδαία τηλεφωνήματα κάποιον ανώτερο
υπάλληλο. Γιατί είναι πραγματικός
αθλος να κάνει 181 τηλεφωνήματα την
μέρα με το αυτό θρωμένο περιεχο-
μένο, προς τον αυτόν αποδέκτη. Δεν
θα είχε άλλη δουλειά ο υβριστής, κέ-
νεντε λεπτά έπρεπε να επαναλαμ-
βάνη το εκνευριστικό τηλεφώνημά του.
Σκεφθήτε έναν άνθρωπο να υβρίζει συ-
νεχώς επί 3 μήνες... Άλλα πέραν της
ακράσιας αυτής περιπτώσεως, που έγ-
γίζει τα όρια της παραφροσύνης και

από τις δυο πλευρές, γεννάται το έ-
ρώτημα: Τι θα γίνει μ' αυτούς τους
«κυρίους», οι όποιοι επωφελούνται της
τηλεφωνικής ανωνυμίας για να διαχε-
τεύουν στο ακουστικό τον έσωτερικό
δόρυβο που τους πνίγει; Δεν υπάρ-
χει προστασία;

'Αθήναι

Τ. ΚΑΝ.

Το άπάνθρωπο αγώνισμα

Σε πολλές χώρες γίνεται σοβαρή
κίνηση να καταργηθή η πυγμαχία ως
βάρβαρο και άπάνθρωπο αγώνισμα.
Έπρεπε, δηλαδή, να θανατωθούν με-
ρικοί, για να αντιληφθούν οι άλλοι ό-
τι ο φόβος δεν μπορεί να είναι σπό-
ρ. Θα χάση τίποτε ο κόσμος αν στερηθή
αυτής της ρωμαϊκής απολαύσεως; Υ-
πάρχουν, εύτυχώς, και ευγενέστερα α-
γλήματα... Πρέπει να καταργηθή και
σε μās, γιατί ίσως σήμερα να μην έ-
χη αρκετούς οπαδούς, τίποτε όμως
δεν αποκλείει να φουντώση κ' εδώ καμ-
μιά παράμοια τρέλλα, και τότε, ποιος
θα συγκρατήση την ισολαία και το φι-
λοθεσίμον κοινό;

Πειραιεύς

ΠΕΡ. Χ.

Τουριστικά κείμενα

Σας αποστέλλω ένα πολυτελές δια-
φημιστικό φυλλάδιο του «Μόντ - Παρ-
νές». Όπως θα παρατηρήσετε και σεις
είναι εξαιρετικά φροντισμένο και με
καλαίσθητες φωτογραφίες. Διαβάστε,
 όμως, τις λεζάντες. Δεν υπήρχε ένας
άνθρωπος να ρίξη μία ματιά στο έλ-
ληνικό κείμενο; Βρίθει τυπογραφικών
σφαλμάτων και περιέργων φράσεων.
Κοιτάξετε: «Θαυμάσιες παύσεις» (δη-
λαδή διακοπές), «Καθημερινή συγκοι-
τωνία δια λεωφορείου δια τα θαυμάσια
μπάνια της Βούλας και Κοβουρίου»
(με έρωτηματικό). Και άλλοι «μια ά-
πό τας ωραιότερας ξενοδοχειακάς έγ-
καταστάσεις». Παρά κάτω διαβάσου-
με: δάσση, κλίμα, διευθύνσις, «προς
τας τεράτσας», Εστιάτώρα, μπρίτς,
τεράτσα, «Σαλόνια
κουρείων και περι-
ποιήσεις κολούνης».
Γιατί τέσα λάθη
σε τόσες λίγες έλ-
ληνικές λέξεις;
'Αθήναι Α. Α.

Ν2/64

Οργανώστε!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΛΩΝΙΕΣ

Κολώνιες με fino άρωμα, συμπλή-
ρωμα κάθε γοητευτικής παρουσίας.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΤΟΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Οικονομία χρόνου και χρήματος με
το σύστημα αυτοεξυπηρετήσεως.

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων - Βενιζέλου ΧΑΥΤΕΙΑ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Κανάρη 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων 171 - ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ

Η πείρα 3 γενεών στην υπηρεσία της σημερινής γενεάς

Παρκετίνη

LAMBO

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ

Βιβλία
που μάς
έδιδαν

«Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ». Μιλτιάδου Ι. Λογοθέτη. Έκδοσις Έθνικης Τραπέζης της Ελλάδος.

Ο διευθυντής Έμπορίου και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Ρόδου εξετάζει τον τουρισμό ως οικονομικό φαινόμενο και ειδικεύει το ζήτημα στα σχετικά προβλήματα της Ρόδου, σε συσχέτισμό με τα αντίστοιχα μεγέθη του εθνικού και, σε ώριμμένες περιπτώσεις, του ευρωπαϊκού τουρισμού. Μελετώνται επίσης οι προϋποθέσεις ανάπτυξης της Ρόδου, η οργάνωση των φορέων, οι ελλείψεις, και υποδεικνύονται τα μέτρα για την ορθολογιστική αύξηση της τουριστικής κίνησης, η οποία αποδίδει το δυναμικότερο στοιχείο της οικονομίας της Ρόδου. Η μελέτη του κ. Ι. Λογοθέτη είναι μία άρχη για την συστηματική μελέτη των θεμάτων που απέκτησαν εθνική σημασία.

«ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ». Γιάννη Δημ. Τριανταφυλλίδη, αρχιτέκτονος. Θεσσαλονίκη.

Το δεύτερο μέρος της μελέτης του γενικού οικιστικού προβλήματος της Θεσσαλονίκης. Ο κ. Γ. Δ. Τ. τοποθετεί το πολεοδομικό θέμα της πόλεως και της περιοχής της μέσα στα συγκεκριμένα πλαίσια ενός προγράμματος, εξετάζει τα προβλήματα που παρουσιάζονται, προτείνει λύσεις και ταυτόχρονα συντάσσει το προκαταρκτικό διευθύνον πολεοδομικό σχέδιο της ευρύτερης Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ». Όργανον του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας. Τεύχος 55. Από τα περιεχόμενα: Οι μελέτες των κ. κ. Δημ. Κυριαζή, «Διοικήσεις επιχειρήσεων». Σπ. Μόνικα, «Η παραγωγικότητα της ελληνικής βιομηχανίας χάρτου». Σπ. Τζάκη, «Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευσις των ανηλίκων». Κ. Καλογήρου, «Επεγγελματική εκπαίδευσις και προσανατολισμός εν Γαλλία». Επίσης άρθρα: «Επί της εξέλιξης του ελέγχου ποιότητας», διά τὰ «Σεμινάρια επί της συνδέσεως της Ελλάδος μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκῆς Οικονομικῆς Κοινότητος», διά τὰ «Ὀπτακουστικά μέσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς παραγωγικότητος», εἰδησεογραφία ἀπὸ τὴν δραστηριότητα ΕΛ. ΚΕ. ΠΑ., πληροφορία ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον κλπ.

«Ο ΑΙΩΝ». Μηνιαία επιθεώρησις πολιτικῆς, οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐρεῦνης. Διευθυντὴς Ο. Λέφας - Τετίνης. Ἀπόψεις, ἄρθρα γιὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εκπαιδευτικὰ θέματα, οικονομικὴ ἐπισκόπησις, ναυτικὴ κίνησις, διεθνὴς επικαιρότης.

«ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ». Τεύχος 328. Ἀρθρα τῶν κ. κ. Σπ. Λιζάρδου, Π. Ταμπιδάρου, Δ. Καραμάκου, Γρ. Κουιμάτη, Χ. Λάμπρου, Ι. Μαρκάκη, Κ. Λιβανού, Δ. Καλλιτσινάκη. Σημειώματα, ἀνασκοπήσεις, σφάλματα, εἰδήσεις κλπ.

«ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ». Τριμηνιαία ἔκδοσις τῆς «Ἑλληνικῆς Μορφωτικῆς Ἐκδρομικῆς Λέσχης». Πρόγραμμα ἐκδρομῶν καὶ συνεργασίας τῶν Ἡλ. Βενέζη, Ἀ. Πετρόχειλου, Κ. Καλογήρου. Ἀ. Ἀρφάνη, Α. Θεοχαρίδη.

γνώριμα

Χαρούμενο
Πάχα

Sambo

Terylene Ἀγγλίας
Grolan Γερμανίας

Πλίσσέ Φούστες
Παιδικές **ΔΡΧ. 140**
Πλίσσέ Φούστες
Γυναικείες **ΔΡΧ. 195**
Πλίσσέ Φορέματα
Μοντέρνα **ΔΡΧ. 340**
Πλίσσέ Φορέματα
ἐγκυμοσύνης **ΔΡΧ. 490**

ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ
ΜΕΤΡΑ ΣΑΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜ-
ΜΙΑ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ

ΔΕΝ ΤΣΑΛΑΚΩΝΟΥΝ
ΔΕΝ ΞΕΠΛΙΣΣΑΡΟΥΝ

Διότι τὰ ὑφάσματα εἶναι
Εὐρωπαϊκά καὶ πλίσσά-
ρονται στὴν τελειότερη
Γερμανικὴ μηχανὴ
Permanent Plissee.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις

ΦΛΕΞ-ΦΟΡΜ
Κοντινέι

ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 39
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22

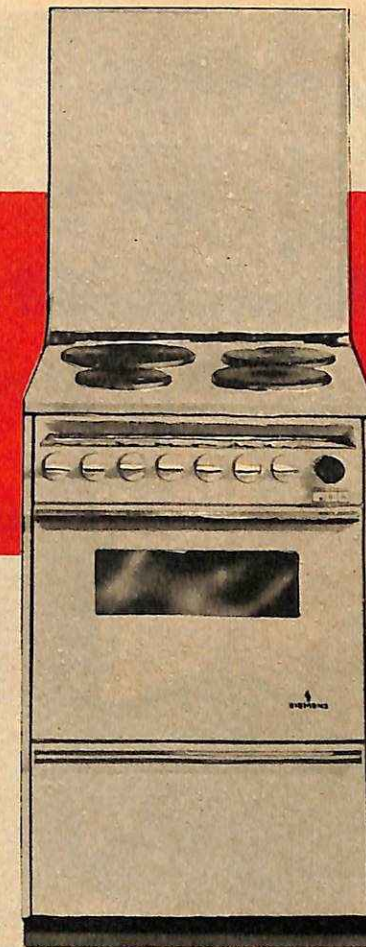
SIEMENS

Διαλέξτε
ένα μαγειρείο Σήμενς
στά μέτρα
τῆς κουζίνας σας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΥΠΩΝ

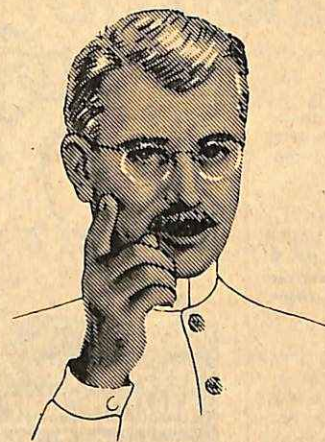
ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΑΝΤΡΑΝ
ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ
ΠΟΡΤΑ ΔΙΑΦΑΝΗΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΠΛΑΚΑ PROTODYN

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.

Εύκολες
πληρωμές

Olympic

ὁ γιατρός
προστάζει:

Γιὰ τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξι τοῦ
παιδιοῦ χρειάζονται θιταμίνες
Α, C, D, Ριμποφλαβίνη, Θειαμίνη,
Φωσφόρος, Κάλλσιουμ καὶ μεταλ-
λικὰ συστατικά. Εἶναι ἀπαραίτητα!

Ένα χρυσό κουτί γάλα
ΣΙΣΣΥ EXTRA, δέν εἶναι
μόνον κουτί+γάλα+ζά-
χαρι.

Τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA εἶναι
ἐμπλουτισμένο μεθ' ὅλες
τὶς θιταμίνες καὶ τὰ
συστατικά πού ὀρίζει
ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη.

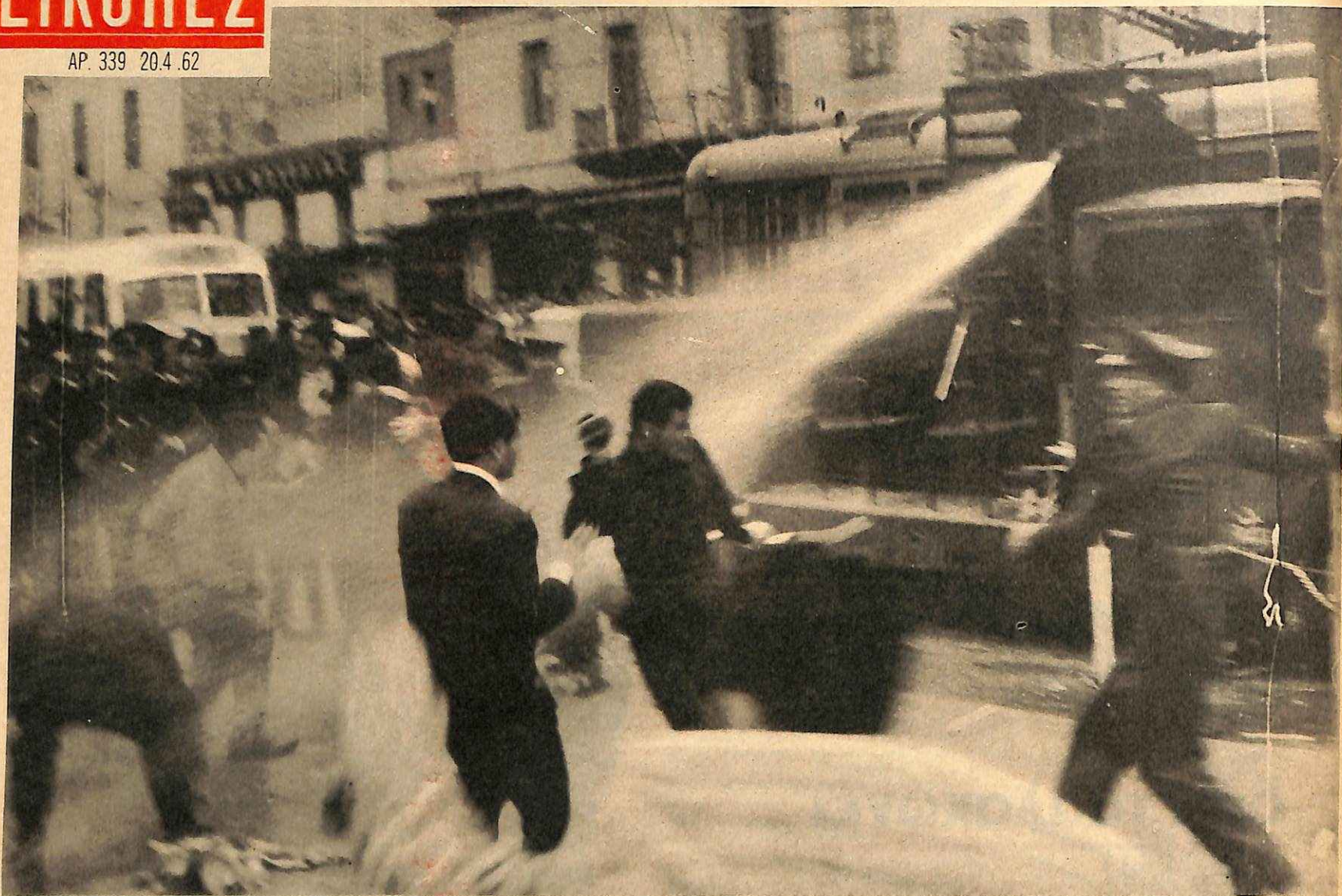
Τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA εἶναι
γάλα θιταμινοῦχο.

Τὸ ΣΙΣΣΥ ΕΒΑΠΟΡΕ, πρὸ τῶν
τῶν ἰδίων ἐργαστησίων, εἶ-
ναι πλούσιο σὲ θιταμίνες
καὶ ἐγγυημένο ἀπὸ κάθε
πλευρά. Ἐνδείκνυται γιὰ κά-
θε ἡλικία καὶ χρῆσι.

ΣΙΣΣΥ EXTRA

Τὰ ὀλλανδικὰ ἐργαστήσια ΣΙΣΣΥ προηγουμένη πάντοτε σὲ ἐπιστημονικὴς δελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις.

Η φοιτητική άναταραχή

Ούτε η καταιονιστική ψυχρολουσία (άνω) από τις πυροσβεστικές άντλίες, ούτε οι επιθέσεις των αστυνομικών οργάνων στάθηκαν ικανές να μειώσουν το ζήλο. Οι φοιτηταί επανήλθαν, και έτσι οι κεντρικοί δρόμοι των Αθηνών μεταβλήθηκαν σε πεδίο συγκρούσεων. Κέντρο εξορμήσεων ο πρό του πανεπιστημίου χώρος (δεξιά), όπου ο Καραής, ο διδάσκαλος της μετριοπαθείας, περιεβλήθη μεγάλων - σύμβολο του σύγχρονου πνεύματος της εξέγερσης. Αποτέλεσμα: Δεκάδες τραυματίαι, κλείσιμο του πανεπιστημίου, παραρτήματα έφημερίδων, συζήτηση στη Βουλή και σάλος.

(Central Press Photo)

(Φωτ. 'Ηνωμένων Φωτορεπόρτερς)

Έπαναστατικό όχημα

Το στάδιο των πειραματισμών έτελείωσε. Από το προσεχές καλοκαίρι στην Ουαλλία εγκαθίσταται η πρώτη τακτική συγκοινωνιακή γραμμή με «χόδεκρραφτ» Βίκερς VA-3. Το επαναστατικό αυτό όχημα, που θα εκτελή δρομολόγια υπεριπτάμενο σε ελάχιστο ύψος από την θάλασσα, ζυγίζει συνολικά 11 τόννους και κινείται με τέσσερις τουρμπίνες. Θα είναι σε θέση να μεταφέρει είκοσιπέντε επιβάτες ή δύο τόννους εμπορεύματα.

Η ελληνική άνεξαρτησία

Οι όμογενείς της Νέας Υόρκης έ-
ώρτασαν μεγαλοπρεπώς και έφέτος
την επέτειο του 'Αγώνος της 'Ανε-
ξαρτησίας. 'Η παρέλαση διήλθε από
την Πέμπτη Λεωφόρο - τον όμφαλό
της αμερικανικής μητροπόλεως. 'Ω-
ραιότατες λευκοντυμένες νέες ήταν
οι κυρίες της τιμής στο άρμα της
«Μίς 'Ελληνική 'Ανεξαρτησία 1962»
δίδος Κατερίνας Ζαπάνη, το όποιο
στη φωτογραφία πλησιάζει την 79η
'Οδό, όπου έτερματίσθη η παρέλαση

(United Press Photos)

Η πρώτη κυρία

(Associated Press Photo)

Το έμβλημα του Λόρδου Δημάρχου του Λονδίνου δείχνει σ' ένα συμπατριώτη της βουλευτή ή Κα Νγκό Ντίν Νού, πρώτη κυρία του Βιετνάμ και γυναικαδέλφη του έργενη προέδρου κ. Νγκό Ντίν Ντιέμ. 'Η ωραιότατη Κα Νού ήγήθη πενταμελούς αντιπροσωπείας βουλευτών της χώρας της, οι όποιοι έπεσκέφθησαν το Λονδίνο.

(Φωτ. 'Ελληνικών Φωτορεπορτάζ)

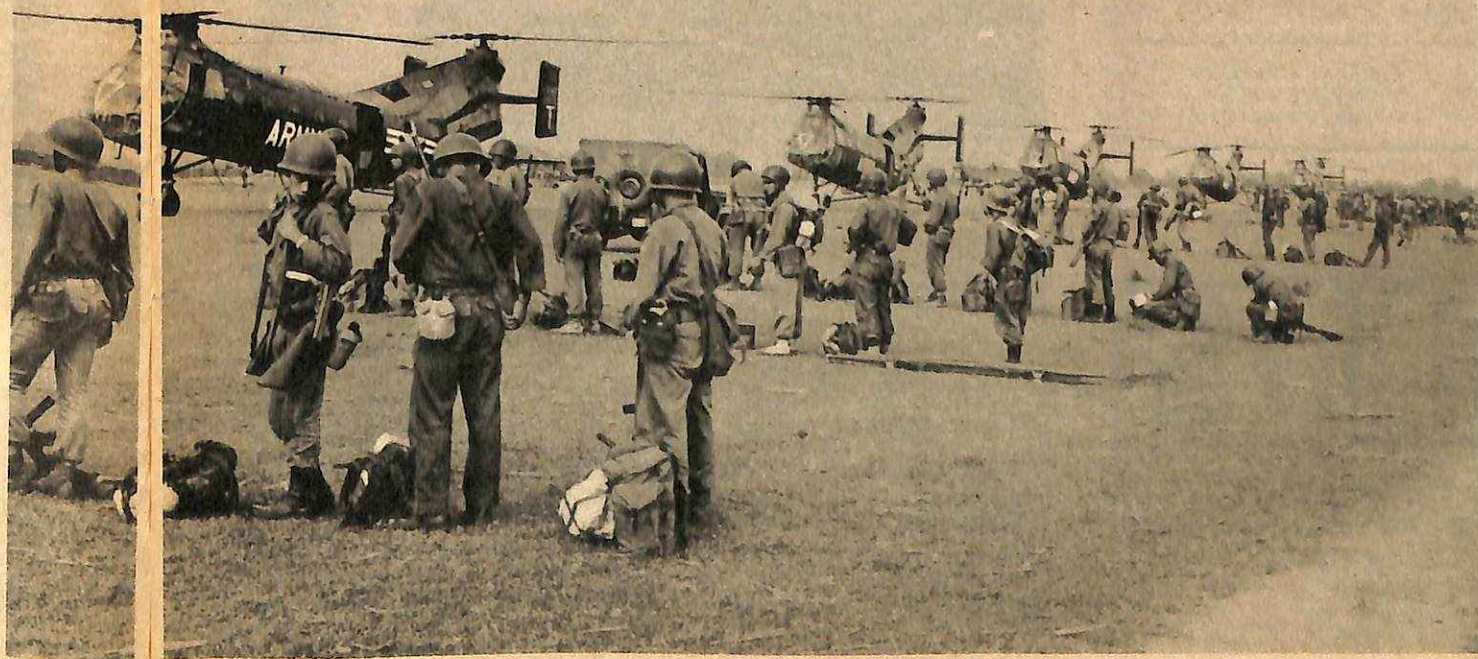
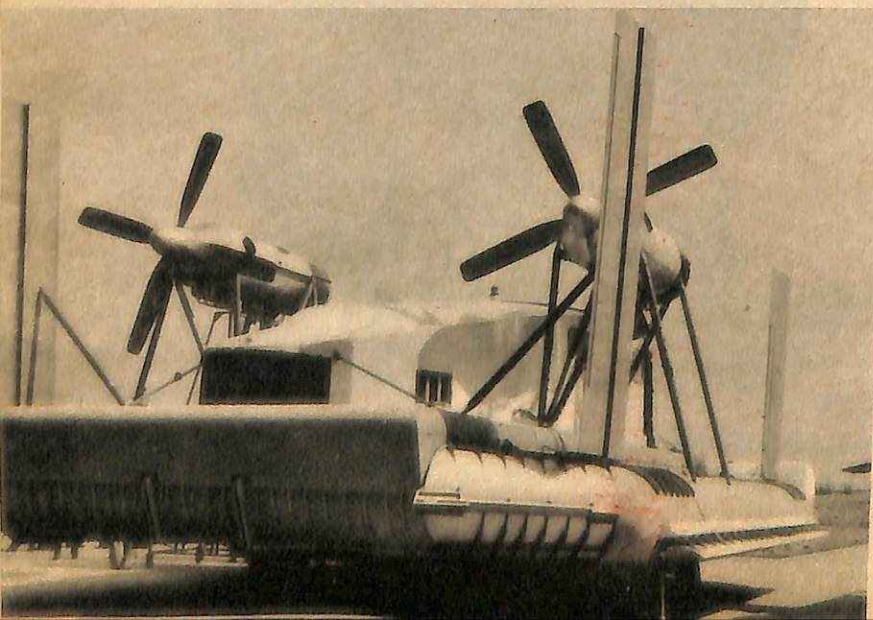

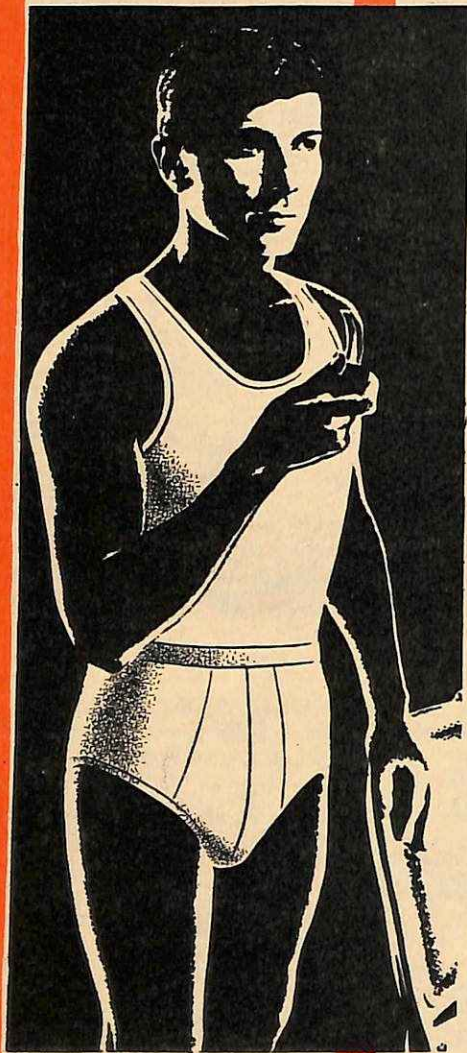
(Associated Press Photo)

Οι άφιχθέντες πρό ήμερών στην 'Ελ-
λάδα όμογενείς της οργανώσεως
ΑΧΕΠΑ διενήργησαν, πρό του κα-
τάπλου του υπερωκεανίου «Βασίλισ-
σα Φρειδερίκη» στον Πειραιά, έρα-
νο μεταξύ τους, το ποσόν του όποιου
άπεφάσισαν να προσφέρουν στη Βα-
σίλισσα, να το διαθέση για τα όρ-
φανά 'Ελληνόπουλα. Στη φωτογρα-
φία, το βασίλικό ζεύγος, ενώ ή Βα-
σίλισσα Φρειδερίκη αποδέχεται από
τον όμογενή κ. 'Ιωάννη 'Αλεξάντερ,
εκ Καστελλορίζου, πρόεδρο της έ-
ρανικής έπιτροπής, την έπιταγή.

Θερμός πόλεμος

Με πλήρη εξάρτηση μάχης, κυβερνη-
τικά τμήματα του Βιετνάμ αναμέ-
νουν να επιδιδασθούν σε αμερικανι-
κά ελικόπτερα, για τη διενέργεια
ταχύτατης έπιδρομής, έπειτα από
την έπισήμανση ισχυρής δυνάμεως
των κομμουνιστών Βιέτ Κόνγκ. Με-
τά την πρώτη σύγκρουση και τη δι-
άλυση ενός λόχου τους, οι έπανα-
στάται -1.000 περίπου άνδρες- δι-
ελύθησαν και μπήκαν στη ζούγκλα.

Αλλαγή
έποχης

άλλαγή
ρουχισμού.

ΑΝΔΡΙΚΑ
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ

σε μία
υποδειγματική
ποικιλία.

ΦΑΝΕΛΛΑΙ βαμβακερά
Σ Π Ο Ρ
από δρχ. 14,60 έως 43

ΕΣΩΒΡΑΚΑ βαμβακερά
από δρχ. 22 έως 64

ΦΑΝΕΛΛΑΙ βαμβακερά
KONTO MANIKI
από δρχ. 19,40 έως 85

ΕΣΩΒΡΑΚΑ βαμβακερά
Σ Λ Ι Π
από δρχ. 26,70 έως 39

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΜΑΛΛΟΒ.
Σ Π Ο Ρ
από δρχ. 57 έως 66

ΕΣΩΒΡΑΚΑ ύφασματίνα
ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΑ
από δρχ. 26 έως 40

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΜΑΛΛΟΒ.
KONTO MANIKI
από δρχ. 65 έως 95

ΕΣΩΒΡΑΚΑ Μάλλοβαμβ.
ΜΑΚΡΥΑ
δρχ. 110

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΜΑΛΛΙΝΑΙ
Σ Π Ο Ρ
από δρχ. 73 έως 96

ΕΣΩΒΡΑΚΑ Μάλλινα
ΜΑΚΡΥΑ
από δρχ. 152 έως 181

έπίσης ΠΛΗΘΟΣ άλλων
ποιιοτήτων και τιμών δά
θρήτε στο ΜΕΓΑΛΟ ειδικό τμήμα μας

ΔΡΑΤΩΝΑΣ Α.Ε.

ΚΑΙ Ο,ΤΙ ΑΛΛΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
Ο ΑΝΔΡΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΝΤΥΘΗ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΚΟΥΦΗ ΩΣ ΤΑ ΝΥΧΙΑ

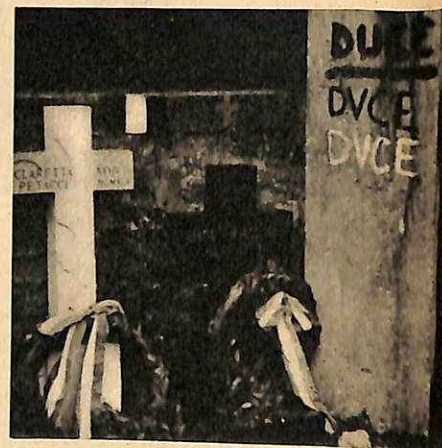
(Keystone)

Επέτειος

Με ογκώδεις στρατιωτικές παρελάσεις εορτάστηκε στη Βουδαπέστη η 17η επέτειος της εγκαθίδρυσης του κομμουνιστικού καθεστώτος. Το πεζικό της Ούγγαρίας παρελαύνει σύμφωνα με τον σοβιετικό τρόπο.

Οί όπαδοι

Ένας μαύρος σταυρός με το όνομα Μπενίτο Μουσολίνι, στέφανα δάφνης και επιγραφές «Ντούτσε» εναφανίσθησαν μυστηριωδώς δίπλα στον τάφο της Κλάρας Πετάτσι, εκεί όπου τουφεκίσθηκαν το 1945 ο 'Ιταλός δικτάτωρ κ' η έρωμένη του.

Στιγμή θριάμβου

Οι Έλβετοι και οι 'Ιταλοί εργάτες, που διανοίγουν το τούνελ των Άλπεων, συναντήθηκαν. Το γιγαντιαίο θουνό ενέδωσε. Στιγμές αγγαλιάσεως, που μετεβλήθησαν αργότερα σε πένθος, όταν μαθεύτηκε ότι μία χιονοστιβάδα σκότωσε 3 εργάτες

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ, Η ΑΠΑΤΗ ΚΑΙ Η ΒΙΑ ΩΣ ΜΕΣΑ ΔΙ' ΕΝΑ ΔΗΘΕΝ ΘΕΑΡΕΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΑΣΚΗΤΙΚΗΣ

Ο κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΑΛΥΕΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΛΙΒΕΡΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΠΙΣΤΙΑΣ

Δέν έκλεισεν ακόμη η μελαγχολική ιστορία των πέντε κοριτσιών του Πειραιώς, που εγκατέλειψαν κατά τās άοχās του μηνός τās οικογενείας των, κατέφυγαν εις ένα μοναστήρι της Μεσσηνίας και έφθρασαν τὸ ράσο τής μοναχής. Υπεχρεώθησαν, βέβαια, αἱ φυγάδες νά ἐπιστρέψουν εις τὰ σπιτία των, κατόπιν παρεμβάσεως τών άρχών, εις τās όποίās προσέφυγαν οἱ οἰκείοι των. Άλλά δέν έχουν πλέον εκεί «μένουσας πόλιν». Εἶναι ἄλλοι έντελώς άνθρωποι...

Ἡ περίπτωση των, πάντως, παρουσιάζει γενικώτερον ένδιαφέρον και ἔχει προκαλέσει εὐλόγους άνησυχίας εις τούς γονεῖς κοριτσιών. Διότι από τὰ στοιχεῖα πού ἤλθαν εις φῶς άποδεικνύεται ότι κινούνται μεταξύ μας πολύ ἐπιτήδριοι στρατολόγοι τοῦ μοναστικού βίου, πού ἔχουν τήν ύποστή-ριξιν δραστηρίων όργανώσεων και πού ἡμποροῦν νά ξηράνουν τήν ψυχήν κάθε ανθρώπου.

Τὰ πέντε αὐτά κορίτσια οὔτε ἀνήλικα ἦσαν, οὔτε ἔρρημα, οὔτε ἄρρωστα, οὔτε ἀγράμματα, οὔτε άεργα. Εἶχαν περάσει τὸ συγκλονιστικόν στάδιον τής ἐφηβείας (ἡ ἡλικία των ἔκυμαίνοτο μεταξύ 22 και 24 ἐτών), ἔζοῦσαν με τās οικογενείας των (τιμίας μικροαστικές και ἐργατικές οικογενείας) και εἶχαν τὰ περισσότερα άρετὴν μόρφωσιν: Ἀπολυτήριον γυμνασίου, δίπλωμα ἀγγλικῶν και πτυχίον λογιστικής ἡ μία, άπολυτήριον γυμνασίου ἐπίσης ἄλλες δύο. Εἰσάγοντο και οἱ πέντε (λογίστρια, μοδίστρα, κεντήστρα, πουκαμισού, εργάτρια). Ὁ ἀδελφός μίας εἶναι ἱατρός· ἡ μητέρα ἄλλης, συναξιούχος διδασκάλισσα. Τὸ περιβάλλον των ἦτο θρησκευόμενον, ἀλλ' ὄχι θρησκόληπτον. Καί αὐταί, ὅπως βεβαιώνουν οἱ οἰκείοι των, ποτέ δέν εἶχαν ἐκδηλώσει τάσεις φυγῆς από τὰ ἑγκόσμια. Εἶχαν τίς κοινωνικές σχέσεις των, τίς συντροφίές των, τίς φιλίες των. Ἐφρόντιζαν τὸν ἑαυτὸν των και τούς ἄρεσε και ὁ κινηματογράφος και τὸ θέατρον. Μὲ μίαν λέξιν ἦσαν πέντε φυσιολογικά κορίτσια.

Όταν, ὕστερα από ὀλίγων ἡμερῶν παραμονῆν εις τὸ μοναστήρι τής Χρυσοκελλαρίας Μεσσηνίας, τὰ ἀντίκρυσαν, εις τās 5 Ἀπριλίου, οἱ οἰκείοι των, ἦσαν ἀγνώριστα. Εἶχαν ὑποστῇ καταπληκτικὴν μεταμόρφωσιν και εις τήν ἑκφρασιν τοῦ προσώπου των και εις τὸν ψυχισμόν των. Βλέμμα ψυχρὸν, ἀδιάφορον και ἑθρικόν. Συγκίνησις καμμία. Οἱ οἰκείοι των κλαίουσαν και τās ἱκετεύουσιν. Καί αὐταί μένουσαν ἀνάγλυτοι. Μίαν τήν πλησιάζει ἡ μητέρα τής διὰ νά τήν ἀγκαλιάσῃ. Καί αὐτὴ τής λέγει με ἀποστροφήν σχεδόν: «Μὴ με ἀγγίζεις, μητέρα. Εἶναι ἁμαρτία». Ἀλλήν τήν πληροφοροῦν ότι πεθαίνει ἡ μητέρα τής από τὸν καημό. Καί αὐτὴ ἀπαντᾷ μαρμαρίν: «Θά προσευχηθῶ εις τὸν Θεόν ν' ἀναπαύσῃ τήν ψυχὴν τής». Εἰς τρίτην ἀναγγέλλουσιν ότι εἶναι ἄρρωστη ἡ ἀδελφὴ τής. Καί αὐτὴ τούς ἀνακοινώνει με ὑπηρεσιακὸν ὕφος: «Θά παρακαλέσω τήν Παναγία νά τήν κἀν καλὰς...

Όταν, χάρις εις τήν παρέμβασιν τοῦ μητροπολίτου Γόρτυνος - Μεγαλοπόλεως, τοποτηρητοῦ τής μητροπόλεως Μεσσηνίας, ὑπεχρεώθησαν νά ἐγκαταλείψουν τήν μονήν, ἐζήτησαν νά προσαχθοῦν ἐνώπιον τοῦ εισαγγελέως Καλαμών και τοῦ εἶπαν: «Ματαιοπονοῦν οἱ οἰκείοι μας, οἱ όποιοι προσπαθοῦν νά μās άποτρέψουν από τήν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά τήν ἀκολουθήσωμεν παντὶ σθένει. Ἡ περιπέτεια μās αὐτὴ εἶναι θέλημα Θεοῦ, πού μās δοκιμάζει». Καί τώρα εις τὰ σπιτία των μένουσαν κλειδωμένοι στὰ δωματία των, προσεύχονται συνεχῶς και δέν ἀνταλλάσσουν λέξιν με τούς ἰδικούς των, οἱ όποιοι διερωτῶνται εις στιγμὰς ἀπογνώσεως: Ὑπνωτισμένες εἶναι ἢ τίς ἐπότισαν κανένα μυστηριώδες φάρμακον, πού ἀλλοίωσε τήν προσωπικότητά των;

Ότι ἔχει ὑποστῇ ἀλλοίωσιν ἡ προσωπικότης των εἶναι ἀναμφισβήτητον. Θά πρέπει ὅμως ν' ἀποκλεισθῇ και τοῦ ὑπνωτισμοῦ και τοῦ φαρμάκου ἡ ἐκδοχή. Ἡ μεταβολὴ εἶναι ἀποτέλεσμα θραδείας ἐξεργασίας, πού ἐγίγεν ἀντιληπτὴ από τούς οἰκείους τήν τελευταίαν στιγμὴν, με τὸ δάμα τής δμοβικής φυγῆς. Τώρα ἀναπολοῦν οἱ ἰδικοὶ των ότι τὸ κακὸν ἤρχισε πρὸ τριετίας περίπου, ὅταν ἐπέδραμάν εις τήν περιοχήν των μία δύσμορφη, στριμμένη και αὐταρχικὴ «μοναχή» και μία εὐγλωττη, μορφωμένη και δυναμικὴ «κατηχήτρια» - πράκτορες και αἱ δύο θρησκευτικῆς όργανώσεως. Ἐπλησίωσε πολλὰ κορίτσια τὸ συνεργαζόμενον αὐτὸ ζεῖλος τών ἐχθρῶν τής ζωῆς, ἐπεσήμανεν ἐκεῖνα πού θά ἡμποροῦσαν νά γίνουν θύματά του και ἐργάσθη με σοφὴν μεθοδικότητα. Ἡ πεντάς τών φυγάδων τής Χρυσοκελλαρίας ἀντιπροσωπεύει μίαν μόνον από τās ὁμάδας ἀπαρητῶν τής χαράς, πού ἔχουν συγκροτήσει. Αἱ ἄλλαι τίς οἶδε πότε και πῶς θά ἐκδηλωθοῦν.

Γνωρίζομεν τώρα τήν «μέθοδον δράσεως» τών προσηλυτιστριών: Στενὴ και ἀδιάκοπος πολιορκία τών κοριτσιῶν πού ἐπεσημάνθησαν, ὥστε σιγά-σιγά ν' ἀποκοποῦν ψυχικῶς από τὸ περιβάλλον των και νά γεμίζουν δλαί αἱ διαθέσιμοι ὥραι των με τούς κατηχητικούς λήρους τών πρακτῶν τής όργανώσεως. Ἐπισκέψεις καθημεριναὶ στὰ σπιτία των με διαφόρους προφάσεις, τηλεφωνήματα, σημειώματα, συγκεντρώσεις εις έντευκτήριον (τὸ δωματίον μίας ἔρρημης, άσχημης και άτυχῆς κοπέλλας, πού ἡ πολιομυελίτις τήν εἶχεν ἀφήσει ἀνάπηρη) και παραπομπὴ των κατόπιν εις τὸ «κατηχητικόν» τής θρησκευτικῆς όργανώσεως. Ὅταν αἱ δύο στρατολόγοι τοῦ μοναχισμοῦ διεπίστωσαν ότι τὰ κορίτσια εἶχαν ταίμησει γιὰ καλὰ και ότι ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀνησυχίσουν οἱ οἰκείοι των, ἤρχισαν νά τούς διδουν μαθήματα συνωμοτισμοῦ: Δέν εἶναι ἀνάγκη νά συζητᾷτε τὰ θεῖα με τούς δικούς σας. Αὐτοὶ ποτέ δέν θά σᾶς καταλάβουν. Οὔτε ἡμποροῦν νά σώσουν τήν ψυχὴν των. Καί καλὰ θά κάνετε νά μὴ δείχνετε ἀποστροφή πρὸς τὰ ἑγκόσμια...

Ἡ ὑποκρισία και ἡ ἀπάτη εις τήν ἀποθέωσιν των, ἐν ὄνοματι τής «σωτηρίας τής ψυχῆς». Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὁ ἀδελφός τής μίας (πού εἶχε λάβει ἥδη τὴν ἀπόφασιν τής νά γίνῃ «νύμφη τοῦ Χριστοῦ») τής ἐμίλησε γιὰ κάποιο συνοικέσιο. Καί αὐτὴ ὄχι μόνον δέν ἔφερε καμμίαν ἀντίρρησην, ἀλλὰ ἐξεδήλωσε και ἰδιαίτερον (παραπλανητικόν) ένδιαφέρον, συμφώνως πρὸς τήν «καθοδήγησιν» πού εἶχε λάβει. Τήν παραμονὴν τής ἡμέρας πού ὥριση διὰ τήν φυγὴν, οἱ περισσότερες εἶχαν δάσει μιγικουτὶ στὰ μαλλιά τους - διὰ λόγους καμουφλᾶς ἐναντι τών οἰκείων των (πού τὸσον ἐνηρμονίζετο με τήν θηλικὴν τρικυμίαν τής προσδοκίας τοῦ ἐνυμφίου Χριστοῦ)...

Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ δύο στρατολόγοι εἶχαν ἐξαπολυθῇ εις ἀναζήτησιν ἀργούσης μονῆς, διὰ νά τήν μετατρέψουν εις ἰδικὴν των. Ἐπληροφορήθησαν ότι ἡ Χρυσοκελλαρία ἦτο ἐγκαταλειμμένη. Παρουσιάσθησαν, λοιπόν, πρὸ ἐξαμήνου εις τήν μητρόπολιν και ἐζήτησαν τήν ἄδειαν νά παραμείνουν ἐκεῖ. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ στρατηγεῖον ἔστειλαν τὸ μήνυμα - διαταγὴν πρὸς τὰ πέντε κορίτσια και τήν ἀνάπηρον διὰ νά φύγουν. Καί ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη με ἀπόλυτον ἀκρίβειαν, πού ἀποδεικνύει πλήρη ἐπιβολὴν τών κατηχητριῶν, ἀλλὰ και ἀριότητα όργανώσεως. Διότι τὰ κορίτσια ἔφυγαν ταυτοχρόνως από τὰ σπιτία των, χωρὶς κανεὶς ν' ἀντιληφθῇ τίποτε. Καί διότι, ὅταν ἔφθασαν εις τήν Καλαμάταν, δέν ἐπερίμεναν ἐκεῖ ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον, τὸ όποῖον τὰ ὡδήγησεν ὁμῶς εις τήν μονήν. Ὅλα αὐτὰ μαρτυροῦν ότι πίσω από τήν δύσμορφον «μοναχήν» και τήν εὐγλωττον «λαϊκὴν» ὑπάρχει δόλοκληρος όργανώσις - με ἀνθρώπους τής εις τὸν Πειραιά, με ἀντιπροσώπους τής εις τήν Καλαμάταν, με ἰδιόκτητα αὐτοκίνητα, με χρήματα πού διαθέτει διὰ προσηλυτιστικούς σκοπούς. Ἡ μονὴ τής Χρυσοκελλαρίας (παρὰ τὸ ὄνομά της) δέν ἔχει περιουσίαν. Καί αἱ στρατολόγοι, πού εἶχαν ἐγκατασταθῇ από ἐξαμήνου εις αὐτήν, και τὰ θύματά των από κάποιον ἔπρεπε νά συντηροῦνται.

Μόλις ἔφθασαν τὰ κορίτσια, ἡ δυσειδὴς «μοναχή» και ἡ «λαϊκὴ» συνεργάτις τής τούς ἐφόρεσαν ράσας και τὰ ἔκρυψαν, χωρὶς νά ζητήσουν τήν ἔγκρισιν τοῦ τοποτηρητοῦ τής μητροπόλεως, ὅπως ὀφείλαν. Καί ὅταν κατέφθασαν ἀλλόφρονες εις τήν μονήν οἱ οἰκείοι των, τούς εἶπαν ότι δέν ἔχουν ἰδέαν. Καί εις τὰ δογана τής χωροφυλακῆς, πού ἐζήτησαν από τās δεσμοφύλακας νά παραδώσουν τὰ θύματά των, ἰσχυρίσθησαν ότι τὰ κορίτσια εἶχαν φύγει και ἤρχισαν νά ὑβρίζουν και ν' ἀπειλοῦν ὑστερικούς χωροφύλακας, δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς. Εὐτυχῶς. Διότι ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν συρροὴν ἀδικημάτων. Ἐτεῖσι, ὁ τοποτηρητὴς τής μητροπόλεως διέταξε τήν ἐκδίωξιν τών κοριτσιῶν από τήν μονήν, μολοντί ἦσαν ἐνήλικα, και ἀντιμετωπίζει τὸ κλείσιμόν τής, ἡ δὲ δικαιοσύνη διεξάγει ἀνάκρισιν κατά τών δύο στρατολόγων, ἐπὶ «παραπλάνησις ἀρχῆς».

Ἡ θλίβερά αὐτὴ ἱστορία ἀποδεικνύει ότι δέν εἶναι μόνον οἱ ἐχθροὶ τής ἡθικῆς και οἱ ἐκμεταλλευταὶ τών γυναικῶν ὁργανωμένοι. Εἶναι και οἱ ἐχθροὶ τής ζωῆς και ἐκμεταλλεῖται τής ἀφελείας, οἱ όποιοι εἶναι και περισσότερον ἐπικίνδυνοι, διότι ὄχι μόνον δέν ἔχουν συναίσθημα ἐνοχῆς, ἀλλὰ και πιστεύουν ότι ἐπιτελοῦν θεάρεστον ἔργον, θάπτοντες τὰ νεῖατά μέσα εις σκοτεινὰ κελλιά και διαλύοντας οικογενείας...

Γρηγόριος Β.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ααρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. (Λουκᾶς, α' 5).

Σήμερα, τὸ μικρὸ χωριό, κοντὰ στὴν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομάζεται Ἐὶν Κερέμ. Ἀλλὰ εἶναι τὸ ἴδιο, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε ὁ γιὸς τοῦ Ζαχαρία καὶ τῆς Ἑλισάβετ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

ΕΥΛΑΒΙΚΗ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

Ἕνα ἀνοιξιὰν ταξίδι σιὸς Ἁγίους Τόπους—
κοιλίδα τῆς ὁρησκείας σοῦ κήρυξε τὴν ἀγάπην

Φωτογραφίες τοῦ Κάρος

«Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. (Ματθαῖος, κς' 14 - 15).

Ἕνα ἀπὸ τὰ τριάκοντα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ νόμισμα τοῦ Αὐγούστου, ποὺ βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῶν Φραγκισκανῶν, στὴν Ἱερουσαλὴμ.

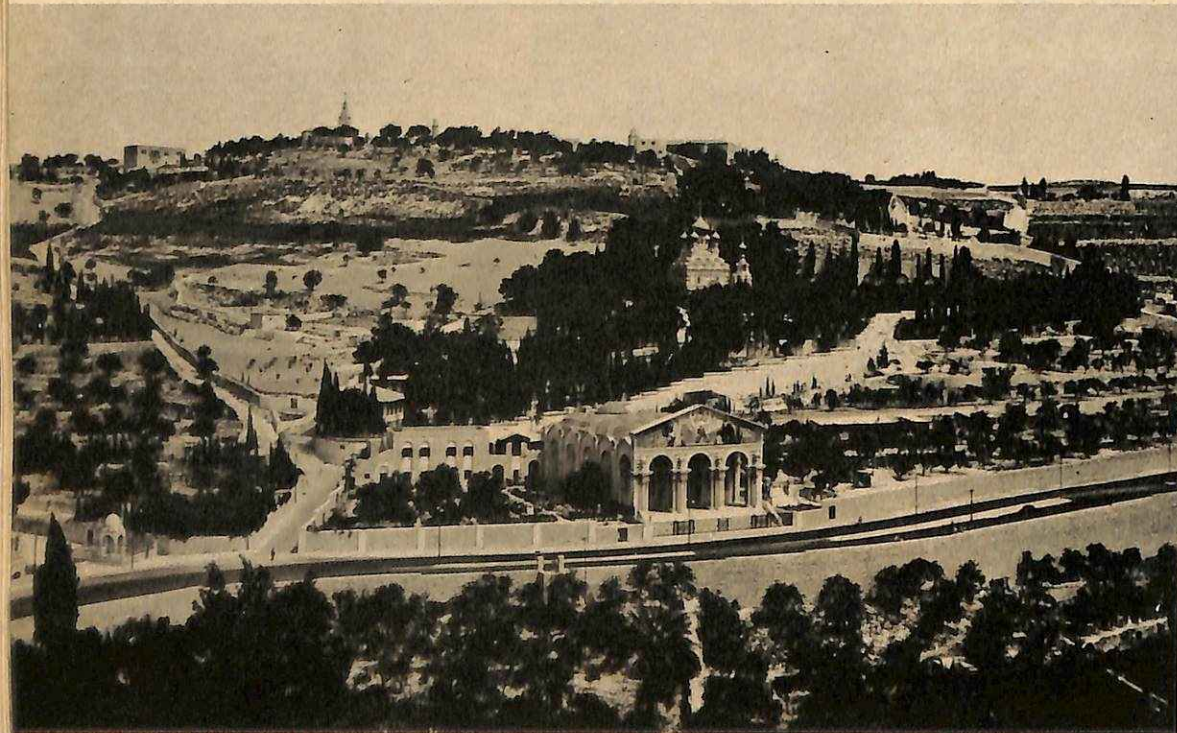
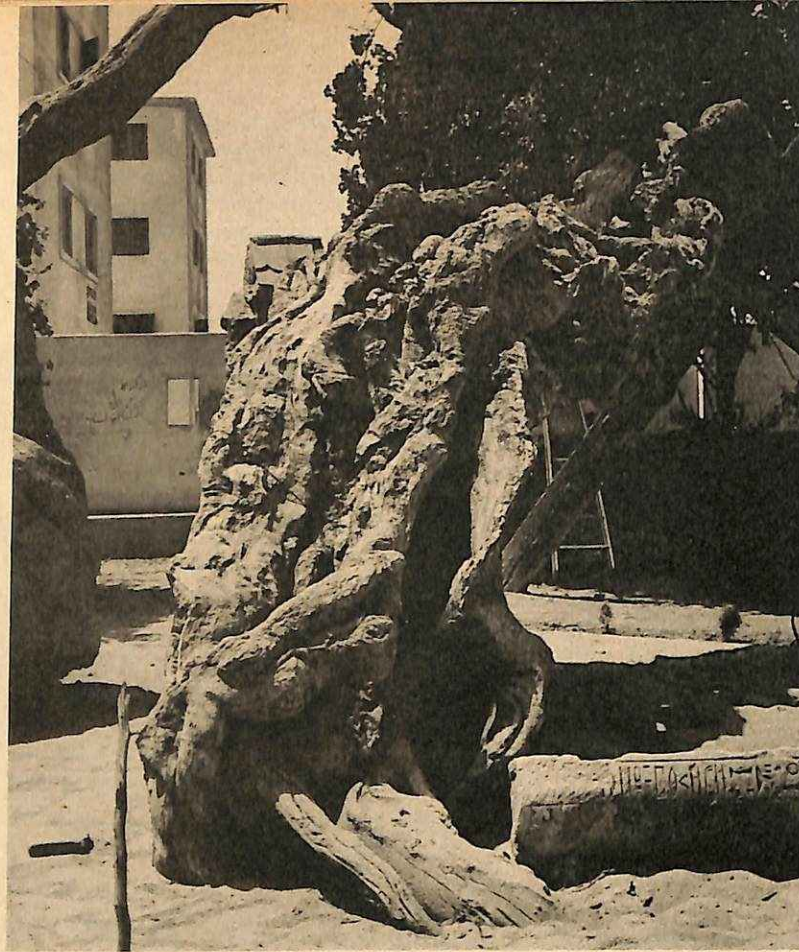
Ἄνω δὲ τοῦ ὄρους ὁχλοὺς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων. (Ματθαῖος, ε' 1 - 2).

Στὴν τοποθεσίᾳ αὐτῇ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔγινε ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία, ὑψώνεται στὴν ἐποχὴ μας ὁ Ναὸς τῶν Μακαρισμῶν.

Ο θρόνος λέει ὅτι οἱ Σταυροφόροι, μόλις πρωτοαντίκρισαν τὴν Ἱερουσαλὴμ, γονάτισαν εὐλαβικά καὶ ἔκλαψαν ἀπὸ συγκίνηση. Οἱ σκληροτράχηλοι πολεμιστὰ τοῦ Βοορά, ποὺ ἔφθασαν μὲ τὴ δίψα τοῦ κατακτητοῦ, ἴστερα ἀπὸ τὴν σκληρὴ μάχην καὶ τὴν φοβερὴν κακοτυχίαν τῆς τριετοῦς ἐκστρατείας, ἐνιωσαν, ἔστω καὶ προσωρινά, σὰν ταπεινοὶ χριστιανοί, ποὺ ἔπρεπε νὰ προσκυνήσουν. Τὸ μίσος τοῦ πολέμου καὶ τὰ πάθη τοῦ ἐκόσμου τούτου ἔπρεπε νὰ μείνουν ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Ἁγίας Πόλεως. Κι ὅσοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἐκίνησαν, ἀνημφώντας τοὺς κινδύνους ἐνὸς ἀπίστευτα μακρινοῦ ταξιδιοῦ —περὶ πορεύσαν ἐπὶ μῆνες καὶ πολλοὶ πέθαιναν στὸ δρόμο μὲ τὴ λαχτάρα τοῦ ὄνειρου—, εἶχαν τὴ βαθειὰ πίστη ὅτι ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας εἶναι ὁ τόπος ἐνὸς ὑπερκόσμου ἰδανικοῦ. Δὲν μοιάζει μὲ καμμιά ἄλλη χώρα τῆς ὁμορφίᾳς, μὲ καμμιά ἀπὸ τὴς μεγάλης πατρίδος τῆς ἱστορίας. Προσκυνήτης ἢ τουρίστας, περιεργὸς ἢ πιστός, ὁ καθένας προχωρεῖ στὴ χώρα αὐτὴ ἀνυπόδητος, μὲ τὴν καρδίαν καθαρὰν καὶ μὲ τὴν κατάνυξιν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βρίσκεται ἐμπρὸς στὸ θαῦμα τῆς ἀγιότητος ἢ στὸ λίκνο ποὺ ἔδραμε τρεῖς μεγάλες θεησκείες τοῦ κόσμου. Τὰ δῆματα τοῦ ἐπισκέπτου ἀκολουθοῦν νοερά τὰ χνάρια τῶν δημάτων τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδὸν ὡς τὸ κορύφωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν ἐπὶ τῆς κρανῆς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπὸ τὴν ἀσθηρὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς τὴν εἰρηνικὴν Τιβεριάδα καὶ τὴν ὑψωτικὴν Ναζαρέτ, καὶ ἀπὸ τὴν τρυφερὴν Βηθλεὲμ, ὡς τὴν ἄσπρην

«Καὶ ὁμνήσαντες
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν,
καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς δι' πάντες
σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ».
(Μάρκος ιδ' 26-27)

Ἐξω ἀπὸ τὴν
Ἱερουσαλὴμ θρίσκειται
ὁ μικρὸς λόφος ὅπου
συνελήφθη ὁ Ἰησοῦς.
Σταύς πρόποδες
ὁ ναὸς τῆς Γεθσημανῆ.

ἔρημο πού ὁδηγεῖ στὶς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνη, ὅλες οἱ τοποθεσίες
εἶναι γνωστές, ἀπὸ τὴν μαγεία τοῦ θρόνου, καὶ πάντα ὑποβλη-
τικὲς ἀπὸ τὸ θάμβος τῆς Ἀποκαλύψεως.

Σήμερα ἐπικρατεῖ, δέβαια, ὁ σύγχρονος ρυθμὸς τῆς ζωῆς.
Ἀσφαλτοστρωμένοι δρόμοι διασχίζουν τοὺς θεοβάδιστους τό-
πους, τουριστικὰ ἔργα κολαδεύονται τοὺς ἐπισκέπτες, καμῆλες
καὶ αὐτοκίνητα, δεδουμένοι καὶ Εὐρωπαῖοι, ραββῖνοι καὶ ἱεραπό-
στολοι, μουσουλμᾶνοι καὶ ἐνεργητικοὶ Ἑβραῖοι τοῦ Ἰσραὴλ συγ-
ζητοῦν ἓνα ζωντανό ἄθροισμα ἀντιθέσεων. Σ' ὅλους, ὅμως,
ἐπαβάλλεται ἡ ἱερότητα τοῦ χώρου. Ντόπιοι καὶ περαστικοί,
πιστοὶ ἢ ἄπιστοι, φανατικοὶ ἢ ἀδιάφοροι αἰσθάνονται κατανα-
γκὴ εὐσέβεια, γιατί παντοῦ κυριαρχεῖ ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν Εὐ-
αγγελίων, τὸ ἄρωμα τῆς ἀγιότητος, ἡ αἴλη παρουσίας τοῦ Χρι-
στοῦ, μὴ γελαστή καὶ τρυφερὴ αἰωνιότης. Ἄν καὶ ἔχουν χυ-
θῇ ποταμοὶ αἵματος γιὰ τὴν κατοχὴ τῶν τόπων αὐτῶν, ἡ δύη
τοὺς δείχνει ὅτι βασίλευε πάντοτε ἡ γαλήνη, ὅτι ἡ εἰρήνη, τὸ
φῶς καὶ ἡ πραότητα εἶναι ὁ φυσικὸς χαρακτήρας τῶν ἀπαλῶν

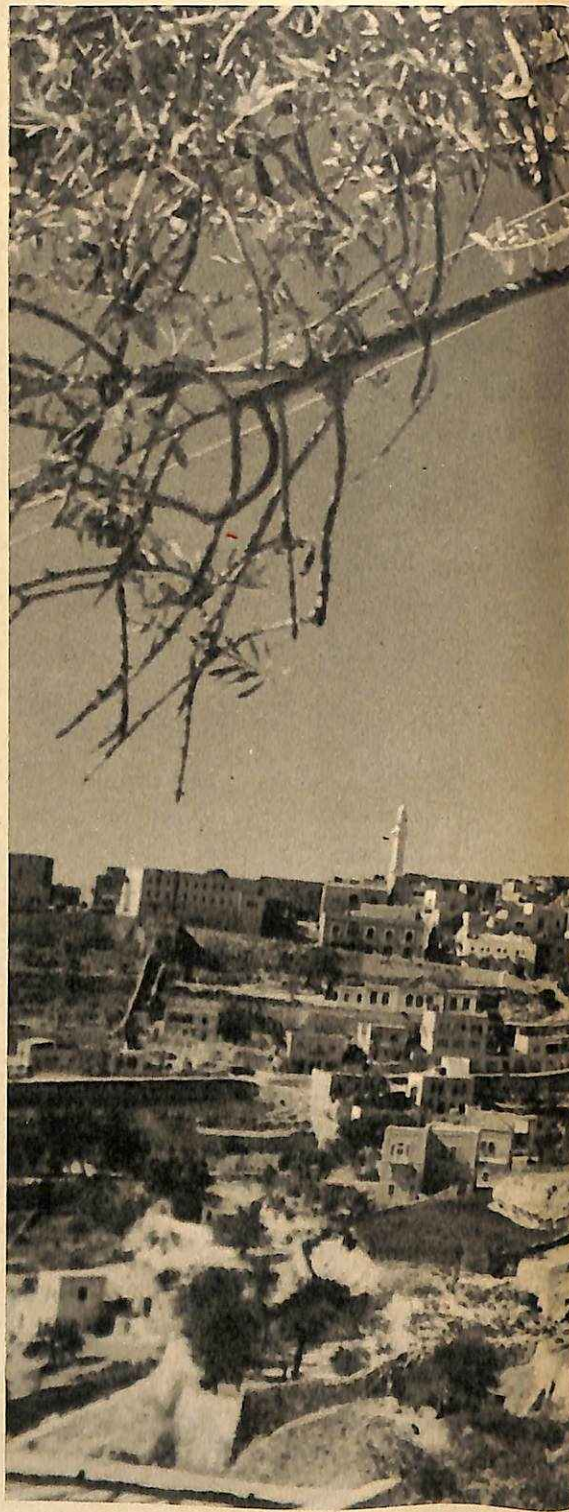
λόφων καὶ τῶν θαλερῶν κάμπων. Ἀκόμη καὶ ἡ ἔρημος ἔχει
ἓνα βαθὺ νόημα συγκεντρώσεως καὶ ἐσωτερικοῦ λογισμοῦ.

Ἡ Βηθλεὲμ, «ἐλκυστικὴ σὰν μιὰ ὑπέρτατη πατρίδα», μὲ τὸ
Σπήλαιο, τὰ καμπαναριὰ καὶ τοὺς ῥοδίνους κύβους τῶν σπιτιῶν
τῆς, ὁ Πανάγιος Τάφος, τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν (χωρὶς ἐ-
λιές τώρα), ὁ Κήπος τῆς Γεθσημανῆ, πὺλ διατηρεῖ τὸν ἀνθρώ-
πινο πόνο: «περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου», ἡ ἔρη-
μος ὅπου νήστεψε καὶ προσευχήθηκε ὁ Χριστὸς, ὁ Γολγοθᾶς
μὲ τὴν δραματικὴ ἀκτινοβολία του, ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι καὶ οἱ
πολιτείες τοῦ θρόνου φέρουν τὸ αἰώνιο μῆνυμά τους πέρα ἀπὸ
τὰ ὅρια τοῦ χρόνου σ' ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Στὴν Ναζαρέτ, μὲ τὰ καταπράσινα ἀμπέλια καὶ τοὺς ἐ-
λαιῶνες, μὲ φόντο τὸ ὄρος Θαβὼρ, ὅπου ἀνελήφθη ὁ Χριστὸς,
ἡ φτωχὴ ἀραβικὴ πολίχνη θυμίζει τὰ πρῶτα εἰθηνικά χρόνια
τῆς Ἁγίας Οἰκογενείας. Εἶναι ἡ πατρίδα τοῦ πτωχοῦ ξυλουρ-
γοῦ καὶ τῆς Μαρίας. Οἱ ἴδιοι ἀπλοὶ ἄνθρωποι εἶδαν τὸ «Παι-
δίον» νὰ μεγαλώνει, νὰ παίζει στοὺς ἴδιους περὶ τοὺς δρόμους καὶ

«Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον». (Ματθαῖος, β' 14).

Ἡ παράδοση θέλει ὅτι ἡ Ἁγία Οἰκογένεια ἀναπαύ-
θηκε κάτω ἀπὸ τὸ πανάρχαιο αὐτὸ δένδρο, στὴν Μα-
ταρίγια, ἡ ὁποία θρίσκειται πολὺ κοντὰ στὸ Κάιρο.

ΣΤΟΥΣ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΟΙ ΦΥΛΕΣ, ΟΙ ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ

Ἀνέβη δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ
εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ, ἧς καλεῖται Βη-
θλεὲμ... ἀπογράψαθε σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐ-
τῷ γυναικί, οὖση ἐγκύῳ». (Λουκᾶς, β' 4).

Ἀκμάζει στὴν ἐποχὴ μας ἡ Βηθλεὲμ ἡ μικρὴ πολιτεία, πὺλ ἦταν τό-
τε, ἐδῶ καὶ δυὸ χιλιάδες χρόνια, ἓνα μικρὸ, φτωχὸ καὶ ἄσημο χωριό.

«Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸ πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνω-
σεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάττῃ». (Λουκᾶς 6' 7)
Ἀκοίμητες καντήλες φωτίζουν κατασκευαστικὰ τὸ Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως.

*Ἐλὴ γῆ τῆς Γαλιλαίας κάθε χωριονδάκι
μιλάει γιὰ κάωιο θαῦμα,
ζυωνάει μιὰ παραβογὴν ξεχασμένη,
ζωντανεύει τὶς γραφικώλερες σερίδες
τοῦ ὠραιόλερου βιβλίου τοῦ ἐγγράφου τοῦ*

«Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστον εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς». (Ματθαῖος, δ' 18).

Δὲν ἔλλαξε καὶ πολὺ ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζουν οἱ φτωχοὶ ψαράδες τῆς Γαλιλαίας

«Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέσθη αὐτοῖς».

νὰ μαθαίνει τὴν τέχνη ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ. Στὰ ταπεινὰ ξυλουργεῖα νεαροὶ καὶ ἱεροὶ μαθητευόμενοι, με ἄσπρους χιτῶνες, παιδεύονταν με ποιόνια καὶ σφυριά νὰ φτιάξουν χοῦμα ἀντικείμενα. Ψηλές, γεροδεμένες γυναῖκες, με μακρὸν μαῦρο πέπλο, διαβαίνουν χωτώντας τὴν πῆλιν σταῖνα στὸ κεφάλι τους, ὅπως πῆγαινε καὶ ἡ Μαρία στὴ δούση.

Στὴ γαλήνια λίμνη τῆς Τιβεριάδας ὑπάρχουν πάντα πτωχοὶ ψαράδες, σὺν ἐκείνους ποὺ συνάντησε ὁ Χριστὸς, χωρὶς τὴ φιλοδοξία νὰ γίνουν «ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Ἄλλοι, ἀγριοποὶ καὶ ἀκατετομένοι βεδουῖνοι, με κατάμαυρα γένεια καὶ λαμπερὰ μάτια, δλοῖδιοι με τὸν Βαπτιστὴ, ὅπως τὸν ξέριουμε ἀπὸ τὶς διζαντινὲς ἀγιογραφίες.

Ἡ Γαλιλαία εἶναι ἡ γῆ τῶν παραβολῶν καὶ τῶν θαυμάτων.

Τὸ χωριονδάκι Ταχβά, ὅπου με τὰ πέντε καρβέλια χόρτσαν πεντακισήλιοι, ἡ Κανά με τὸν χαριόσυνο γάμο της, ἡ Γεννησαρέτ καὶ ἡ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, ποὺ δέχεται ἀνάμνητι τὶς θωπιεῖς τῆς ἀνοιξιὰτικης αἰῶας, καθὼς κατεβαίνει ἀπὸ τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου, οἱ τόποι ὅπου ἀκούσθηκε τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης. Κ' ἔσπερα τὰ Μάγδαλα, με τὴν ὀργιαστικὴν βλάστηση, ἡ πατρίδα τῆς Μαγδαληνῆς, ἕνας ἐπίγειος παράδεισος καὶ μιὰ πρόσκληση στὴν ἁμαρτία.

Στὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ καὶ στὸν Πανάγιο Τάφο, στὰ δύο μεγάλα ἱερὰ τῆς χριστιανωσύνης, συγκεντρώνεται κόσμος ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Γῆς. Με κατάνοξη καὶ δάκρυα ἀποθέτουν τὸν ἀσπασμὸ τους στὸ λίκνο τῆς γεννήσεως καὶ στὴν ἐπιτάφια πλάκα τοῦ Θεανθρώπου. ■■■

«Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἔδραπισθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἱορδάνην». (Μάρκος, α' 9).

Κοντὰ στὴν Ἱερὴ τοποθετεῖ ἡ παραδση τὸ μέρος ὅπου ἔγινε ἡ Βάπτιση.

«Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς ἄρατε τὸν λίθον...καὶ ταῦτα εἰπὼν κωνὴ μεγάλη ἐκραύγασε Ἀάαρε, δεῦρο ἔξω». (Ἰωάννης, ια' 38, 42).

Τόπος προσκυνήματος εἶναι πάντοτε ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου, στὴν Βηθανία.

Η απότομη άνοδος ίσως, οι μεταπτώσεις την ίδια μέρα από την πραγματικότητα στον μύθο, οι αστρονομικές άμοιβές, ή χλιδή, ή λατρεία του πλήθους, ή ιδιότυπη ήθικη στά στούντιο και στην περίμετρό τους έχουν μεταβάλει τις στάς του κινηματογράφου σε ψυχολογικά φαινόμενα, σε κάτι το ξεχωριστό, το όλοτελα διάφορο από τους κοινούς ανθρώπους. Άλλα ή Έλίζαμπεθ Τάιηλορ αποκαλύπτει παράλληλα μια «περίπτωση», που άρχισε να ενδιαφέρει και τους ψυχιάτρους. Το παρελθόν της γυναίκας αυτής των τριάντα μόλις χρόνων, κόρης πλουσίου πατέρα, που παίρνει για άμοιβή σε μια μόνο ταινία ένα εκατομμύριο δολάρια, είναι ένας λαβύρινθος έντυπωνισακών γάμων και φλογερών ειδυλλίων. Οι έν-

τονα φημολογούμενες έρωτικές σχέσεις της με τον Άντωνιο —Ρίτσαρντ Μπάρτον—, τον συμπρωταγωνιστή της στην «Κλεοπάτρα», που γυρίζει εδώ και έξη μήνες στην Ρώμη, θα καταλήξουν, αν επιβεβαιωθούν, στη δεύτερη διάλυση νοικοκυριού εξ αίτίας της. Οι άμερικανικές γυναικείες οργανώσεις θα έξεγερθούν και πάλι και θα κινδυνέψη να γίνουν οι δημόσιες εμφανίσεις της αίτια θορυβωδών έπεισοδίων, όπως συνέβη στην περίπτωση Φίσερ. Θα πρέπει, όμως, να ξετασθή αν ο κόσμος έχη να κάνει με μια άσυνείδητη ή με μια ψυχοπαθή, που σπρώχνει στη δυστυχία όσους τραθήξουν ή αίγλη και ή όμορφη της. Οι λεπτομέρειες της ιδιωτικής ζωής της στην Ρώμη παρέχουν έπιχειρήματα στη δεύτερη άποψη.

ΟΙΚΤΟΣ ΑΝΤΙ ΜΙΣΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ;

Η Λίζ Τάιηλορ έχει περισσότερο την ανάγκη ψυχιάτρου από την περιφρόνηση για την σκανδαλώδη ζωή;

ΒΙΑ ΒΕΝΕΤΟ — Η ΚΑ ΦΙΣΕΡ ΚΙ Ο Κ. ΜΠΑΡΤΟΝ

Δεν έχω ανάγκη να δικαιολογηθώ σε κανέναν. Η ζωή μου υού άνηκει. Για ό,τι κάνω είμαι υπεύθυνη μόνον σε κείνους που αγαπώ και πρό πάντός στα παιδιά μου. Τον Ρίτσαρντ Μπάρτον τον γνωρίζω εδώ και δέκα χρόνια, μόνο τελευταία, όμως, τον έμαθα καλύτερα. Είναι ένας θανασιος ήθοσιός. Ο έρωτας είναι ένα σπουδαίο πράγμα στην ζωή, απαραίτητο όπως το νερό στα λουλούδια... Είμαι πολύ ρομαντική και δίνω με πάθος σε ό,τι κάνω. Από την τελευταία άρρώστια μου δινώ για ζωή. Μου φαίνεται σαν να έχω ξαναγεννηθώ. Πώς σώθηκε από όλες τις καταστροφές, συναισθηματικές ή σωματικές, που με κτύπησαν στην ζωή; Δεν παραιτούμαι από τίποτε. Βρίσκα την δύναμη στον ίδιο τον εαυτό μου και στην αγάπη εκείνων που αγαπώ και που με αγαπούν, των παιδιών μου και φίλων μου, και στην εργασία μου.

Αυτά δήλωσε τελευταία η Λίζ Τάιηλορ στον άπειστολμένο μεγάλης γαλλικής έπιθεωρήσεως, που την συνάντησε στην Ρώμη, αφού έβασσε το σκάνδαλο με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον.

Το «ιερό τέρας» της θόνης εξακολουθεί να γυρίζει μια — μια τις σκηνές της «Κλεοπάτρας», του άγνωστμένου αυτού «ιερού τέρατος» της Ιστορίας, ενώ το περιβάλλον της τρέχει για την υγεία

της και ενώ από την Νέα Υόρκη καταφθάνουν πληροφορίες ότι το ποσό για το οποίο την έχουν ασφαλίσει αύξηθηκε από όκτώ σε δέκα εκατομμύρια δολάρια.

Αυτό, λένε στην «Τσινετισιτά», επιτρέπει να υποτεθ ότι η νευρώσή της έχει επιδεινωθί και ότι υπάρχουν φόβοι δυστυχίματος.

Άλλα τί είδους νευρώση να είναι αυτή; Η Λίζ Τάιηλορ έχει το πρόσωπο και το σώμα μιας γυναίκας, με το παραπάνω μάλιστα. Στην ψυχασύνθεση όμως είναι ένα μικρό κοριτσάκι και δεν πρόκειται να ενηλικιωθί ποτέ.

Μετά τον θάνατο του προτελευταίου συζύγου της, Μάικ Τόντ, που στην ηλικία της έρχόταν σαν πατέρα, ξαναήλθεν στο προσκήνιο όλες οι παιδικές φοβίες της. Δεν μπορεί να μένη μόνη. Φοβάται το παν. Κάθε ταινία που γυρίζει, διακόπτεται από μια άρρώστια.

Ο κόσμος νομίζει ότι πρόκειται για καπρίτσια ή για διαφημιστικά πυροτεχνήματα. Άλλα αυτό είναι άδικο. Η Λίζ είναι πραγματικά άρρωστη. Όπως ένα παιδί, όταν κάνει το παραμικρό, θέλει τον κόσμο ολόκληρο να περιστρέφεται γύρω της. Τα πλγμάτά της επιδεινώνονται ύστερα από κάθε σκάνδαλο, που προκαλούν οι αισθηματικές περιπέτειές της.

Τι θα γινόταν όμως, αν η Λίζ ξαναδύσκε οριστικά την ψυχική γαλήνη;

Κατά τους ψυχιάτρους μια τέτοια εξέλιξη θα εσήμαινε και το τέλος της σταδιοδρομίας της. Μια γυναίκα σαν την Λίζ δεν μπορεί να ζή παρά μόνον στις φλόγες και για την δημιουργικότητά της είναι απαραίτητες οι καταστροφές.

Για να καταλάβη κανείς τί συνέβη σ' αυτούς τους μήνες στην ψυχή της «πιο όμοιας γυναίκας του κόσμου», είναι ανάγκη να μελετήση την καθημερινή ζωή της, να δη πώς συμπεριφέρεται τις στιγμές της εργασίας και τις στιγμές της αναπαύσεως της, να μελετήση υπομονητικά τους θυμούς της και τις εκρήξεις των νευρών της, τις ανησυχίες της και τις συνήθειές της.

Μερικές ενοϊκές συνθήκες επέτρεψαν σ' έναν 'Ι-τολό δημοσιογράφο να αναπαραστή με ακρίβεια —ρωτώντας τα πρόσωπα που βρίσκονται κοντά της, συγκρίνοντας τις μαρτυρίες, προσπαθώντας να σπάση το παραπέτασμα της σιωπής— την ζωή της ήθοσιού και να μπη από τους πρώτους στην άπρσιτη έπαυλη που έχει νοικιάσει σε ένα πρόστιο δεκάξη χιλιόμετρα από το κέντρο της Ρώμης, στην

Άππια Πινιατέλλι, πληρώνοντας νοίκι 1.900.000 λιρέττες το μήνα.

Η αφήγησή του αναφέρεται στις έκκεντρικότητες, στις απόρροπτες αλλαγές διαθέσεως, στις αντιφάσεις και στις νευρικές κρίσεις της Λίζ, κι αφήνει μια πικρή εντύπωση, γιατί δείχνει πώς η ημέρα της είναι μοιρασμένη ανάμεσα στην πολυτέλεια και στην μελαγχολία. Ο κόσμος, βλέποντας την έκπληκτη σταδιοδρομία της, φαντάζεται μια ζωή λαμπρή κ' εύτυχισμένη. Κι όμως, κάθε άλλο είναι παρά τέτοιο.

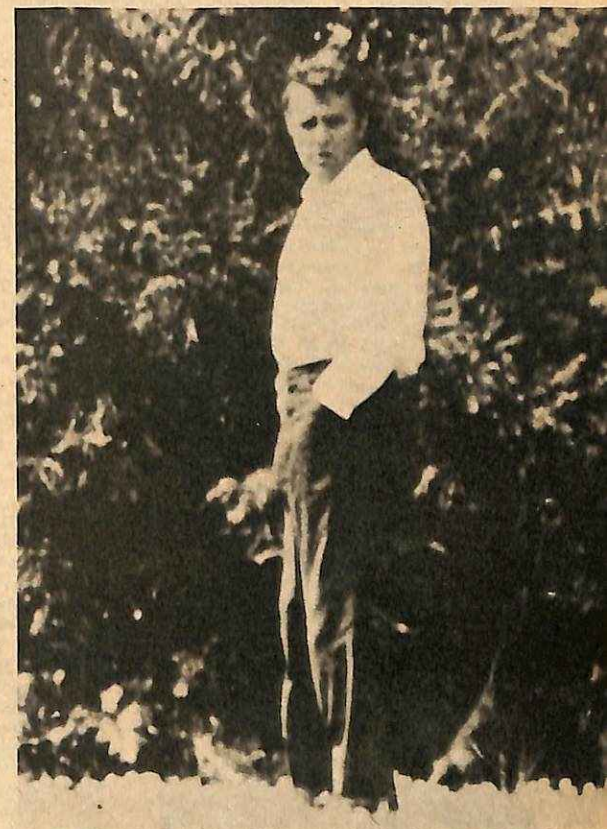
Της είχαν μιλήσει πολύ γι' αυτή την Έπαυλη Πάπα, στην Άππια Όσο, αλλά όταν πρωτομπήκε, δεν μπόρεσε να μην αφήση ένα επίφωνμα έκπληξεως.

Το νοίκι ήταν αστρονομικό, μα η Λίζ δεν δίστασε. Η περιουσία της είναι τεραστία, και μόνο για την ταινία «Κλεοπάτρα», η εταιρία που την γυρίζει της δίνει ένα εκατομμύριο δολάρια και 10% επί των καθαρών κερδών. Έτσι άρχισε μια περιπέτεια πολυτελείας και επιδείξεως, που θυμίζει τα καπρίτσια των μεγάλων δεντετών του δαδού κινηματογράφου και των σοπράνο του 18ου αιώνας.

Ήταν τέλος του περασμένου καλοκαιριού. Η Λίζ έφερε στην έπαυλη της Άππια Πινιατέλλι μια πολυάριθμη οικογένεια. Σε όλους, φυσικά, κυριαρχούσε

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ φθάνει νύχτα στη ρωμαϊκή έπαυλη της Κλεοπάτρας (άνω), όπου και έγκαταστάθηκε με διαθέσεις κτήτορας (κάτω).

ή «κυρία Φίσερ». Απαιτούσε πράγματι να την φωνάζουν έτσι, και είδοποίησε τους υπηρέτες να το θυμούνται. Κανείς δεν έπρεπε να την λή «μς Τάιηλορ». Μέρος της οικογενείας αποτελούσαν ο σύζυγος Έντυ, που θρόσκειτα στα πρόδρα ψυχικής καταρρέσεως έπειτα από την παραμονή του στη Ρώμη, αλλά στην άρχη φαινόταν ζωηρός και κεφατός, ο οικονομός του σπιτιού, τα τρία παιδιά Κρίστοφερ, Μάικελ και Λίζα, που η δεντέττα απέκτησε από τον Μάικελ Ουάιλιτγκ και τον Μάικ Τόντ, η γκουδερνώτα μίς Ουόρντ, που το προσωπικό την έλεγε «ο έπιλοχίας», ένας τέως ήθοσιός, ο Μπέν Τζόνς, που έπρεπε να φροντίζει τα 300 φορέματα και τα 120 ζευγάρια παπούσια που αποτελούσαν την γκαρνταρόμπα της κυρίας.

Η Λίζ, παρά τους αλλεπάλληλους έρωτές της, υπήρξε πάντα μια γυναίκα μόνη, νευρική και μελαγχολική. Ο τρίτος σύζυγός της Μάικ Τόντ, για να την διασκεδάση, ώργωνανε στο σπίτι τους στο Χόλλυγουντ «εσάγια» για εκατοντάδες άτομα, και την έπεισε να οδηγεί το άεροπλάνο που της είχε χαρίσει. Ο Τόντ τσιζάκιεταν για να ικανοποιή τις επιθυμίες της τσίτσας. Ακόμη και σήμερα, η ήθοσιός θέλει, κάθε κίνησή της, κάθε επιθυμία της, να δρώση πειθνήσιος και υπομονητικούς έκτελεστές

Οι γιατροί, όταν η έρμηνεύτρια της «Κλεοπάτρας» ξεπέρασε τη μεγάλη κρίση, που είχε άπειληση να τη σκοτώσει, την διέταξαν να αφήσουν από μέλλον 14 ώρες στον ύπνο ή στην ανάπαυση. Η ήθοποιος προσπάθησε να εφαρμόσει σχολαστικά αυτή την εντολή. Η ζωή της αρχίζει κάθε πρωί στις 11½. Εκείνη την ώρα η Λίζ παραγγέλνει τηλεφωνικά το πρωινό της. Η πρώτη φράση της Κλεοπάτρας είναι πάντα η ίδια:

—Καλημέρα! Μπορώ να έχω το πρωινό μου;

—Καλημέρα, κυρία! Τι θέλετε να σας φέρω;

—Ό,τι νομίζετε, ευχαριστώ.

Σε λίγο μπαίνει ο καμαριέρης με ένα δίσκο, που γεμίζει με ικανοποίηση τα πράσινα μάτια της ντίβας. 'Ανάμεσα στις κομπόστες, στις μαρμελάδες και στα βουτήματα υπάρχει πάντα ένα δάσος με λουλούδια του κήπου. Η Λίζ χτυπάει τα χέρια, χαρούμενη σαν παιδάκι που του φέρουν παιχνίδια. 'Αλλά ο ένθουσιασμός της εξαντλείται εκεί. Τις περισσότερες φορές ο δίσκος παραμένει άθικτος. Η υγεία της ή η δίαιτα του αδυνατισματος δεν της επιτρέπουν να αγγίξει σχεδόν τίποτε. Όμως, την άλλη μέρα θα δη με τον ίδιο ένθουσιασμό τις μαρμελάδες, τις κομπόστες και τα βουτήματα, που δεν πρόκειται να δοκιμάσει...

Μια μέρα εξεδήλωσε ξαφνικά τη ζήνη επιθυμία να φάει καπνιστές ρέγγες. Ο οικονομός έτρεξε στην πρωτεύουσα να τις αγοράσει και σε λίγο διαπίστωσε με έκπληξη ότι η κυρία του πέρασε δολοκλήρο το πιάτο στους προσκεκλημένους της, χωρίς αυτή να πάρη ούτε μία μουσική. Γενικά, η Λίζ δεν ενεργεί σαν συνθησιαμένος άνθρωπος. Δεν ξέρει κανείς ποτέ ποιά επιθυμία θα της έρθη και πόσο θα βαστάξει... Δεν διαβάει πολύ. Σ' όλη της τη ζωή, που υπήρξε εντατικώτατη, δεν αφιέρωνε πολύ καιρό στα βιβλία και στις εφημερίδες — παρά μόνο για εκείνες που έγραφαν γι' αυτήν. Μια μέρα ο ήθοποιος Μοντγκόμερυ Κλίφτ την προσέβαλε δαδύματα. Έπαιξε στην «Κληρονομία» μαζί με την Λίζ και την ρώτησε ποιά είναι η γνώμη της για τον Χένρυ Παίημς, τον μεγάλο μυθιστοριογράφο, από ένα βιβλίο του οποίου είχε ληφθεί το θέμα του φιλμ. Η Λίζ απάντησε με αφέλεια ότι δεν είχε ξανακούσει το όνομά του. Ο Κλίφτ, που είχε τη φήμη διανοούμενου, την κοίταξε και είπε ψυχρά:

—Μου κάνει εντύπωση πώς μια γυναίκα της τάξεώς σου μπορεί να είναι τόσο απίστευτα αγράμματη!

Αυτά τα λόγια πλήγωσαν τόσο πολύ την Λίζ, ώστε έβαλε τα κλάματα από το κακό της.

Παιδιάστικη νοοτροπία

Από τότε, η Λίζ δεν έχει αλλάξει πολύ, και η παιδιάστικη νοοτροπία της φαίνεται από την επινοητικότητα με την οποία μετατρέπει σε ιεροτελεστία μερικές απλοστατες καθημερινές συνήθειες, όπως το πρωινό ζύπνημα. Έχει δώσει την κατηγορηματική διαταγή να μη μπαίνει κανείς στο δωμάτιό της, εκτός από τον οικονόμο. Μπροστά στα μάτια του υπηρέτη, άνομασε στις 12 και 1, η ντίβα φοράει μια από τις 20 κομψές ρόμπες της του Ντιόρ και συμπληρώνει την πρωινή τουαλέττα της.

Η Λίζ δεν ασχολείται πολύ μ' αυτά που μπορεί να σκέπτονται οι άλλοι γι' αυτήν. Λένε πως την εποχή που ο Μάικ Τόντ της έκανε επίμονο φλέρτ, τον πήρε ένα βράδυ στο τηλέφωνο, στις 4 τη νύχτα, για να του πει:

—Είδα ένα όραμα διόხμα στη διτρίνα του Βάν Κλέερ, στη Νέα Υόρκη. Θα ήθελα πολύ να μου αποδείξεις μ' αυτό το μεγάλη αγάπη σας!

Η Λίζ νομίζει πως μ' αυτή την εξωφρενική απαίτησή της θα απελευθέρωνε τον παραγωγό. Μα ο Τόντ ντύθηκε διατυπικά, διάταξε να του ετοιμάσουν το ιδιωτικό του αεροπλάνο και πήγε στη Νέα Υόρκη, όπου αγόρασε το διάδημα από μπριλλάντια, αξίας 750.000 δρχ. Αυτό έκανε την Λίζ να αποφασίσει να τον έρωτευθη, και να δώσει το χέρι της

στον άνθρωπο για τον οποίο τίποτε δεν ήταν αδύνατο...

Για τον Νικ Χίλτον, τον γιο του ιδιοκτήτου των περίφημων ξενοδοχείων, η Λίζ είχε αισθανθεί κεραυνοβόλο έρωτα. Μα ο γάμος τους, που έγινε στις 6 Μαΐου 1950, κράτησε μόνον επτά μήνες. Η Λίζ τον χώρισε, διαρρηχθέν, σε ηλικία 18 μόλις ετών.

Ο δεύτερος σύζυγός της, ο Άγγλος ήθοποιός Μάικελ Ουάιλντιγκ, φάνηκε να της δίνει τη γαλήνη που επιθυμούσε. Από το γάμο τους, που έγινε στις 21 Φεβρουαρίου 1952, η Λίζ απέκτησε δυο γιους, τον Μάικελ και τον Κρίστοφερ. Όταν, στα 1956, η Λίζ γνώρισε τον παραγωγό Μάικ Τόντ, ο Ουάιλντιγκ της έδωσε το διαζύγιο, χωρίς πολύ θόρυβο.

Ο Μάικ Τόντ ήταν ο πιο παράξενος από τους συζύγους της ντίβας. Ήταν πενήντα ετών κ' είχε κατορθώσει να κερδίσει εκατομμύρια δολάρια με τις ταινίες που γυρίζει. Την παντρεύθηκε στα 1957 και κατόρθωσε να την δαμάσει με την ισχυρή προσωπικότητά του. 'Αλλά σκοτώθηκε, μόλις ένα χρόνο αργότερα, σε αεροπορικό δυστύχημα.

Η Ντέμπυ εκδικείται

Ο τραγουδιστής Έντυ Φίσερ και η γυναίκα του Ντέμπυ Ρέινολντς προσπάθησαν να παρηγορήσουν την Λίζ, που ήταν συντριμμένη από το θάνατο του Τόντ. 'Αλλά σε λίγο ξέσπασε το σκάνδαλο. Ο Έντυ Φίσερ και η Λίζ ήθελαν να παντρευθούν. Έτσι ο Φίσερ χώρισε τη γυναίκα του, και η Λίζ παντρεύθηκε για τέταρτη φορά, στα 1959. Τώρα, η Ντέμπυ Ρέινολντς εκδικείται: Ο Έντυ χάνει κι αυτός τη Λίζ! Οι φήμες για το ειδύλλιο της με τον Ιρλανδό ήθοποιό Ρίτσαρντ Μπάρτον, που παίζει τον Αντώνιο στην «Κλεοπάτρα», δεν έχουν ακόμη επιβεβαιωθεί απόλυτως. Παρ' όλη όμως τη «συμφιλίωση» του Μπάρτον με τη γυναίκα του, κάτι πρέπει να συνέβη μεταξύ του Αντωνίου και της Κλεοπάτρας, αφού ο Έντυ Φίσερ έφυγε για την Αμερική με νευρικό κλονισμό κι αφού δηλ η Ρώμη βλέπει τον Μπάρτον και την Λίζ να διασκεδάζουν, έπειτα από την ανχώρησή του, στα νυκτερινά κέντρα της Βία Βένετο...

Άλλα δς γυρίζουμε στον τρόπο που περνάει η Λίζ την ημέρα της. Μετά το πρόγευμα, η Λίζ κάνει ένα μπάνιο στη θερμασμένη πισίνα της βίλλας. Και κατόπιν έρχεται η ώρα του άπριτιφ.

Η Λίζ έχει πολύ δύσκολα γούστα. Έθλει να έχει ποτά πρώτης τάξεως, ετοιμασμένα με πολλή προσοχή. Δεν πίνει λιγότερα από 10 κοκταίλ την ημέρα. Αυτά τα ποτά απορροφούν πολλά χρήματα ημερησίως, γιατί η Λίζ έννοει να προσφέρει διαρκώς απ' αυτά στους φίλους και στους επισκέπτες της. 'Ακόμη και μέσα στο αυτοκίνητό της η Λίζ έχει ένα μικρό μπάρ, εφοδιασμένο με πολλές μπουκαλές ούσκου και βότκα. Το αγαπημένο της κοκταίλ αποτελείται από δυο δόσεις βότκας και λεμονιού, πιπέρι, αλάτι, ταμάρι και πάγο. Λέγεται «Μπλάντυ Μαίρη» («Αιμώδης Μαίρη»). Σ' ένα άλλο κοκταίλ έχει δώσει το δικό της όνομα: Λίζ...

Τελευταία, η Λίζ άρχισε να εκτιμά τα ιταλικά κρασιά και να πίνει ένα - δυο ποτήρια στο δωμάτιό της. Αυτή η κλίση της έφερε σε δύσκολη θέση τον οικονόμο, γιατί ο Έντυ Φίσερ τον είχε παρακαλέσει «να μη δίνει πολύ κρασί στη γυναίκα του»...

Η Έλίζαμπεθ Τάιηλορ είναι μερικές φορές άνοητος, αλλά άλλες φορές την πιάνει η επιθυμία να άλλε με κάθε βυσία, να γίνει «συμπαθητική». Γι' αυτό, κάθε φορά που πηγαίνει στο κινηματογραφικό στούντιο - συνήθως κατά τις 2.30' το μεσημέρι - διατάζει τον σωφρ να βάλει στο πόρτ - μπαγάκι της «Καντιλάδα» μια κάσα με βότκα, πορτοκαλάδες και άλλα ποτά. Της άρσει να προσφέρει ποτά σε όλους όσοι εργάζονται κοντά της. Έχει όμως και μία άλλη παράξενη συνήθεια: Βγαίνοντας από την έπαυλη, πίνει στο

ΜΙΑ βαθεία λαχτάρα για τη ζωή — άλλα και μία αδιάκοπη εγκατάλειψη στις εμπνεύσεις και ιδιοτροπίες της στιγμής

Η ΛΙΖ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ: ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΚΗ ΧΙΛΤΟΝ, ΤΟ 1952... ΤΟΝ ΙΔΙΟ

αυτοκίνητο ένα ποτηράκι κρασί — ένα μόνον.

Τις ημέρες που δεν εργάζεται, η Έλίζαμπεθ Τάιηλορ τις περνάει κάνοντας περίπατο στον κήπο. Όταν έχει λιγάκι, γυρίζει στον κήπο με μαγιό. Λατρεύει την ιταλική κουζίνα. Όταν δεν έχει να πάει στο στούντιο, πηγαίνει και κάθεται λίγο με τα τρία παιδιά, αφήνοντάς τα έπειτα πάλι στην γκουβερνάντα, και έπειτα αναπαύεται και πάλι από τις 2½ ως τις 5½.

Της είχε μεγάλη αγάπη

Ο Έντυ Φίσερ προσπαθούσε να φαίνεται δίπλα της ευδιάθετος, πνευματώδης, ευχάριστος, αλλά τα νεύρα του υπεβλήθησαν σε σκληρή δοκιμασία, εξ αιτίας αυτής της συζύγου - παιδιού, που ήταν υπερβολικά άρτια και υπερβολικά ιδιότροπη. Με τον Φίσερ, η Λίζ πήρε την ρεβάνς της για τον καιρό που έζησε πλάι στον Μάικ Τόντ. Ο Τόντ ήταν αυταρχικός, δυνατός. Της έλεγε να σωπάσει και σώπαινε. 'Αλλά μετά τον θάνατό του η Λίζ έγινε πάλι το φανερό. Ήταν τόσες οι ιδιοτροπίες που επέβαλε στον Έντυ, ώστε ο τελευταίος θεωρούσε τον εαυτό του τυχερό, όταν η Λίζ του έδινε λίγη προσοχή. Μια μέρα ο Έντυ διηγόταν στη Λίζ πως και γιατί είχε αλλάξει τα φώτα του αυτοκινήτου. Η Λίζ τον άκουγε με προσοχή, γράζοντας επιφωνήματα ένθουσιασμού για τα άστεία που της έλεγε ο Έντυ. 'Εκείνη τη στιγμή ανήγγειλαν στον Έντυ ένα τηλεφώνημα από το Χόλλυγουντ. Κι ο Φίσερ, που θεωρούσε ως θαύμα το γεγονός ότι είχε προκαλέσει το ενδιαφέρον της γυναίκας του, είπε να απαντήσει πως «ο κύριος και η κυρία ήταν απασχολημένοι».

Ο Έντυ της είχε μεγάλη αγάπη. Όταν έτρωγαν μαζί, ήθελε να της κρατάει το χέρι. Μια φορά η Λίζ του φώναξε απότομα:

—Μά, Έντυ! Δεν είναι δυνατόν να φάω έτσι!

Στο πρόσωπο του Φίσερ ζωγραφίστηκε τότε μια έκφραση τέτοιας πικρίας, ώστε η γυναίκα του χαμογέλασε και δέχθηκε να ξαναπάρη το ύφος που είχε στη σελήνη του μέλιτος...

Μά η ζωή των δυο τους δεν ήταν εύκολη. Αναπαυστόταν σιγά - σιγά ανάμεσα τους μια ατμοσφαιρα δραματική, κ' η σκληρότης της Λίζ είχε περιορίσει στο ελάχιστο την ψυχική αντίσταση του Έντυ. Οι καυγάδες τους γίνονταν συχνά και, παρ' όλες τις γρήγορες συμφιλιώσεις τους, επικρατούσαν έπειτα μεγάλες σιωπές ή ανταλλασσόταν πικρά λόγια. Μια από τις συχνότερες διαφορές καυγά αποτελούσε η έπιμνη του Φίσερ να κανιζή ποιο την ώρα του φαγητού. Η Λίζ δεν μπορούσε να υποφέρει το πούρο: Της θυμίζε πάντα την άτυχη ένωση της με τον θαυόπλοτο Νικ Χίλτον, όταν, τις πρώτες νύχτες του γάμου τους, ο νεαρός κανιζέ ένα πούρο και την άφηνε μόνη στο ξενοδοχείο, προτιμώντας την παρέα των φίλων του, το ούσκου και το πράσινο τραπέζι. Η Λίζ είχε ανθεθεί σ' αυτή τη ζωή έξη μήνες, κ' έπαιτα γύρισε στο σπίτι των δικών της με 10 κιλά λιγότερα, και ζήτησε το διαζύγιο. Αυτή η πρώτη πείρα του γάμου μετέβαλε τη ρομαντική μικρούλα, που ώνειρευόταν τον έρωτα έντελως, αλλάως, σε μια γυναίκα ιδιότροπη και εγωίστρια.

Μια μέρα, η Έλίζαμπεθ Τάιηλορ έκανε τέτοια σκηνή στον Έντυ για το πούρο του, ώστε ο οικονόμος, που ήταν μπροστά και άνησυχσε για την υγεία της κυρίας του, πλησίασε τον δυστυχή

Η ζωή γάμων

της Λίζ δεν ήταν μόνο μια θορυβώδης αλληλοδιαδοχή έντυπωσιακών και σκανδαλωδών ειδυλλίων· αλλά και μία σειρά αλληπαλλήλων κρίσεων

ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΪΚ ΚΑ ΟΥΑΪΛΝΤΙΚ...

...ΣΤΑ 1958 ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΪΚ ΤΟΝΤ (ΑΥΤΟΣ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ)...

ΤΟ 1961 ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΥΠΑΘΗ ΕΝΤΥ ΦΙΣΕΡ

Φίσερ και του πήρε, με όση λεπτότητα μπορούσε, το πούρο από τα χέρια! Έτσι η κρίση της Λίζ πέρασε. Σε λίγο, χαμογελαστή και θέλοντας να επανορθώσει ό,τι έκανε, η Λίζ ζήτησε ένα πούρο από τον άνδρα της κι άρχισε να το κανιζή. Ο Έντυ, αδύνατος όπως πάντα, την ικέτευσε να το σταματήσει, αλλά η Λίζ το κάπνισε ως το τέλος...

Συνήθως, η Λίζ κανιζέει πίπα ή τσιγάρο. Από τα τελευταία κανιζέει τουλάχιστον σαράντα την ημέρα, και βέβαι να υπάρχουν παντού, σε κάθε δωμάτιο, καυτιά τσιγάρων και σπίρτα. Αν θελήσει να κανιζή και δεν βρή κοντά της τσιγάρα ή σπίρτα, καταλαμβάνεται από νευρική κρίση. 'Αλλά τρέμει μήπως πέσουν οι στάχτες στο πάτωμα ή στο κρεβάτι της. Η τάξη και η καθαριότης είναι από τις έιμονες ιδέες της κ' εξοργίζεται όταν οι υπηρέτες δεν αδειάζουν τακτικά τα σταγχοδοχεία.

Η Λίζ αισθάνεται την ανάγκη να νοιάζει όλο για κάποιον. Σ' αυτό όφείλεται η αγάπη της προς τα ζώα. Λυπάται επίσης τους ανθρώπους που τυραννεί. Συγχρόνως, όμως, έχει και κάποιο κυνισμό για όλους και για όλα. Για τον Μάικ Τόντ, λ.χ. είπε: «Ο θάνατός του μου σπάρξε την καρδιά. Μα δεν μπορούσα, βέβαια, να κλαίω έμ' άπειρο!». Και για την Ντέμπυ Ρέινολντς, την καλύτερη φίλη της, που της πήρε τον άνδρα: «Φαντάζομαι πως θα είναι στενοχωρημένη, μα θα της περάσει. Θα βρή άλλον άνδρα. Είναι τόσο νόστιμη κ' έχει περιουσία».

Αναστατώνει τον κόσμο

Όταν ένα από τα ζώα της πάθη κάτι, η Λίζ αναστατώνει τον κόσμο. Ένα βράδυ ξύπνησε τον Έντυ κι ό-

λους τους υπηρέτες στις 3 το πρωί, έπειδή ένα από τα τερριέ της φαινόταν άρρωστο. Ο Έντυ τηλεφώνησε σ' έναν κτηνίατρο, κι ό σωφρ μετέφερε το σκυλί, με την «Ρόλλς - Ρόυς», στην κτηνιατρική κλινική...

Η γνωριμία της με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον υπήρξε μοιραία για το γάμο της με τον Φίσερ. Σε μια από τις δεξιώσεις, που έδωσε η Λίζ, ο Έντυ παρατήρησε πως η γυναίκα του, που συνήθως κοιμόταν ενώρις, δεν είχε καθόλου διάθεση για ύπνο. Συνωμιούσε έμπιστευτικά με τον Μπάρτον, παρ' όλο που πλησίαζε τρείς ή άρα. Λένε πως ο Φίσερ κάθισε τότε στο πιάνο και άρχισε να τραγουδά δυνατά ένα από τα τραγούδια του — το «Ός έδω ήταν!», —, πράγμα που έκανε τη γυναίκα του και τον ήθοποιό να βάλουν τα γέλια. Καθώς όμως ο Έντυ εξακολουθούσε το ίδιο τραγούδι, η Λίζ άλλαξε ξαφνικά διάθεση και του φώναξε μπροστά σε όλους:

—Είσαι ένας άπαισιος άνθρωπος! Κλείσε το πιάνο κι άφσε μας ήσυχους!

Ο Φίσερ έκλεισε το πιάνο απότομα κι ανέβηκε στο δωμάτιό του. Όταν έφυγαν οι καλεσμένοι, έγινε μια βίαιη σκηνή ανάμεσα στην Λίζ και στον Έντυ. Ήταν ο πρώτος καυγάς τους για τον Μπάρτον.

Το παράξενο είναι πως αυτή η νευρική και ιδιότροπη γυναίκα εργάζεται σκληρά στο στούντιο, κ' είναι επίσης πολύ καλή διαχειρίστρια των υποθέσεών της. Την βοηθάει στο τελευταίο αυτό το γεγονός ότι από μικρή είχε συνήθειε στον πλούτο. Είναι κόρη του Φράνσις Τάιηλορ, ενός μεγαλεμπόρου έργων τέχνης του Λονδίνου, και η Λίζ αύξησε την περιουσία της με τα κέρδη της ως ήθοποιό, με τους γάμους, τα διαζύγια και τις κληρονομίες της. Ο

Μάικ Τόντ άφψε σ' αυτήν και στο παιδί τους μια έταιρία που έχει κεφάλαια εκατομμύρια δολλαρίων. Η Λίζ είναι πάμπλουτη. Μα αυτό δεν της άρκοισε. Ήθελε να γίνει μεγάλη ήθοποιος, να πάρη το Όσκαρ — και το κατόρθωσε. Παρ' όλη τη λεπτή της υγεία, ήθελε να ζήσει έντονα κάθε στιγμή της ζωής της. Στα 16 της χρόνια άρραδωνιάστηκε δυο φορές. 'Ακολούθησαν τέσσερις γάμοι, δυο διαζύγια, μια χρεία και πολλά «ανεπίσημα» ειδύλλια (με τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ, τον Τζάιημς Ντήν, τον Ρικ Χάντσον, τον σκηνοθέτη Στάνλεϊ Μάκνεν και άλλους).

Όταν ο Τζάιημς Ντήν, με τον όποιο είχε παίξει στην ταινία «Ο γίγας», σκοτώθηκε σε αυτοκινητικό δυστύχημα, η Λίζ κλείστηκε στο σπίτι της και δεν βγήκε επί μια έβδομάδα. Ο Ντήν ήταν ένας από τους μεγαλύτερους έρωτες της ζωής της...

Η Λίζ φοράει στο χέρι της δυο δέρες: Τη μία για το γάμο της με τον Φίσερ και την άλλη για το γάμο της με τον Τόντ. Όπως ό ήρωας του Τένεση Ουίλλιαμς, του αγαπημένου της συγγραφέως, η Λίζ προσπαθεί να κρύψη τα πραγματικά της ένστικτα και αισθήματα. Προσπαθεί να δείξη τον εαυτό της διαφορετικό από ό,τι είναι, για τον άπλο λόγο πως δεν είναι εύχαρη, προσποιημένη από τον εαυτό της. Προσποιείται πως της άρέσουν οι περιπέτειες, οι δραματικές σκηνές, οι ώριες σκηνοθεσίες. Όταν παντρεύθηκε τον Έντυ, προσηλυτίστηκε στον έδραισμό και πήρε το όνομα Ραχίλ... Μα στο βάθος της ψυχής της υπάρχουν η πλήρη και το κενό. Υπάρχει η παράλογη μεγαλοχλία μιας γυναικάς περιτειχισμένης μέσα στον έγωισμό της και στον παράλογο θρόλο της...

ΕΙΝΑΙ η «στόρ» με τα ώραιότερα μάτια του κόσμου. 'Αλλά είναι πιά 30 ετών και, φυσικά, δεν έγινε διάσημη για το δραματικό της ταλέντο. Γι' αυτό πολλοί διερωτώνται τώρα ποιά επίδραση θα έχη η τελευταία περιπέτεια στη σταδιοδρομία της. Το πρώτο και το δεύτερο διαζύγιο, οι θαυμαστές της το είδαν με συμπάθεια — μια «δυστυχισμένη» και «άτυχη». Στον ξαφνικό θάνατο του τρίτου συζύγου, συμπόνεσαν. Όταν έλεγε τον άνδρα της φίλης της συνοφρυώθηκαν. Τώρα;

Τα υφάσματα υποκαμίων STOFFELS είναι υφασμένα με διπλοστριμμένα νήματα MERCERISE και δεν μπαίνουν ποτέ (SANFORIZED).

Μεγάλη ποικιλία ποιοτήτων για κάθε γούστο.

ΟΞΕΦΟΡΝΤ - ΦΙΝΕΦΙΑ
ΠΟΠΛΙΝΕΣ (σε 6 ποιότητες με
νήματα 80-120 και SEA ISLAND)

Ζητείτε επίμονως να σας δείχνουν στην ούγια το σήμα ΨΑΡΑΚΙ σύμβολο γνησιότητας

Γνώμη

Εκατομμύρια

άσπρα δόντια
γεμάτα υγεία
έπέβαλαν την
Binaca

CIBA*

Η Έλβετική οδοντόκρεμα
BINACA
ξεπέρασε τις προβλέψεις
καταναλωσέως της
κατά 250%

Τό 1962

- ✱ έγινε έτος υγείας των δοντιών και του στόματος
- ✱ έγινε έτος της Έλβετικής οδοντόκρεμας Μπινάκα

*CIBA - Από το 1882 εις την υπηρεσίαν της υγείας σας.
Η Μπινάκα είναι προϊόν της CIBA.

Μεταξύ μας...

ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟΛΜΗΡΕΣ;

Σε μία συντροφιά, στο Παρίσι, είχα συναντήσει έναν κορυφαίο μαίτρ, φίλο της χώρας μας. «Και οι έντυπώσεις σας από το ντύσιμο της Έλληνίδας;». Είχε αναβάλει αυθόρμητα ή ερώτησις στα χείλη μου. Ο άνθρωπος με είχε κοιτάξει κατάματα: «Έχετε όμορφες γυναίκες στην Ελλάδα. Πολύ όμορφες. Τόσο όμορφες που κάθε κουτιριέ θα χαίροταν να τις ντύνη. Δεν ξέρω όμως τί τους λείπει. Έμεινα, άλλωστε, τόσο λίγο, που δεν είμαι σίγουρος πως η έντύπωσίς μου είναι σωστή. Νά: νομίζω πως δεν είναι τολμηρές όσο πρέπει. Φαντάζομαι πως περιμένουν πρώτα να δουν κάτι καινούργιο, φορεμένο από μία ξένη ή από μία φίλη τους, που μόλις επέστρεψε από ένα ταξίδι στη Γαλλία ή στην Ιταλία, για να αποφασίσουν να το βάλουν κι αυτές. Και τότε συμβαίνει να βλέπουν κανείς πολλές φορές στους δρόμους της ωραίας πατρίδας σας το άλλο άκρο, δηλαδή πολλές κοπέλλες ντυμένες ομοίωμοφα, ενώ θα μπορούσε η κάθε μία να δημιουργήσει τον δικό της τύπο. Άλλά, στο κάτω - κάτω, τί είναι Μόδα; Μόδα δεν είναι ή χαρά, ή ικανοποίηση να βάλης πρώτη έσύ κάτι που σε λίγο πρόκειται να βάλη όλος ο κόσμος; Νάσαι έσύ που θα φορέσεις πρώτη και καλύτερη το αυθεντικό καινούργιο μοντέλο, που μετά θα κοπιάρη όπως μπορεί και η μοδιστρουλά της γειτονιάς και τελικά θα καταντήσει αγνώριστο από την πολλή ταλαιπωρία;».

Αυτά μου ξανάρθαν στο μυαλό προχθές, καθώς καμάρωνα την καινούργια κολλέξιόν του οίκου Δεκάρτζα. Όλο πλεκτά. Τολμηρές ευρωπαϊκές δημιουργίες για όλους - κληρο το είκοσιτετράωρο, φτιαγμένες για την γυναίκα που έχει απαιτήσεις, που το χόμπι της είναι να νάναι κομψή. Όλο μάλια, σύμμετρη και θαυμάσια πεννιέ, γκαζέ, μερσεριζέ, σε χρώματα ίνταν-τρέν. Ένας σπάταλος, γενναίος, πλούσιος σχεδίων, αποχρώσεων, μεγεθών. Ιδιαίτερα αυτά τα αϊθέρια, μοναδικά μερσεριζέ της Δεκάρτζα, που φέτος είναι στην πρώτη-πρώτη γραμμή, παντού στην Ευρώπη. Όλα μοντέλα που μόλις είχα δει στις επιδείξεις του Παρισιού, της Φλωρεντίας, της Ρώμης και του Μιλάνου, στην ίδια έξοχη έκθεση, στο ίδιο φόντο τελείωμα, στις ίδιες φωτεινές αποχρώσεις, αλλά σε τόσο προσεγμένες και προσγειωμένες τιμές.

Καθώς έκοιταζα με ικανοποίηση, η αλήθεια μου φανερώθηκε ξαφνικά. Είναι αναμφισβήτητο, η Έλληνίδα δεν είναι πια όπως την είδε ο Γάλλος μαίτρ. Έχει αλλάξει. Έχει εξελιχθεί. Έχει γίνει Ευρωπαία. Μόλις βρέθηκε το καινούργιο και τολμηρό μαγαζί, που της προσέφερε αυτό που έχει κά-

θε γυναίκα στην Ευρώπη, δηλαδή την τελευταία δημιουργία, το ραφινάτο μοντελάκι, την απαράμιλλη ποιότητα, την μοντέρνα γραμμή, η Έλληνίδα το αγκάλιασε και το έκανε δικό της. Πόσο άλλαξαν τα πράγματα μέσα σε λίγα χρόνια! Θα έπρεπε σίγουρα να ξανάρθω στην Ελλάδα ο Γάλλος φίλος μας, για να διαπιστώσει την διαφορά, να δει ότι η Έλληνίδα όχι μόνον ξέρει να ντύνεται με πολύ γούστο, με εκλεκτικότητα, με γνώση του τι φοριέται διεθνώς, αλλά και να τολμά, και να αναπτύσσει τον τύπο της όπως πρέπει.

Αλήθεια, ξέρετε ότι σε λίγο η Δεκάρτζα κλείνει τα τέσσερα της χρόνια και μπαίνει στο πέμπτο; Έχει γίνει τόσο πολύ ένα κομμάτι από τον έαυτό μας, ώστε δεν μπορούμε να το πιστέψουμε ότι πέρασε τόσο γρήγορα ο καιρός. Μ' αυτήν την ευκαιρία των γενεθλίων της, και για να δείξη έμπρακτα την ευγνωμοσύνη της στις αγαπημένες και πιστές φίλες της, που την περιβάλλουν με την αγάπη τους, εγκαινιάζει τον εξής χαρούμενο κύκλο:

1. Κάνει έκπτωση 10% σ' όλες τις φίλες της προσκομίσουν αποδείξεις της αυτών των τεσσάρων ετών, αξίας 1.000 δρχ. και άνω. (Όσες έχουν ήδη προσκομίσει αποδείξεις μικρότερες αξίας, μπορούν να τις συμπληρώσουν στις 1.000 δρχ., για να έχουν κι αυτές την έκπτωσι αυτή σ' ό,τι ψωνίσουν).

2. Φυσικά, κάνει την ίδια έκπτωση του 10% σ' όλες φίλες της ψωνίσουν είδη αξίας 1.000 δρχ. και άνω.

3. Την ίδια έκπτωσι 10% κάνει στις φοιτήτριες και στις υπαλλήλους, που τόσο δίκαια και τόσο επίμονα είχαν ζητήσει να περιληφθούν και αυτές στον κύκλο των πιστών Δεκαρτζικών. Επίσης στις μαθήτριες των τριών τελευταίων τάξεων του Γυμνασίου, που άριστ' έψαν πέρυσι.

4. Μην πετάτε τις αποδείξεις σας της Δεκάρτζα από 15 'Απριλίου μέχρι 15 Μαΐου 1962. Οι αποδείξεις αυτές έχουν ιδιαίτερη αξία και θα σας δώσουν πολλές και ευχάριστες εκπλήξεις. Τι εκπλήξεις; Θα σας το πω πολύ σύντομα.

Και, για να ανταμείψω όσες είχαν την υπομονή και την ευγένεια να με διαβάσουν ως το τέλος, η Δεκάρτζα θα κάνει την ίδια αυτή έκπτωση του 10% και σ' όσες κόψουν αυτό μου το άρθρο με το ψαλίδι και το φέρουν στην Δεκάρτζα, Έρμου 6 (στοα Δεκάρτζα) και Πατησίων 141 (Στάσις Κεφαλληνίας), μέχρι τις 15 Μαΐου 1962. Κ.

Υ.Γ. - Φυσικά, όλα αυτά αν το χόμπι σας είναι να σέτε κομψές...

(Ανακοίνωση)

Sunbeam

Multivolt
Shayemaster 555

Πολύτιμη σαν διαμάντι

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΜΙΑ ΜΗΧΑΝΗ SUNBEAM-555-MULTIVOLT

Νέο

ΜΟΝΤΕΛΛΟ

- Τρεις λεπίδες που άκονίζονται αυτόματως
- Πλέγμα 1230 όπων από εκλεκτό χάλυβα
- Ίσχυρός Κινητήρ
- Ειδικόν σύστημα διά την κοπήν των φαβοριτών και των μακρών τριχών
- Εργάζεται με οίανδήποτε τάσιν ρεύματος
- Μοντέρνα γραμμή

Πωλείται εις όλα τα καλά Καταστήματα

Αποκλειστικοί Εισαγωγείς
Παρακαταθήκη
Συνεργείον Έπισκευών

ΑΝ. ΕΤ. ΑΝΤΙΠΕΙΘΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΩΝ
"Δ. Κ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ,"
ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 9 - ΤΗΛ. 20.689 - 28.173

ΕΘΝΙΚΗ

Για μιὰ νέα κυρία

που δεν έχει την δυνατότητα και τον χρόνο να παρουσιάση ένα πλούσιο τραπέζι, το Kenwood αποτελεί τον πολυτιμώτερο βοηθό. Ο άναμικτήρ τροφών Kenwood, κάνει τα πάντα τόσο τέλεια, όσο ο καλύτερος chef.

Με μια σειρά εξαρτημάτων, κόβει κιμά, φτιάχνει μαγιονέζα, χτυπάει αυγά, καθαρίζει πατάτες, φασόλια, κ.λ.π., κάνει τσιπς, ετοιμάζει ζυμη και κάνει χιλιάς δουλειές.

Kenwood
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ MIXER ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΕΝΤΕ

Αποκαλύπτουν
τις σκέψεις τους
τα όνειρά τους
τους πόθους τους
την πίστη τους
για το έργο τους

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πέντε γυναίκες, που γνώρισαν την διεθνή διασημότητα, αποκαλύπτουν, με συνεντεύξεις τους σε συνεργάτες μεγάλου αγγλικού ειδησεογραφικού πρακτορείου, τις σκέψεις για τη ζωή, το έργο ή την αποστολή τους, και τα μεγάλα ή μικρά όνειρά τους. Παρά τις διαφορετικές επιδόσεις τους, το κοινό γνώρισμά τους είναι ή ειλικρίνεια και η απλότητα. Κι αυτό προσδίδει ακόμη περισσότερο ενδιαφέρον και γλαφυρότητα στα λεγόμενά τους. Και τώρα ο αναγνώστης καλείται να γνωρίσει: Την Κα Γκόλντα Μέρ, υπουργό Έξωτερικών του Ισραήλ, την ήθοποιό του κινηματογράφου Λέσλυ Καρόν, την συγγραφέα παιδικών μυθιστορημάτων Ένιντ Μπλάυτον, την φιλόδοξη Σιού Ράιντερ και την διάσημη Αυστραλέζα σοπράνο της όπερας Τζόαν Σάδερλαντ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ «ΛΑΝΤΟΝ ΕΞΠΡΕΣ» — ΚΑΙ ΤΙΣ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΚΟΛΝΤΑ ΜΕΪΡ

Η Γκόλντα Μέρ είναι, στα 63 της χρόνια, μία από τις διασημότερες γυναίκες του κόσμου. Κόρη φτωχού Ρώσου ξυλουργού, είναι εδώ και πολύ καιρό υπουργός των Έξωτερικών του Ισραήλ και θεωρείται πιθανότατα διάδοχος του πρωθυπουργού κ. Μπέν Γκουρίον. Έπαιξε ήγετικό ρόλο στον αγώνα κατά των Άγγλων για την ανεξαρτησία της πατρίδος της, πήρε μέρος σε επικίνδυνες αποστολές διαπραγματεύσεων με τους αντιπάλους Άραβες, αντιπροσώπευσε την νεαρή χώρα της στη Μόσχα και διηύθυνε το υπουργείο Έργασίας σε εποχή μαζικής ανεργίας και μεταναστεύσεως Έβραίων από όλα τα μέρη του κόσμου. Το επίθετό της, μετά τον γάμο της, ήταν Μάυερσον, αλλά εκείνη το άλλαξε σε Μέρ, που εβραϊκά σημαίνει αβά, φωτίζω.

Με είχαν προειδοποιήσει να μην περιμένω πάρα πολλά από την συνέντευξή μου με την Ισραηλινή υπουργό των Έξωτερικών. Στο υπουργείο της μου είπαν: —Είναι πολύ σοβαρή και δεν της άρεσουν οι ερωτήσεις για προσωπικά της ζητήματα. Είναι πολύ απασχολημένη και δεν θα σάς κρατήσει παρά μόνο λίγα λεπτά στο γραφείο της. Παρά ταύτα, η Κα Γκόλντα Μέρ, η μόνη γυναίκα υπουργός Έξωτερικών στον κόσμο, δέχθηκε να απαντήσει σε μερικές ερωτήσεις μου προσωπικού χαρακτήρα, αν και υπερέφυγε με αρκετό τακτ άλλες ερωτήσεις μου πάνω σε θέματα πολιτικού χαρακτήρα. Μπόρεσα να της μιλήσω επί μισή ώρα στο αυστηρά επιπλωμένο γραφείο της, στην Ιερουσαλήμ. Τα σαράντα ταραχώδη χρόνια της, στο κατ' έσοχον ανδρικό βασίλειο

της πολιτικής, που την ανέβασαν στην περισσότερο επίκαιρη θέση της Ισραηλινής κυβερνήσεως, μετά το αξίωμα του πρωθυπουργού, την έχουν κάνει μία πολύ σοβαρή, σχεδόν απροσπέλαστη γυναίκα. Οι μακράνιοι διαγωγοί κ' η εξορία των Έβραίων και ο σκληρός αγώνας του Ισραήλ για την ανεξαρτησία και την επιδίωξή του έχουν αφήσει τα ίχνη τους στο πρόσωπό της.

Σηκώθηκε να με χαιρετήσει και με κοίταξε με τα κάπως σκοτεινισμένα καστανά μάτια της, που τα πλαισιώνουν χονδρά μαύρα φρύδια. Ήταν άδωφη και δεν φορούσε κανένα κόσμημα. Το μαύρο ταγιέρ της, ή λευκή μπλούζα της και τα χονδρά παπούτσια της της έδιναν ένα κάπως άρενωπό ύφος. Μιλούσε σιγά, σκεπτικά, με δαβεία φωνή και απεισθήτη αμερικανική προφορά. Κάθε τόσο τα άδρα χαρακτηριστικά της τα χαλάριε ένα έλαφρό, ψυχρό μάλλον χαμόγελο, που χανόταν τόσο γρήγορα, όσο είχε έλθει. Ός την τελευταία στιγμή ήταν πάντα τρομερά προσεκτική σε κάθε λέξη της.

Αυτή είναι η γυναίκα που, όπως προβλέπουν πολλοί, θα γίνει μία μέρα η πρωθυπουργός του Ισραήλ. Στάθηκε στο πλευρό του Μπέν Γκουρίον σε πολλές περιπτώσεις — ακόμη και πριν γεννηθεί το κράτος του Ισραήλ. Μετά την εξέγερση κατά της αγγλικής διοικήσεως, πολλά μέλη του «Εβραϊκού Πρακτορείου» συνελήφθησαν, κ' εκείνη αναγκάστηκε να αυτοεξορισθεί στη Γαλλία. Αλλά συνέχισε να εργάζεται για την πατρίδα της και κατά την απουσία της, όπως κάνει πάντα, όπου κι αν βρίσκεται, ακόμη και κατά τις διακοπές της στο έσωτερικό ή στο εξωτερικό. —Δεν θέλω να άνεβώ ψηλότερα από όσο έχω άνεβώ ως τώρα, μου είπε. Δεν είχα ποτέ την φιλοδοξία να «άνεβώ» σε κανένα αξίωμα. Δέχθηκα απλώς τα τις αποστολές που μου ανέθεσαν.

Βαριά καθήκοντα

Και οι αποστολές αυτές ήταν πραγματικά σοβαρώτατες! Οργάνωσε το γυναικείο τμήμα του κόμματος Μαπαΐ (Σοσιαλιστικό), στο οποίο ανήκει, έγινε αρχηγίνα του έσωτερικού μετώπου κατά την εξέγερση εναντίον των Άγγλων καί, το 1948, κατά τον πόλεμο με τους Άραβες, έγινε η πρώτη πρεσβευτίνα της χώρας της στη Μόσχα. Το 1949 ανέκληθη, για να αναλάβει το υπουργείο Έργασίας, σε εποχή μαζικής μεταναστεύσεως και ανεργίας, κατά τα πρώτα χρόνια μετά το 1950 καί τελικά ανέλαβε το υπουργείο Έξωτερικών. Χαμογέλασε, αλλά δεν απάντησε όταν τη ρώτησα τη γνώμη της για τα λεγόμενα ότι η γυναίκα απάντησε όταν τη ρώτησα τη γνώμη της για τη λήη του σωστό στον κατάλληλο χρόνο. —Επείμενα: —Τό να είσθε γυναίκα, σάς βοήθησε ή σάς εμπόδισε στην σταδιοδρομία σας; —Ούτε το ένα, ούτε το άλλο, απάντησε. Πιστεύω ότι μία γυναίκα που μπαίνει στην άρενα της πολιτικής πρέπει να περιμένει ότι θα την

μεταχειρισθούν σαν ανθρώπινο πλάσμα και, φυσικά, πρέπει να ενεργή κι αυτή σαν ανθρώπινο πλάσμα.

Συνεχίζοντας έπαινε ότι κανείς ξένος υπουργός των Έξωτερικών δεν ικανοποίησε τα αίτημά της για το λόγο ότι είναι γυναίκα ή δεν αρνήθηκε να τα ικανοποιήσει για τον ίδιο λόγο.

Στην ερώτησή μου πώς αισθάνεται μία γυναίκα όταν είναι υπουργός Έξωτερικών, ή απάντησή της ήταν ότι δεν ξέρει πώς αισθάνεται ένας άνδρας όταν κατέχει το ίδιο αξίωμα.

Την ρώτησα γιατί τόσο λίγες γυναίκες έχουν πετύχει στην πολιτική. —Πιστεύω, απάντησε, ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι πολλές γυναίκες, καθώς και πολλοί άνδρες, αμφιβάλλουν για την ικανότητα των γυναικών σε παρόμοια έργα. Είμαι βέβαιη ότι η ιδέα αυτή είναι τελεία αστήρικτη. Δυστυχώς, οι γυναίκες έχουν τις ίδιες ικανότητες με τους άνδρες για μία πολιτική σταδιοδρομία, αρκεί, φυσικά, να έχουν τα προσόντα που περιμένει κανείς να διαθέτει ένας πολιτικός. Στην πραγματικότητα, οι γυναίκες διαθέτουν ένα εξαιρετικό χάρισμα του φύλου τους: Την υπομονή.

»Είμαι, όμως, κ' εγώ άξια της αποστολής μου; Αυτό είναι ένα δύσκολο ερώτημα. Υπάρχουν πολλές ικανότητες που θα ήθελα να έχω, για να μπορέσω να πω ότι θα είμαι εκείνη που κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να είμαι. Αλλά, αν δεν σάς πειράζει, θα ήθελα να μη μιλήσω περισσότερο γι' αυτό το ζήτημα».

Θυμήθηκα, ενώ μιλούσαμε, τί είχε περάσει η προικισμένη και αποφασιστική αυτή γυναίκα στη γενετήριά της, στη Ρωσία, για να φθάσει στις σημερινές ιδέες της. Κόρη ξυλουργού από το Κίεβο, την πήραν στην Αμερική, όταν ήταν μόλις οκτώ ετών, για να σωθή από τους αντισημιτικούς διωγμούς. Από μαθήτριά της «Ηνωμένες Πολιτείες» είχε πεισθεί ότι ο μόνος τρόπος για την εξέλιξη του αντισημιτισμού ήταν η δημιουργία εβραϊκού κράτους. Το εβραϊκό πρόβλημα και το πρόβλημα της οργανώσεως της εργασίας είχαν συνδυασθεί στο μυαλό της. Στην Αμερική, ο πατέρας της ήταν δραστήριος συνδικαλιστής και η κόρη του υιοθέτησε πολλές από τις απόψεις του περί κοινωνικής δικαιοσύνης. Στο Μίλγουοκ, όπου εργαζόταν δασκάλα, γνώρισε τον Αμερικανοεβραίο Μόρις Μάυερσον. Παντρεύθηκαν και αποφάσισαν να ζήσουν στην Παλαιστίνη.

Η κατάσταση ήταν δύσκολη τις πρώτες εκείνες μέρες. Της ανέθεσαν τη διεύθυνση του ορνιθοτροφείου μιας κολλεκτίδας, και τα θράβια μιλούσε σε συγκεντρώσεις στους δρόμους.

Τελικά εγκαταστάθηκε με τον άνδρα της στην Ιερουσαλήμ, όπου γεννήθηκαν ο γιος και η κόρη της. Δεν είχαν χρήματα και δέχθηκε να πλένι σ' ένα νηπιαγωγείο, για να πληρών τα δίδακτρα των παιδιών της. Αργότερα γράφτηκε στη Γενική Συνομοσπονδία Έργασίας και έγινε διευθύντρια του πολιτικού τμήματός της. Έτσι άρχισε η πραγματική σταδιοδρομία της.

Η υπουργός Έξωτερικών του Ισραήλ έχει πολλές αναμνήσεις από τον αγώνα που ώδηγησε στη δημιουργία μιας εθνικής στέγης για τους Έβραίους. Αλλά ως τώρα δεν έχει δείξει καμιά διάθεση να γράψει τα απομνημονεύματά της.

Όταν έγινε υπουργός Έργασίας, σε εποχή μαζικής ανεργίας και μεταναστεύσεως, δεν παραπονέθηκε ποτέ όταν υποχρεωνόταν να εργάζεται ολόκληρο το εικοσιτετράωρο, χωρίς διακοπή. Γυρίζοντας άργα και κατάκοπη στο σπίτι της έλεγε: «Η κόυραση δεν με πειράζει, γιατί έχω την ικανοποίηση ότι και σήμερα κατάφερα κάτι το συγκεκριμένο».

Όταν μπήκε στη διπλωματική υπηρεσία και αντιπροσώπευσε το Ισραήλ στη Μόσχα, δρέθηκε απότομα σ' ένα καινούργιο, παράξενο γι' αυτήν, επίσημο και τυπικό κόσμο. Σαν πρεσβευτίνα, δεν μπορούσε πιά να ντύεται όπως ένας πρόσκοπος. Και στο τέλος εύρισκε εξοργιστικό το να είναι υποχρεωμένη να προσέχει την εμφάνισή της για τις διπλωματικές συγκεντρώσεις.

Αντίθετα, αισθάνθηκε «σαν στο σπίτι της» όταν έκαμε μία άκρας έπιπυχή για την προβολή της χώρας της επίσκεψη στη Λιβερία, όπου, ντυμένη εύθιμα, χόρεψε με τις γυναίκες των φυλάρχων και την ανακήρυξαν κι αυτή η επίτιμο φύλαρχο.

Ανικανοποίητες φιλοδοξίες

Μήπως, όμως, μία γυναίκα, που πέτυχε στη ζωή της τόσα, δσα η Γκόλντα Μέρ, έχει ακόμη ανεκπλήρωτα όνειρα και ανικανοποίητες φιλοδοξίες;

—Μάλιστα! Θα ήθελα να είχα περισσότερο καιρό για πράγματα που μου άρεσουν.

Διαβάει πάρα πολύ —όταν έχω καιρό— και είναι βαυμάστρια του έργου της Φιλαρμονικής Όρχήστρας του Ισραήλ. Απογοητεύεται δαθυτάτα όταν, εξ αιτίας των επίσημων υποχρεώσεών της, χάνει μία συναυλία.

—Αλλά δυστυχώς είμαι υποχρεωμένη να εργάζωμαι δεκαέξη ώρες το εικοσιτετράωρο.

Είναι υπερήφανη για το σπίτι της, αν και δεν το βλέπει τόσο συχνά όσο θα ήθελε. Όταν δεν την απασχολούν τα καθήκοντά της, προσπαθεί να ξαναγυρίσει σε μία κανονική «καθημερινή» ζωή.

—Ετοιμάζω ή ίδια το πρωινό και το γεύμα μας και κάνω μόνη τη φώνια μου. Δεν παριστάνω τη σπουδαία μαγείρισσα, αλλά μπορώ να πω ότι στα παιδιά μου άρεσουν εκείνα που τους μαγειρεύω. Θα ήταν μία εύχρηστη αλλαγή για μένα το να μπορέσω να μείνω για κάμποσο καιρό στο σπίτι. Μου άρεσαν οι δουλειές του νοικοκυριού και η ζωή με τα παιδιά και τα εγγόνια μου.

»Θα ήθελα να ζήσω σαν μία απλή γυναίκα; Θaumασία και μετά χαράς! Είμαι βέβαιη ότι κι αυτή η ζωή έχει τα ενδιαφέροντά της. Ασφαλώς θα ήθελα κάποια μέρα να αποστρατευθώ κ' εγώ.

»Μερικές φορές αισθάνομαι την επιθυμία να περνώ απαρατήρητη, και ντρέπομαι που με αναγνωρίζουν τόσοι πολλοί στο δρόμο.

»Εκείνο που με εξοργίζει σ' αλήθεια είναι όταν βλέπω ανθρώπους να ενεργούν με υποκρισία και να μην έχουν το θάρρος να αγωνίζονται για τις πεποιθήσεις τους».

—Και μία ακόμη προσωπική ερώτηση; της είπα.

—Η Κα Μέρ δέχθηκε: —Τι σημασία δίνετε στην έσωτερική εμφάνιση;

—Η απάντησή της ήταν όπως την περιμένα: —Εκτός από την νοικοκυροσύνη και το καλό γούστο, δεν δίνω σημασία σε παρόμοια πράγματα.

Και κοίταξε επίδεικτικά, με το γνωστό νόημα, το ρολόι της. DAVID SAMUELS

ΛΕΣΛΥ ΚΑΡΟΝ

Η Λέσλυ Καρόν, άστéρας του κινηματογράφου και του θεάτρου, μιλήσε με ειλικρίνεια στον Λιούις ντε Φόης για τις παλαιές αδυναμίες, τις φιλοδοξίες και την ευτυχία της. Ζη τώρα σ' ένα κομψότατο διαμέρισμα, στο Κένσιγκτον του Λονδίνου, με τόν άνδρα της Πήτερ Χώλ, διευθυντή του θεάτρου «Σαίξπηρ», και τα δυο παιδιά της, Τζών - Κρίστοφερ, τεσσάρων, και Τζένιφερ, τριών ετών. Ήταν κάποτε μία φτωχή, ντροπαλή μαλλαρινόουλα, που την τρόμαζε ο κόσμος και απέφευγε τις συναναστροφές. Εργάσθηκε όμως σκληρά και πέτυχε. Σήμερα διαλαλεί στον κόσμο την ευτυχία της για την δόξα και τα πλούτη της. Βρήκε την ψυχική ισορροπία της στο γάμο, είναι μία πρακτική και οικονομός Γαλλίδα και το ιδεώδες που αναζητεί στις συναναστροφές της είναι η καλωσύνη, η εξυπνάδα, ή μόρφωση και το ταλέντο.

—Μερικοί, λέει η Λέσλυ Καρόν, με νομίζουν ένα χαμίνι, κάτι σαν ένα είδος αδέσποτης νεράιδας. Αλλά κ' εγώ είμαι ανθρώπινο πλάσμα. Πιστεύω στις ανθρώπινες αξίες. Οι νεράιδες και τα χαμίνια δεν έχουν άρχες.

—Σωστά, απάντησα.

—Δεν μπορώ να έμποδίσω τον κόσμο να σκέπτεται ό,τι θέλει. Αυτό όμως έμένα με εξοργίζει. Δεν θέλω επ' ουδενί λόγω να με λένε πονηρή και νεράιδα.

—Αυτό ίσως έχει να κάνει με την εμφάνισή σας, τόλμησα να της πώ.

—Αηδίες!

—Ίσως σάς συνταυτίζουν με τους ρόλους που παίζετε. Θέλω να πώ ρόλους όπως η Λίλλυ, η Ζίζι, η Γκάμπυ.

—Κι αυτά είναι αηδίες. Όλες οι γυναίκες που παριστάνω είναι διαφορετικές και δεν έχουν τίποτε το κοινό ή μία με την άλλη. Και δεν θεωρώ την Ζίζι χαμίνι.

—Αλλά έχετε γίνει διάσημη, παίζοντας ρόλους νεαρών κοριτσιών.

—Ναί, και δεν θα ξαναπαίζω πιά. Έχω ξεπεράσει αυτό το στάδιο. Όχι πώς δεν μου άρεσαν αυτοί οι ρόλοι. Αντίθετα, μάλιστα, τους λάτρευα. Δεν θα μπορούσα, άλλωστε, να παίξω κανένα ρόλο που δεν θα μου άρεσε. Αλλά τώρα θέλω να παίξω ρόλους γυναικών.

Διαλέγω με προσοχή τους ρόλους μου και μπορώ να τρέξω στην άκρη του κόσμου για ένα ρόλο ή ένα σενάριο που μου άρεσει ή για ένα καλό σκηνοθέτη ή παραγωγό. Αλλά δεν θα ταξιδέψω πιά περισσότερο από όσο είναι απόλυτα αναγκαίο. Δεν είναι σωστό να χωρίζεται καμιά από τον άνδρα και τα παιδιά της.

»Ασφαλώς θα ταξίδευα και στο Χόλλυγουντ, αν ήταν ανάγκη.

»Είπαν εκεί του κόσμου τις ανοησίες για μένα. Ότι ήμουνα δυστυχισμένη, ότι μου φέρθηκαν άσχημα, ότι δεν θα ξαναπατήσω πιά εκεί το ποδάρι μου... Όλα ανοησίες. Αν έπληξα καμιά φορά στο Χόλλυγουντ, αυτό ήταν δικό μου λάθος. Οι άνθρωποι έκαναν ό,τι μπόρεσαν για μένα. Αλλά εγώ, ντροπαλή και επιφυλακτική όπως είμαι, δεν μπορούσα να συναναστραφώμαι πολύ κόσμο. Το 1948, όταν ήμουνα για άλλη μικρή μαλλαρινόουλα στο Παρίσι, μάθαινα ότι άνθρωποι του καλού κόσμου έρχονταν στα παρασκήνια, για να με συγκαρουν. Εγώ, όμως, έτρεχα να κρυφτώ στο σπίτι μου. Δεν άντεχα να βρεθώ μέσα σε μεγάλη φασαρία. Ξέρω ότι μερικοί λένε ότι έφευγα επειδή φοβόμουν να συναντήσω τον Τζην Κέλλυ, που μετά δυο χρόνια με πήρε στο Χόλλυγουντ. Αλλά τη νύχτα εκείνη υπήρχαν άλλοι πολύ σπουδαιότεροι, όπως π.χ. ο πρόεδρος της Γαλλίας.

Σαν χαμένη στο Χόλλυγουντ

Όταν έφθασα στο Χόλλυγουντ, τα έχασα ολότελα. Δεν ήξερα τη γλώσσα, κι ακόμη δεν ξέρω πώς τα κατάφερα να συνεννοηθώ. Ήμουν τρομακτικά φτωχή. Χωροτούσα εκατό δολάρια. Έγκατέστησαν τη μητέρα μου κ' έμένα σ' ένα πραγματικά πολυτελέστατο ξενοδοχείο. Ύστερα από μία νύχτα, φύγαμε και πήγαμε σ' ένα μυστ'ελ.

»Ο Τζην θύνασε. Μου είπε ότι δεν ήταν σωστό για τη θέση μου να μένω σε τέτοιου είδους ξενοδοχεία. Έμιας όμως μάς άρεσε εκεί και μείναμε.

»Εργάσθηκα τόσο σκληρά, δσα μία καθαρίστρια, και με μισθό, δσο

περίπου έπαιρναν οι εργάτες του στούντιο. Στο Χόλλυγουντ όλα είναι πανάκριβα, αλλά η συνήθεια που είχαμε άποκτησει στον πόλεμο, να ζοδεύωμε όσο το δυνατό λιγότερα, μάς φάνηκε πολύ χρήσιμη.

»Αναπολώντας τις μέρες εκείνες, απορώ πώς τα κατάφερα. Τώρα η ζωή μου είναι ολότελα διαφορετική. Τρελαίνομαι που είμαι πλούσια και διάσημη. Με μαγεύει το ότι με αναγνωρίζουν παντού. Αυτό σημαίνει ότι άρσσω στον κόσμο. Είμαι επίσης υπερήφανη επειδή πέτυχα στη ζωή, ακολουθώντας τον σωστό δρόμο — με σκληρή εργασία και τιμιότητα. Μισώ τις κατεργαρίες. "Αν ο ρόλος σας σας επιβάλλει να κλάψετε, τὰ δάκρυα από τα κρεμυδιάρια δεν είναι καλά. "Όλες οι μεγάλες ηθοποιοί, η Έντιθ "Θάους, η "Ινγκριντ Μπέργκμαν, η Πέγκυ "Ασκραφτ, δεν ξεγελούν ποτέ το κοινό τους. Τις θαυμάζω όλες πάρα πολύ.

»Ο μεγαλύτερος ηθοποιός; Φυσικά, ο Λώρενς "Ολiviέ. Θά ήθελα πολύ να παίξω μαζί του. Καί να κερδίσω ένα "Όσκαρ. Θέλω να σθάζω στην κορυφή. Θέλω να γίνωμαι ολόενα καλύτερη ηθοποιός.

»Οι προσφιλέστεροι συμπρωταγωνισταί μου είναι ο Χόρστ Μπζούχολτς και ο Ντέρκ Μπόγκαρντ. Καί οι δυο είναι τόσο καλοί! Είναι επίσης τρομερά ωφέλιμο να παίζη κανείς με τόν Μωρίς Σεβαλιέ, που είναι αληθινός καλλιτέχνης και δεν σκέπτεται άλλο από τόν ρόλο του. "Όλοι τους έχουν το χαρίσματά που κατά τη γνώμη μου πρέπει να έχη ένας άνδρας — καλωσύνη και ευγένεια.

»Δεν λυπήθηκα ποτέ που άφησα το χορό. "Η υπτέρα μου, χορεύτρια κι αυτή, έλεγε ότι είχα κληρονομήσει το ταλέντο της, αλλά και ότι θά γινόμουν καλή ηθοποιός.

»Με ένθουσιάζει να παίζω στον κινηματογράφο, που παρουσιάζει πολύ περισσότερο ενδιαφέρον από το θέατρο, όπου ντύνεσαι στο καμαρίνι σου και περιμένεις και δεν βλέπεις σχεδόν κανένα. "Ενώ, όταν παίζης σε ταινία, τρώς καμιά φορά πρόχειρα στην έξοχή, αυτοσχεδιάζεις κοστούμια, κάνεις κάτι διαφορετικό κάθε μέρα, μακριά από την ρουτίνα. Μου άρεσει και να βλέπω ταινίες, καλές ταινίες, όμως, και όχι εκείνα τὰ ατελείωτα επικά έργα.

»Μου άρεσε και το θέατρο, αλλά σ' αυτό μπορείς εύκολα να έκνευρισθής, όταν μερικοί από το κοινό κατασβάνουν άργα ή θορυβούν. "Όχι πώς φοβάται ότι θα ξεχάσω το ρόλο μου, που γι' αυτόν ακριβώς το λόγο μελετώ με μεγάλη προσοχή, αλλά γιατί, όπως δηόποτε, οι σχετικά χειρότερες ανάμνησεις μου προέρχονται από τη σκηνή.

»Μία φορά, χορεύοντας μπροστά στον πρόεδρο της Γαλλίας, έκανα, όπως νόμισα, μία άσχημη διπλή στροφή. Δοξάζω τόν Θεό που φορούσα μάσκα, επειδή διαφορετικά ο κόσμος θά έβλεπε τόν απαίσιο μορφοσού μου. "Εχασα κυριολεκτικά τόν κόσμο. Αυτό, σκέφθηκα, είναι το τέλος μου. Πρέπει να τό βάλω στα πόδια. "Υστερα όμως είπα στον εαυτό μου. Δέν μπορείς να τό κάνης αυτό. Μείνε τώρα στη θέση σου και όταν τελειώση η παράσταση, μη ξαναχορέψης μπροστά σε κοινό.

»Παρά τήν άγωνία μου, λοιπόν, έμεινα στη σκηνή, και ύστερα... με χειροκρότησαν με ένθουσιασμό. "Εγώ τὰ έχασα... Φαίνεται ότι δεν ήμουν τόσο κακή, όσο είχα νομίσει.

»Οι ταινίες αποτελούν τώρα την κυριότερη εργασία μου. Παρά το ότι είμαι γυναίκα του διευθυντού του θεάτρου «Σαίξπηρ», δεν νομίζω ότι πρέπει να παίζω σαιξπηρικούς ρόλους. Γι' αυτούς χρειάζεται ειδική μόρφωση, τέλεια γνώση της αγγλικής και θαδεία μελέτη της υποθέσεως. Χρειάσθηκαν δέκα χρόνια για να γίνω καλή στον κινηματογράφο, κι αυτό είναι αρκετό προς το παρόν.

Γάμος και ισορροπία

»Ο γάμος μου με άνθρωπο που έχει τόσο στενή σχέση με το θέατρο μου αποδείχθηκε χρησιμώτατος. Συζητούμε ο ένας για τήν εργασία του άλλου, αλλά ο καθένας παίρνει μόνος τις αποφάσεις του.

»Δεν μπορώ να φανταστώ πώς θά μου φαινόταν η ζωή, άν ήμουν μία άπλη νοικοκυρά, χωρίς επάγγελμα. Συμφωνώ ότι το επάγγελμά μου τήν γυναίκα φέρνει δυσκολίες στο γάμο της, αλλά μ' αυτό η ζωή και τόν άνδρα συζύγου γίνεται πιο πολύ ενδιαφέρουσα. Καί, χωρίς να παραβλέπω τις δυσκολίες, είμαι ευτυχισμένη που ζω μία τόσο εξαιρετικά έντονη ζωή.

»Με τόν γάμο μου απέκτησα καλύτερη ισορροπία. Πρωτίστου μου είναι ότι πολλές ηθοποιοί δεν τὰ καταφέρνουν και τόσο σπουδαία στο γάμο τους, επειδή περιμένουν πάρα πολλά απ' αυτόν και νοιάζονται ότι θά θρουν το δρόμο τους στριμμένο με ρόδα. Μερικές φορές δοκιμάζει κι ο άνδρας που δυσκολίες. "Αλλά σας διαβεβαίω ότι είμαστε κ' οι δυο πολύ ευτυχισμένοι.

»Είμαι περήφανη, γιατί στο νοικοκυριό μας η πρακτική είμαι εγώ. "Αν καί θά ασφάλεια, εγώ θά τήν διορθώσω. "Ο σύζυγός μου τὰ αντιπαθεί καί τέτοια. "Υποπτεύομαι ότι ξέρει κι αυτός, αλλά δεν θέλει να κόμη τίποτε... "Εγώ κρεμώ τὰ κάδρα και κάνω χίλιες - δυο άλλες δουλειές. Πρίν αποκτήσωμε μάγειρο, περνούσα ώρες στην κουζίνα. Προτιμώμε, φυσικά, τή γαλλική κουζίνα. Καί δεν χρειάστηκε πολύς καιρός για να πείσω τόν Πητεο ότι τὰ αγγλικά φαγητά είναι άνοστα, έτσι που τὰ μαγειρεύουν χωρίς φαντασία.

»Πιστεύω ότι τὰ παιδιά μου έχουν ταλέντο. "Αλλά μήπως αυτό δεν πιστεύουν και όλοι οι γονείς για τὰ παιδιά τους; Θά ήθελα να επιδοθούν στο θέατρο. "Όσο για τήν κόρη μου, άν και έχει φυσική χάρη και καλὰ πόδια, δεν τήν θέλω χορεύτρια.

»Τί ζοδεύω στα φορέματά και στα μαλλιά μου; "Ίσως λιγότερα από πολλές ηθοποιούς. "Η παλαιά συνήθεια να εξοικονομώ χρήματα, κάνοντας διάφορα πράγματα μόνη μου, δεν με έχει αφήσει. Συχνά μπαίνω στον πειρασμό να αγοράσω ένα πολύ ακριβό καπέλλο. "Υστερα βρίσκω ότι μόνη μου θά μπορούσα να κάνω ένα ακόμη καλύτερο, και το καταφέρνω πραγματικά.

»Αν καί δεν γυρίζω ταινίες όλο το χρόνο, έχω πάντα τού κόσμου τις άσχολίες. "Εχω, μπορώ να πώ, μία πολύ γεμάτη ζωή. "Αλλά μού αρέσει και να ξεκουράζομαι μαζί με τὰ παιδιά μου, και να ζωγραφίζω τα πορτραίτα τους. Δέν είμαι ο τύπος της διανοούμενης γυναίκας, αλλά διαβάζω πολύ, κυρίως βιογραφίες ιστορικού ενδιαφέροντος.

»Αν ξαναζούσα, δεν θά διάλεγα άλλη σταδιοδρομία. Στή ηλικία αυτή ήμουν δυστυχισμένη και αδέβαιη για τόν εαυτό μου. Ποτέ δεν είχα όνειρευθί ότι θά αποκτούσα τήν ευτυχία που έχω τώρα.

»"Ημουν τότε τρομακτικά μόνη. Τώρα λατρεύω τις συναναστροφές. "Εχω πολλούς φίλους. Φυσικά, προτιμώ τις ανδρικές συντροφίες. Οι φίλες μου είναι πάντα έξυπνες γυναίκες — συγγραφείς, καλλιτέχνιδες, που

έχουν κάτι να μου μάθουν, κάτι να μου πούν, που έχουν κάτι το άρρενωπό. Δέν με ενδιαφέρουν, με πλήττουν μάλλον, οι γυναίκες με τήν πολλή θηλυκότητα. "Εγώ θέλω στη συντροφία μου ενδιαφέρουσες γυναίκες.

»Δέν μπορώ να υποφέρω άνδρες και γυναίκες που με κάνουν να χάνω τήν ώρα μου. "Αλλά η συναναστροφή ανθρώπων με καλωσύνη, έξυπνάδα και ταλέντο άξίζει πάντα τόν κόπο».

—Τί θά συμβουλευάτε στους νέους και στις νέες που φιλοδοξούν να γίνουν άστέρες;

»"Η Λέσλυ Καρόν σκέφθηκε μία στιγμή και ύστερα είπε: —Νά εργασθούν σκληρά, όπως κ' εγώ. "Υστερα, να δίνουν κάθε παράσταση σάν να ήταν η τελευταία τους. Νά λένε στον εαυτό τους ότι μπορεί να πεθάνουν από στιγμή σε στιγμή και ότι πρέπει, έχουν τήν υποχρέωση, να κάνουν κάτι που θά το θυάται το κοινό, μαζί μ' αυτούς, για πάντα.

LEWIS DE FRIES

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΥΤΟΝ

»"Η Ένιντ Μπλάυτον είναι η γνωστότερη συγγραφέας τού κόσμου για παιδιά. Κατά τὰ τελευταία τριάντα χρόνια έχει γράψει πάνω από 400 διβλία, καθώς και άθρα, ποιήματα και διηγήματα, που τόν αριθμό τους δεν θυμάται ούτε αυτή η ίδια. Τὰ διβλία της —τὰ περίφημα παραμύθια τού Νόντυ για πολύ μικρά παιδιά, όπως και άστυνομικά και περιπετειώδη μυθιστορήματα για μεγαλύτερα παιδιά— μεταφράζονται σε περισσότερες από είκοι γλώσσες. Κερδίζει περισσότερα χρήματα από οποιαδήποτε άλλη "Αγγλίδα. Μόνο τὰ παραμύθια τού Νόντυ έχουν πουληθί σε 26 εκατομμύρια αντίτυπα. "Αλλά η φήμη καί το χρήμα δεν έχουν αλλάξει τόν χαρακτήρα της "Ένιντ Μπλάυτον. "Η ελίκρινείας της καί η θαδεία αγάπη της για τὰ παιδιά κάνουν έντύπωση σ' όποιον τήν γνωρίση.

—Σ βήνω το πάν από το μυαλό μου, κ' ύστερα οι ήρωες εμφανίζονται: εφώνικά και όπως αυτοί θέλουν, παίρνοντας καθένας τόν δρόμο του, ενώ έχω τους παρακολουθώ με τήν γραφομηχανή μου. Δέν ξέρω καλά - καλα γιατί η υπόθεση έρχεται πάντα με τόν τρόπο αυτό. "Ετσι, τουλάχιστον, εργάζεται η δική μου φαντασία. "Ο πυρήνας της υποθέσεως μπορεί να έχη οποιαδήποτε προέλευση: Κάτι που διάβασα στις εφημερίδες ή μία παρατήρηση που άκουσα από κάποιον άναγνώστη μου.

Μιλούσα με τήν "Ένιντ Μπλάυτον στο εύρυχωρο, άνετο σαλόνι, που τὰ παράθυρά του βλέπουν στον ώραιο κήπο της, στο Μπήκονσφελντ της κομητείας του Μπάκιγγχαμσαίρ, γύρω στα 25 μίλια έξω από το Λονδίνο. "Από τίς έννιάμισι το πρωί, ως τήν ώρα του τσαγιού, στις πέντε το άπγευμα, το σαλόνι αυτό είναι το γραφείο της.

—Ποτέ δεν προσχεδιάζω τήν πλοκή του μυθιστορήματος. Το πάν πρέπει να είναι τελείως καινούργιο. Δέν μπορώ να υποταχθώ σ' ένα προδιαγεγραμμένο σχέδιο. Σπάνια πετώ κάτι που έχω γράψει και ποτέ δεν ξέρω έκ τών προτέρων πώς θά τελειώσω. "Όταν τὰ παιδιά μ'ε ρωτούν πώς γράφω, τούς λέω να φαντασθούν ότι παρακολουθούν τηλεόραση. "Όταν γράφω ένα διβλίο, είναι σάν να έχω στο μυαλό μου μία άδουη τηλεόρασης, που τήν κοιτάζω και άκούω και γράφω ό,τι βλέπω και όπως βλέπω τούς ήρωες να πηγαίνονέρωχονται. Το πάν μου φαίνεται τόσο αληθινό, ώστε συχνά ξεσπώ στα γέλια. "Ο άνδρας μου με ρωτά τί έχω και τού απαντώ: «"Ό, τίποτε. "Ο Νόντυ" είπε πάλι, καί τὸν πολὺ ἄστεϊο καί μ' έκανε να γελάσω».

Αυτή είναι η μυστική συνταγή, με τήν οποία η "Ένιντ Μπλάυτον έγραψε πάνω από 400 διβλία. "Αγαπά τὰ παιδιά και μπορεί να βλέπη με τὰ μάτια τους.

—Παίρνω πάνω από 300 γράμματα τόν μήνα από παιδιά. Μερικά είναι πολύ συγκινητικά. "Όλα μου δίνουν μεγάλη ευχαρίστηση και μου δείχνουν ότι βρίσκονται πραγματικά σε έπαφή μαζί τους. "Υπάρξα πολύ τυχερή στη ζωή. "Η εργασία μου έφερε χρήμα και δόξα. "Αλλά όλα αυτά δεν είναι τίποτε, μπροστά στη χαρά που αισθάνομαι δίνοντας ευτυχία στα παιδιά. "Ελπίζω, επίσης, ότι τὰ διβλία μου δίδασκαν στα παιδιά τήν καλωσύνη, τήν γενναιοφροσύνη, τήν τιμιότητα, τήν αγάπη προς τὰ ζώα και τή φύση.

»Μήπως σας φαίνομαι υποκριτής;» ρώτησε η "Ένιντ Μπλάυτον και η ανησυχία ζωγραφίστηκε στο αγαθό πρόσωπό της.

»Η αγάπη για το γράψιμο

Η αγάπη της "Ένιντ Μπλάυτον προς τὰ παιδιά συμπληρώνεται από τήν αγάπη της για το γράψιμο: —Γνωρίζομεν πάντα να γίνω συγγραφέας. Παιδι άκόμη, έσπλωνα στο κρεβάτι μου και έπινοούσα ιστορίες, στις όποιες, φυσικά, ήμουν μία από τίς ηρωίδες, όπως κάνουν πολλά παιδιά. Προέρχονται από οικογενειακά λογοτεχνικά και μουσικών. "Ο πατέρας έλεγε πώς από το γράψιμο δεν κερδίζει κανείς χρήματα, και ήθελε να γίνω μουσικός. Σπούδασα μουσική, από 6 - 18 έτών, μάλλον με το στανί, και πέρασα όλες τις έξε-

τάσεις. Ξαφνικά, είχα τήν εύκαιρία να διδάξω μία τάξη μικρών παιδιών σ' ένα κυριακάτικο κατηχητικό σχολείο και να τούς διηγηθώ διάφορες ιστορίες από τήν Βίβλο. "Η έκταση, που ζωγραφίζόταν στα προσοπάκια τους από τις διηγήσεις μου, μου έκανε τόση έντύπωση καί μου έδωσε τόση χαρά, ώστε αποφάσισα να αρχίσω να γράφω για παιδιά. Φοίτησα τρία χρόνια σε διδασκαλείο, άνοιξα ένα δικό μου μικρό σχολείο και έγραφα το πάν για τούς μαθητάκους μου. Αυτή ήταν η καλύτερη εξάσκηση για μία συγγραφέα παιδικών διβλίων. "Όταν πίστεψα ότι μπορούσα πιά να γράφω επαγγελματικά, άρχισα να στέλνω ιστορίες στους εκδότες. Πολλές δεν φάνηκαν καθόλου καλές, και πήρα γύρω στις 500 απορρίψεις. Σίγα - σίγα, όσο μάθαινα περισσότερα για τόν παιδικό χαρακτήρα, τόσο έπαιρνα περισσότερες έγκρίσεις για τὰ έργα μου. Καί, όσο περνούσαν τὰ χρόνια, τόσο μάθαινα περισσότερα. "Όταν παίρνω γράμματα παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

Οι ιστορίες της "Ένιντ Μπλάυτον είναι γεμάτες άστέια έπεισόδια και περιπέτειες, αλλά δεν έχουν τίποτε το τρομακτικό.

—Δέν γράφω ποτέ για υπερανθρώπους και υπερφυσικές δυνάμεις. "Αν ένα διβλίο για ένα φάντασμα πουλήθηκε σε 50.000 αντίτυπα και τρώμεται παιδιών που μου λένε ότι τούς άρέσουν οι ιστορίες μου, επειδή βλέτουν τούς εαυτούς τους στους ήρωές τους, ξέρω ότι βρίσκομαι στον σωστό δρόμο. Δέν θά μπορούσα ίσως να γράφω όπως σήμερα, άν δεν είχα τή διδασκαλική πείρα, που μ' έμαθε όχι μόνο ό,τι αόρεσι στα παιδιά, αλλά και ό,τι πρέπει να διαβάσουν. Μία συγγραφέας για παιδιά πρέπει να βρίσκειται σε πολύ στενή έπαφή με τούς άναγνώστες της, και οι άναγνώστες της πρέπει να είναι άπόλυτα ήθικές, αλλά το ήθικό δίδαγμα δεν πρέπει να είναι εξοργιστικά κραυγαλέο, όπως συνέβαινε στα παλαιά ποσομύθια».

»"Η «Εταιρία της "Ηλιοχτίδας» είναι το παιδικό τμήμα τού Βασιλικού "Ινστιτούτου Τυφλών και άριθμεί 22.000 μέλη. "Η «Λέσχη τού Περιόδικου» έχει μέλη της μικρούς άναγνώστες τού περιοδικού μου και μαζεύει χρήματα για τὰ παιδιά που πάσχουν από σπασμούς. "Η όργάνωση τών «Εργατικών Μελισσών» έχει πάνω από 200.000 μέλη, άφωτισμένα κατά διάφορους τρόπους στη φροντίδα για τὰ άπροστάτευστα ζώα. Στο έργο της τελευταίας αυτής όργάνώσεως έκδηλώνεται στην πράξη και η φιλοσοφία τών διβλίων μου. "Ενα ευσπλαχνικό παιδί, θά κάνει και έναν ευσπλαχνικό μεγάλο.

»Υπάρχουν άπειροι τρόποι να πληρωθί ο κόσμος μιάς συγγραφέας για παιδιά, όπως, π.χ., όταν μία υπτέρα μου γράφη ότι το άρρωστο παιδί της δεν βρίσκει άνακούφιση παρά μονάχα ακούοντας ένα παραμύθι τού Νόντυ. "Όταν ένα κοριτσάκι μου έκμυστηρεύεται ότι διαθέτει στα τυφλά παιδιά τὰ χρήματα που τόν δίνουν για να αγοράση γλυκά. "Όταν ένα άγοράκι με κοιτάξη κατάματα και μου ψιθυρίζει: "Είσθε άλήθεια ή Κα Μπλάυτον; Μπορώ να δώ όλα τὰ διβλία σας;".

»Κάποτε έγραψα με άλλο όνομα και πήρα έκκοντάνδες έπιστολές: "Γιατί άλλαξατε το όνομά σας, Κα Μπλάυτον; Ξάς γνωρίσαμε".

»Τὰ παιδιά είναι υπέροχα πλάσματα. "Ό,τι κι άν κάνη κανείς γι' αυτά, δεν είναι πολύ...».

LEWIS DE FRIES

ΣΙΟΥ ΡΑΥΝΤΕΡ

»"Η Σιού Ράυντερ είναι μία εξααιρετική γυναίκα. Κατά τόν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο υπηρέτησε στις Βρεταννικές Ειδικές (μυστικές) Μονάδες. Σήμερα, σε ηλικία 38 έτών, είναι γυναίκα τού σημανάρχου Λέοναρντ Τσεσάρι, ήρωας τού πολέμου, και άποτελεί το είδωλο χιλιάδων άνδρων και γυναικών, που υπέφεραν στα χιτηρική στρατόπεδα συγκεντρώσεως. "Η φιλανθρωπική όργάνωσή της «Οί Ξεχασμένοι Σύμμαχοι» έπεκτείνει τελευταία τη δραστηριότητά της και πέρα από το Παραπέτασμα. Στη συνέντευξη της με τόν Λιούις ντε Φρής μιλεί για το έργο της, τὰ σχέδιά της και τόν γάμο της μ' έναν από τούς περιφημότερους άεροπόρους πού, όπως κ' έκείνη, έχει άφιέρώσει τη ζωή του στην περίθαλψη τών άναπήρων και τών άποκλήρων της τύχης.

»Μερικές φορές, είτε νοσταλγικά ή Σιού Ράυντερ, θά ήθελα μία όλόκληρη ελεύθερη μέρα, για να ξεκουρασθώ».

Μικρόσωμη, άλλα νευρώδης, με καθαρά γαλανά μάτια, καθόταν τυλιγμένη σ' ένα νυστικό πανωφόρι, με κουκούλα, άγνώστως ένα σοβαρό κρυολόγημα με πυρετό, που θά έστειλε κάθε άλλον στο κρεβάτι, με παρέα τις θερμοφάλας και τις άσπιρίνες.

—"Εγώ, όμως, δεν μπορώ να δώσω στον εαυτό μου τόση πολυτέλεια. "Εχω πάντα τόσα πολλά να κάνω! "Ο χρόνος είναι ο χειρότερος εχθρός μου. "Ο χρόνος και η άδιαφορία πολλών για τὰ δεινά τών συνανθρώπων τους.

»"Η Σιού Ράυντερ, που έχει τιμηθί με το παράσημο της Βρεταννικής Αυτοκρατορίας και με τόν Πολωνικό "Αργυρό Σταυρό, δεν είναι καμμία συνηθισμένη γυναίκα. Το όνομά της είναι γνωστό σε χιλιάδες επίζωντες τών χιτηρικών στρατοπέδων συγκεντρώσεως, σ' όλόκληρη τήν Εύρώπη. Είναι ό «"Αγγελός τών Στρατοπέδων τών "Εκπατρισμένων», η γυναίκα που ταξιδεύει νύχτα με αυτοκίνητο σε άποστρέτες έκπακτοτάων χιλιόμετρων, μεταφέροντας τρόφιμα και άπαραίτητα φάρμακα, που ίδρυσε μία διεθνή όργάνωση, για να εξασφαλίξη στους επίζωντες τών στρατοπέδων άνθρώπινες συνθήκες ζωής, και που φροντίζει να περάσουν τις διακοπές τους ή να έκκατασταθούν μόνια στην "Αγγλία έκκοντάνδες άνδρων, γυναικών και παιδιών χωρίς πατρίδα.

Τήν συνάντησα στο παυλάτιο πρεσβυτέριο τού χωριού Κάδεντις, στην κοίτητα τού Σάφφωκ, που αγοράσθηκε από δωρεές και που άποτελεί τώρα τόπο τού άρχηγού της όργάνώσεως της, όσο και τήν κατοικία αυτής της ίδιας και τού συζύγου της, σημανάρχου Λέοναρντ Τσεσάρι, παραιομορφωμένου με τόν Σταυρό της Βικτωρίας και Ιδρυτού πολλών άσούλων ανιάτων.

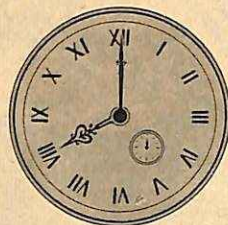
»Όσο μιλούσαμε, άνθρωποι που είχαν γνωρίσει τήν κόλαση τού Μπέλσεν, τού Μπουχενβάλντ και τού "Αουσβιτς έκαναν τόν περίπατό τους στον ήλιόλοστο κήπο τού πρεσβυτέριου — άνθρωποι χωρίς ή με παράλυτα πόδια, πολύ άρρωστοι ή πολύ γέροι για να εργασθούν. Αυτοί είναι οι μόνιμοι φιλοξενούμενοι της οικογενείας Τσεσάρι. Μερικοί ζουν στο ίδιο τού πρεσβυτέριο. "Άλλοι έχουν ξαναβρή μία καινούργια, ειρηνική ζωή, σε κηψά σπιτάκια, που έχουν κτισθί εκεί κοντά.

Ζεύγος φιλανθρώπων

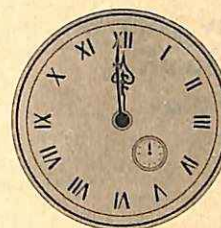
Τήν ρώτησα: «Τί σας ένέπνευσε, για να αρχίσετε αυτό το έργο;» —Υπηρετίσα στις Ειδικές Μονάδες κατά τόν πόλεμο. Μας έξεπαίδεσαν για να δρώσαμε στα μετώπισθεν τών έθνηκών γραμμών. Τραυματίσθηκα στη ράχη και δεν μπορούσα να περπατήσω. "Αλλά οι φίλοι μου στην "Αντίσταση προχώρησαν. Μερικούς τούς έπισσαν και τούς έξετέλεσαν. "Όταν, κατά τήν προέλαση τών Συμμάχων, είδα τήν έρήμωση που

με την
 γραμμή
 που επιβάλλει
 το Παρίσι
 και
 λανθάνουν
 τα

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Athénée
 ΣΤΑΔΙΟΥ 33-35 — ΕΝΑΝΤΙ ΚΙΝ/ΦΟΥ "ΟΡΦΕΥΣ"
 Δ/ΣΙΣ: Ν. & Α. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

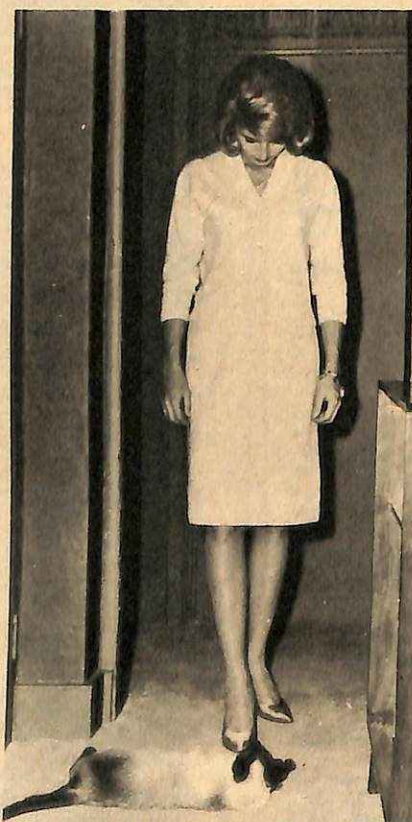
Τὸ κυνήγι τῆς κομψότητος ἀπὸ τὸ πρωῒ ὠς τὸ βράδυ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ - Ο ΓΑΤΟΣ ΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗ της ἔξοδο, ἡ Κα Μόρρις προτίμησε σήμερα ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἄνετα ταγιέρ της. Ἐνα τρουά κάρ «Πρένς ντέ Γκόλ», σὲ κλασικὴ γραμμὴ, μὲ τέσσερα μεγάλα μαύρα κουμπιά, ποὺ τὸ συνοδεύει μὲ πολὺ ψηλὰ γοβάκια.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ἡ Κα Γιοχάννα δέχεται τὶς φίλες της ἀπλὰ συνήθως ντυμένη. Ἀπὸ τὶς πιὸ ἀγαπημένες της ἐμφανίσεις: Ἐνα ἄσπρο κασμίρ ταγιέρ (ἀριστερά), μὲ ριχτὴ ζακέττα καὶ ἴσια φούστα. Ἐνα σύνολο σπὸρ (δεξιά) - λευκὸ παντελόνι καὶ χονδρὸ πλεκτὸ πουλόβερ χιονοδρομίων, μὲ χαρακτηριστικὸ μεγάλο σηκωτὸ γιακά.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΑ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΠΟΥ ΔΕΙΞΟΥΝ ΤΟΣΟ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΥΓΕΡΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΤΗΣ

Τώρα, μὲ τὴ νέα της ἀπασχόληση, ὡς «κομψὴ κυρία», εἶναι ἐνθουσιασμένη. Οἱ ὑποχρεώσεις ποὺ τῆς ἐπιδάλλει τὸ νέο της «χόμπυ» εἶναι γι' αὐτὴν εὐχάριστες καὶ εὐκόλες. Εἶναι ἀγνωστο πὼς βλέπει ὁ σύζυγός της τὰ νέα καθήκοντα τῆς κυρίας. Πάντως, γιὰ νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ παράλληλη περίπτωση, ὁ ὑποκόμις Ντέ Ρός ἔχει ἐκνευρισθῇ μὲ τὴν συνεχὴ προβολὴ τῆς γυναίκας του καὶ ὑποχρέωσε τοὺς φωτογράφους νὰ τοῦ ζητοῦν εἰδικὴ ἀδεία, κάθε φορὰ ποὺ βέλουν νὰ τὴν φωτογραφίσουν.

Φυσικά, ἡ Γιοχάννα δὲν ἔχει φθάσει ἀκόμη σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, ὅπως ἡ ὑποκόμισσα Ντέ Ρός, καί, πρὸς τὸ παρόν, βοίσκει τὸ παιχνίδι τοῦ κυνηγητοῦ, ποὺ τῆς κάνουν οἱ φωτογράφοι, πολὺ διασκεδαστικὸ κ' εὐχάριστο.

Ἡ κυρία Μόρρις ἔφθασε στὸ Λονδὶνο ἀπὸ τὸ Μόντρεαλ καὶ εἶναι ἀνεψιὰ τοῦ ἀποθανόντος ἐκατομμυριούχου Τζὼν Οὐίλλιαμσον, ἰδιοκτῆτου τῶν ἀδαμαντωρυχείων Οὐίλλιαμσον, τῆς Ταγκανίκας, ποὺ, καθὼς ἦταν

ἀνύπανδρος, ἦταν πάντα ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ περιζήτητους γαμπροὺς τοῦ κόσμου.

Ἡ Γιοχάννα καὶ ὁ Ἄλλαν παντρεύθηκαν τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1961 καὶ πέρασαν τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος στὴν Καζαμπλάνκα. Ζοῦν μαζὶ μὲ τὶς δυὸ σιαμαῖες γάτες τους, τὴν Σίμκα καὶ τὴν Τάλλου, σ' ἓνα μεγάλο διαμέρισμα τῆς πλατείας Τσέ-σαμ, ἀλλὰ τὸ δνεῖρό τους εἶναι νὰ φτιάξουν ἓνα μικρὸ σπίτι στὴν ἔξοχ.

ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ. Τολμηρὴ ἡ ἐμφάνισή της γιὰ μιὰ Ἀγγλίδα. Ἐνα ἐμπριμέ «ντέ πιές» σὲ ἀρκετὰ ἐντονούς χρωματισμούς

(Φωτ. Camera Press)

ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ νὰ συνδυάξῃ πάν-
τα τὶς ἐπιταγὲς τῆς μόδας μὲ
τὶς δυνατότητες τοῦ τύπου της.
Χαρακτηριστικὴ ἡ ἀπλότητα
στὴ γραμμὴ καὶ στὰ σχέδια.

“Ένα πρωτότυπο
μυθιστόρημα
άγωνίας και φρίκης,
του Φρεντερικ Ντάρ,
του μεγαλύτερου σύγχρονου
Γάλλου αστυνομικού
συγγραφέως

5

Μήπως θα μπορούσα να σας δώσω μιιά έπιταγή;

—“Ήμουν μάλλον αστασιεμένος. Μιά έπιταγή;
—“Αν θέλετε...
—“Περιμένετε με εδώ!
—“Ανέβηκε στο πρώτο πάτωμα.
—“Αρκετά έβιαξες για σήμερα το πρωί, Ναταλί, φώναξε, κατέβα αν θέλεις. ‘Ο κύριος ‘Αριέ έφερε την ύδρια, είναι ένα θάυμα!

‘Η καρδιά μου άρχισε να χτυπά δυνατά. ‘Επί τέλους, θα έβλεπα, λοιπόν, αυτή την μυστηριώδη Ναταλί, που μās είχε έμμεση ιδέα εδώ και δυό βδομάδες! Τό βιαλί είχε σταματήσει. Μεσολάβησε μιιά μακρά περίοδος σιωπής κ’ έπειτα τὰ σκαλοπάτια έτριξαν. Σήκωσε το κεφάλι, κοιτάζοντας τη στροφή της σκάλας. ‘Απογοήτευση: ‘Ήταν ή κυρία Νωλλέν που γύριζε. Κουνούσε μιιά γαλάζια έπιταγή για να στεγνώσει το μελάνι.

—Νά, κύριε ‘Αριέ, είναι αρκετό το ποσόν;
Πήρα την έπιταγή. Αισθανόμουν δειλιά και δεν τολμούσα να διαβάσω το ποσόν που είχε γράψει. “Επρεπε όμως. Είδα μερικά μηδενικά... Αιτό με τίναξε σαν να είχα άγγίσει ηλεκτρικό ρεύμα. Πενήντα χιλιάδες φράγκα; ‘Ήταν τρελλή για δέσμο!

—Μά, κυρία!
—Συγγνώμη;
—Είμαι...‘Αστεύευσθε; Είναι πάρα πολλά!
—Μά όχι, εκτιμώ πολύ την εργασία!

Πενήντα χιλιάδες φράγκα για λίγο ψημένο χώμα!

—Σας δοκίζωμαι ότι δεν μπορώ να δεχθώ ένα τέτοιο ποσόν!

—“Αν άρνηθητε, θα θυμώσω...

Δίστασα. Φαινόταν να διασκεδάει με την ταραχή μου. Κοιτάζοντάς με, χάραινε τα πλευρά της ύδριας.

Κοίταξα για μιιά φορά ακόμη τη σκάλα, με την έλπίδα να δω την κόρη να καταφθάνει, αλλά εκείνη εξακολουθούσε να μην εμφανίζεται.

—Κυρία Νωλλέν, δεν ξέρω πραγματικά τί να κάνω. ‘Αφού επιμένετε...

—Μά ναί, επιμένω!
—Εύχαριστώ, λοιπόν. Θα σας το ξεπληρώσω αυτό, πιστέψτε με...

Τη στιγμή που έφευγα, άκουσα ένα είδος κραυγής από το επάνω πάτωμα. ‘Ήταν μάλλον άναστεναγμός, ένα παράπονο ίσως — δεν θα μπορούσα να το καθορίσω. ‘Αμέσως μετά, ακολουθήςε ό θόρυβος μιιά σπασμένης πορσελλάνης.

—Τι συμβαίνει; ρώτησα ταραγμένος.

‘Η Ναταλί θα πρέπει να έσπασε κανένα μπιμπελό, εκτός αν είναι ό άνεμος. Αυτό το σπίτι είναι γεμάτο ρεύματα...

Θάθελα να σκαρφαλώσω στο πρώτο πάτωμα, ή τουλάχιστον να περιμένω μιιά καινούργια εκδήλωση της άδρατης Ναταλί. ‘Αλλά ήταν φανερό πώς ή κυρία Νωλλέν περιμενε να φύγω.

“Εφυγα λοιπόν. Γύριζα πίσω μου σε κάθε βήμα, αλλά δεν συνέβη τίποτε άλλο.

Είστε τί είναι αυτό, Μανταλένια;

“Εκείνη σιωπηρώθηκε και διάβασε αυτό που ήταν γραμμένο πάνω στην έπιταγή, με το προσεκτικό βρος μιάς μαθήτριας που έχει μάθει να διαβάζει εδώ και λίγους καιρού.

—‘Επιταγή; ψεύθηκε. “Α, έτσι, λοιπόν! Δεν είχα δει ποτέ στη ζωή μου...

—Είμαι ή πρώτη που παίζω. ‘Η κυρία Νωλλέν την έγραψε στο όνομά μου. Καταλαβαίνεις;

Με άνυπέρβλητο
στό είδος του ύφος,
τό μυθιστόρημα αυτό
άποτελεί σταθμό
για την διεθνή
άστυνομική
φιλολογία

Μας πληρώνει πενήντα χιλιάδες φράγκα γι’ αυτή την ύδρια!

—Μά αυτό είναι τρέλλα!

—Δεν μπόρεσα να μνη της τό πω. ‘Εκείνη έπιμένει... Στο κάτω - κάτω... “Όταν τὰ χρήματα πέφτουν από τον ουρανό, πρέπει να τὰ μαζεύεις!

Σόπασα για να εξετάσω την έπιταγή. “Ως εκείνη τη στιγμή δεν είχα κοιτάξει παρά το ποσόν μόνο. Είδα ότι ήταν στο όνομα μιιάς παριανής Τραπεζής, κι ό ένθουσιασμός μου μετριάστηκε λιγάκι. Δεν μπορούσα να ταξιδέψω στο Παρίσι μόνο και μόνο για να τό εισπράξω! ‘Από την άλλη μεριά μου ήταν δύσκολο να ζητήσω μεροητά από την κυρία Νωλλέν έπειτα από μιιά τέτοια γενναιοδωρία....

‘Η άμνηχανία μου ήταν μεγάλη, γιατί, τό έπαναλαμβάνω, δεν είχα καμιά πείρα σ’ αυτόν το είδους τις δουλειές. Καθώς σκεπτόμουν, άκουσα τό κλάξον του μεγάλου μαύρου αυτοκινήτου, ακριβώς μπροστά στην πόρτα μας.

Η γειτόνισά μας ήταν στο τιμόνι. Δεν είχε κάνει ούτε πέντε λεπτά για να έτοιμασθί.

—Γιά πείτε μου, κύριε ‘Αριέ, θα σας ήταν δυσάρεστο να έρθετε στην πόλη μαζί μου; Είμαι πολύ άνικανη όταν πρόκειται να κάνω ώριμένα διαβήματα... Αυτό το ζήτημα του κηπουρού με βασανίζει... Θα μπορούσατε να έπωφεληθίτε για να εξοφλήσετε την έπιταγή σας...

“Αρπάξα άμέσως την ευκαιρία:

—Μετά χαράς, κυρία. ‘Ενα λεπτό να φορέσω μιιά γραβάτα και τό σακάκι μου.

‘Η Μανταλένια δεν έδειχνε ένθουσιασμό. Κουνούσε τό κεφάλι της την ώρα που έδενε την γραβάτα μου.

—Μην πās! με παρακάλεσε ξαφνικά, καθώς πλησίαζα για να την φιλήσω.

—Τί ιδέα!

—Φοβάμαι....

—Τί πράγμα, κανένα δυστύχημα;

—Δεν ξέρω, ίσως...

—Με ένα θωρακισμένο αυτοκίνητο σαν αυτό της κυρίας Νωλλέν, δεν φοβάται κανείς μεγάλα πράγματα! “Αλλωστε, πρέπει ν’ άσχοληθώ μ’ αυτή την έπιταγή, έχει δίκιο...

Χαμήλωσα τον τόνο της φωνής μου:

—‘Επωφελήσουν της άπουσίας της για να πās να κάνεις μιιά βόλτα στο σπίτι της.

—Δεν θα τολμήσω ποτέ!

—Τί, κινδυνεύεις! Μ’ αυτό τον τρόπο θα έβλεπες έπιτέλους την κόρη της...

Κοίνησε τό κεφάλι της.

—Νομίζω ότι δεν θα πάω, Φίλ! Τέλος πάντων, θα έξαρτηθί από αυτό που θα νοιώσω όταν δεν θα είσαι πιά κοντά μου...

‘Η κυρία Νωλλέν ώδηγούσε καλά, με καταπληκτική ήρεμία για μιιά γυναίκα που υπέθετα «άνισόρροστη». Πρόσεξα πώς είχε ώραια χέρια, χέρια πιανίστριας, λεπτά, άκουμπισμένα ράθυμα πάνω στο τιμόνι. Γιατί άραγε διαφάναι κατ’ αυτό τον υπερβολικό τρόπο, που την έκανε να μοιάζει με ψεύτικη κοούλα; Χωρίς αυτό τό στρώμα των χρωμάτων θα ήταν ώραια ακόμη...

Καθόμουν με απόλαυση στα μαλακά μαξιλάρια του αυτοκινήτου. “Ενα παράξενο άρωμα σπέναν κρίνον έρέθιζε την μύτη μου. Μ’ έκανε να σκέπτομαι τον θάνατο. Σε κάθε πλευρά του αυτοκινήτου υπήρχαν μικρά χρυσάφιλινα βάζα, μέσα στα όποια ή κυρία Νωλλέν είχε βάσει άγρια ρόδα, που είχε μαζέψει από τό κτήμα της.

“Εμεινε πολλή ώρα χωρίς να μιλά, κ’ εγώ δεν έβρισκα τίποτε να της πω. Μάταια άναζητούσα ένα θέμα σιζήτησεως. “Εμεινα σιωπηλός, μέσα στην νάρκη των άκαθόριστων έντιστώσεων μου... Φτάνοντας στην πόλη, με ρώτησε μόνο, μ’ έκείνη την άπρόσωπη φωνή που έπαιρνε καμιά φορά:

—Πού είναι ή Τράπεζά σας;

—Δεν έχω Τράπεζα.

—Πρέπει ν’ άνοιξετε ένα λογαριασμό.

—Αυτή είναι ή πρόθεσή μου... ‘Οποιαδήποτε Τράπεζα θα κάνει την δουλειά μου, δεν είν’ έτσι;

“Εκείνη συγκατένευσε, κ’ ένα λεπτό αργότερα σταματούσε μπροστά σ’ ένα υποκατάστημα της ‘Εθνικής Τραπεζής.

—Σας περιμένω.

—Εύχαριστώ.

Τό υποκατάστημα ήταν έρημο. Μερικοί ήτάλληλοι έπαιρναν άπασχολημένο ήρος, πίσω από ένα μακρό μαρμάρινο πάγκο.

Εξέθεσα την περίπτωση μου στον πρώτο που συνάντησα και μου έδωσαν να συμπληρώσω ένα έντυπο για τό άνοιγμα λογαριασμού. “Επειτα υπέγραφα στο πίσω μέρος της έπιταγής και το έδωσα όλα αυτά τα χαρτιά.

—Θά λάβετε την έιδοποίηση της πιστώσεως, μου είπε.

Νομίζω ότι δεν με κοίταξε ούτε μιιά φορά. ‘Ήταν ένας ψηλός, αδύνατος τύπος, άσθενικός και χλωμός, με σουβλερή μύτη κι όλόδια μαλλιά, που τ’ άφηνε να κρέμονται μπροστά στα μάτια του.

—Θ’ άργήση πολύ;

—Πρέπει να υπολογίσετε κάπου όχτώ μέρες.

Ξαναβγήκα έξω. ‘Ο καιρός ήταν άπάνταστα κατσούφικος. Τά γκρίζα σύννεφα παρηύλυναν στο χρώμιο του αυτοκινήτου, που έμοιαζε σαν ένα ψόφιο παχύδερμο.

—“Αργησα πολύ;

—Καθόλου. Παρακάλεσα έναν ταχυδρόμο να μου δώσει την διεύθυνση κανενός που ν’ άσχοληται με φυτώρια, και φαίνεται πως υπάρχει ένας εδώ κοντά.

“Ενώ έβαζε μπροστά την μηχανή του αυτοκινήτου, γύρισα και κοίταξα πίσω μου. ‘Η κοούλα βρισκόταν στο πίσω κάθισμα.

‘Ήταν πολύ πιο άνησυχητική από την όδηγό. Κατόρθωνε να φαίνεται ζωντανή κι άηχηρη συγχρόνως. Τά γαλάζια μάτια της με τις μακριές βλέφαριδες φαίνονταν χαφρομένα επάνω μου. Αιτή ή κοούλα μου θύμισε μιιά παλιονταίκα που είχα συναντήσει σε μιιά ταβέρνα του ‘Αλγερίου.

Καθόταν σ’ ένα τραπέζι, στηριγμένη στους άγκωνες της. Τά σκυθρωπά μάτια της ήταν καρφωμένα στα δικά μου και με είχε κοιτάξει έτσι άρκετη ώρα, χωρίς να παίζουν τα βλέφαρά της, από τό βάθος της μέθης της.

Πήρα τό θάρρος να ρωτήσω:

—‘Η κόρη σας παίζει μ’ αυτή την κοούλα;

‘Η κυρία Νωλλέν γύρισε ζωηρά για να κοιτάξει το παιχνίδι.

—“Ω! “Οχι... “Οχι πιά τώρα... ‘Η Δωροθέα έχει γίνει μιιά «μιασκότ» ή μάλλον μιιά συντροφιά για την κόρη μου. Της θυμίζει την παιδική της ήλικία.

—Ναί, καταλαβαίνω...

Τό φυτώριο ήταν περικυκλωμένο από ψηλούς τοίχους, σαν κανένα οικοτροφείο ή καμιά φυλακή. Μπροστά στην σιδερένια πόρτα υπήρχε ένα τρακέτο. ‘Η μεγάλη αυτή περιοχή ήταν χωρισμένη σε στενές λωρίδες, για τις διάφορες ποικιλίες των φυτών. “Εβλεπε κανείς όλόκληρες σειρές από τριανταφυλλίες, καρπουφάρα δέντρα και διακοσμητικά φυτά.

“Ενας χονδρός τύπος με βελούδινο παντελόνι και δερμάτινες μπότες προχώρησε πρὸς τό μέρος μας.

—Τί επιθυμείτε;

“Αφησα να μιλήσει ή γειτόνισά μου.

—Θά ήθελα μιιά πορτοκαλιά.

‘Ο άνθρωπος την κοίταξε παράξενα, ένωχλημένος από τό μακρινιάς της έπισκεπτριάς του. “Επειτα κοίταξε έμένα και καταλάβα πὸς προσπαθούσε να καταλάβει ποιιά σχέση υπήρχε μεταξύ μας.

—‘Η πορτοκαλιά, ξέρετε, δεν έχει πολλή...

—Δεν έχει σημασία, εγώ επιθυμώ μιιά πορτοκαλιά.

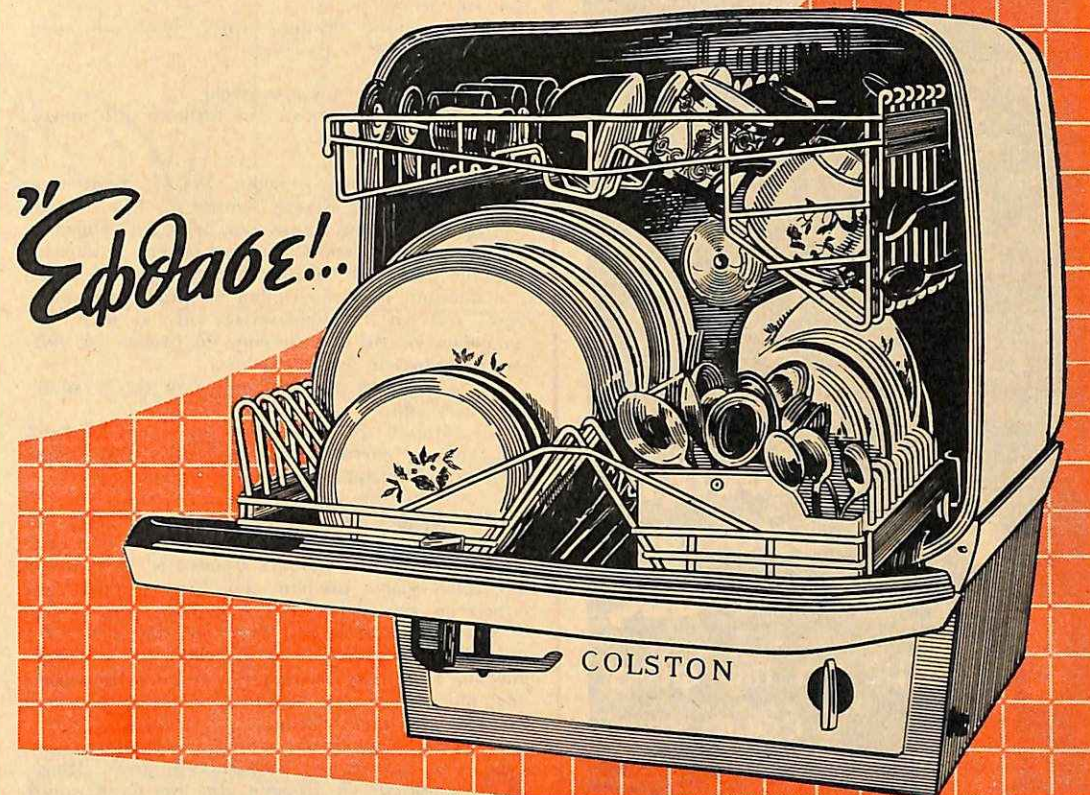
—Μπορώ να σας προμηθεύσω μιιά, αλλά σημειώστε ότι πρέπει να την φέρω από την Μασσαλία. Την θέλετε μεγάλη;

‘Η κυρία Νωλλέν σκέφτηκε λιγάκι κ’ έπειτα είπε:

—“Αρκετά, ναί. Νομίζετε ότι θα μπορούσε κανείς να την φυτέψει αυτή την εποχή;

Μή σας τρώγη πιά ό νεροχύτης..

“Εφθαβε!..

...τό ΗΛΕΚΤΡ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΠΙΑΤΩΝ

COLSTON

“Υπεραυτόματο, βολικό, φτηνό.

Τελείως αυτόματο: Τό COLSTON δεν χρειάζεται παρακολούθησι. Μέρ μόνο κίνησι στο διακόπη, ζεσταίνει νερό μόνο του, ΠΛΕΝΕΙ, ΞΕΒΓΑΖΕΙ (2 φορές), ΑΠΟΧΕΤΕΥΕΙ, ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΝΕΙ, ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ και σταματά τη δουλειά του αυτόμάτως.

Βολικό: Τό COLSTON είναι τό κοψότερο ηλεκτρικό πλυντήριο πιάτων. Μικρό σε διαστάσεις μεγάλο σε χωρητικότητα (24 πιάτα και άνάλογα μαχαιροπήρουνα, ποτήρια κ. λ. π.).

Φτηνό: Τό COLSTON, ένω είναι τό τελειότερο, είναι και τό φθηνότερο ηλεκτρικό πλυντήριο πιάτων.

Για να μη πιάνεται ή μέση σας στο νεροχύτη
Για να διατηρήσετε όμορφα τὰ χέρια σας
“Αναθέσετε τό πλούσιο των πιάτων σας στο
Κόλστον (Άγγλίας).

Ζητήσετε να σας γίνη μιιά επίδειξι στο σπίτι σας, χωρίς καμιά όποχρτέωσι σας.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΑΕ.** ΧΡ. ΑΑΑΑ 13

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

—Φουζιά. Είναι απλώς ζήτημα μεταφρεσί-
σεως.
—Τότε να μου παραγγείλετε μία. Πότε μπο-
ρώ να την έχω;
—Σε καμιά δεκαριά μέρες, ίσως και προη-
γουμένως. Έχετε τηλέφωνο;
—Όχι.
—Ο άνθρωπος συνωφρονώθηκε.
—Θα σάς ζητήσω να μου αφήσετε μία προκα-
ταβολή.
—Βεβαίως!
Στην επιστροφή η κυρία Νωλλέν ήταν σκυ-
θρωπή, σκεπτική. Είχαμε επισκεφθεί ένα δεύτερο
φωτόριο, αλλά δεν είχαμε βρει ούτε εκεί πορτοκα-
λιά. Αυτή η προθεσμία που είχε ζητήσει ο ιδιοκτή-
της του πρώτου φωτορίου φαινόταν να την θλίβη
στά σοβαρά. Αυτή η γυναίκα θα έπρεπε να καλλι-
εργη επίμονα τις ιδιοτροπίες της, κι όταν δεν
μπορούσε να τις ικανοποιήσει, θα έπρεπε να γίνε-
ται πραγματικά δυστυχισμένη...
—Ίσως να την έχω πριν από τις όχτω μέ-
ρες, ψιθύρισα.
—Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν την αίσθηση
του χρόνου, καταλαβαίνετε; Βάζουν ένα σπόρο
στη γη και περιμένουν να γίνει δέντρο...

Με άφησε μπροστά στο περίπτερό μας. 'Η
Μανταλένια μάς περιμενε στο κατώφλι της πόρ-
τας. Φορούσε μία εμπορική φούστα κ' ένα άσπρο
μπλουζάκι χωρίς μανίκια, που έδειχνε ακόμη πε-
ρισσότερο την ήλιοκαμένη επιδερμίδα της.
Θα έλεγε κανείς πως ήταν μία από κείνες τις
επιπόλητες ταγγάνες που χορεύουν μ' ένα ταμ-
πούρο, ένα είδος λάγγας και άγριας Έσμεράλ-
δας, που συνεχώς προκαλεί και συνεχώς αρνείται,
υπέροχη και απεισιτική...

Ρίχτηκε κυριολεκτικά επάνω της, για να την
αγκαλιάσω και να της δαγκώσω τα χείλη. 'Εκεί-
νη προσπάθησε να ξεφύγει από το αγκαλιάσματά
μου.

—Τρελλάθηκες; Άφησέ με! 'Αν ήξερες πό-
σο ήμουν ανήσυχη, αγάπη μου... 'Αναρωτιέμαι
γιατί αυτή η γυναίκα με κάνει να παγώνω έτσι.
—Μήπως πήγες εκεί πέρα;
—Της έδειξα με το κεφάλι την γκρίζα πρόσο-
ψη που διέκρινε κανείς στο βάθος του πάρκου.
—Ναι, αλλά δεν πήκα μέσα...
—Γιατί;
—Φοβήθηκα. Άκουσα κάποιον να βήχη και
τό έβαλα στα πόδια.
—'Η Ναταλί θα πρέπει να είναι άρρωστη.
Μπήκαμε στο σπίτι μας και ξεχάσαμε τους
γειτόνους μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Τις επόμενες μέρες ο καιρός είχε χαλάσει
πραγματικά και καταλάβαμε ότι ήταν ανώφελο
πιά να βγάζουμε έξω το έμπορεύματά μας. Τα αὐ-
τοκίνητα που περνούσαν τώρα μπροστά από το
σπίτι μας άνηκαν σε αντιπροσώπους ή εμπορευο-
μένους που αδιαφορούσαν για τα άγγεια του Σū-
δη και δεν τους ένοιαζαν ούτε ένα βλέμμα.

Ανεβαίναμε στην καλύβα του Σūδη και δεν
κατεβαίναμε πιά στο σπίτι μας, παρά για να
κοιμηθούμε. 'Ο γέρος είχε ξαναρχίσει να κατα-
σκευάζει δοχεία για γάλα σε τρία μεγέθη. Τόν
βοηθούσα να τα ψήνη, πράγμα που δεν ήταν μία
αληθινή δουλειά, και ντρεπόμουν για την αδρά-
νειά μου. Μου έμοιαζε τότε - τότε ένα κατάπλη-
κτο βλέμμα που με έκανε να ανατριχιάζω. 'Ο Σū-
δης είχε ενοχληθεί σε όλη του την ζωή, χωρίς να
διακρίνει ποτέ. Θα ενοχλούσαν όσο θα είχε την δυ-
ναμη να το κάνει, ακόμη κι αν θα έπρεπε να συγ-
κεντρώει τα άγγεια του μπροστά στην καλύβα.
Δεν καταλάβαινε ότι μπορούσα να μένω ανέμενη,
καθισμένος πάνω σε ένα σωρό ξύλα και να τον
κοιτάζω επί ώρες ολόκληρες να πλάθει τον θαυμα-
τουργό πηλό του.

'Αναρωτιόμουν πως θα μπορούσα να λύσω αυ-
τό το δίλημμα. Δεν μπορούσα ν' αφήσω την Μαν-
ταλένια, έστω για να πηγαίνω να περνά όχτω ώ-
ρες την ημέρα στην πόλη. Είχα αγαπήσει την
ζωή αυτή που περνούσαμε οι δύο μας, την τόσο
στενά δεμένη, αυτή την οικειότητα της κάθε σι-
γής. Είχαμε κάνει μερικές οικονομίες στο διά-
στημα του καλοκαιριού. Μαζί με την επιταγή της
κυρίας Νωλλέν, έφταναν σχεδόν τις διακόσιες χι-
λιάδες φράγκα. Αυτά τα χρήματα θα μάς επέ-
τρεπαν να ζήσουμε για λίγον καιρό, αλλά χωρίς
να μπορούμε να κάνουμε μεγάλα πράγματα. Δεν
είχα άλλη δικαιολογία γι' αυτή την άπραξη μου
παρά το πρόσχημα των προσεχών τουρητών. Το

μέρος εκείνο είχε μεγάλη οίνοπαραγωγή και, κά-
θε χρόνο, οι άμπελοφυγοί προσλάμβαναν έκτακτα
εργατικά χέρια για την συγκομιδή. 'Ο πρώην ι-
διοκτήτης μας, ήμουν βέβαιος, θα με προσλάμβαν-
ε ευχαρίστως. 'Αλλά έλειπε: 'Αλλωστε είχα μέ-
σα μου πηγές άχρησιμοποίητες, άξιζα περισσότερα
από αυτή την άχρηστη δουλειά του μεροκαματιά-
ρη!

Πέρασε έτσι μία άτελείωτη εβδομάδα. Στε-
κόμουν στην σκιά του 'Ελληνα όπως στο προσ-
κέφαλο ενός άρρωστου. 'Ο χρόνος φαινόταν μα-
κρύς, απειλητικός. Είχα το συναίσθημα ότι έ-
πρόκειτο να συμβεί κάτι σοβαρό, αλλά αυτό το
πράγμα άρχισε να έρθει. 'Ο ούρανός ήταν μαύ-
ρος. 'Ατέλειωτες ραγδαίες βροχές έπεφταν στ'
άμπελια. 'Ο Σūδης σταματούσε τον τροχό του και
με κοίταζε, σκουπίζοντας το ιδρωμένο μέτωπό του.
'Εβγαζε τότε ένα μακρύ αναστεναγμό, όχι για να
μου δείξη την περιφρόνησή του, αλλά γιατί η
παρουσία μου τον έκανε πραγματικά ν' αναστε-
νάζει.

Κ' έπειτα, ένα βράδυ, γυρίζοντας στο σπίτι-
μας, βρήκα κάτω από την πόρτα μου ένα μα-
κρύ φάκελο με τον τίτλο της Τράπεζας 'Εμπορ.
Νόμισα πως ήταν η ειδοποίηση της πιστώσεως που
μου είχε αναγγείλει ο υπάλληλος. Στην πραγματι-
κότητα όμως έπρόκειτο για μία επιστολή σύντομη
και ανησυχητική:

«Κύριε,

»Θα σάς ήμεθα εγγνώμονες, αν θα μπορούσα-
τε να περάσετε το συντομότερο από τα ταμεία
μας.

Μετά τιμης...

—Τι είναι αυτό; ρώτησε η Μανταλένια.
—Δεν ξέρω. Θα πρέπει να παρέλπειρα κάποια
διατύπωση ασφάλως.

'Η Μανταλένια ξαναδιάβασε το γράμμα δύο
φορές.

—Θα σου το έλεγαν. Κάτι άλλο θα συμβαίνει...
—Τι θέλεις να συμβαίνει;
—Φίλ, όταν κάποιος μάς δώσει μία επιταγή
και δεν έχει χρήματα, τί γίνεται;
'Εκείνη τη στιγμή άκριβως σκεπτόμουν το ίδιο
πράγμα και η ερώτησή της μ' έκανε να τ' αχάσω.
—Για πές μου, λοιπόν; έπαινε εκείνη.
—Χμ, αυτό ονομάζεται επιταγή χωρίς αντί-
κρουσμα κ' η υπόθεση μπορεί να καταλήξει στο
πλημμελειοδικείο!

—Θεέ μου, νομίζεις ότι αυτή...
Κούνησα το κεφάλι μου ζωηρά.

—Τι λές τώρα, αυτό θα ήταν έξωφρενικό!
Δεν της ζήτησα τίποτα, εκείνη θέλησε μ' έπιμο-
νή να με κάνει να δεχθώ την επιταγή αυτή...

—Σύμφωνοι, αλλά αν είναι τρελή;

—'Αν είναι τρελή, Μανταλένια, δεν έχει αυ-
τόν του είδους την τρέλλα. Οι τρελοί είναι αν-
θρωποι που έχουν... μία έμμονη ιδέα. 'Αλλά έξω
απ' αυτή την έμμονη ιδέα, το γέροντά τους είναι
φυσιολογικοί.

Περάσαμε μία άσχημη νύχτα. Δεν θα μπορού-
σα να σάς εξηγήσω για ποιο λόγο έφτανα ένα αι-
σθημα ένοχης απέναντι στην Τράπεζα.

Το έπόμενο πρωί πήρα το αυτοκίνητο. Δεν
ήπρηξε στάση εκεί κοντά, αλλά έφτανα να κάνης
νόημα στον οδηγό κι αυτός σταματούσε.

Βρισκόμουν μπροστά στην Τράπεζα την ώρα
άκριβως που άνοιγε. Κοκκινίζοντας έδωσα το
γράμμα μου στον υπάλληλο με το φευγαλέο βλέμ-
μα. 'Εκείνος έβγαλε μία ματιά κ' έπειτα, χωρίς
να μου πη λέξη, πήρε ένα φάκελο από την άρ-
χειοθήκη.

—Τάχακι κάποιον λάθος και η επιταγή σας
μάς έπιστράφη.

—Δεν υπάρχει αντίκρουσμα;

—Όχι, αλλά χρειάζονται δύο υπογραφές για
να είναι πληρωτέα: Της κυρίας Νωλλέν, φυσικά,
αφού ο λογαριασμός είναι στο όνομά της, αλλά έ-
πίσης και του συζύγου της.

—Του συζύγου της! ψέλλισα.

—Μάλιστα. Αυτά είναι κάτι πρόσφατα μέτρα.

Τέλος πάντων, ιδού...

Κ' έσπρωξε προς το μέρος μου την πράσινη
επιταγή.

—Τι πρέπει να κάνω;

—'Η κυρία Νωλλέν σάς την έχει δώσει;

—Μάλιστα.

—Πέστε της, λοιπόν, να την συνυπογράψει ο

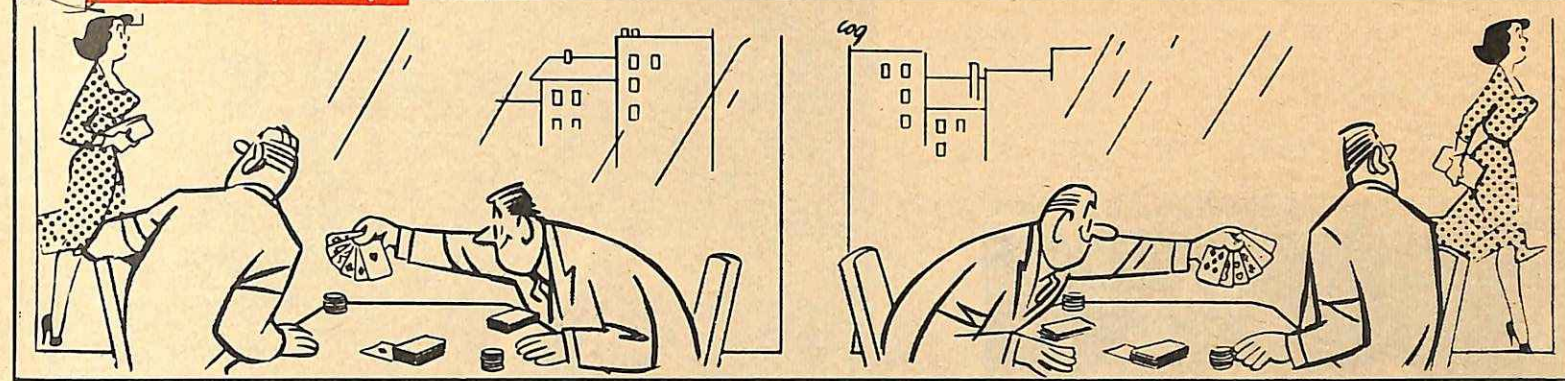
άνδρας της κι όλα θα είναι εν τάξει.

—Μά...

—Συγγνώμη;

—Τίποτε, ευχαριστώ!

Χιούμορ

Πήρα την επιταγή και ξανάβγαλα. 'Ο άνδρας
της! Αυτό ήταν κάτι καινούργιο. Είχα παραμερί-
σει εντελώς την ιδέα ότι αυτή η γυναίκα θα μπο-
ρούσε να έχω σύζυγο. Αυτή η είδηση με βασάνι-
ζε. 'Όχι έξ αιτίας της επιταγής, αλλά επειδή έ-
κείνη δεν είχε κάνει ποτέ την παραμικρή νύξη
για τον κύριο Νωλλέν.

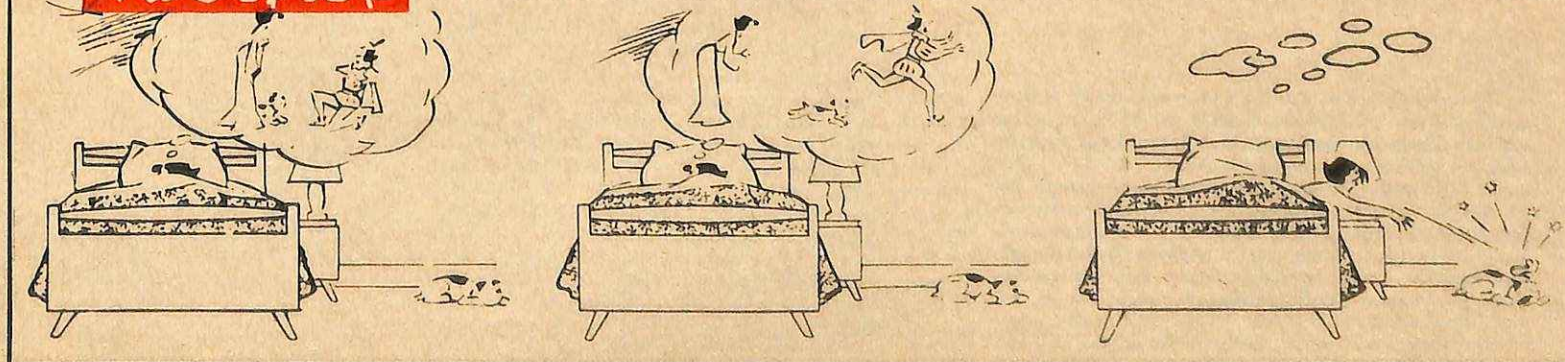
Πήγα να πω έναν καφέ σ' ένα καφενείο που
ήταν κοντά στην Τράπεζα, κ' έπειτα, καθώς είχα
να σκοτώσω δύο ώρες πριν ξαναπαίρω το αυτοκί-
νητο, πήγα σ' εκείνο το φωτοείο. 'Ο ιδιοκτήτης
του μου άνηγγειλε ότι το δέντρο ήταν στο στα-
θμό κι ότι θα πήγαινε να το παραλάβω το απόγευ-
μα, γιατί δεν είχε διαθέσιμο το μοτογκάκι του
εκείνη την στιγμή. Θα μπορούσε κανείς να πεί
να το πάρω απ' αυτόν την επομένη κιόλας.

Η καταγίδα λυσσομανούσε — ήταν μία από
κείνες τις καταγίδες του τέλους του φθινοπώρου,
που, στην πραγματικότητα, περισσότερα ψυθιρί-
ζουν παρά βροντούν, σαν εξασθενημένα άγρια θη-
ρία. Οι κορφές των κυπαρισσιών ναιούριζαν μέ-
σα στη θύελλα και κομμάτια από τον γλοιό τους
ξεκολλούσαν από τους κορμούς τους, σαν τα κε-
ραμίδια μιας στέγης.

Το μαύρο αυτοκίνητο βρισκόταν σταματημένο
μπροστά στο σπίτι, όπως συνήθως. 'Η βροχή έ-
πεφτε με δύναμη επάνω του κ' έτρεξε από τα
εζώματα των παραθύρων του, κλονιτάς τα εντελώς
θολά. 'Ανέβηκα τ' οκαλοπάτια μ' ένα πήδημα.
'Η πόρτα ήταν κλειστή, θέλησα να την σπρώξω,
αλλά διέκρινα ότι ήταν εφοδιασμένη με ένα λου-
κέττο. Μόνο αυτό το αντικείμενο ήταν καινούργιο
σ' όλη την πρόσοψη του σπιτιού: 'Ενα πολύ μικρό
λουκέττο, που όποιοςδήποτε θα μπορούσε να το
ανοίξει με την βοήθεια μιας λίμης των νυχτών.
'Η κυρία Νωλλέν το είχε τοποθετήσει πάνω σε
δύο γελιστές βίδες, διδόμενες στο καθένα από τα
σκληροκοραγωμένα φύλλα της πόρτας. Θ' άρχιζε
ένας άνεμος λιγάκι πιο δυνατός, για να κάνει την
απατηλή αυτή κλειδαριά να υποχωρήσει...

Κοίταξα γύρω μου σαστισμένος. Το λουκέττο
έδειχνε ότι η ιδιοκτησία μου δεν ήταν στο σπίτι
της. Καθώς το αυτοκίνητο ήταν σταματημένο
μπροστά στο σπίτι και η βροχή έπεφτε ραγδαία,
δεν έβλεπα πού θα μπορούσε να βρίσκεται...

Χιούμορ

Για να έχω την συνείδησή μου ήσυχη φώνα-
ξα:

—Κυρία Νωλλέν! Κυρία Νωλλέν!

Τότε μία από τις πίσω πόρτες του αυτοκί-
νητού μπόνοιξε και την είδα να κάθεται στο πίσω
κάθισμα του αυτοκινήτου με ένα βιβλίο στο χέ-
ρι.

—'Ελάτε εδώ!

Την πλησίασα, όχι πολύ εκπληκτος που την έ-
δρασα μέσα στο αυτοκίνητό της, όπως σ' ένα
σαλόνι, άκριβως μπροστά στην κλεισμένη με λου-
κέττο εξώπορτα του σπιτιού της.

—Με θέλετε;

Καθόμουν τώρα μέσα στο αυτοκίνητο, κοιτά-
ζοντας το άψυχο τιμόνι, που μου φαινόταν πολύ
μακριά μου. 'Η κυρία Νωλλέν είχε ξανακλείσει
την πόρτα κ' ήμασταν μέσα σ' εκείνο το αυτοκί-
νητο όπως μέσα στον γυάλινο κώδωνα ενός βα-
θυσκάφους, περικυκλωμένοι από ένα φράγμα νε-
ροί.

—Τι κάνετε εδώ; ρώτησα ανόητο.

—Εκείνη γέλασε.

—'Εδώ τα δομάτια είναι τόσο μεγάλα... 'Όσο
γερωγό φανταίνεται ότι με τρομάζει η έρημά...

—Κ' η κόρη σας;

—'Εχει μία ελαφρά γρίπη. Της έδωσα ά-
σπιρίνη και κομπότα.

—Πώς γίνεται να μη την βλέπη κανείς πο-
τέ;

—Τυχαίνει... Δεν είστε εδώ όταν εκείνη βγαί-
νει, αυτό είναι όλο!

Πώς μπορούσα να επιμείνω;

—'Ηρθα να σάς πω ότι... χμ... η πορτοκαλιά
σας έχει έρθει.

Πέταξε το βιβλίο της στο μπροστινό κάθι-
σμα με μία κίνηση ένθουσιασμού.

—Όχι!

—Ναι. Αίριο το πρωί θα είναι στην διάθεσή
σας!

—'Αν ξέρατε, κύριε 'Αριέ, πόσο την ήθελα!
Κ' η Ναταλί περισσότερη από μένα... Θα θέλατε
να έρθετε μαζί μου να την πάρουμε; Θα σάς πλη-
ρώσω για την μετακίνησή σας, ξέρετε...

—Θα έρθω. Και χωρίς πληρωμή, κυρία Νωλ-
λέν! 'Αλήθεια, όμως...

'Απέμενε να πω το δυσκολότερο.

—Τι συμβαίνει;

—Με ειδοποίησε η Τράπεζα, ψέλλισα. Φαίνε-
ται ότι χρειάζονται δύο υπογραφές: 'Η δική σας
και του συζύγου σας.

Και λέγοντας αυτά τα λόγια, της έδωσα την
επιταγή.

—'Όμως, αυτό δεν έχει καμιά σημασία, κυ-
ρία Νωλλέν, σάς είχα πει άλλωστε ότι η ύδρα
δεν άξιζε αυτό το ποσό. 'Αν θέλετε να μου το
επιπείτε, θα σάς την προσφέρω...

Νόμισα ότι θα έδειχνε κάποια ταραχή, ή του-
λάχιστον έρεθισμό. 'Όμως, η αντίδρασή της ή-
ταν άπροσδόκητη, όπως πάντα. Γέλασε:

—'Απερίσκεπτη που είμαι! Μα φυσικά... 'Ο
'Εντιμόν έχει φροντίσει ώστε ο λογαριασμός μας
να είναι κοινός. Συνήθως μου υπογράφει μία σει-
ρά από επιταγές... Δεν το πρόσεξα... Σας ζητώ
συγγνώμη!

—Σας παρακαλώ!

—'Εντωπώς, θα περάση να μάς δει το βράδυ,
συμφωνά με όσα μου έγραφε... Θα πρέπει να
τον βάλω να μου υπογράψει ολόκληρο το βιβλίο
των επιταγών μου... Θα σάς το επιστρέψω
αίριο...

—Δεν ήθελα ότι έχετε σύζυγο.

—Γιατί, μοιάζω με ανύπανδρη μητέρα;

—'Όχι, τραύλισα, θέλω να πω... Σας νόμι-
ζα χήρα ή χωρισμένη...

—'Ε, λοιπόν, γελαστήκατε, κύριε 'Αριέ!

—Τι δουλειά κάνει;

—'Επιχειρήσεις, όπως το μεγαλύτερο μέρος των
συζύγων. Τις κάνει στο έξωτερικό κυρίως, πράγμα
που έσηγεί γιατί ζω μόνη με την Ναταλί...

—'Εκαμε μέσα στο αυτοκίνητο αποσκευάζει ζέ-
στη. 'Η ανάσα μας συμπυκνωνόταν πάνω στα τζά-
μα, κλονιτάς τα εντελώς θολά.

Ξανάβγαλα τρέχοντας μέσα στην άλληα, όπου
τα κυπαρίσσια χοροπηδούσαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

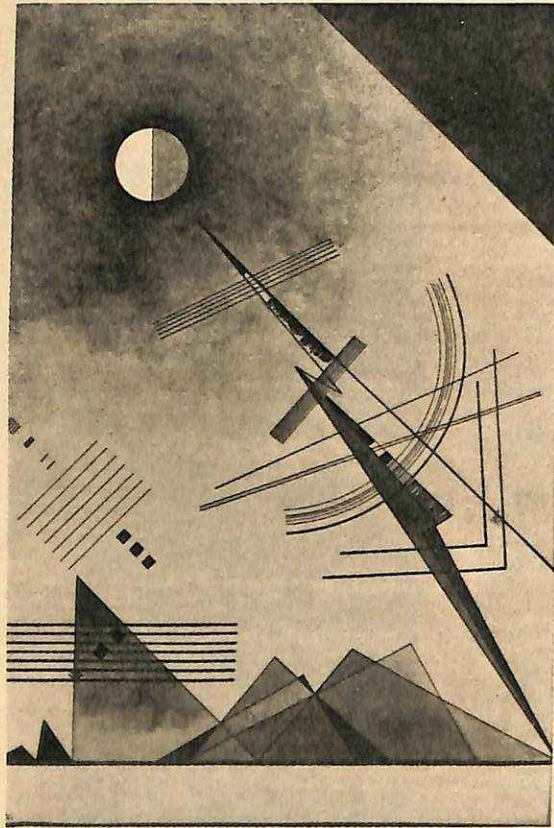
Olympic

ἀναδειξτε
την όμορφιά
σας
μέ τὰ πιό φίνα
έσώρουχα
χρωμάτων
και σχεδίων
1962

Τό κατάστημά μας, άνακαινι-
σθέν ριζικώς, παρουσιάζει την
ώραιότερη συλλογή σέ έσώ-
ρουχα, πυτζάμες, νυχτικά,
μπλουζες, φούστες, ταγιέρ,
φορέματα, όλα άφδάστου γού-
στου, όλα κατασκευασμένα
για την άνάδειξη της όμορ-
φιάς σας, όλα νεανικά, κομψά,
ευχάριστα.

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΕΡΜΟΥ 18

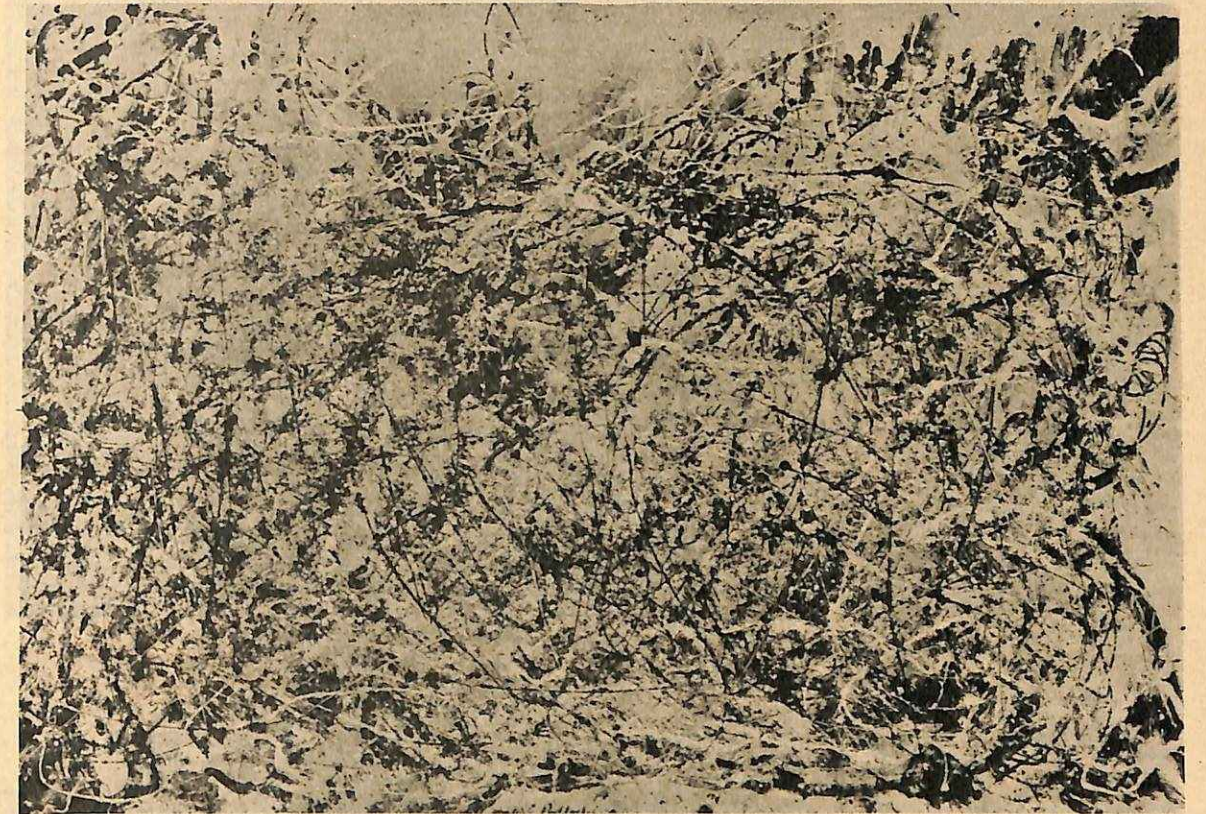
«Ανύψωση». Βασίλη Καντίσκου, 1925.

Η ΤΕΧΝΗ ΥΠΗΡΞΕ ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ

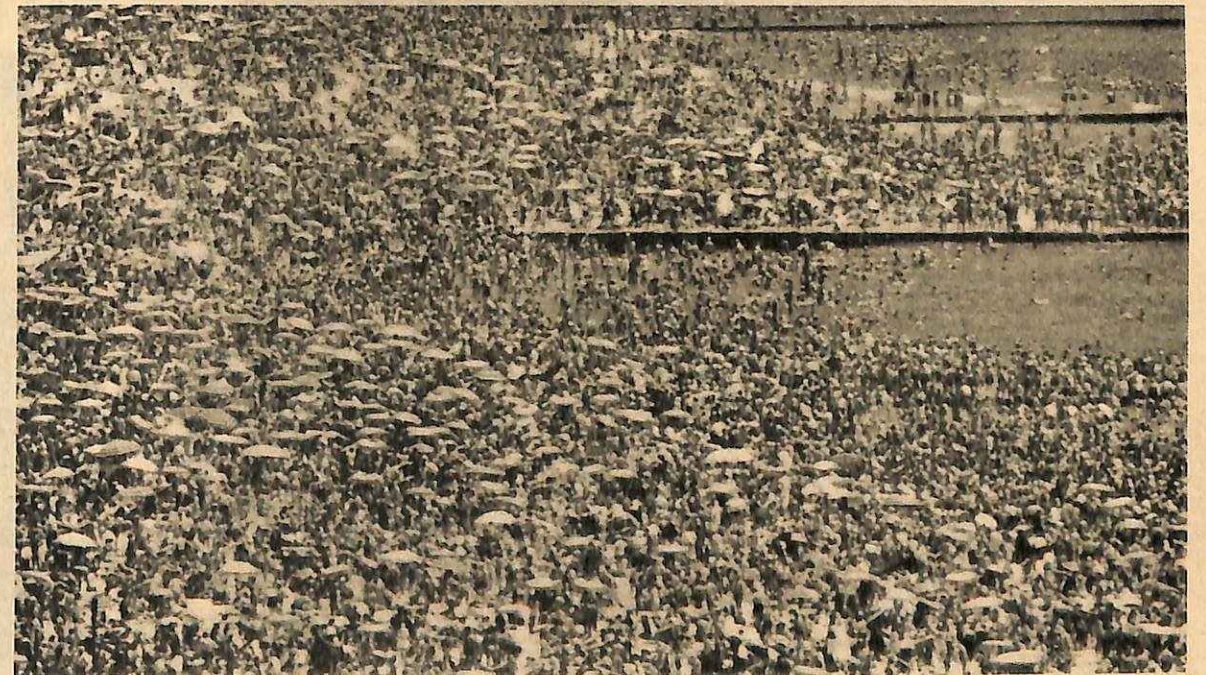
Είναι δυνατόν ή φαντασία ενός καλλιτέχνη να δρασκελίσει προς τα εμπρός ή προς τα πίσω το χρόνο και να δώσει «άντικειμενικές» εικόνες από παρωχημένες ή μέλλουσες πραγματικότητες. Κι όμως, όσο κι αν αυτό φαίνεται άπιθανο, μερικά «μοντέρνα» έργα πείθουν ότι στο ύψιστο είδος των προικισμένων ζωγράφων φωλιάζουν παρορμήσεις και όραματα, τα οποία σε στιγμές εξάρσεως ή πυρετού ξεπηδούν αυθόρμητα, σαν άκατανόητες μορφές ενός άλλου κόσμου. Αργότερα αποδεικνύεται ότι αυτά τα μη λογικά έργα ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες πραγματικότητες, άγνωστες για τον ζωγράφο και την εποχή του.

Ρουκέτα. Φωτογραφία του αμερικανικού στρατού

«No 1». Τζάκσον Πόλλοκ, 1948.

Η πλάζ του Μαϊάμι.

Οι ίδιοι οι ζωγράφοι, ενώ νομίζουν ότι εκφράζουν έντελώς προσωπικές καταστάσεις, δεν υποπτεύονται ότι μιμούνται τη φύση, ίσως πιο πιστά και... «δουλικά» από μια ρεαλιστική φωτογραφία. Συμβαίνει, επίσης, ο ζωγράφος να απεικονίζει οπτικές παραστάσεις έξω από τον χώρο και την εμπειρία του, πρόσωπα και σχήματα που δεν έχει δει ποτέ. Μήπως, δηλαδή, στο ύψιστο είδος του καλλιτέχνη ωριμάζουν προκαταβολικά οι συνθέσεις που θα πραγματοποιηθούν αργότερα, σαν έργα του τεχνικού πολιτισμού, σαν μορφές πολιτειών ή σαν σύνολα χρωμάτων και γραμμών νέων μορφών του υλικού κόσμου;

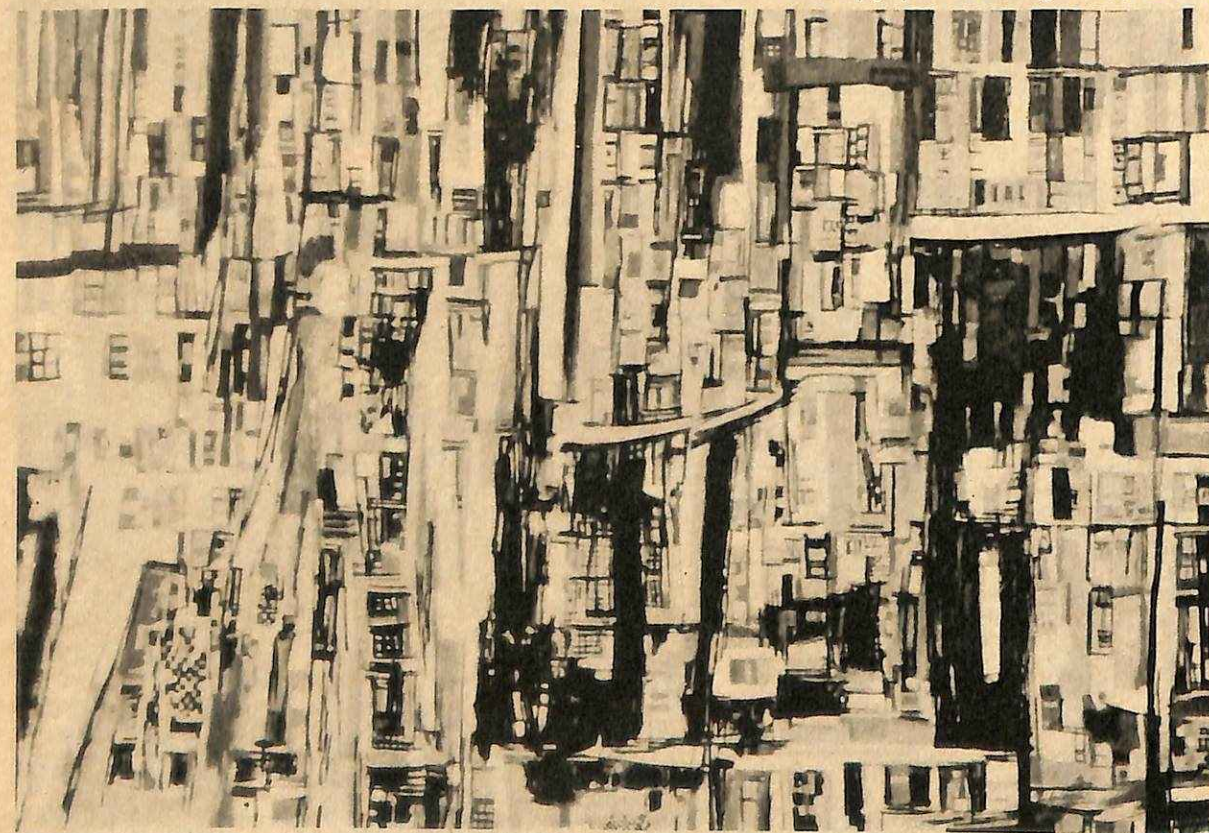
Αν συγκρίνουμε μερικά έργα σύγχρονων ζωγράφων με φωτογραφίες από την πραγματικότητα, θα δούμε την ακρίβεια της προφητικής αυτής λειτουργίας. Πρέπει, δηλαδή, να φθάσουμε στο συμπέρασμα

ότι ένα «μοντέρνο» έργο, έμπροσς στο οποίο στεκόμαστε με άπορία, είναι ή έκφραση κάποιας προσεχούς μορφής; Είναι δυνατόν ή φύση να αντιγράψει την τέχνη;

Ένα σχέδιο του Βασίλη Καντίσκου, του 1925, μοιάζει με μια πραγματική ρουκέτα του αμερικανικού στρατού. Σκοπός και των δύο ή κατάκτηση του Διαστήματος. Ο Καντίσκου θεωρείται δίκαια ο πρόδρομος της «μοντέρνας» τέχνης, ένας από τους αρχηγούς του υπερρεαλισμού. Οι σύγχρονοι του κοιτούσαν τα έργα του με ειρωνικό χαμόγελο και ασφαλώς δεν θα κατάλαβαν τίποτε από το σχέδιο του πυραύλου που παραθέτουμε. Σήμερα, όμως, ο πυράυλος αυτός είναι μια κοινή και απολύτως λογική σχηματική απεικόνιση υπαρκτού αντικειμένου, το οποίο οι πάντες έννοούν, ενώ στην εποχή που έγινε το έργο

Ρύ Ζαίρ Ντενίς, Παρίσι. Φωτογραφία Φράνκ Κόρτσι.

Έκταση του Βιέρινα ντ'α Σίλβα.

ούτε ο Καντίσκου, ούτε κανένας άλλος είχε δει παρόμοιο σχήμα.

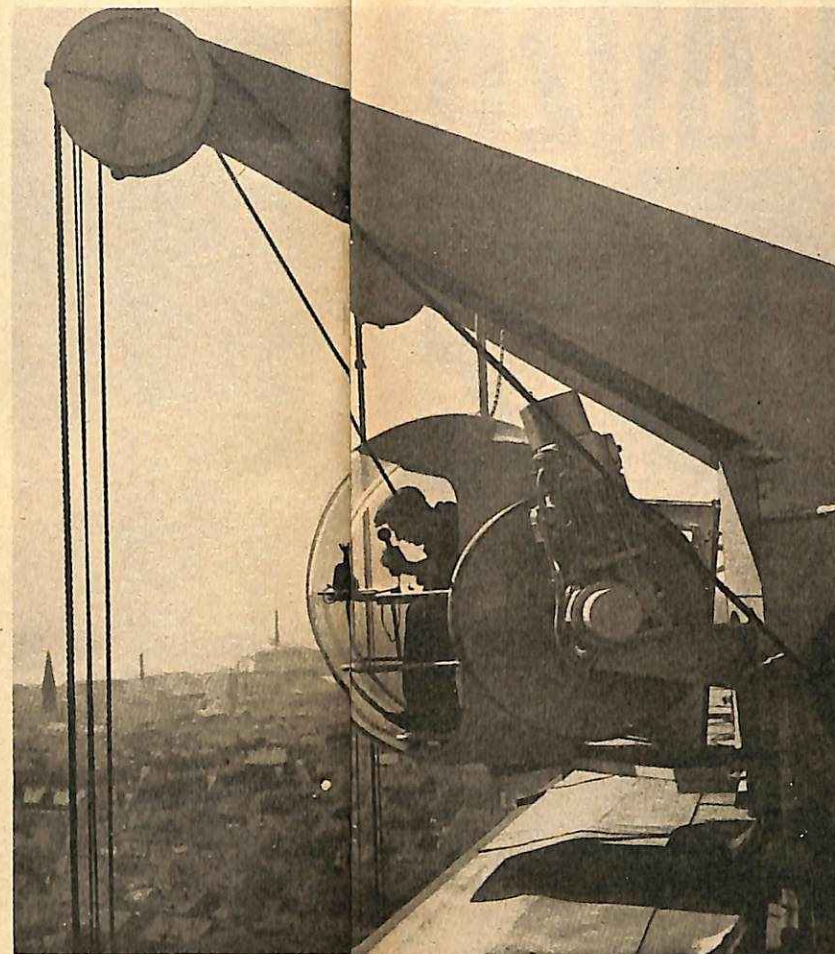
Ο κόσμος των φυτών και των λουλουδιών ήταν πάντοτε ένα προσφιλέθιμο θέμα των ζωγράφων. Άλλα τα χρώματα και τα σχήματα σ' ένα έργο του Κάρλ Ζάσπερ έχουν καταπληκτική ομοιότητα με την ανθοπωλεία της Β. Γερμανίας, που δείχνει η φωτογραφία.

Ένα άλλο παράδειγμα διαισθήσεως, που καταργεί τον χώρο, μάς δίνει η διάσημη ζωγράφος Βιέρνα ντ'α Σίλβα. Πριν ακόμη πάει στο Παρίσι, ζωγράφισε ένα δρόμο του. Η ματιά του ζωγράφου συλλέγει εντυπώσεις από όλο τον κόσμο. Κι όμως, όταν πριν λίγα χρόνια ο Τζάκσον Πόλλοκ «επιτσιλούσε» κυριολεκτικά τους πίνακές του, δεν θα φανταζόταν ότι η αυτόματη αυτή έκφραση θα ταυτιζόταν με την όψη που δίνει η κοσμοπλημμυρισμένη πλάξ του Μαϊάμι.

Επίσης, μια άσαφής φιγούρα του Βόλς θυμίζει τη μορφή ενός γέροντος αλήτη, που κρύνει έξω από την όπερα. Η θολή και άσαφής ατμόσφαιρα του έργου ανταποκρίνεται στην κατάσταση του γέροντος.

Μεγαλύτερη ακόμη προφητική προσέγγιση παρουσιάζουν οι πίνακες που αναφέρονται σε σχήματα μηχανών, εγκαταστάσεων, ρομπότ, εργαλείων ή τεχνικών κατασκευών. Οι μεγάλοι ζωγράφοι έχουν εμφυτη την αίσθηση της δυναμικής ισορροπίας, της μαθηματικής αρμονίας, της σταθερής και λειτουργικής σχέσεως των μεγεθών, τις οποίες εκφράζουν στα έργα τους. Αργότερα η τεχνική, ακολουθώντας τον πρακτικό δρόμο, εφαρμόζει, χωρίς να το ξέρει, τις κατασκευές αυτές, που προηγήθηκαν στο υποσυνείδητο του καλλιτέχνη. Παράδειγμα η εικόνα του Ρούντολφ Χάουσερ και ο γερανός που εργάζεται στο Άμστερντομ.

Α.Χ.

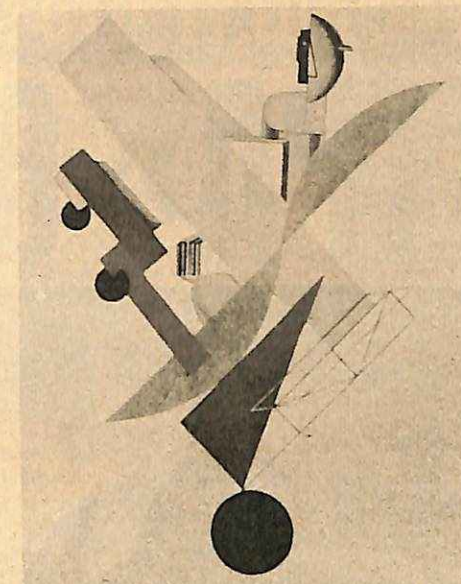
Αποψη Άμστερντομ.

Φωτογραφία γέροντος. Άντονιόν Μικιόζ.

«Σύνθεση Νο 10». Βόλς, τέμπλο

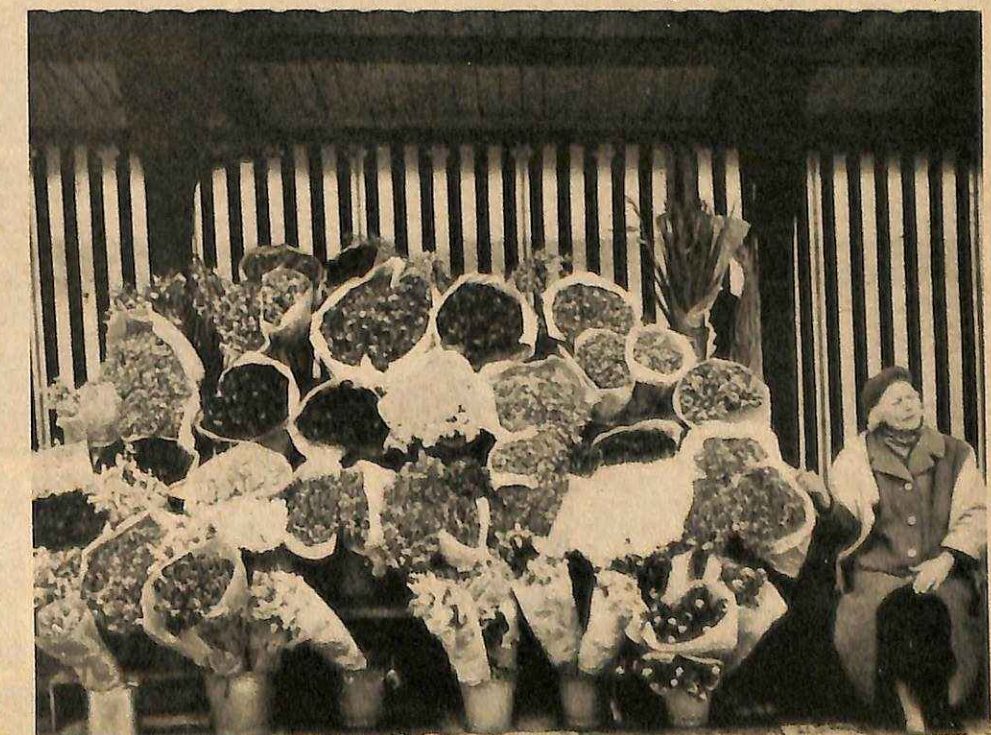
«Ισορροπία». Έλ Λισσίτσκυ.

ΚΑΙ ΑΝ ΑΚΟΜΗ ΚΡΙΘΗ
— ΟΠΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ —
ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ Η ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΟΠΤΙΚΗ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ,
ΔΕΝ ΜΕΙΟΥΤΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ
ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΠΟΥ ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ

«Στίγματα». Κάρλ Γιάσπερς.

Φωτογραφία της Άννέκε Χίμπε.

Μιά ταινία που εκφράζει πιστά την Ελλάδα Η «ΗΛΕΚΤΡΑ» ΘΑ ΔΩΣΗ

ΤΗ ΜΑΧΗ ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ

μέ ὅλες τὶς πιθανότητες ἑνὸς θριάμβου

Τὸν Μάιο φεύγει γιὰ τὸ Φεστιβάλ τῶν Καννῶν ἡ ταινία τοῦ Μιχάλη Κακογιάννη «Ἡλέκτρα», συνοδευόμενη ἀπὸ τὶς εὐχὲς καὶ τὶς ἐλπίδες ὅλων γιὰ μιὰ ἐπίσημη ἐπιτέλους ἀναγνώριση τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει τὰ ἑλληνικὰ χρώματα. Ἐδῶ καὶ χρόνια ὁ Κακογιάννης στέλνει τὶς ταινίες του στὶς Κάννες καὶ ὅλες μὲ τὴ σειρά ἔχουν προβληθῇ ἐκεῖ, μὲ μόνη ἐξάιρεση τὴν «Ἐρόικα».

Ἡ πρώτη του ἐμφάνιση ὑπῆρξε τὸ «Κυριακάτικο ζῦπνημα». Ὅταν οἱ «φεστιβαλισταί», ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν, διάβασαν ὅτι «τὸ ἀπόγευμα στὶς τρεῖς θὰ προβληθῇ ἡ ἑλληνικὴ ταινία», θυμῆθηκαν προηγούμενες ἐπαφές τους μὲ τὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο καὶ ἀπεφάσισαν νὰ λάμψουν διὰ τῆς ἀπουσίας των.

Βλέπετε, στὶς Κάννες —ὅπως καὶ στὰ ἄλλα φεστιβάλ— τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι μόνον νὰ φθάσῃ κανεὶς ὡς ἐκεῖ, νὰ μποῦσῃ νὰ δεῖξῃ τὴν ταινίαν του, βέβαιος πὼς θὰ ἀρέσῃ καὶ θὰ τοῦ δώσῃ ἔτσι τὴ δόξα καὶ τὴν παγκόσμια ἀναγνώριση. Τὸ πρόβλημα, τὸ σοβαρώτερο, εἶναι νὰ πείσῃ τοὺς «φεστιβαλιστάς» (δημοσιογράφους, ἀγοραστὰς ταινιῶν, κριτικούς κ.ά.) νὰ μποῦν στὴν αἴθουσα καὶ νὰ τὸ δοῦν.

Κι ὁμως τὸ «Κυριακάτικο ζῦπνημα» ἔκανε καλὴ ἐντύπωση. Τὸ βρῆκαν φρέσκο, δροσερό, καὶ βοῆκαν νέο καὶ συγκινητικὸ τὸν ἴδιο τὸν Κακογιάννη, ὁ ὁποῖος ἤξερε νὰ μιλᾷ ὠραῖα καὶ νὰ ἀναλύῃ μὲ πειστικότητα τὶς ἀπόψεις του καὶ τὰ σχέδιά του, γιὰ ἕναν καθαρὸ καλλιτεχνικὸ κινηματογράφο. Ἡ Ἑλλήνισσά του ἔπαιξε ἀρεσά, μόνο πού βοῆκαν ὅτι τὸ πρόσωπο τῆς θὰ εἶχε ἀκόμη καλύτερη κινηματογραφικὴ ἀπόδοση σὲ ταινία τραγικοῦ περιεχομένου.

Τὴν ἐπόμενη ἀνοιξή, ἡ Ἑλλὰς ἔκανε καὶ πάλι τὴν ἐμφάνισή της. Κι αὐτὴ τὴ φορά, χάρις στὴ δύναμη καὶ στὴν πρωτοτυπία τῆς «Στέλλας», ἄγγιξε τὸ βραβεῖο γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῆς Μελίνας. Τόσο κοντὰ τὸ ἄγγιξε, ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας μερικὰ μέλη ὑποστήριζαν τὴν ἀχρωμὴ Μπέτσι Μπλαίρ, προτίμησε νὰ μὴν τὸ δώσῃ σὲ καμμιὰ.

Καὶ τότε, τὴν ἡρωϊκὴ χρονιά τῆς «Στέλλας», ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχε πάρει πολὺ καλὴ θέση στὸ πρόγραμμα. Μιὰ διασκεδαστικὴ ἐκδρομὴ στὰ γειτονικά νησιά τοῦ Λερὸν εἶχε παρασύρει ὅλους τοὺς καλεσμένους τῶν Καννῶν σὲ γενναῖο φαγοπότι ἀνάμεσα στὰ πεῦκα. Μετὰ τὸ γλέντι, οἱ συντροφίες χωρίστηκαν, οἱ περιπλανήσεις στὰ δασάκια ἄρχισαν, καὶ δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ διαστῇ κανεὶς νὰ πάρῃ τὸ πρῶτο πλοῖο, γιὰ νὰ θρῖσκειται ἐγκαίρως στὴν προβολή.

Καὶ ὁμως. Τόσο τεράστια σημασία ἔχει μιὰ καλὴ ἐμφάνιση, ὥστε βρέθηκαν ἀρκετοὶ ἄνθρωποι μὲ μνήμη, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρθηκαν νὰ δοῦν τί εἶδους πρόοδο εἶχε ἐπιτύχει ὁ Μιχάλης Κακογιάννης, καὶ ἐγκατέλειψαν τὸ γλέντι γιὰ νὰ δοῦν τὴ «Στέλλα». Τὴν ὥρα τῆς προβολῆς, ἡ αἴθουσα ἦταν σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ γεμάτη.

Τὴν ἄλλη ἐβδομάδα, ὁ κριτικὸς Μπαρουνσελλι ἔγραψε στὴν «Μὸντ» μὲ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴ «Στέλλα», καὶ οἱ φωτογράφοι τοῦ «Παρί Μάτς» ἐπαιρναν φωτογραφίες «ἂν - φάς» καὶ «προφίλ» τοῦ Κακογιάννη καὶ τῆς Μελίνας, γιὰ νὰ τὶς ἔχουν ἤδη ἑτοιμὲς σὲ περίπτωση (πού τώρα πλέον φαινόταν πιθανή) βραβεύσεως.

«Καὶ στὴν Ἀθήνα ἕνας λαὸς μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη...», ὅπως λέει καὶ τὸ ποίημα, περίμενε τὰ νέα. Ποτὲ ρεπορτάζ ἀπὸ φεστιβάλ δὲν εἶχε προκαλέσει τέτοια ἀναμονὴ καὶ τόσες ἐλπίδες. Οὔτε στοὺς τελικοὺς τῶν Ὀλυμπιακῶν νὰ εἶχαμε μπῆ! Καὶ βραβεῖο μὲν ἡ «Στέλλα» δὲν πήρε, ἀλλὰ ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ταινία εἶχε ἀνοίξει.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Κακογιάννης δὲν ξεχνοῦσε ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κριτικὴ εἶχε μιλήσει γιὰ τὴν «τραγικὴ μάσκα» τῆς Λαμπέτης. Ἡ ἐπόμενη ταινία του, «Τὸ κορίτσι μὲ τὰ μαῦρα», τοὺς ἔδωσε μιὰ Λαμπέτη τραγικὴ, πού ἐκλαιγε καὶ θρηνοῦσε κατὰ κόρον καὶ συνεχῶς σὲ πρῶτο πλάνο.

Τὸ «Κορίτσι μὲ τὰ μαῦρα» σημείωσε τὴν ἀρχὴ τῆς πτώσεως. Ἀδίκως οἱ πιστοὶ τοῦ Κακογιάννη ἔγραφαν καλὰ λόγια. Οἱ ταινίες ἔδωσαν ὅλο καὶ πιδὸ ἀσυνάρτητες, σὰν σκοπὸς καὶ σὰν νόημα, καὶ μόνον ὁ ἴδιος ὁ σκηνοθέτης καὶ συγγραφεὺς τους (γιατὶ ὁ Κακογιάννης ἔγραφε πιά ὁ ἴδιος τὰ σενάρια του) πίστευε στὴν ἀξία τους καὶ ἔδινε ὠραίες ἐξηγήσεις στὶς ἀδυναμίες τους. Οἱ παλιοὶ του φίλοι θεωρήθηκαν «ἐχθροί», γιατί ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι πάντα γλυκεῖα καὶ πιδὸ εὐκόλο ἀνέχεται κανεὶς νὰ τοῦ θρῖζουν τὰ παιδιὰ του, παρὰ τὶς ταινίες του.

Τὸ ζεῦγος Κακογιάννη - Λαμπέτη γνώρισε τὴν τελικὴ καὶ σοβαρὴ καλλιτεχνικὴ ἀποτυχία μὲ τὸ «Χαμένο κορμί», πού προβλήθηκε τὴν πε-

ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ, ΓΙΑΝ. ΦΕΡΤΗΣ, ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑ, ΣΤΗΝ «ΗΛΕΚΤΡΑ»

Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ (ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ) ΦΕΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΚΗΝΕΣ

ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΑΣΠΡΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ. ΑΙΓΙΣΘΟΣ. ΦΟΙΒΟΣ ΡΑΖΗΣ

ρασμένη άνοιξη στis Κάννες. Σιγά - σιγά, πρώτα με την «Ερόικα» κοί, όριστικά, με τo «Χαμένο κορμί», είχε δοκιμάσει να διεθνοποιήση τις ταινίες του και δέν είχε κατορθώσει να παρουσιάση παρὰ νόθα προϊόντα, πού δέν άνηκαν σέ κανένα και πουθενά. 'Η ίδια ή Λαμπέτη, γυρίζοντας στην 'Ελλάδα, δέν έκρυψε την απογοήτευσή της, ενώ ο Κακογιάννης, άνθρωπος έξυπνος και με ταλέντο, άναγκάσθηκε να κοιτάξη λίγο σκληρά και με ειλικρίνεια τόν έαυτό του και την καριέρα του. Τελικά, σκέφθηκε πώς δέν θά ήταν κακή ιδέα ν' ακολουθήση τις συμβουλές εκείνων πού χαρακτηρίζει έ- χθρούς του, γιατί δέν είχαν κολακεύσει αρκετά τις αδυναμίες του.

Τα περιοδικά, πού δημοσίευαν συνεντεύξεις του, σημείωναν κατάπληκτα κουβέντες πού ποτέ άλλοτε δέν είχε ποφέρει ο Κακογιάννης. Αυτός, ο διεθνιστής, δροντοφωνούσε ότι σκοπός του ήταν, στην «Ηλέκτρα», πού έτοιμάζε, να δώση κινηματογραφικά τήν... «τραχειά ελληνική γή». 'Ότι γι' αυτό είχε διαλέξει την «Ηλέκτρα» του Εύριπίδη και όχι του Σοφοκλή, την όποία εγκατέλειπε στis άξιες φροντίδες του «Εθνικού Θεάτρου».

'Επιπλέον, παρουσιαζόταν, πάλι για πρώτη φορά μετά τόσα χρόνια, χρηματοδοτούμενος κυρίως από "Ελληνα παραγωγό, τόν κ. Φ. Φίνο. "Αλ-

Η ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ και ο Αΐγι-σθος. 'Ο δαίμονας του σκοτεινού πάθους έχει κατακυριεύσει τούς δυο άνόμους. — Οί πλούσιες ένδυμασίες σχεδιάσθηκαν από τόν Σ. Βασιλείου

Ο ΝΟΤΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΗΣ στόν ρόλο του κηπουρού, πού προορίζουν για σύζυγο της βασίλοπούλας. 'Αντι-προσωπεύει την απλότητα της γής

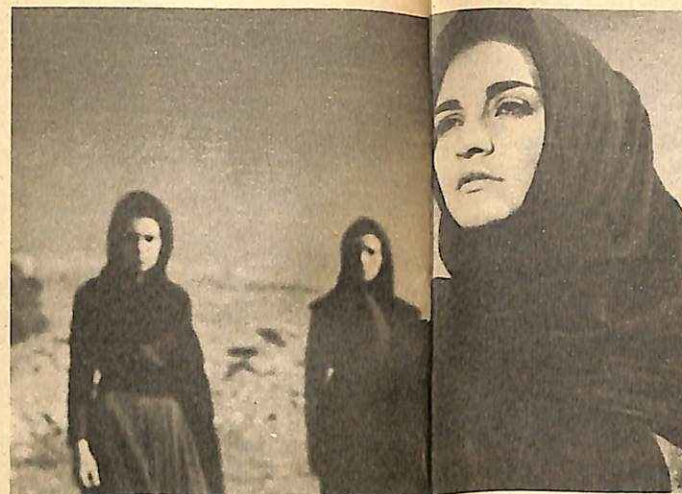
λος ένας του είχε δώσει χρήματα, ένας 'Αμερικανός, ο όποιος δήλωσε: «Τό ξέρω ότι απέτυχε τρεις φορές κατά σειοάν ο Κακογιάννης. Πιστεύω όμως σ' αυτόν και θά διακινδυνεύσω». Τό πόσο είχε δίκιο, θά τo αποδείξη, εΐμαστε βέβαιοι, ή μελλοντική σταδιοδρομία της ταινίας, ή όποία έχει προκαλέσει ήδη τo ένδιαφέρον τών άγοραστών στο Παρίσι.

'Η ταινία όμως —και αυτό είναι τo περίεργο— δρῆκε μεγάλες αντιδράσεις στην ίδια την 'Ελλάδα, πού είχε περισσότερο συμφέρον από τόν 'Αμερικανό να «διακινδυνεύση» ακόμη μια φορά και να δείξη έμπιστοσύνη στο κινηματογραφικό ταλέντο του Κακογιάννη.

«Μά φαίνεται ότι δέν πρόκειται να σεβασθῇ τo κείμενο», έλεγαν μερικοί. Για να προφυλαχθῇ από κάθε τέτοιο σκόπελο, ο Κακογιάννης έσπευσε να παραδώση πρὸς έλεγχο και έγκριση τo σενάριό του σέ πρόσωπο αδιά-βλητο, στόν 'Ελύτη.

«Μά κάνει δουλειά έκτός τόπου και χρόνου, έλεγαν άλλοι. Εΐδαμε τὰ κοστούμια και δέν θυμίζουν τίποτε». 'Ο Κακογιάννης όμως είχε έμπιστευ-θῇ τόν ζωγράφο Σ. Βασιλείου, και σ' αυτό τo σημείο θά ήταν δύσκολο να πέση έξω.

«Μά, είδατε την Ειρήνη Παπα; έλεγαν άλλοι μετά τῃ δημοσίευση τών πρώτων φωτογραφιών. Τήν έχει κουρέψει σαν άγόρι. 'Η όμορφιά της «Η-

ΜΑΥΡΟΝΤΥΜΕΝΕΣ (άκρο δεξιά) γυναίκες, με χονδρά ύφαντά μαντή-λια, αποτελούν τόν υποδλητικό χο-ρό της «Ηλέκτρας». Με βλέμμα σκο-τεινό αντιμετώπιζουν τo άδηλο μέ-λον τους τὰ δυο άδελφια (άριστε-ρά), ο 'Ορέστης και ή 'Ηλέκτρα (Γιάννης Φέρτης και Ειρήνη Παπα).

ΤΟΝ ΡΟΛΟ της 'Ηλέκτρας, όταν ήταν ακόμη παιδί, έρμηνεύει ή νεα-ρή Πίττα. 'Ηδη οί δυο θλαστοί της καταραμένης οικογένειας νοιώθουν τῃ σκιά, ή όποία πλανιέται ζοφε-ρή επάνω από τo σπιτικό τους.

Η ΗΛΕΚΤΡΑ και οι άλλες γυναίκες του χωριού γυρίζουν από την κρήνη στο παλάτι, το οποίο ο θεατής δεν πρόκειται να το ιδεί στην όθνη...

Η «ΗΛΕΚΤΡΑ» ΘΑ ΔΩΣΗ ΤΗ ΜΑΧΗ ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ

λέκτρας» είναι ακριβώς το γεγονός ότι ένα εύθραυστο θηλυκό πλάσμα παίρνει αποφάσεις που δείχνουν το μεγαλείο της ψυχής της. Από ένα σκληρό αγοροκόριτσο με τέτοιο μπόι, σαν την Παπά... κουρμένη, περιμένει κανείς αυτά και άλλα πολλά. Κανείς δεν θα έκπληξη.

Και όμως ο Κακογιάννης διέφυγε και αυτόν τον σκόπελο. Γεννημένος σκηνοθέτης ηθοποιών, αυτός που πρώτος βρήκε το σωστό «στυλ» της Μελίνας, δεν ήταν δυνατόν να μην ανακαλύψει τον τρόπο να ξεπεράσει τα όρια της Ειρήνης Παπά. «Αν είχε να δουλέψει με την Λαμπέτη στην τραγωδία, όπως ήταν κάποτε το όνειρο και των δύο τους, θα εύρισκε ασφαλώς τρόπο να εκφράσει αλλιώς το ίδιο θέμα, να βγάλει την 'Ηλέκτρα του ντελικάτη και πονεμένη, με μακρυά, λιτά μαλλιά στους ώμους. Τώρα προσαρμόστηκε στην προσωπικότητα της Παπά και την έβαλε άγρια, άτιθαση, όμοια με τους γύρω της ακατέργαστους δράχους.

Ός τα τώρα, ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια της κινηματογραφικής αρχαίας τραγωδίας ήταν τα σκηνικά. Πολλές φορές είχαμε δει σε «υπερκολλοσμούς» όλες εκείνες τις άηδεις από στόκο και χαρτόνι να σχηματίζουν θήκη άριες κολώνες, στις οποίες κανένας δεν πίστευε. Άλλη μία φορά να δούμε τα δέντρα παλάτια των 'Ατρεϊδών ήταν περισσότερο από επικίνδυνο. Ήταν καταστρεπτικό. Δεν ήταν δυνατόν να δώσουμε έμεις εδώ, με τα περιορισμένα μας μέσα, την αληθοφάνεια που το Χόλλυγουντ και ολόκληρη η «Τσινεϊσιτά» δεν είχαν επιτύχει.

Και το θέμα ο Κακογιάννης το έλυσε σε «στυλ». Άλεξάνδρου και Κολόμβου. Μη μπορώντας να δώσει σκηνικά, τα κατήργησε τελείως και περιωρίστηκε, όπως στις δηλώσεις του, στην «τραχεία ελληνική γη»!

Η ταινία ξετυλίγεται ολόκληρη σε κάμπους και σε πέτρες, χωρίς κανένα απολύτως σκηνικό. Είναι άγρια, απότομη, ζωντανή και οι αίσθησεις, για τις οποίες την κατηγορούν όσοι πολέμησαν μέχρι τελευταίας στιγμής την αποστολή της στις Κάννες, φαίνεται ότι είναι καλόγουστες και πιστές στο πνεύμα του έργου. Ο ίδιος ο Κακογιάννης δηλώνει ότι την θεωρεί ως την καλύτερη μέχρι σήμερα ταινία του (δήλωση που γίνεται κατά κανόνα από όλους τους σκηνοθέτες, για όλα τα έργα τους, καθώς βγαίνουν ένα - ένα), αλλά το πιο ενδιαφέρον είναι ότι συμφωνούν με τη δήλωση αυτή και όσοι έτυχε να την δουν. Οι πιο αυστηροί περιορίζονται στο «έχει μερικές ευκολίες», αλλά δεν τολμούν να προχωρήσουν.

Καί, τελικά, οι όπαδοι της ταινίας ένικσαν. Μετά από αναβολές, αφού παρεκλήθη ή ίδια ή διευθύνση του φεστιβάλ να παραχωρήσει άλλη μία παράσταση, η μεγάλη απόφαση ελήφθη. Σαρανταοκτώ ώρες μετά από τη λήξη της κανονικής προθεσμίας, το Φεστιβάλ των Καννών ειδοποιήθηκε ότι στέλνουμε την «Ηλέκτρα», και η είδηση ικανοποίησε την πλειοψηφία.

Και η ελπίδα όλων είναι ότι δεν θα πάει και πάλι μία ταινία, η οποία θα σταματήσει τους κριτικούς από το να προσέρχονται στις ελληνικές προβολές επί δυο και τρία ακόμη χρόνια, όπως συμβαίνει όταν στέλνουμε κάτι κακό. Ή σειρά που πετύχαμε με το «Ποτέ την Κυριακή» δεν πρέπει να χαθεί. Και όταν η φωνή του στήκερ στην αίθουσα άρχισε να λέει το κλασικό: «Κυρίες και κύριοι, καθήστε, παρακαλώ. Ή 'Ελλάς παρουσιάζει...», η αίθουσα δεν θα είναι άδεια εφέτος. Και δεν θα είναι και του χρόνου. Γιατί πρέπει, επιτέλους, να μάθουμε να καταστρώνουμε μακροπρόθεσμα προγράμματα. Πρέπει να μάθουμε ότι μία μέτρια ταινία εφέτος, για να ικανοποιηθεί ένας τυχόν συμπαθής μας παραγωγός, μπορεί να στοιχίσει στην ελληνική κινηματογραφία τρία χρόνια άδειας αίθουσας στο «Παλάτι ντε Φεστιβάλ». Και η φήμη πετάει στις Κάννες αντιπροσωπεύεται ολόκληρη η ύφηλιος. Κακή υπόδοξη στις Κάννες σημαίνει άποχη θεατών σε όλα τα φεστιβάλ του κόσμου. Καί, άλλωστε, γιατί να παραβλέψουμε και ένα άλλο στοιχείο; Την επιστροφή του ασώτου. Ο Κακογιάννης εμφανίζει ελληνική παραγωγή ξανά. Δεν πρέπει, ακολουθώντας τα διδάγματα της θρησκείας μας, να του σφάξουμε τον μόσχον των σιτευτών;

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

Παπούς Άνοιξης
Ροζαρί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ
ΑΝΟΙΣΙΑΤΙΚΑ
Λεβεντάκης Τσαγκίδης
ΤΗΛ. 2086
ΕΡΜΟΥ 56

Galerie

Sambo
ΦΟΥΣΤΕΣ ΠΛΙΣΣΕ
Γερμανίας
Δρχ. 190
ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΠΛΙΣΣΕ, ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΣΟΣ Δρχ. 340
Δέν τσαλακώνουν
Δέν ξεπλισόφουν
ΑΠΟΚΛΕΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΗΣ
ΦΛΕΣ - ΦΟΡΜ
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑ: ΕΡΜΟΥ 39 - ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΙΜΙΣΚΗ 22

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
Άνοιξης
Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΠΛΕΚΤΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Εσφραδίζε χαράς
ΝΥΦΙΚΑ ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
Fantasia
ΕΡΜΟΥ 6

Εσφραδίζε χαράς
ΝΥΦΙΚΑ ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
Ελκα
ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Μετά το ξύριμά σου
ΛΟΣΙΟΝ
AKIT
Δροσίζει - Φρεσκάει

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΟΥΓΑΔΑ
Bella
ΠΛΕΝΕΙ ΜΟΝΗΤΗΣ
ΧΩΡΙΣ ΧΛΩΡΙΟΝ

Μούγερ
Τα γυναικεία παιδικά παζουάκια
ΚΑΝΑΡΗ 8

ΝΥΦΙΚΑ
Ροζαρί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Ντύνεσθε κομμά και οικονομικά
Juliet
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8
ΠΡΩΗΝ 'ΕΤΑΜ...

ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

BAMBOO - ΕΠΙΠΛΑ - BAMBOO - ΕΠΙΠΛΑ
ΑΙΓΙΝΙΑΔΙ
Σεργάκη
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9
613-824

ΜΑΡΚΕΣ ΖΑΧΑΡΟΠΕΤΕΣ
ΥΠΟΚΑΜΙΤΑ
ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ
ΜΕΛΑΝΣΑ
ΜΑΝΤΙΛΙΑ
ΛΟΛΙΜΕΤΑΞΑ
Καρυβίστη
ΕΡΜΟΥ 6

Παιδικά Υποκάμια
Bon Ton
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

Ultrapas
ΔΙ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΟΙΧΩΝ
Κ. ΦΩΡΟΣ Ο.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 9 - ΤΗΛ. 32-938

ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ
Το υπέροχο ελληνικό έργο για το εξωτερικό. Διαλέξτε το υπέροχο ποικίλο έργο των ελλήνων μας.
ΒΙΛΑΡΟΥΤΣΑΣ & ΣΙΑ
ΕΡΜΟΥ 55B - ΤΗΛ. 34765

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
Δεν ξεθωριάζουν
Πλένονται εύκολα
Δεν τσαλακώνουν
Δεν ξεκαλύφουν
Δεν αϊδερώνονται
TERYLENE
Polyester (Cotton Fibre)
Π. & Γ. ΦΥΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΙΟΝ-ΜΑΚΕ-ΜΕΝΣΙΣ

Η γυνίκα Φούστα Πλιό
ACRILAN
του Έργαστοίου
ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΗΡΙΑ 'ΑΘΗΝΑ, Α.Ε.
Πλύνετε
ACRILAN
Παίρνει (σαν κιόλας) από όλα τα κακά καταστήματα πλύνει Δρχ. 250
Διατίθεται συνδυασμένο με EBY, Α.Ε. ΕΜΠΟΡΙΣΜΟ ΜΥΛΙΑΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
Π. ΜΠΕΝΑΚΗ, 14 - ΤΗΛ. 34 046
34 019 και ΔΡΟ. ΜΑΔΟΝΟΥ - ΡΑΦΤΗ - ΤΗΛ. 3 - ΤΗΛ. 23467 - 32409 - ΑΘΗΝΑ

Αρωματικά
Δωρα για ταξίδια
ΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ
ΕΡΜΟΥ 28
ΤΗΛ. 37-490

ΚΟΛΟΝΙΑ
CITRON - No 312
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΝΟΥΝΟΥ

Για το άνοιγμα
ντύσιμο σας
ΠΙΚΑΝΤ
Α. ΧΑΤΖΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 12
ΤΗΛ. 33-784

Το Πάσχα έρχεται
Στείτε ανθόνες στους δικούς σας στο εξωτερικό με την INTERFLORA
Περικλής
ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΤΗΛ. 21-514

Έπαναστατική...

...ή νέα γραμμή για το καλοκαίρι, καταργεί τα στενά παντελόνια - σωλήνες και τα ριχτά πουκάμισα, καθιερώνοντας δημιουργίες εμπνευσμένες από την Άνατολή. Ύφασμα από μεταξωτό σαρί, ζώνη πλατειά με κεντήματα, σανδάλια σαν κόθορνοι καί, πρό παντός, τεράστια σκουλαρίκια.

←

Έδω

7 Καλλιτεχνική κίνηση... μεγάλη στάς 'Αθήνας. Θέατρα, ελληνικά και ξένα, πρεμιέρες, «σουαρέ ντε γκαλά», κινηματογράφοι και ειδικές δοκιμαστικές προβολές για φιλμ που κάνουν τώρα τα πρώτα τους βήματα σε κύκλους φιλικούς, σαν προετοιμασία του μεγάλου δρόμου που ανοίγεται μπροστά τους... Μετά από την «Ηλέκτρα», που κατέπληξε με την ποιότητα και την πρωτοτυπία της όσους την είδαν, έφθασε η «Φαίδρα», που και αυτή έδωσε ένα λαμπρό «παράδειγμα»... Εκπληκτική η Μελίνα, σαν εμφάνισις και σαν ήθοποιός, κινείται μέσα σε ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον σενάριο, που συνδέει αρχαίους μύθους, σύγχρονους άρτοναυτες, έρωτες, θανάτους καί... τουρισμόν. Τουρισμόν, δηλαδή "Υδρα, ή οποία συγκεντρώνει τις περισσότερες κινηματογραφικές αρετές από όλα τα νησιά... Τελειώνοντας, μια όμας ξεκίνησε για να γυρίσει μια ξένη ταινία στην Μύκονο καί, μετά από τρεις ημέρες διαμονής στο νησί, γύρισε με άλλαγμα σχέδια. 'Ο λόγος οφείλεται στην... νέα εμφάνισις που χάρισε η Δ.Ε.Η. στο κάποτε λευκό νησί, με το δάσος από πανύψηλους μαύρους ηλεκτρικούς στύλους που φύτρε και που έχουν καταστρέψει όλες τις όψεις του. (Είναι καί αυτό ένα από τα πλέον θαυμαστά φαινόμενα ασυναρτησίας. Έκατομμύρια ξεδεύονται για την προβολή ώρισμένων ελληνικών νησιών, τα οποία εν συνεχεία καταστρέφει ή ανεξήγητη... έχθροτης ώρισμένων δημοσίων υπηρεσιών)... 'Ας είναι, καλύτερα να ζήσουν καί άλλα νησιά...

ωι' Έυει

Με ξύλινα...

...ραβδιά χτυπάνε το ρυθμό στον χορό σκαουτίν οι περίφημοι Φιλιππίνοι «Μπαγιανίχα», ένα διεθνούς φήμης συγκρότημα από 60 χορευτές, που η τελευταία θριαμβευτική εμφάνισή τους στην Εύρωπη πραγματοποιήθηκε, έδω καί μερικές ημέρες, στο «Γερμανικό Θέατρο» του Μονάχου.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 «Κολλεξιόν»... ή μια μετά την άλλη, προσφέρουν στάς 'Αθήνας δείγματα της παρισινής μόδας και της παρισινής κομψότητας. Μεγάλη πρόδοος έχει σημειωθεί αυτά τα τελευταία χρόνια στον τρόπο παρουσιάσεως των μοντέλων. Τα μαννεκέν, που άλλοτε δεν υπήρχαν και που πρό όλίγων ακόμη ετών ήσαν μάλλον παχουλά καί άκομψα κορίτσια, είναι τώρα κοπέλλες λεπτές καί λυγρές, που γνωρίζουν καί να κινούνται καί να κολακεύουν τα φορέματα, με τον τρόπο που τα φορούν. Ποιός ή, πιδ σωστά, ποιά δεν θυμάται άλλοτε εκείνες τις «τουάλε» από λευκό κάμπο, φορτωμένες με μολυβιές καί σημάδια, εκεί που θα υπήρχε φιογκάκι ή κουμπί, με τις οποίες ή πελάτισσα έπρεπε να φαντασθή το μελλοντικό της φουστάνι...

7 Κομψή, χαριτωμένη καί απλή... είναι εύτυχός ή μόδα. 'Γραιότατα εμπριμέ, έλαφρές μουσελίνες για το απόγευμα καί το βράδυ, πολλά πλισέ, γραμμή εύκολη, χωρίς υπερβολές, δεν φέρνουν αναστάτωση καί καμμιά επανάσταση. "Όλα τα περυσινά φορέματα περνούν από το 1961 στο 1962 χωρίς να εκθέσουν την κομψότητα της ιδιοκτητριάς τους...

7 'Ο πασιγνωστος... πλέον Παριζιάνος κομμωτής 'Αλεξάντρ έρχεται στάς 'Αθήνας για να κτενίση τις πελάτισσές του, τις προσκαλεσμένες στον γάμο. Στενώτατα συνδεμένος με τον "Έλληνα κομμωτή" 'Αγγελο, ο οποίος μόλις έγκαινίασε ωραιότατο κατάστημα στην λεωφόρο 'Αμαλίας, θα κτενίση

άσφαλώς καί μερικές διαλεκτές πελάτισσες 'Αθηναίες...

7 'Αδικία... μεγάλη θεωρήθηκε στους κύκλους του κινηματογράφου ή παραγνώρισις της χαριτωμένης Ναταλί Γούντ, της μελαχροινής που με την παρουσία της έδωσε τόση χάρη στην νικήτρια ταινία «Γουέστ Σάιντ Στόρυ». "Όλοι περίμεναν ότι θα εισπράξη ή πρώτο ή δεύτερο βόλο. "Όλοι υπελόγιζαν ότι ή Σοφία Λώρεν, που είχε ήδη πρό όλίγων ημερών πάρει το Βραβείο Κριτικής της Νέας 'Υόρκης, θα κέρδιζε το πολύ το δεύτερο βραβείο ως ξένη ήθοποιός... 'Αλλά φαίνεται ότι ή έφετεινή χρονιά είναι της ώρας 'Ιταλίδος, ή οποία, εκτός του ότι φανερώνεται λαμπρή ήθοποιός, φανερώνεται καί ένας αξιαγάπητος καί γλυκύτατος άνθρωπος (έν αντιθέσει με τις δυο βασίλισσες, την ξανθή πριγκίπισσα Κέλλυ καί την μελαχροινή αυτοκράτειρα Κλεοπάτρα, οι οποίες εξακολουθούν μόν να προκαλούν το ενδιαφέρον του κοινού, αλλά έχουν -ιδίως ή Λίζ, για να είμεθα δίκαιοι- από καιρού απολέσει την συμπάθειά του)...

7 Μεγάλη 'Εβδομάς αρχίζει με θαύριο... Τέλος της χειμερινής εποχής, των κλειστών κινηματογράφων, των περισσότερων νυκτερινών κέντρων, της υπερβολικής χαρτοπαξιάς καί της αθηναϊκής μαστίχας... 'Αρχίζει έκδρομή, πησιάζει θάλασσα, μπάνιο, ήλιος, ταξιδάκι καί ή κάπως πιδ άμερινη αντιμετώπισις των προβλημάτων. 'Αρχίζει για την 'Ελλάδα, καί για τους ξένους που μάς έρχονται, ή ώραία εποχή...

777

΄Από τα θεαματικώτερα...

...δραβινά της συλλογής Ντεσσέ - Σιστοβάρη ήταν ή άερνη αυτή μακρυά τουαλέττα, με δλοκέντητο κορσάζ από πέρες καί φαρδειά φούστα από έλεύθερα χρωματιστά τούλια, σε απαλές ροζ καί κίτρινες αποχρώσεις. 'Η ώραία επίδειξη έκλεισε με την εκ παραδόσεως παρουσίαση ενός νυφικού, το οποίο, όμως, δεν ήταν αυτό που θα φορέση στους γάμους της ή πριγκίπισσα Σοφία.

Πρωτότυπο...

...στη γραμμή του καί χαριτωμένο στην απλότητά του, το άπογευματινό αυτό φόρεμα έχει το προσόν να είναι εύκολοφόρετο, χωρίς, όμως, να χάνη καί τον άέρα της «ώτ - κουτύρ». 'Η φούστα αποτελείται από φαρδειές κουφότητες, από όπου βγαίνει ριγέ ύφασμα, άσортι με το κορσάζ.

Ραντεβού κομψότητας...

...στην επίδειξη του οίκου Ζαν Ντεσσέ - Σιστοβάρη, με ό,τι πιδ ώραίο, νεανικό καί χαριτωμένο έχει να επίδειξη ή κοσμική 'Αθήνα. Την παρέλαση των ώραίων μαννεκέν παρηκολούθησε με αληθινό ενδιαφέρον ή πριγκίπισσα Σοφία. 'Αφιερω-

Μία ώραία γυναίκα ολοι την θαυμάζουν!

Και ολοι επιζητούν την αυτηφορία της!

Άλλα τι συμβαίνει, Γιατί την άσπεύουν, Ενώ τώρα...

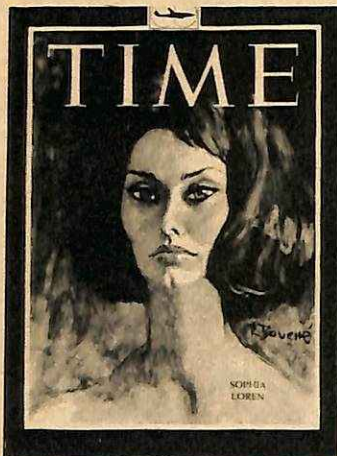
Γιατί δεν ήξερε να περιποιηθή σωστά τον εαυτό της, Δεν χρησιμοποίησε ΜΥΜ!

Τώρα χαίρονται την αυτηφορία της!

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ
MUM
Χαίρονται τή αυτηφορία σου!

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Η ΣΟΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΣΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΤΑΪΜ» — ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΛΥ ΣΠΑΝΙΑ

ΛΕΓΕΤΑΙ ΣΟΦΙΑ

Η νύχτα της Δευτέρας, 9ης 'Απριλίου, πρὸς τὴν Τρίτη, ὑπῆρξε ἱστορική στὴ σταδιοδρομία τῆς Σοφίας Λῶρεν. Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικά τοῦ κινηματογράφου τὸ βραβεῖο "Όσκαρ, γιὰ τὴν καλύτερη ἡθοποιῖα, ἀπονεμήθηκε σὲ ξένη ἡθοποιὸ καὶ σὲ ξενόγλωσση (ὄχι ἀμερικανική) ταινία. Πρόκειται γιὰ τὴν «Τσιτσιτάρα», τὴν ταινία πού εἶχε προβλεθῇ τὸν χειμῶνα καὶ στὴν 'Αθήνα. Μὲ τὴ δράβευσή της, ἀπὸ τοὺς μεγιστάνες καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Χόλλυγουντ, πού κατέπληξε ὅσους ἀπέδιδαν πίστη στὰ σχετικά προγνωστικά, ἡ Σοφία Λῶρεν ἐπιβάλλεται πιά σὰν διεθνὴς στάρ καί, μαζί μ' αὐτήν, στὸ πεδίο τοῦ παγκόσμιου ἀνταγωνισμοῦ, ἡ ἰταλικὴ καὶ γενικώτερα ἡ εὐρωπαϊκὴ ρεαλιστικὴ κινηματογραφικὴ παράδοση. Ἀλλὰ, πέρα ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό, τὸ "Όσκαρ φέρνει στὸ προσκήνιο τῇ Σοφίᾳ Λῶρεν σὰν ἄνθρωπο πού, ξεκινώντας ἀπὸ πολὺ χαμηλά, πέτυχε ὅ,τι ὀνειρεύονται ἑκατομμύρια γυναῖκες κάθε φυλῆς. Μιά φτωχὴ Ἰταλίδα, νόθο τέκνο ἀσυνεῖδτου πατέρα, μὲ μόνα ἐφόδια τὴν παράξενη, ἀνορθόδοξη ὀμορφιά της καὶ τὸν φλογερό, ἀλλὰ καὶ σοβαρὸ χαρακτήρα της, ζῇ σήμερα σὲ παλάτια. Ἡ ζωὴ τῆς Σοφίας Λῶρεν μοιάζει στ' ἀληθινὰ σὰν παραμύθι.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ, πού ἔχυσε στὴν «Τσιτσιτάρα» (ἀριστερά), ἔγιναν ἡ αἰτία γιὰ τὸ εὐτυχισμένο χαμόγελο (δεξιὰ) πού φώτισε τὸ ὠραῖο της πρόσωπο, μόλις τῆς ἀνηγγέλθη ὁ θρίαμβος. Ἡ Σοφία Λῶρεν καὶ ὁ Κάρλο Πόντι βρίσκονταν στὴν Ρώμη τὸ πρωτὶ τῆς 10ης 'Απριλίου, ὅταν ἔφθασε ἡ εἴδηση πὼς ἡ ταινία τοῦ Βιττόριο Ντὲ Σίκα καὶ ἡ πρωταγωνίστριά της εἶχαν τιμηθῇ μὲ τὴν ἀνώτερη κινηματογραφικὴ διάκριση. Οὔτε στὴν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου μπόρεσαν νὰ παρευρεθοῦν. Τὸ παρέλαβε γι' αὐτὴν μιὰ ἄλλη κάτοχος τοῦ "Όσκαρ, ἡ Γκρήρ Γκάρσον.

Τὰ πόδια της εἶναι πολὺ μεγάλα. Ἡ μύτη της πολὺ μακρὰ. Τὰ δόντια της ἀνίστα. Ἐχει λαϊμό, ὅπως εἶπε μιὰ ἀντίπαλός της, ναπολιτάνικης καμηλοπαρδαλέως. Ἡ μέση της φαίνεται ν' ἀρχίζει χαμηλὰ ἀπὸ τοὺς γοφούς, καὶ τὰ χεῖλιά της εἶναι πολὺ πλατιά. Τὰ χέρια της εἶναι τεράστια. Τὸ μέτωπό της χαμηλὸ. Τὸ στόμα της πολὺ μεγάλο. Καὶ διῶς, mamma mia, ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι σωστὴ κολλῶνς. Ἡ ἴδια λέει γιὰ τὸν ἑαυτὴ της ὅτι ἀποτελεῖ «ἐνότητα πολλῶν ἀσυμμετριῶν». Στὸ πρόσωπό της ἔχουν ἐξετελισθῇ οἱ κλασικὲς ἀντιλήψεις περὶ καλλονῆς. Κόρη τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως, ἡ Σοφία Λῶρεν ἔχει στὶς φλέβες της αἷμα Σαρακηνῶν, Ἰσπανῶν, Νορμανδῶν, Βυζαντινῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἡ Ἀυστολὴ καθρεφτίζεται στὰ λοξὰ μάτια της. Τὰ σκούρα καστανὰ μαλλιά της εἶναι μιὰ πανδασία ἀπὸ σπάνιο μετάξι. Στὸ πονηρὸ, μόρτικο γέλιο της ἀντηχεῖ τὸ ἰταλικὸ καπρίτσιο, πού ὁ Τσαϊκόφσκυ θὰ εἶχε στὸ νοῦ του, ὅταν ἔγραφε τὴν ὁμώνυμη μελωδίᾳ του. Γιὰ χάρι της καὶ ὁ λόρδος Βύρων θὰ σηκωνόταν τουλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ τὸν τάφο του γιὰ νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὴν προσευχὴ του: «Ἰταλία! ὦ, Ἰταλία! Ἐσὺ πού ἔχεις τὸ μοιραῖο δῶρο τῆς ὁμορφιάς»!

Ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων εἶχε διατάξει τίς γυναῖκες νὰ προσπαθῶσουν νὰ κάνουν μέση περίπου 35 πόντων. Ἡ Σοφία Λῶρεν διατάσσει τώρα: Στῆθος 85, μέση 60 καὶ γοφοί 85. Εἶναι ἐκεῖνο πού οἱ Ἰσπανοὶ λένε: «Πολὺ γυναίκα» καὶ οἱ Γάλλοι: «Γυναίκα μὲ πλούσια κάλλη». Οἱ Ἰταλοὶ εἶχαν παλαιότερα ὅλη τὴν ὥρα στὰ χεῖλιά τους τὴν «ἐθνικὴ Τζίνα», τὴν Τζίνα Λολλομπρίτζινα. Τώρα δὲν σκᾶφτονται ἄλλο ἀπὸ τὴν «γόησσα Σοφία». Ἡ Τζίνα ἦταν κατὰ τὴν περίεργη ἀντίληψή τους πολὺ ραφινάτη. Ἡ Σοφία εἶναι μιὰ γυναίκα τοῦ λαοῦ, μιὰ ἐντὺν-να ποπλόνα. Τὸ σῶμα της εἶναι ἕνας συνδυασμὸς διαφόρων φρουτῶν καὶ πεπονιῶν, καὶ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς σταδιοδρομίας της ἦταν κατὰ μέγα μέρος μιὰ ἐπίδειξις τῆς πραγματικῆς της. Ἀλλὰ ἡ Σοφία δὲν σταματοῦ πιά μπροστὰ στὴν κάθε φωτογραφικὴ μηχανή.

«Κάποια μέρα, λέει μὲ τὴν σοβαρότητα ἀρχάριος στάρλετ, ἐλπίζω ὅτι ὅλοι θὰ λένε ὅτι εἶμαι μιὰ μεγάλῃ ἡθοποιὸς καὶ θὰ μὲ θυμούνται γι' αὐτό» Καί... οἱ κριτικοὶ ἀρχίζουν νὰ παίρνουν στὰ σοβαρὰ τὴν ἡλωση τῆς αὐτῆς.

Πρὸ δύο μηνῶν οἱ κινηματογραφικοὶ κριτικοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν ξεχώρισαν σὰν τὴν καλύτερη ἡθοποιὸ τοῦ 1961.

Πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, κάθε σοβαρὴ σκέψη γιὰ τὴν Σοφίᾳ Λῶρεν, θὰ φαινόταν στὴν Ἀμερικὴ τόσο τερατώδης, σὰν τὴν πρόταση, π.χ., νὰ δοθῇ τὸ βραβεῖο Νουβέλ στὸν ἄθλιο ἐργατοπατέρα Τζιμ Χόφφα. Τὸ νέο αὐτὸ κύρος της τὸ χρωστὰ στοὺς Εὐρωπαίους παραγωγούς, πράγμα πού τονίζει τὴν διαφορὰ μεταξὺ τῶν ταινιῶν πού γυρίζονται στὸ Χόλλυγουντ καὶ στὴν Εὐρώπη. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ εἶναι ζήτημα ὀριμότητος. Στὴν Εὐρώπη, π.χ., ρεαλισμὸς θεωρεῖται ἡ γραφικὴ πραγματικότης. Γιὰ τὸ Χόλλυγουντ ὁ ρεαλισμὸς συγγενεῖται κάτως μὲ τὴν ρυπαρότητα. Ρομαντισμὸς στὸ Χόλλυγουντ εἶναι ἡ ἐρηδικὴ αἰσθηματικότης. Οἱ Εὐρωπαῖοι εἶναι σὲ θέση νὰ ἐπινοοῦν τὰ ὠραιότερα ὄνειρα.

Τὰ καλλιτεχνικά περιθώρια της εἶναι στενά, μὲ ἐπιδέξια διέκδυση, διῶς, ἡ Σοφία Λῶρεν ὑπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ σὰν ἡθοποιὸς τεράστιου βάθους καὶ νὰ παίξῃ μὲ αὐθεντία πού ἀνατρέπει τὴν φθνή κριτικὴ, ὅτι ὑποδύεται τάχα τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὴ της.

Μπορεῖ, στήριζοντας τὰ χέρια στὴ μέση της, τινάζοντας πίσω τὸ κεφάλι, κοιτάζοντας μὲ μιὰ παράξενη ἔκφραση κατὰματα τοὺς φακούς, νὰ μεταφέρει τὸν θεατὴ στὸ ἀπλετο φῶς καὶ τὴν μεγαγολία, τὴν ἀνάμικτη μὲ φωνές, γέλια καὶ τραγουδία, τῆς Νότιας Ἰταλίας. Ἐτοῖ τὴν βλέπουν στὶς «Δυὸ γυναῖκες» τοῦ Ντὲ Σίκα, μὲ τὰ μαλλιά πεσμένα στὰ μάτια της, ντυμένη χωρὶς «σέξ», μὲ ἕνα φθινὸ φόρεμα, νὰ γκρινιάζῃ, νὰ ὀρίζῃ, νὰ σταυροκοπιέται στὸ ρόλο τῆς μάνης, πού προσπάθησε ἄγρια, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταφέρῃ, νὰ μὴν ἀτίμασθῇ ἡ κόρη της, ἀπὸ Μαροκινούς στρατιώτες. Πρόκειται γιὰ μιὰ ὤμη, ἀλλὰ τὴν ταινία.

Ἀντίθετα, στὸ Χόλλυγουντ, ὅπου πῆγε τὸ 1957, τῆς ἀνέθεσαν ρόλους μὲ ἐπονεῖδιο τὸ τέλος, ὅπως στὴν «Ἀμαρτωλὴ μὲ τὰ ροζ παντελόνια», ὅπου παίξε τὴν «τιμὴ» της στὸ πόκερ μὲ ἕναν ἐγκληματία. Τῆς ἔδωσαν ἐπίσης, πρὶν μὲθ' αὐτὴν τὴν ἀγγλικὰ, δυσκόλους ρόλους, ὅπως στοὺς «Πόθους κάτω ἀπὸ τίς φτελιές», τοῦ Ο' Νήλ, καὶ συμπρωταγωνιστὰς, πού «μποροῦσε νὰ καταπιῇ μὲ μισὸ ποτήρι νερό».

—Εἶναι πολὺ δύσκολο, λέει ἡ Σοφία μὲ ἐπαγγελματικὴ φυσικότητα, νὰ βρεθοῦν ἄνδρες πού νὰ μποροῦν νὰ μονοπωλήσουν ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ, ὅταν παίζουν κοντὰ μου.

Ὅταν ὁ λίγο κοντινότερός της Ἄλλαν Λάντ ἔπαιξε μαζί της σὲ μιὰ ταινία, ἔβαλαν τὴν Σοφίᾳ Λῶρεν νὰ πεοπατῇ σ' ἕνα χαντάκι, γιὰ νὰ ξεουδετερωθῇ ἡ διαφορὰ τοῦ ὕψους.

—Θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον, λέει, νὰ βρεθῇ κάποιος πού νὰ κυριαρχήσῃ πάνω μου. Καὶ γι' αὐτὸ τῆς προσέφεραν τίς σχετικὲς δυνατότητες, δίνοντάς της γιὰ συμπρωταγωνιστὴ τὸν Κάρυ Γκράντ, στὴν ταινία «Τὸ πλωτὸ σπίτι». Ἀλλὰ τότε πιά εἶχε βαρεθῇ τὸ Χόλλυγουντ καὶ γύρισε στὴν Ἰταλία.

Ἐπιστρέφοντας, ἡ Σοφία δὲν ἔδειξε καμμιὰ λύπη πού ἔχανε τοὺς καλοπληρωμένους αὐτοὺς, ἀλλὰ χωρὶς νόηια ρόλους. Κι αὐτό, ἴσως ἐπεὶδὴ ἤξερε ἀπὸ ἐνστικτο ὅτι παρόμοιοι ρόλοι δὲν θὰ ταίριαζαν ποτὲ σὲ μιὰ νέα πού ἔζησε στὴν ἰταλικὴ φτώχεια.

Κάποιος παραγωγὸς, μάλιστα, λέει: —Ἡ Σοφία εἶναι ὁ μόνος ἀστὴρας πού δὲν ξέχασε τὴν προέλευσή του.

Νόθο τέκνο ἄθλιου πατέρα

Ἡ Σοφία γεννήθηκε στὴν Ρώμη τὸ 1934, νόθο τέκνο τοῦ Ρικάρντο Τσικολό-νε, πού παρίστανε τὸν «μηχανικὸ οἰκοδομῶν», καὶ τῆς Ρομίλντα Βιλλάνι, μιᾶς ψηλῆς κοκκινομάλλας νέας. Ὁ Τσικολόνε δὲν ἔκανε καμμιὰ δουλειά, ἀλλὰ χασομεροῦσε ἀπλῶς στὰ προσκλήνια τῶν θεάτρων καὶ στὰ καφενεῖα, ὅπου σύχναζαν οἱ ἡθοποιοί. Ἡ Ρομίλντα, πού ἔμοιαζε καταπληκτικὰ μὲ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο, ἤθελε νὰ γίνῃ θεατρίνα. Σ' ἕνα φωτογραφικὸ διαγωνισμὸ εἶχε κερδίσει ἕνα ταξίδι στὴν Ἀμερικὴ, γιὰ νὰ ἐργασθῇ σὲ «ντουμπλαρίσματα» ρόλων τῆς Γκάρμπο, ἀλλὰ ἡ ὑπέρτα της δὲν τὴν ἄφισε νὰ φύγῃ, γιὰτί, ὅπως ἔλεγε, ὁ Ροδόλφος Βαλεντίνο εἶχε πεθάνει ἀπὸ δηλητήριο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ρομίλντα ἀρχισε νὰ συζῇ μὲ τὸν Τσικολόνε καί, στὸ τέλος, γύρισε μὲ τὸν κοριτσάκι της στὴν γενετείᾳ της, τὸ Ποτσουόλλι.

Ἐνας τουριστικὸς ὁδηγὸς γράφει ὅτι τὸ Ποτσουόλλι, πού βρίσκεται στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως, εἶναι «ἴσως ἡ πενιχρότερη πόλη τῆς Ἰταλίας». Ἀλλὰ ἡ «πενιχρότερη» αὐτὴ πόλη ἔχει γραφικώτατα λευκὰ καὶ ρόδινα σπιτία, μιὰ ὠραία παραλία, γλάρους πού κρᾶζουν πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν ἀνθρώπων, δρόμους, ὅπου τὴν νύχτα ἀκούονται καντάδες ἢ κιθάρες, κ' ἕνα ρωμαϊκὸ ἀμφιθέατρο, ὅπου ὁ Τζεννάσο, ὁ πολιοῦχος ἅγιος τῆς Νεαπόλεως, πέτυχε τὴν ἀγιοποίηση, ὅταν κερικὰ λιοντάρια ἀρνήθηκαν, ἀπὸ κάποια ἀνεξήγητὴ ἰδιότητα, νὰ τὸν καταβροχθίσουν. Τώρα τὸ Ποτσουόλλι ἔχασε τὸν ἄγιο του καὶ ἔχει σὰν ἐμβλημα τὴ Σοφία.

Ἡ Ρομίλντα ἦταν ἀσθενική, τὸ στήθος της στέρεψε γρήγορα, καὶ γι' αὐτὸ τὴ μικρὴ Σοφία τὴν παρέδωσαν σὲ μιὰ παραμάνη. Κατάκοιτη, καὶ μὲ τὰ ἔξ ἑγγόνια της νὰ παίζουν πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι της, ἡ ἡλικιωμένη πιά παραμάνη ἔλεγε, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, στὸν γράφοντά:

—Ἡ Σοφία ἦταν τὸ ἀσχημότερο παιδί πού ἔχω δεῖ στὴ ζωὴ μου, τόσο ἀσχημο, ὥστε καυσιὰ ἄλλη δὲν θὰ δεχόταν νὰ τὸ θηλάσῃ. Φαίνεται ὅτι τὸ γάλα μου τὴν ἔκανε τόσο ὁμορπ, ἀλλὰ αὐτὴ μὲ ἔχει ξεχάσει. Ἐχὼ θηλάσει ἑκατοντάδες παιδιά, καὶ κανένα δὲν ἔπινε ὅσο ἡ Σοφία. Ἡ μητέρα της μοῦ ἔδινε πενήντα λιρέττες τὸ μῆνα, ἐνῶ ἡ Σοφία ἔπινε γάλα γιὰ ἑκατό. Παναγία μου!

Κάθε τόσο ὁ Τσικολόνε πῆγαινε στὸ Ποτσουόλλι καὶ στρωνόταν στὸ φτωχικὸ τὸν Βιλλάνι. Ἐτοῖ ἡ Ρομίλντα ἀπέκτησε ἕνα ἀκόμη κοριτσάκι, τὴν Μαρία.

—Τὸ γουρύνι αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ μὲ παντρευθῇ, παραπονιέται σήμερα ἡ μητέρα τῆς Σοφίας. Μὲ παράτησε, ὅμως, καὶ παντρεύθηκε ἄλλη γυναίκα.

Πέρασαν χρόνια, καὶ κανεὶς σχεδὸν δὲν ἤξερε πού ἦταν ὁ Τσικολόνε, ὡς τὴν ἐποχὴ πού ἡ Σοφία ἔγινε ἀστὴρας, ὅποτε αὐτὸς προσπάθησε, δίχως νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, νὰ τὴν πείσῃ νὰ τοῦ ἀναδῇ τὴ διαχείριση τῶν οικονομικῶν της. Τὸν Μάρτη, ἡ Μαρία Τσικολόνε παντρεύθηκε τὸν Ρομάνο Μουσσολίνι, τὸν γιὸ τοῦ Ντούτσε, πιανίστα τῆς τζάζ.

«Κοιτάξτε με! Είμαι πολύ γυναίκα. Θα περάση πολύς καιρός ώσπου να δήτε άλλη σάν καί μένα» 'Η Σοφία τὸ εἶπε σὲ ὅλον τὸν κόσμον, δίχως νὰ μιλήσῃ. Μὲ τὸ σῶμα καὶ τὰ δαυμάσια μάτια της

ΔΩΔΕΚΑ χρόνια χωρίζουν την πρώτη φωτογραφία από τη δεύτερη. Στὰ 1950 κάποια ἄσημη σε-νιορίνα, ἡ Σοφία Τσικολόνε, ἔπαιρνε μέρος στὰ καλλιστεία γιὰ τὴν ἀνακήρυξη τῆς «Μίς Ἰταλίας», καὶ ἀπὸ τὴ συγκίνηση ἔβγαλε ἕνα ἐξαιρετικά ἀποτυχημένο ἐνσταντανέ. Στὰ 1962, ἡ διεθνῶς πιά γνωστὴ κυρία Κάρλο Πόντι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυα καὶ τὰ γέλια.

Μὲ τὸν ἐπίσημο γάμο τῆς Μαρίας στὴν ἐκκλησία, ἡ εὐτυχία μου εἶναι ἀποκλεισμένη, λέει ἡ Ρομίλντα. Ἀλλὰ ποτέ, ὅσο ζῶ, δὲν θὰ πάψω νὰ μισῶ τὸν Τσικολόνε. Τώρα τριγυρνᾷ κοντὰ μας καὶ μὰς παριστάνει τὸ φίλο. Ἐμεῖς, ὅμως, δὲν τὸν θέλουμε καὶ ἡ ἐκδίκησή μου εἶχε σχεδὸν ὀλοκληρωθῇ, ὅταν ἡ Μαρία ἀρνήθηκε νὰ τὸν δεχθῇ στοὺς γάμους της. Αὐτὸ θὰ πῇ...πονητικὴ δικαιοσύνη.

Ὅταν, πάντως, ἔρχεται ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν της καὶ τὸν καταλαβαίνει πὼς πεινᾷ, ἡ Ρομίλντα τοῦ στρώνει μιὰ θέση στὸ τραπέζι καὶ τοῦ σερβίρει ἕνα πιάτο μακαρόνια. Κι αὐτὸ εἶναι ἀκόμη... ποιητικώτερο.

Καμένη γενιά

Πρὶν ἀπὸ τὸν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ἡ Ρομίλντα ζοῦσε τὶς κόρες της δίνοντας μαθήματα πιά-νου στὸ Ποτσουόλλι ἢ παίζοντας στὰ καφενεία. Ὁ παππούς της Σοφίας, πού σήμερα, στὰ 78 χρόνια του, ἀπολαμβάνει τὴ θαλπωρὴ τῆς διασημότητος τῆς ἐγγονῆς του ἦταν τότε τεχνίτης στὸ τοπικὸ ἐργοστάσιο ὀπλων. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσερα δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ του, κοιμόταν ἑννέα άτομα. Ἡ Σοφία μοι-ραζόταν τὸ ἴδιο κρεβάτι μὲ τὴ γιγιά, τὸν παππὺ καὶ μιὰ θεία της. Σιωπηλὸ παιδί, ὅπως ἦταν, συ-νήθιζε νὰ θυγνῇ στὰ χωράφια καὶ νὰ κάβεται ὀρες ἄ-τέλειωτες μὲν, σκαρφαλωμένη σὲ καμμιὰ συκία. Με-ρικές φορές δὲν ἀνοίγε τὸ στόμα της ἐπὶ ὀλόκληρης ἡμέρας.

—Ἦμιον πάντα πολὺ κλειστὸς χαρακτήρας, λέει σήμερα.

Ὅταν ὁ πόλεμος πέρασε καταστρεπτικὸς ἀπὸ τὸ Ποτσουόλλι, ἡ Σοφία πῆρε τὴ θέση της στὴν ἀποκα-λυμμένη σήμερα «Τζενερασσιόνη Μπουρτσιάτα» («Κα-μένη Γενιά») τῆς Ἰταλίας. Ὁ κόσμος ἔτρωγε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἕνα κουταλάκι ζάχαρη καὶ μιὰ φέτα ψωμί τὴν ἡμέρα. Ἡ μητέρα της κατὰφερε κάποτε νὰ μαζέψῃ ἕνα φλυτζάνι νερὸ ἀπὸ τὸ ψυγεῖο ἐνὸς αὐτο-κινήτου, καὶ τὸ μοίρασε στὶς δύο κόρες της μὲ τὸ κουταλάκι. Μιὰ οὐλὴ, πού ἔχει ἀκόμη ἡ Σοφία στὸ πηγούνι, προέρχεται ἀπὸ ἕνα βομβαρδισμό. Ὅταν πῆλθον οἱ ἀεροπορικὲς ἐπιβόσεις, ἡ οἰκογένεια κοι-μόταν τὶς νύχτες στὴν σήραγγα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πού τραβά κατὰ τὴ Νεάπολη.

Στὸ σχολεῖο, μετὰ τὸν πόλεμο, ἡ Σοφία φάνηκε ἐξυπνη, ἀλλὰ ὄχι πολὺ σπουδαία μαθήτρια.

—Αἰσθανόμουν πάντα σὰν ξένη ἀνάμεσα στὰ κο-ρίτσια πού εἶχαν πατέρα, λέει σήμερα. Μιλοῦσαν συ-χνὰ μυστικά μεταξύ τους. Ξέρετε πόσο τὰ παιδιά εἶ-ναι σκληρὰ καμμιὰ φορά. Γι' αὐτὸ πῆγαινα στὸ scho-λεῖο ἢ στὶς ἐννιά παρά πέντε, ὅταν ὅλα τὰ παιδιά ἦταν στὴν τάξη, ἢ στὶς ὀκτώ, ὅποτε κανένα παιδί δὲν βρισκόταν στὴν αὐλή.

Ἐπειδὴ ἦταν πολὺ ἀδύνατη, τὰ παιδιά ἀπὸ τὸ σχολεῖο τῆς ἔγραφαν μιὰ μέρα στὴν πόρτα της τὴ λέξη: «Στετέστο» — μικρὸ μπασιτοναῖ.

Ἀλλὰ σὰν δεκατέσσερα χρόνια τοῦ τὸ μικρὸ μπα-σιτοναῖ ἄρχισε ν' ἀνθίξῃ. Τὸ μάθημα τῆς γυμναστι-κῆς γινόταν στὸ μικρὸ ἀμφιθέατρο, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Ποτσουόλλι μαζεύονταν γιὰ νὰ δοῦν τὴ Σοφία νὰ κάνει πλάστικες ἀσκήσεις.

—Καὶ μόνο ἕνας περίπατος στοὺς δρόμους ῥ-ταν πιά σωστὴ διασκέδαση γιὰ μένα, θυμᾶται τώρα ἡ Σοφία.

Ἡ μαμὰ της νόμιζε ὅτι ἡ Σοφία ἔπρεπε νὰ γίνῃ δασκάλα, ἀλλὰ μιὰ μέρα, ἀφοῦ τὴν κολοκοίταξε, τὴν ἔστειλε σὲ κατὶ καλλιστεία. Κέρδισε ἕνα δεύτερο βραβεῖο καὶ πῆρε 15.000 λίρέττες καὶ λίγο χαρτὶ ταπετσαρίας, πού στολίζει ἀκόμη τὸ σαλὸνι τοῦ παπποῦ Βιλλάνι, στὸ Ποτσουόλλι. Τὴν ἀνοίξῃ τοῦ 1950, μάνα καὶ κόρη πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὴν Ρώμη, ἀναζητώντας δουλειὰ στὸν κινηματογράφο.

«Εκεῖ, λέει ἡ Ρομίλντα, εἶπα τὸ πρῶτο μεγάλο ψέμα μου γιὰ τὴ Σοφία. Κάποιος φώναξε:

—Ἀπὸ δὴ τὰ κορίτσια πού μιλοῦν ἀγγλικά.

—Βεβαίως, τοῦ εἶπα, ἡ κόρη μου μιλεῖ ἀγ-γλικά. Δὲν μιλεῖς ἀγγλικά, Σοφία;

—Ναί, μαμὰ.

»Καὶ βρεθήκαμε σ' ἕνα γραφεῖο γεμάτο κόσμο, καὶ τὸν Μέρβιν ἢ Ρῶ καθισμένο σὲ μιὰ καρέκλα.

—Μιλεῖτε ἀγγλικά;

»Καὶ τότε ἀκούσα τὴ Σοφία νὰ μὲ ρωτᾷ τί θέ-λει νὰ πῇ αὐτός. Κατάλαβα ὅτι λέγαμε ψέματα, ἀλλὰ μὰς πῆραν καὶ τὶς δύο, μαζί μὲ πολλοὺς ἄλ-λους κομπάρσους, στὸ «Κῶ Βάντις».

Σὲ λίγο καιρὸ ἡ Σοφία ἔβριξε ἄλλη ἐργασία, ποζά-ροντας γιὰ τὰ «Φουμέττι», τὰ φθνὰ Ἰταλικά περιο-δικὰ ποὺ δημοσιεύουν σὲ συνεχεῖς ἐκκλονογραφημένες ἐπεισοδιακὲς ἱστορίες. («Φουμέττι» λέγονται γιὰτὶ

οἱ φράσεις τυπώνονται σὰν νὰ θυγαίνον ἀπὸ τὸ στό-μα τῶν ἡρώων, ὅπως ὁ καπνὸς — «φουμό»). Ἀλλάξε τὸ δνομά της σὲ Σοφία Λαζάρο, πρᾶγμα πού εἶχε τὴν ἐννοία ὅτι μποροῦσε νὰ νεκραναστήσῃ τοὺς ἄν-δρες. Ἡ μαμὰ φύλαγε τὰ χρήματα πού κέρδιζε ἡ Σο-φία σ' ἕνα μαντήλι, καὶ κάθε πρωὶ οἱ δύο γυναῖκες τὰ κοιτάζαν καὶ τὰ ξαναμετροῦσαν. Ἀφοῦ ἔπαιζε μικροὺς ρόλους σὲ δέκα περίπου ταινίες, ἕνας παρα-γωγὸς τῆς ἐταιρίας «Τιτάνους» τῆς ξανάλλαξε τὸ ὄνομα σὲ Λῶρεν. Πῆρε μαθήματα φωνητικῆς καὶ ἀν-τικατέστησε τὴν νατολιτάνικη προφορά της μὲ κα-θαρώτερα Ἰταλικά. Ἐξακολούθησε νὰ ποζάρῃ καὶ γιὰ φωτογραφίες — μισοσκεπασμένη μὲ μιὰ πετσέτα τοῦ λουτροῦ, πιασμένη ἀπὸ τὸ λαιμὸ μὲ τὸ λάσσο ἐνὸς ἐ-ρυθρόδερμου, παίζοντας ἕνα τεράστιο χέλι, πηγαί-νοντας στὴ λειτουργία, κρατώντας τὴ ρούστα της τόσο ψηλά, ὥστε ἡ ἀστυνομία νὰ προῆθ σὲ κατὰσχέ-ση τοῦ περιοδικοῦ πού δημοσίευσε τὴ φωτογραφία αὐτὴ στὸ ἐξώφυλλό του. Οἱ ἐκδότες ἔδωκαν τὰ με-γάλα αὐτὰ δαυμάσια φτωινὰ μάτια καὶ ζητοῦσαν ὀλοένα περισσότερες φωτογραφίες γιὰ τὶς ἐφημερί-δες καὶ τὰ περιοδικὰ τους.

Ἐτὸ παιδί καὶ τὸ δελφίνι

Ξαφνικά ἡ Σοφία Λῶρεν βρέθηκε ἀστέρας. Τρα-γουδώντας βουβά, ἐνὸς τὴν ταινία ἀποτυπωτόταν ἡ φωνὴ τῆς Ρενάτο Τεμπάλντι, ὑπεῖδῃ τὴν ἡδονικὴ Ἄνιτα τοῦ Βέρντι. Καὶ στὸ «Χρυσάφι τῆς Νάπο-λης», τὴν ταινία πού τὴν ἔκανε παγκόσμια διάσημη, ἔπαιξε τὸ ρόλο τῆς γυναίκας ἐνὸς Ναπολιτάνου ἐμ-ποράκου, πού ἡ θαυμάσια, αὐτάρεστη ἐμφάνισή της φαίνονταν νὰ φωνάζει: «Κοιτάξτε με! Εἶμαι πολὺ γυ-ναίκα. Θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς, ὥσπου νὰ δῆτε ἄλ-λη σάν καί μένα».

Σὲ τέσσερα χρόνια κράτησε πρῶτο γυναικεῖο ρό-λο σὲ 21 ταινίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μερικές ἀμερικάνι-κες, γυρισμένες στὸ ἐξωτερικὸ. Ἀποκάλυψε στὸ κοι-νὸ τὴ δόρεια εὐκαρτία ζωῆς της, παίζοντας στὶς «Δυὸ νύχτες μὲ τὴν Κλεοπάτρα», καὶ τὸν ὑποτροπικὸ της, παίζοντας στὴ «Γυναίκα τοῦ ποταμοῦ». Ἀλλὰ ἡ μεγάλη στιγμή τῆς πρώτης περιόδου τῆς σταδιοδρο-μίας της ἦλθε ὅταν γύρισε στὴν «Υδρα Ἐτὸ παιδί καὶ τὸ δελφίνι». Ἀπὸ τὴ θάλασσα, στὴν ταινία αὐ-τῇ, δὲν εἶχε ποτὲ ἀναδυθῇ ὀραιότερη μορφή, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ὅπου ὁ Μποτιτσέλλι εἶχε ζωγραφίσει τὴν Ἀφροδίτη του.

Κάρλο Πόντι: Σύζυγος καὶ πρῶτος

Σὲ ὅλες τὶς ταινίες της, ἡ Σοφία Λῶρεν παρακο-λουθεῖται ἀγρυπνὰ ἀπὸ τὸν παραγωγὸ Κάρλο Πόν-τι, πού τὴν συνάντησε ὅταν αὐτὴ πρωτοπῆγε στὴν Ρώμη καὶ ὑπόγραψαν ἕνα «προσωπικὸ συμβόλαιο».

Ὁ Κάρλο Πόντι βοήθησε τὴ Σοφία στὴ διαμόρ-φωση τῆς σταδιοδρομίας της, ἔγινε ἐραστής της, σύζυγός της μὲ γάμο δι' ἀντιπροσώπου στὸ Μεσικό (τὸ 1957) καὶ, ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες, «τεχνικῶς», πάλι ἐραστής της, ὅταν κάποια θρησκολήπτης στὸ Μιλᾶνο ὑπέβαλε κατὰ τοῦ ζεύγους μήνυση ἐπὶ διγα-μῖα καὶ τὸ ἀνάγκασε νὰ ἀποκηρύξῃ τὸ γάμο του. Τὸ διαζύγιο τοῦ Κάρλο Πόντι ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο του, πού ἐξεδόθη κι αὐτὸ στὸ Μεσικό, δὲν ἀναγνωρίζεται στὴν Ἰταλία, τόσο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅσο καὶ ἀ-πὸ τὸ κράτος.

Καὶ ἡ Σοφία Λῶρεν λέει: —Εἶμαι παντρεμένη, εἶ-μαι τοῦτο, εἶμαι κείνο, φτάνει πιά! Νοιώθω παντρε-μένη, καὶ πολλοὶ παντρεμένοι δὲν νοιώθουν καθόλου παντρεμένοι.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ Σοφία Λῶρεν, ὁ Πόντι εἶναι προσωπικότης τοῦ Ἰταλικοῦ κινηματογράφου. Ἐγὼ γυρίσει ἑκατοντάδες ταινίες, ὅπως τὸ «Χρυσάφι τῆς Νάπολης», τὴν «Στράντα», τὸ «Πόλεμος καὶ εἰρήνη». Καμμιὰ φορά τὸν χλευάζουν βάρβαροι, ὅτι ἔχει τὴ διπλάσια ἡλικία καὶ τὸ μισὸ ἀνάστημα τῆς Σοφίας.

Ἀλλὰ κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο δὲν σκοτίζεται. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ Σοφία τὸν ἀγαπᾷ τόσο, ὅσο καὶ τὸν χρειάζεται.

Ὁ Κάρλο λέει ἐλκρινά:

—Τώρα ἡ Σοφία συγκεντρώνει, ὅτι καλύτερο ὑ-πάρχει στὴν Ἰταλία. Κεῖ καὶ καλλιτεχνικὴ διάθεση ἀπὸ τὴ Νεάπολη καὶ αἰσθητικὴ ἰσορροπία ἀπὸ τὸ Μι-λᾶνο, τὴν ὁποία τὴν πῆρε ἀπὸ μένα.

Γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα, τὸ ζεύγος σιωπᾷ.

—Ὅποιοι ἀγαπᾷ πολὺ, λέει ἡ Σοφία στὴν ἀτέ-λειωτη σειρά τῶν ξένων πού ζητοῦν νὰ μάθουν τὴν «πραγματικὴ ἀλήθεια», δὲν μιλεῖ πολὺ γιὰ τὴν ἀ-γάπη του.

Ὁ κόσμος ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι ὁ Πόντι ἔχει ἀντικαταστήσει στὸ μυαλὸ τῆς Σοφίας τὴν εἰκόνα τοῦ πατέρα πού στερήθηκε, ἀλλὰ στὴν πραγματικό-τητα τῆς οὐλᾶται μὲ προσοχή, γιὰ νὰ δοθῇ πλοῦσιόπαρχο δση ὥρα ζῇ μπροστὰ στὸ φακό.

Τὰ ἐνδιαφέροντά της, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐργασία της, εἶναι πολὺ λίγα. Τρέχει ἀπὸ ταινία σὲ ταινία. Ὁ-ταν τελειώσῃ μία, πέφτει γιὰ τέσσερις μέρες στὸ κρεβάτι, ὕστερα ἀρχίζει ἄλλη. Τὴ στιγμή αὐτὴ ἔχει ἑτοιμὲς τρεῖς ταινίες καὶ ἐτοιμάζει πέντε ἀκόμη. Γιὰ τὴν ἀφοσίωσή της στὴ σταδιοδρομία της, ὁ Ἀνατόλ Λίτβας, πού μόλις τελείωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας της «Πέντε μίλια τὰ μεσάνυχτα», ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Μιὰ πολὺ εὐτυχισμένη γυναίκα

Ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ παλάτια της, ἡ Σοφία ἀναπολεῖ τὰ παιδικὰ της χρόνια. —Ἐτσι, αἰσθάνομαι τὸν ἐαυτὸ μου σπουδαῖο, λέει. Βλέπω ὅτι ἔκανα κατὶ στὴ ζωὴ μου καὶ 31 πέτυχα πολλά καὶ ὅτι ὑπῆρξε τυχερὴ. Αὐτὸ μὲ κάνει εὐτυχισμένη.

Καπνίζει πολὺ καὶ πίνει λίγο.

Ἐκεῖνο πού θεωρεῖ ὅτι τῆς χαρίζει μιὰ εὐχάρι-στη βραδυὰ εἶναι νὰ δειπνήσῃ στὸ κρεβάτι καὶ νὰ παρακολουθῇ τηλεόραση, ὥσπου νὰ ἀποκοιμηθῇ. Ὁ-νειρεύεται τακτικά ὅτι τρέχει πρὸς τὴ θάλασσα. Κάποιος, πού τὸ ἀκούσε αὐτὸ, τῆς εἶπε νὰ συμβου-λευθῇ τὸ γιαντὸ της. Καί, τρατώντας σφιχτὰ τὸ πολυόδερ τῆς πρὸς τὰ κάτω, ρωτᾷ:

—Μὰ, φαίνομαι ἐγὼ γιὰ ἄρρωστη;

Ὅπου κι ἂν βρίσκεται, στὸ σπῆτι, σὲ ξένες πο-λιτείες ἢ στὴν ἔρημο, ἀκούει συνέχεια ἀπὸ γραμμό-φωνα καὶ μαγνητόφωνα, ἀμερικανικὰ τραγούδια. Τὰ εἰδωλὰ της φθάνουν ἀπὸ τὴν «Ἑλλα Φιτζέραλντ ὡς τὸν Φράνκ Σινάτρα καὶ τὴν Πέγκυ Λή. Γιὰ τὸν ἐαυ-τὸ της δὲν διατάζει νὰ πῇ ὅτι εἶναι ὠραία, ἀλλὰ πο-δοβάται μήπως ὁ κόσμος νομίζει ὅτι δὲν ἔχει νὰ μιλή. Ἀσχολεῖται πολὺ μὲ τὴ δελτίαση τῶν ἀγγλι-κῶν της.

Εἶναι ἀπλή, ἀλλὰ καὶ ἐξυπνη, ἐλκρινῆς καὶ κα-λή. Ἐρεῖ νὰ ἀκούη θαυμάσια τὸν συνομιλητὴ της. Ἐχει μιὰ ἐξαιρετικὴ αἴσθηση χιούμορ. Ὅταν κα-νεὶς ἀρχίζει νὰ διηγῆται κανένα ἀνέκδοτο γιὰ τὸ Βατικανό, λέει: «Εἶμαι πιστὴ καθολικὴ καὶ δὲν πρέ-πει νὰ ἀκούω κατὶ τέτοια. Ἀλλὰ σεῖς τί θέλετε νὰ πῆτε». Γιὰ Ναπολιτάνο, εἶναι κατὰ περίεργο τρόπο πολὺ ψυχραμῃ.

—Θυμῶν μιὰ φορά τὸ χρόνο, λέει.

Στὸ σπῆτι φορά πάντα παντελόνια καὶ πουλό-βερ. Ἀλλὰ, ὅταν φορά κανένα φόρεμα, αὐτὸ εἶναι πάντα ἀπὸ τοῦ Ντιόρ. Νὰ καπέλλα της εἶναι τοῦ οἴκου Ζὰν Μπαρτέ, ἀπὸ τὸ Παρίσι. Διατηρεῖ τὸν ἱ-διο κομμωτὴ ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια.

—Ποτὲ δὲν πῆγα σὲ οἶκο καλλονῆς. Ἀν πάω ἐ-κεῖ, θὰ μὲ καταστρέψουν.

Παίρνει χάπια γιὰ νὰ διατηρῇ τὶς σημερινὲς διαστάσεις της. Ἀλλὰ λατρεῖ τὰ μακαρόνια.

«Καὶ ποῖος δὲν τὴν ἀγαπᾷ;»

Μακριὰ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, περιορίζει τὸ «εἶς» σ' ἕνα ἀμυδρὸ φωτάκι. Ὁ Κάρμ Γκράντ προσ-πάθησε κάποτε νὰ ἀνάψῃ φλόγες, τὴν ἐρωτεύθηκε ἄγρια καί, κατὰ τὸ κοσμοπολιτὸ, τῆς πρότεινε γά-μο. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησή της ἦταν: «Ὁχι, εὐχαριστῶ». Ἀργότερα ρώτησαν τὸν Κάρμ Γκράντ ἂν τὴν ἀγαπᾷ ἀκόμη, κι αὐτὸς εἶπε:

—Μὰ, ποῖος δὲν τὴν ἀγαπᾷ; Καί, πραγματικά, ποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὴ Σοφία;

ΣΤΗΝ «Κυρία δὲν' μὲ μέλει» — μιὰ ἀπὸ τὶς τε-λευταίες καὶ πῖο χαρακτηριστικὲς ἐπιτυχίες της.

ΣΤΟ «ΜΑΥΡΟ ὀρχοειδές» — παραγωγὴ Κάρλο Πόντι, μὲ συμπρωταγωνιστὴ τὸν Ἄντονι Κουήν.

ΣΤΟ «ΚΛΕΙΔΙ» —πλάι στὸν Οὐίλλιαμ Χόλντεν— διαμορφώνεται πιά τὸ δραματικὸ της ταλέντο.

Ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀσήμαντους, ὡς τοὺς διοικητὰς τραπέζων σὲ δεκάδες χώρες. Κι αὐτὸ ἐ-πειδὴ ἡ μελαγχολικὴ λατινικὴ μαγεία τῆς προσωπι-κότητος της οὐλᾶται μὲ προσοχή, γιὰ νὰ δοθῇ πλοῦσιόπαρχο δση ὥρα ζῇ μπροστὰ στὸ φακό.

Τὰ ἐνδιαφέροντά της, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐργασία της, εἶναι πολὺ λίγα. Τρέχει ἀπὸ ταινία σὲ ταινία. Ὁ-ταν τελειώσῃ μία, πέφτει γιὰ τέσσερις μέρες στὸ κρεβάτι, ὕστερα ἀρχίζει ἄλλη. Τὴ στιγμή αὐτὴ ἔχει ἑτοιμὲς τρεῖς ταινίες καὶ ἐτοιμάζει πέντε ἀκόμη.

Γιὰ τὴν ἀφοσίωσή της στὴ σταδιοδρομία της, ὁ Ἀνατόλ Λίτβας, πού μόλις τελείωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας της «Πέντε μίλια τὰ μεσάνυχτα», ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Τὴν ἀπασχολοῦν καὶ οἱ παραμικρὲς λεπτομέρειες. Κοντὰ στὸ κρεβάτι της ἔχει ἕναν φακό καὶ ἐξετάζει ἐπὶ ὥρες τὰ μικροσκοπικὰ ἀρνητικά τῶν διαφημιστι-κῶν φωτογραφιῶν της. Ὅσες ἐβδομάδες ἔμεινε στὸ Παρίσι, δὲν γῆκε παρά δύο φορές. Δὲν πηγαίνει οὐ-τε σ' ἕνα κυκερινὸ κέντρο, παρά μόνον ἂν τὴν πείσῃ κανεὶς ὅτι αὐτὸ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴ διαφήμισή της. Βέβαια, ὅταν θὰ βρεθῇ ἐκεῖ, διασκεδάζει, ἀλλὰ δὲν ἐπιζητεῖ ποτὲ τὴ διασκέδαση γιὰ τὴ διασκέδαση. Μιὰ καλὴ ἡθοποιὸς χρειάζεται καὶ εἶδος πείρα, καὶ πρέπει νὰ ζῇ στὸν κόσμο. Μάτια προσπαθοῦν νὰ τὴν πείσουν νὰ ζῇ λίγο ἀνοιχτότερα. Ἀκόμη καὶ οἱ ἀρσενεῖς διακοπὲς τῆς τὴν πλῆττουν, ἂν καὶ τὶς ἀφιε-ρῶναι στὴν ἀνάκτηση τῶν δυνάμεών της, πού ἀποτε-λεῖ κι αὐτὸ μέρος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ σχεδίου της.

Τὴν ἴδια τακτικὴ ἀκολουθεῖ ἡ Σοφία κι ὅταν πῆγε στὸ Λονδίνο, γιὰ νὰ γυρίσῃ τὴν ταινία «Τὸ κλειδί». Νοίκιασε ἕνα ἐπιπλωμένο διαμέρισμα στὸ προσότιο Ἐλστρι, καὶ δὲν κατέβηκε στὴν πόλη πα-ρὰ μόνον μιὰ φορά στὸ δίστασμα τῶν τεσσάρων μη-νῶν πού κράτησε τὸ γύρισμα.

Ἀλλὰ ὁ σπαρτιατισμὸς αὐτὸς ἔφερε τοὺς καρ-πούς του, ὑπὸ τὴν μορφή καλλιτεχνικῆς ἀποδόσεως. Ὁ παραγωγὸς σὲρ Κάρλο Ρήντ ἀπέδειξε ὅτι οἱ ἐπι-τυχίες τῆς Σοφίας δὲν ὀφείλονται μόνο στὴν ὁμορ-φία της.

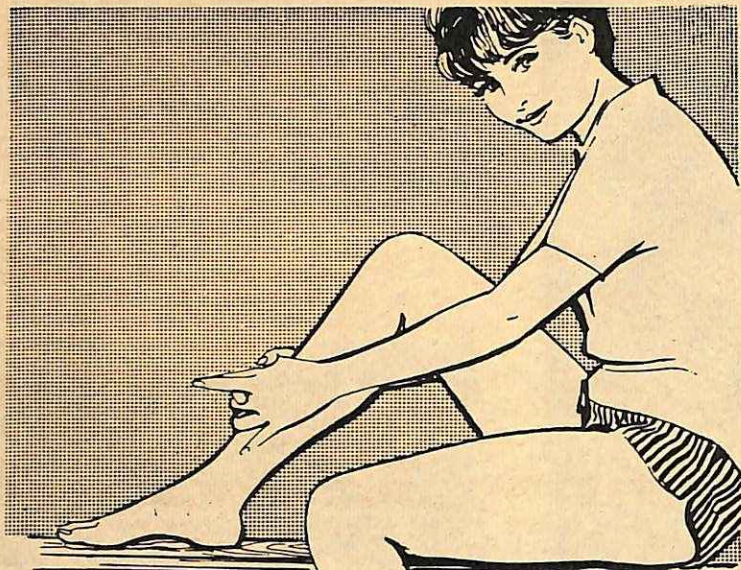
—Ἐκεῖνο πού ἰοῦ ἔκανε ἐντύπωση, λέει ὁ τε-λευταῖος, καὶ πού ἔχει τεράστια σημασία γιὰ ἕναν παραγωγό, εἶναι τὸ ὅτι ἡ Σοφία ἐμπιστεύεται τὸν παραγωγό της καὶ παραδίδεται σ' αὐτὸν ὁλόψυχα, εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχή. Κατὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας μὲ ρωτοῦσε ὅλη τὴν ὥρα: «Ἐκανε κανένα λάθος; Μήπως μπορῶ νὰ παίξω καλύτερα;». Ποτὲ δὲν τὴν εἶδα νὰ ἐκνευρίζεται στὶς δυσκολίες. Γυναῖκες ὁμορ-φες σὰν τὴ Σοφία κατέχονται ἀπὸ τὴν ἐμμονὴ ἰδέα τῆς ἐμφανισέως τους. Αὐτὴ στρέφει ὀλόκληρη τὴν προσοχή της στὴν ἐκτέλεση τοῦ ρόλου.

Ἡ ἀνακάλυψη τοῦ ἐξαιρετικοῦ ταλέντου τῆς Σο-φίας ὀφείλεται σὲ μιὰ σειρά καλῶν παραγωγῶν, ἀλ-λὰ κανεὶς δὲν τὴν ἔχει παραδίδεται ἀπὸ τὸν Βιττόριο ντέ Σίκα, πού ὑπόρρισε πάνω ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ το-νίσῃ τὴ φυσικὴ ἀκτινοβολία της.

—Παρὰ τὶς ἐμφυτές, ὅπως συμβαίνει σὲ κάθε γυναίκα, ἀδυναμίες της, λέει ὁ Ντέ Σίκα, εἶναι ἡ μόνη γυναίκα πού γνώρισα μὲ ἀληθινὴ πνευματικὴ εὐθύτητα. Ἡ Σοφία εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ πρῶτον τοῦ σύγχρονου ἰταλικοῦ κινηματογράφου καὶ ἐκπρο-σωπεῖ τὴν ἀπώτερη καλλιτεχνικὴ ἐπιδίωξή μας, πού εἶναι ἡ φυσικότης. Παρ' ὅλο τὸν πλοῦσιό μηχανισμό του, ὁ ἀμερικανικὸς κινηματογράφος δὲν εἶναι παρά μιὰ βιομηχανία, χωρὶς τέχνη. Ὁ δικὸς μας κινημα-τογράφος εἶναι εὐπαθέστερος, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος μας ἔχουν ἀτομικότητα. Τὸ Χόλλυγουντ κινδυνεύει νὰ πά-θῃ ἀποστέωση.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἴχνος ἀποστεώσεως στὴν καινοὐργία ταινία τοῦ Βιττόριο Ντέ Σίκα, «Βοκκά-κιος — 1930», ὅπου ἡ Σοφία Λῶρεν παίζει ἕνα ἐ-πεισώδιο.

Ἐδῶ ἡ Σοφία παρουσιάζεται πάλι σὰν ἐντόνια ποπλᾶνα — γυναίκα τοῦ λαοῦ, ἀγράμματη Ναπο-λιτᾶνα, πού ἐργάζεται σ' ἕνα περιόδειον λουνα-πάρκ καὶ παραδίδεται κάθε Σάββατο βράδυ σ' ἐκείνον πού θὰ τὴν κερδίσῃ στὴν τῶμπολα. Στὸ χυδαῖο αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ γραφικὸ περιβάλλον, ἡ Σοφία καταφέρει νὰ παρουσιάσῃ σὰν συστατικὸ τοῦ μέρους καὶ ὄχι σὰν ἀστέρας. Μ' ἕνα κόκκινο φόρεμα, πού τῆς πέ-φτει πολὺ στενὸ, γελᾷ καὶ ἀκίκεται καὶ κάνει νὰ ἀνάδουν τὰ αἵματα τῶν μεσοκοίτων. Ἐνας μεγάλος ταῦρος λύνεται καὶ σπέρνει τὸν πανικὸ στὸ πλῆθος. Ξαφνικά τὸ ζῶο σταματᾷ καὶ κοιτάζει ἄγρια τὴ Σο-φία. Αὐτὴ βγάλεῖ σιγὰ — σιγὰ τὴ μπλούζα της. Ὁ

Δέρμα
βελούδινο
στο πρόσωπο,
στο σώμα

Έχετε νιώσει το υπέροχο αίσθημα της φρεσκάδας που σας δίνει η Nivea; Προσέξτε πόσο λείο γίνεται το δέρμα στις γωνίες των ματιών, τον αγκώνα και τον λαιμό; Η θανυμάσια αυτή κρέμα, απαλή και χιονόλευκη, με το χαρακτηριστικό άρωμα «Nivea», περιέχει ό,τι χρειάζεται το δέρμα για να διατηρηθεί υγιές, καθαρό και δροσερό.

Και το γαλάκτωμα Nivea προσφέρει στην μοντέρνα γυναίκα την πολυτέλεια μιας ολοκληρωμένης περιποίησης του δέρματος. Είναι ιδεώδες για ντεμακιγιάζ.

ΓΝΗΣΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF GERMANIAΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΝΤ/ΠΕΙΑΣ HARD as NAILS

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

- Εφιστάμεν την ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΣΑΣ, όπως μη συγχέετε το γνωστόν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ προϊόν "HARD as NAILS", (έναντιον του σπασιματος των ονύχων) με οιαδήποτε άλλα προσφάτως κυκλοφορούντα προϊόντα εις την αγοράν, Έλληνική κατασκευής.
- Διότι το "HARD as NAILS", είναι γνήσιον ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ προϊόν, το οποίον εισάγομεν ΕΞ Η.Π.Α., από τον Οίκον SALLY HANSEN τής ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.
- Όταν θα αγοράσετε ένα "HARD as NAILS", γιά τὰ νύχια σας, ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ τή συσκευασία του να είναι όπως το παραπλεύρως κουτάκι μας, σέ χρώματα Βυσσινί και "Ασπρο.
- Τό ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ "HARD as NAILS", είναι αποτέλεσμα μακροχρονίων επιστημονικών μελετών του Οίκου SALLY HANSEN, NEW YORK-Παγκοσμίως γνωστόν.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΗΝΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΕΙΑΣ

Ο ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ ΤΟΥ, ΓΡΑΦΕΙ...

Ένα «θεατρικό όνειρο» και μιὰ «θαϊκή όπερα»

Με πυρετώδη ρυθμό άρχισε η προετοιμασία για τις καλοκαιρινές θεατρικές «εξορμήσεις». Όμως αυτή τη στιγμή, με όλες τις πολλές ζωώσεις και όλες αυτές τις προετοιμασίες, μιὰ καλλιτεχνική μονομαχία είναι ό,τι προσελκύει ιδιαίτερα το ενδιαφέρον του θεατικού κόσμου. Η μονομαχία που θα γίνει ανάμεσα στα θέατρα «Πάρκ» και «Μετροπόλιταν».

Τό «Μετροπόλιταν»

Λαίττον: Στο «Μετροπόλιταν», κατόπιν συμφωνίας με τόν θεατρικό επιχειρηματία κ. Μακρίδη, θα παρουσιάσει θεατρική εργασία του ο Μάνος Χατζιδάκις. Θα πητε: Τί είδους εργασία; Ο δημοφιλής συνθέτης ό- ταν τόν ρώτησε προσδιώρισε:

—Θα είναι ένα ιδιαίτο θέαμα. Κάτι που θα εκπροσωπή και θα συγκεντρώει τόν μουσικό αυτό μου. Κά- τι που θα εκτυλίσσεται μέσα σέ μιὰ πλύσια και ιδιότυπη σκηνογραφική επένδυση, φιλοτεχνημένη από τόν Μί- νω Άργυράκη και που θα διανθίζε- ται με μπαλέτα. Κατόπιν θα ανα- πτύσσεται συνθέτοντας ένα πλούσιο θέαμα με πολλή μουσική και ρυθμούς ίδιους λαϊκού τραγουδιού. Κάτι που τό τιτλοφόρησε «Όδός ονείρων», και που πραγματικά θα είναι ό δρόμος που θα ακολουθήσω γιά να πραγ- ματοποιήσω ένα θεατρικό όνειρο που εί- χα από καιρό και δεν είχα κατορ- θώσει ως τώρα να τό θέσω σέ έφαρ- μογή.

—Θα είναι επίθεωρησι; —Και ναι και όχι. Θα είναι ένα μουσικό θέαμα ποιότητας, με παρου- σίαση στελεχών πρόζας και μουσικής σκηνής, με επιστράτευση και νέων έλπιδοφόρων στοιχείων από την και- νούργια καλλιτεχνική γενεά. Θα είναι κάτι που θα προσπαθήσουμε να συν- δάσει την ψυχαγωγία που ζητάει ό θεατής του υπαίθριου καλοκαιρινού θεάματος, με την αισθητική ποιότητα που έχουμε χρέος να τό δώσουμε. «Ήδη έχουμε άπεκτήσει ώρισμένα στελέχη που άρχισαν την σκληρή προεργασία που χρειάζεται γιά να επιτύχουμε την άριότητα ενός θεά- ματος με αξιώσεις.

—Είναι αλήθεια ότι ό Δημήτρης Παπαμιχαήλ θα συνεργασθ... —Ο Χατζιδάκις με δέχοψε: —Δεν θα πώ όνόματα. Δεν θ' ά- ναφέρω λεπτομέρειες. Δεν θα άνακοι-

νώσω άκόμη τίποτε. Η εξόμησης μας ξεκινά από ένα ποιητικό σχέδιο που γιά να άνακοινώθουν τό στοιχεία που θα τό συνθέσουν πρέπει να τό έχουμε ολοκληρώσει. Ήδη ένα μπορώ να πώ: Ξεκινήσαμε, και ξεκινήσαμε καλά. Τά περισσότερα θα τό πούμε άργότερα. Όχι σχέδια. Πραγματικό- τής. Μιά φορά, θα δώσουμε ό,τι μπο- ρούμε καλύτερο.

Τό θέατρο «Πάρκ»

Ας μεταφερθούμε όμως στο αντί- παλο θέατρο. Στο «Πάρκ». Έκει ό Μίκης Θεοδωράκης. Ό άλλος αυτός δημοφιλής συνθέτης συνεργάζεται με τόν θεατρικό επιχειρηματία κ. Κρίτα και τόν σκηνοθέτη Μιχάλη Κακογιάν- νη. Και άναφέρει τά έξης γιά την εξέρευσή τους:

—Φιλοδοξούμε να δώσουμε ένα θέαμα που να έχει μορφή λαϊκής ό- περας, από μουσικής πλευράς, αλλά τό όποιο συγχρόνως να τό χαρακτη- ρίζει θέαμα και σάτιρα.

—Αναλυτικότερα;...

—Αναλυτικότερα, ή παράσταση τού «Πάρκ» έ' αποτελείται από ένα δίπτυχο. Θα άρχισή με ένα μονόπρα- κτο τού Μπασταντιζόγλου στο όποιο θα εμφανίζονται ή Άννα και ή Μα- ρία Καλουτά, και μαζί τους ή Σιά- ρω Στεφανίδου, ό Δούκας, ό Μαλού- χος, άλλοι γνωστοί ήθοιοι και τό χορευτικό Σειληνός - Προκοπίου. Τό μονόπρακτο έχει μιὰ σατιρική υπό- θεση, που πλέκεται από πρόσωπα που ό Μπασταντιζόγλου —ήλαδή ό διαλεκτός γελοιογράφος Μπόστ— έχει καθιεώσει και έχει κάνει πολύ γνωστά: Η άνεργίτσα, ό πειναλέος, ή μαμά Έλλάς, ό ταυρομάχος κ.ά. Όλα αυτά τά πρόσωπα κινούνται με έντονες χιουμοριστικές πινελιές, και εξαπολύουν καυστικούς μύδρους γιά πρόσωπα και πράγματα τής έλ- ληνικής ζωής. Τά χορευτικά επίσης είναι συνφασμένα και νομίζω ότι θα είναι πολύ έντυπωσιακή μιὰ σκη- νή με ταυρομαχίες.

—Τό δεύτερο μέρος του έργου: —Αυτό θα τό συνθέτουν στιγμιό- τυπα από την ζωή τής Άθήνας. Στι- γμιότυπα επίσης γύρω από την ανά- πη και τό θάνατο. Κάτι που όλο ια- ζί θα δικαιολογή τόν τίτλο «Όμορ- φη πόλη» που θα έχουμε. Θα υπάρ- χουν και σ' αυτό μέρος χορευτικά, θα συμπράττουν ένα συγκρότημα λαϊ- κών οργάνων, καθώς και ένα χορευ- τικό συγκρότημα.

—Και πώς θα τελειώνη τό έργο; —Με ένα χορευτικό φινάλε. —Από πλευράς τραγουδιού;

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ...

ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΑ ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ...

Ό Θεοδωράκης προσδιώρισε:

—Γράφω 12 καινούργια τραγου- δια, αλλά θα άκουσθούν και έξη πα- λιά. Θα τά άπεψίδουν ό Γρηγόρης Μπιθικώτης, ό Γιάννης Βογιατζής και μιὰ τραγουδίστρια, που ως την ώρα δεν είναι προσδιορισμένο ποιά άκριβώς θα είναι. Γενικά ή προ- σπάθειά μας είναι να δώσουμε κάτι καινούργιο σαν συνολικό θέαμα και άκρόαμα και κάτι που παράλληλα να φέρη τό λαϊκό τραγούδι σέ άμε- σώτερη επικοινωνία με τόν θεατή που θα έρχεται στο «Πάρκ».

—Ό θίσος είναι μονάχα τά πρό- σωπα που άναφέρατε; —Διόλου. Υπάρχουν και άλλα έ- πιλεκτά στελέχη, που όμως δεν μπο- ρώ άκόμη να τό άνακοινώσω. Αυτό είναι θέμα τής επιχειρήσεως. Έγώ περιορίζομαι σέ ό,τι άφορά τό έργο.

—Έν τώ μεταξύ όμως έχετε νέες υποχρεώσεις στο εξωτερικό.

—Ναι. Πηγαίνω στο Στρασβούρ- γο, όπου παίζεται από τόν Σάρλ Μπρύκ ή πρώτη σουίτα μου και κα- τόπιν θα ξαναπάω στο Παρίσι γιά να έγγράψω σέ δίσκους δυό καινούρ- για τραγούδια μου με τήν Έντιθ Πιάφ.

—Και μετά, στις 20 Άπριλίου, την ήμέρα δηλαδή που οι άναγνώστες μας θα διαβάσουν αυτή την συνέντευ- ξη, θα ξαναείσατε Άθήνας;...

—Άκριβώς. Πρέπει, Παρασκευή 20 Άπριλίου, να είμαι έδώ γιά να παρακολουθήσω στο θέατρο «Κοτο- πούλη» την παράσταση τού «Έλλη- νικού Χοροδράματος». Η Ραλλού Μάνου συμπεριέλαβε στο πρόγραμ- μα και σέ πρώτη έκτέλεση την συν- θέσή μου «Τό τραγούδι τού νεκρού άδελφού», σέ ειδική χορευτική από-

δοση. Φυσικά, κατόπιν θα έπιδε- σσυστηματικά στις λεπτομέρειες τής προεργασίας γιά τόν καταρτισμό του προγράμματος που θα παρουσι- άσουμε με τόν Κακογιάννη στο θέα- τρο τής Λεωφόρου Άλεξάνδρας, έχον- τας γι' άργότερα μιὰ ειδική παραγ- γελία γιά τό Φεστιβάλ τού Στρα- σβούργου.

Θεατρική μονομαχία

Αυτά λέει ό Θεοδωράκης και όσα διαβάσατε στην άρχή μας έίπε ό Χατζιδάκις. Τό συνολικό συμπέρα- σμα είναι ότι ένας δέυτατος καλλι- τεχνικός ανταγωνισμός αναπτύσσεται άνάμεσα στα δυό θεατρικά συγκρο- τήματα που θα έμφανισθούν μετά 1½ μήνα στο «Πάρκ» και στο «Μετροπό- λιταν». Άνταγωνισμός που είναι προ-

φανές ότι θα είναι άπο κολλιτεχνι- κής πλευράς πολύ, μιὰ πολύ έξυπνη- ρετική. Και οι δυό θέατροι διαθέτουν επίλεκτα στελέχη και ή σύγκρουσή τους είναι φανερό ότι δεν θα έχη μο- ναχα έμπορικό στόχο. Άλλά θα έξυ- πηρετήση σημαντικά την παρουσία- ση δυό προγραμμάτων που θα τά χαρακτηρίσει ξεχωριστά έπιμελημένη άπόδοση. Διηλαδή, άνατίρρητο πιά γεγονός είναι —ανεξάρτητα από τό τελικό αποτέλεσμα— ότι ή μονομα- χία θα είναι κάτι που θα προσελκύ- σι ιδιαίτερα και θα δώση την εύκαι- ρία στον Άθηναίο θεατή να χαρή δυό παραστάσεις που θα έχουν απο- τυπωμένη βαθιά την σφραγίδα τής τόσο ταλαντούχου προσωπικής έπο- δέξεως των δυό συνθετών μας: Χα- τζιδάκι και Θεοδωράκη. Θεοδωράκη και Χατζιδάκι...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

* Υποκάμδα

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΕ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟΤΑΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

- ΤΡΙΚΟΛΙΝ Άγγλίας σέ ώραία χρώματα ΔΡΧ. 175
- ΠΟΛΙΝ Εγγύρια από ΔΡΧ. 68,50 έως 140
- ΤΡΙΚΟΛΙΝ Stoffels Έλβετίας σέ μοντέρνα χρώ- ματα ΔΡΧ. 160
- ΤΡΙΚΟΛΙΝ ΡΙΦΕ Γερμανίας ΔΡΧ. 165
- ΠΟΛΙΝ ΡΙΦΕ Εύρώπης ΔΡΧ. 145
- ΤΡΙΚΟΛΙΝ Φανταζί με ξενόκομπο, Γερμανίας ΔΡΧ. 165

ΔΡΑΤΩΝΑΣ Α.Ε

Επίσης: Νέα θερινά υποκάμισα σέ ποικιλία χρω- μάτων και σχεδίων, μοντέλα 1962, και ΠΥΖΑΜΕΣ σέ μιὰ άπέραντη συλλογή σχεδίων και χρωμάτων άποκλειστικότητας των καταστημάτων μας.

ΤΡΙΚΟΛΙΝ 2X2 STOFFELS ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΔΡΑΧ. 290

ΤΡΙΚΟΛΙΝ ΑΓΓΛΙΑΣ, ΕΞ- ΝΟΚΟΥΜΠΟ ΔΡΧ. 185

SAMFORIZED ΠΕΙΡΑΙ- ΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΙΚΗΣ ΔΡΧ. 135

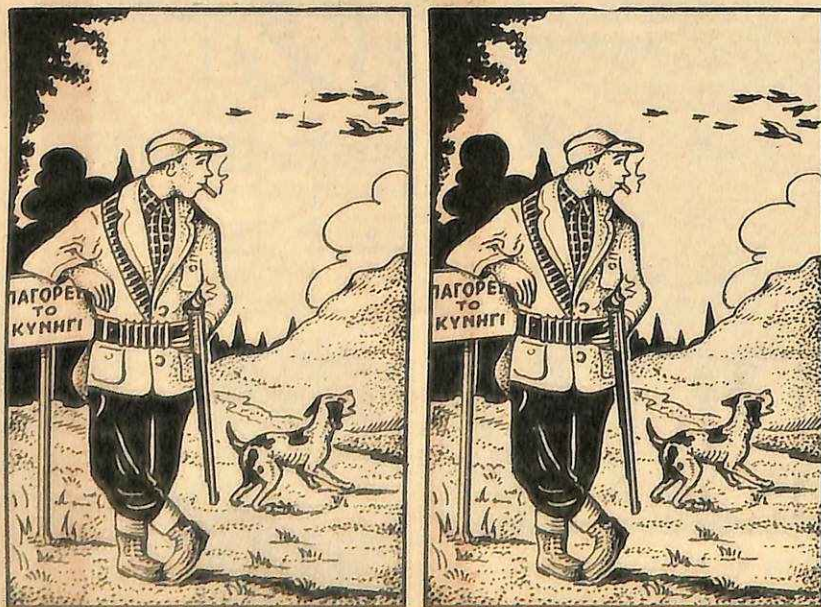

Μπρούτζινο ώραίο χρώμα
χωρίς ήλιο με

ΧΡΩΤΑΝ

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 58

Σταυρόλεξο

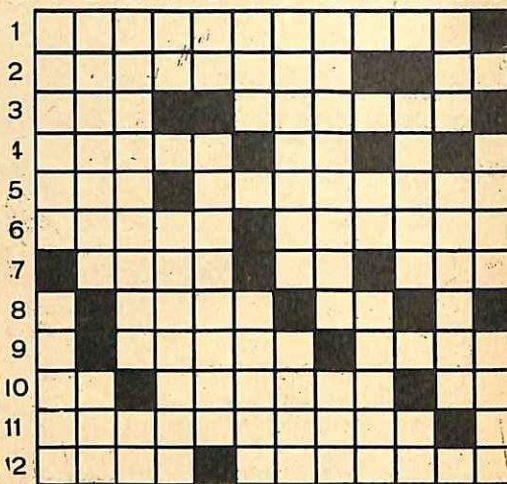
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Σημαντικός παράγων της πέμψης, που εφίσταται στο σώμα και τους μύς.
2. Δίδεται συχνά και δια φιλανθρωπικούς σκοπούς (αίτ.) — Άρθρον.
3. Πρόθεσις — Αρχικά που αφορούν την «Στάνταρ Όιλ Κόμπανυ όφ Νιού Υόρκ».
4. Ένα σύνθετος εις τας Ιονίους νήσους υποκοριστικόν γυναικείου όνόματος (γεν.) — Δίφθογγος.
5. Μία τών πέντε μεγάλων λιμνών τών Η.Π.Α. — Αυτά τὰ ψάρια βέλουν πολύ νερό... δια τόν καταναλισκόντα αυτά.
6. Είναι και όρος της πασσέτας (Ιταλ.) — Ηρώς τού Σαίξπηρ (δοτική).
7. Μόλις σκεπάζει την απόλυτη γύμνια (ξεν.) — Μισή νότα... — Έξυπηρετούν Άθηνάιους και Πειραιείς (άρχικά).
8. Πασάς της Καρύστου — Συντομολογία ανέμου.
9. Ένας σύγχρονος Γάλλος κινηματίας στρατηγός — Ό κάτοχός του διαθέτει πάντοτε λεπτά.
10. Είς την πρωτεύουσάν του γαλλικού αυτού νομού εγεννήθη ό Γαμβέττας — Ό καλύτερος ίσως Γάλλος γλύπτης — Ίδού!
11. Στεγάζουν προχείρως (γεν.) — Σημείνει και χρησιμοποιών (μεταχ.)
12. Κυματοειδείς αποχρώσεις — Σημείνει και χρησιμοποιών (μεταχ.)

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Αυτός και ό κλέφτης χαιρόνται τόν πρώτο χρόνο. — Η πιθανή μέλλουσα πρωταθλήτρια τού Ιταλικού ποδοσφαίρου.
2. Ανατέλλει μετά την δύσιν τού Ηλίου — Ό συγγραφέας τού γνωστού έργου «Η κόμισσα Σάρρα».
3. Δεύτερος τίτλος δημοσιογραφικού κειμένου, υπό άλλων γενικώτερον — Προφερόμενα δίδουν ένα χαντάκι στην δοτική.
4. Αντιθετικόν της αρχαίας — Και φέουδα έλέγοντο τὰ τεμάχια της γης αυτά.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

5. Ξενικόν μέτρον έπιφανειών — Μία τών δορείων θεσσαλικών Σποράδων παράγουσα έκλεκτά άχλάδια.
6. Τών δύο αδελφών τού Κωνσταντίνου Δ' τού Παγανάτου, άπεκόπη κατά διαταγήν του — Έπιφ νής Γερμανός Ιστορικός, φιλόλογος και θεολόγος (1795 - 1886).
7. Βαρύς κτύπος (αίτ.) — Τό επώνυμον προώρως έκλιπόντος γόητος τού Χόλλυγουντ.
8. Είς αυτό τό φυτόν ύπάγεται και τό ζουμπούλι (αίτ.) — Οι άτακτοι ναύτες την φοβούνται (άρχικά).
9. Ό πρώτος αιών της Άναγενήσεως — Έτσι παρασκευάζονται όλα τὰ σπιτίσια φαγητά (έπιρρημ.).
10. Η αίτιατική ένδς γυναικείου όνόματος, μιάς ηρωίδος τού «Αδ-ενγκριν» (άντιστρ.) — Τά άρχικά τού συγγράψαντος τόν «Βίον και πολιτείαν τού Άλέξη Ζορμπά».
11. Μία πάστα... γαλλική — Υπομονητικός, καρτερικός (άρχ.).
12. Έχει την πιό ώραία ούρά τού κόσμου... — Ποταμός της Γαλλίας επί τού οποίου κείται τό πασίγνωστο χωριό Ροκφόρ («Ρ» τό νεκρό γράμμα).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός τού ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι νά έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε όποιαδήποτε γειτονικά πάντοτε, τετράγωνα όριζόντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας νά διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε νά βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τὰ γράμματα που μεταχειρίσθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται νά βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

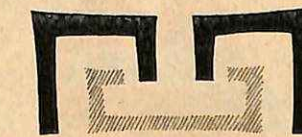
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο τών βαθμών που μπορείτε νά πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ», Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ζητάτε πάντα στην ΟΥΓΙΑ
τό όνομα

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Σας έγγυάται άνωτάτη ποιότητα, την όποία μόνο μία τελείως έκσυγχρονισμένη βιομηχανία μπορεί νά σας προσφέρει.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Πόσον άφρίζει ένα ποτήρι μύρα 9000 μέτρα πάνω από την έπιφάνεια της θαλάσσης;

Πάνω στα σύγχρονα JETS της LUFTHANSA, ή μύρα δέν άφρίζει περισσότερο άπ' ότι κάτω στην Νέα Υόρκη ή στο Μόντρεαλ, στο Σικάγο ή στον Άγιον Φραγκίσκον: παρ' όλον ότι ό μέσος όρος ύψους που πετάμε είναι 9000 μέτρα, ή πίεσις παραμένει ή ίδια όπως και στην έπιφάνεια της γης. ■ Καί άκριβώς, ειδικά στο πυκνό αυτό αεροπορικό δίκτυο πάνω από τόν Βόρειον Άτλαντικόν, αποδεικνύεται όλη ή αξία τού έξαιρετικού «SENATOR SERVICE» της πρώτης θέσεως. Διά νά εκπληρώση κάθε έπιθυμία τών έπιβατών της,

ή LUFTHANSA προσφέρει κατά την πτήσιν — από τό βαρέλι — φρέσκια γερμανική μύρα. Αυτό σάν ένα μικρό δείγμα, για τό πόση χαρά μπορεί νά δώση τό αεροπορικό ταξίδι μέ την LUFTHANSA. ■ Άνταποκρίσεις και συνδέσεις, σας προσφέρονται από όλες τίς κυριώτερες πόλεις της Εύρώπης. Όσον διά ζητήματα που αφορούν την εξυπηρέτησίν σας, έχει γίνει πρόβλεψις μέχρι και της τελευταίας λεπτομερείας. Μήν άφίσετε νά σας διαφύγη μιά τέτοια καλή ευκαιρία. Έκμεταλλευθήτε την!

Πετώντας μέ τά BOEING JET πρós Η.Π.Α. - Καναδάν.

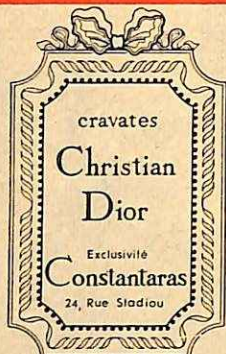
LUFTHANSA

Shopping

Triumph

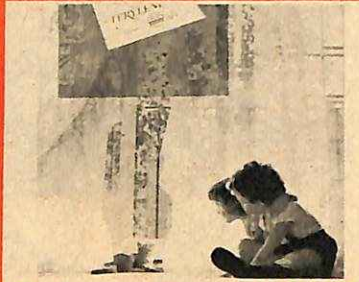
Τα περίφημα σουτιέν και λαστέζ TRIUMPH, θα τα έρθετε μόνο στού ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ, Έρμού 27.

Τα ωραιότερα ανδρικά είδη και τις γραβάτες CHRISTIAN DIOR, θα τα έρθετε αποκλειστικά στο έλκεκτο κατάστημα ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ, ΣΤΑΔΙΟΥ 27.

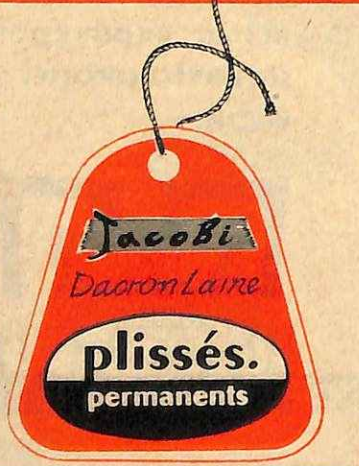

Υγεία και όμορφη των δοντιών σας υπόκειται για το 1962 η περίφημη οδοντόκρεμα BINACA. Πλένετε τα δόντια σας πρωί και θράδυ με ΜΠΙΝΑΚΑ. Θα έχετε πάντα δόντια γερά, δροσερή αναπνοή, περιποιημένο στόμα.

Μην ξεχάσετε τις κουρτίνες TERELAS. Φτιαγμένες 100% με TERYLENE, είναι το ωραιότερο δώρο για ένα καινούργιο σπίτι. Θα τις ράβουν στα μέτρα του παραθύρου σας και θα τις τοποθετήσουν ΔΩΡΕΑΝ, στο κατάστημα Π. Δ. ΓΥΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πραξιτέλους 24.

Κάτι απαραίτητο για την άνοιξη και τις πρώτες καλοκαιρινές ημέρες. Μία θαυμάσια πλισέ φούστα DACRON - ΧΡΙΣΛΑΝ, που θα την έρθετε παντού στις πιο μοντέρνες αποχρώσεις. Πλένεται και φοριέται χωρίς να χρειασθεί σιδερώμα, έχει τριπλάσια αντοχή από κάθε άλλο ύφασμα και δεν τσαλακώνει. Είναι ένα ντύσιμο πρακτικό, όμορφο, γοητευτικό. Κάτι που περιμένετε από καιρό! Φούστες πλισέ διαρκείας DACRON - ΧΡΙΣΛΑΝ. Μία προσταγή του Πιρισίου και της Ρώμης για την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1962. Θα τις έρθετε και σε χαριτωμένα κορρά διχρωμα, που είναι τόσο της μόδας. Παρακαταθήκη: ΚΡ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ, ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34, σ' όροφος, τηλ. 23.401.

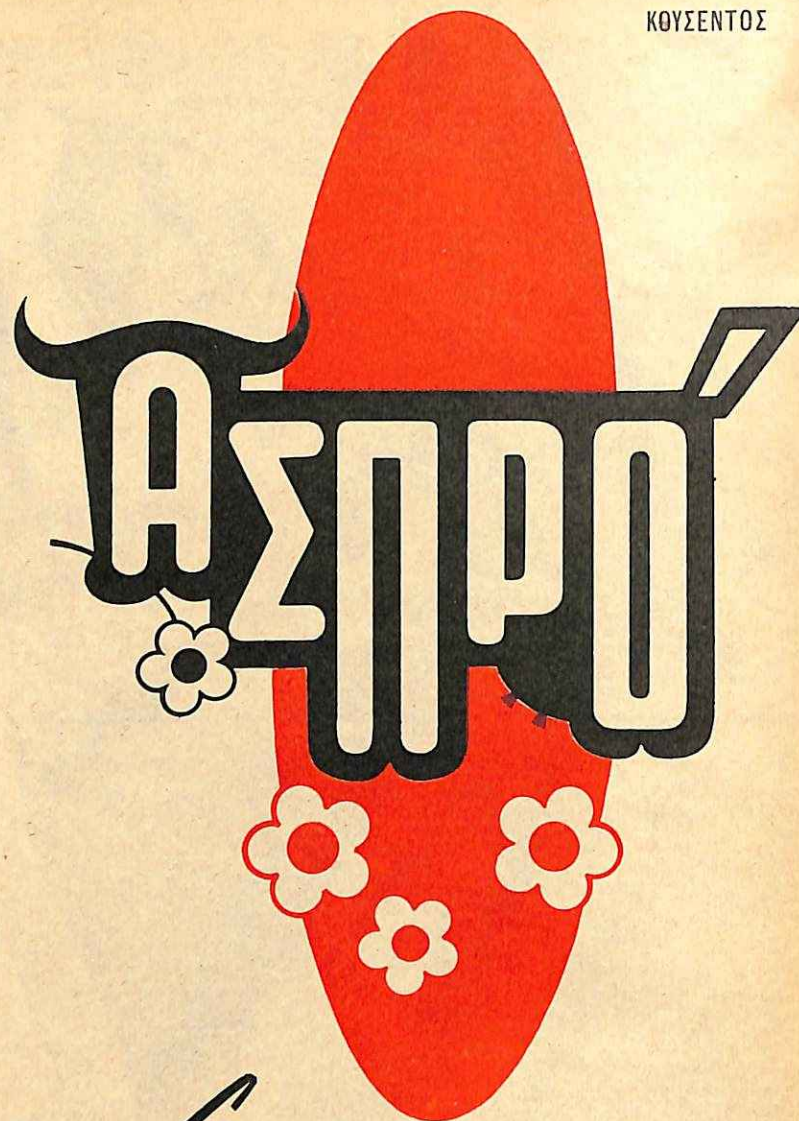

Στο άνοιξιότιχο ταγιεράκι σας μην ξεχάσετε να έχετε τα περίφημα νάυλον φερμουάρ FERLON, που κατασκευάζονται από την βιομηχανία Ι. ΚΑΖΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ, εν συνεργασία με την αγγλική I.C.I. 'Α-όρατα, ελλύγιατα, δίνουν ασφάλεια 100%. Προσέξτε να γράφουν επάνω FERLON.

Τα πιο όμορφα πλαστικά είδη θα έρθετε στα τέσσερα καταστήματα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAMANT PLASTICS», Μητροπόλεως 48, 'Αγ. Κωνσταντίνου 5 ('Όμοιοι), Έρμού 87 (Μοναστηράκι) και Μητροπόλεως - Φωκίας γωνία.

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

ΑΣΠΡΟ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ
ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ

★ Από σήμερα κάθε δια-
λεχτό προϊόν του συνεταιρισμού
'Αγελαδοτρόφων 'Ασπροπύργου
ΓΑΛΑ - ΓΙΑΟΥΡΤΙ - ΠΑΓΩΤΟ
θα φέρη το σήμα **ΑΣΠΡΟ**
★ το σήμα **ΑΣΠΡΟ** αποτελεί
έγγυησιν ποιότητας, έγγυησιν υγείας,
έγγυησιν αγνότητας για κάθε
οικογένεια.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ "ΑΣΠΡΟ,"

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΨΕΥΔΑΓΓΥΡΟΣ. 2. ΕΣΠΕΡΙΔΑ - ΟΙ. 3. ΥΠΟ - Σ.Ο.Κ.Ο.Ν.Υ. 4. ΤΕΤΑΣ - ΥΙ. 5. ΗΡΙ - ΚΑΠΝΙΣΤΑ. 6. ΣΟΤΤΟ - Ο.ΘΕΛΩ. 7. ΣΛΙΠ - ΝΟ(ΤΑ) - Ε. Η.Σ. 8. ΟΜΕΡ - Ν.Α. 9. ΣΑΛΑΝ - ΓΙΩΤ. 10. ΛΟ - ΡΟΝΤΕΝ - ΝΑ. 11. ΑΝΤΙΣΚΗΝΩΝ. 12. ΝΕΡΑ - ΕΝΑΣΚΩΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΨΕΥΤΗΣ - ΜΙΑΛΑΝ. 2. ΕΣΠΕΡΟΣ - ΟΝΕ. 3. ΥΠΟΤΙ- ΤΛΟΣ - ΤΡ (ΤΑΦΩ). 4. ΔΕ - ΤΙ- ΜΑΡΙΑ. 5. ΑΡ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ. 6. ΡΙΣ - ΡΑΝΚΕ. 7. ΓΑΟΥΠΟΝ - ΝΤΗΝ. 8. ΥΑΚΙΝΘΟΝ - Ε. Ν. Α. ('Ελλ. Ναυτ. 'Αστυνομία). 9. ΙΕ - ΑΓΝΩΣ. 10. ΕΛΣΑΝ - Ν.Κ. (ΝΙΚ. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ). 11. ΣΟΥ - ΤΛΗ- ΜΩΝ. 12. ΤΑΩΣ - ΤΑΡΝ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχ

με τον συνδυασμό των λέξεων: ΜΑ- ΑΣ - ΕΡΑ - ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟ - ΚΑΠΕΛΑΣ - ΚΕΝΤΑ, σύνολον 43 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να έ- πιτύχουν αναγνώστες μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΚΑΤΑΜΕΣΗΣ - ΝΗ- ΜΑΤΑ - ΠΑΚΕΤΑ - ΕΝΤΕΚΑ - Α- ΜΟΝΙ - ΠΕΡΚΑΣ κλπ.

1. Το ταγιεράκι είναι πιο κοντό. 2. Ση ζώνη του κυνηγού λείπει το ά- κραιο δεξιό φυλάκιο. 3. 'Η κάννη του όπλου είναι μακρύτερη. 4. Το ά- ριστερό αυτί του σκύλου είναι άναση- κωμένο. 5. Το κεφάλι του μεγαλύτε- ρου πουλιού είναι κατεβασμένο. 6. Πά- νω απ' τον ώμο του κυνηγού, το στοργ- γυλό φύλλωμα του δέντρου είναι ψηλό- τερο. 7. Πάνω από το κεφάλι του σκύ- λου, το δεξιό κυπαρίσι είναι μεγαλύ- τερο.

ΕΠΙΔΕΡΜΙΣ ΤΥΠΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

- ♦ Φέτος ήρθαν νωρίς...
- ♦ 'Ηταν άγριος, άμείλικτος ο χειμώνας στο νησί τους - το πεισμα- τάρικο εκείνο Νησί που δεν λείει να ρίξη μια γέφυρα (ή να σκάψη μια σπραγγα) και να ένωθ με το Παρίσι, να μπορεί τουλάχιστον να κρυώνη με λίγη ποίηση...
- ♦ 'Ας είναι... 'Ηρθε και, πολύ πειθαρχικά, έπραξαν ό,τι λέει το διδύλιο: 'Ολυμπείο, 'Ακρόπολις, Στοά 'Αττάλου, Πύργος τών 'Ανέ- μων, Τσαρουχάδικα...
- ♦ Φάγανε και τα έδέσματα που λείει το διδύλιο: Μουσακάδες, ντολ- μάδες, καπαμάδες, και δεν δρέθηκε, φυσικά, κανείς χριστιανός να τους πη τί άκριβώς τρώνε και γιατί όλες αυτές οι λιχουδιές κοστίζουν έτσι φθηνά στα γραφικά δρωμομαγείρικα.
- ♦ 'Ηπιανε και το ούζο, μα τα μπλέξανε και το ήπιανε ύστερα από το φαί και, κατόπιν, ήλιοδιψείς, καθήσανε στον ήλιο και σουρουφλί- στηκαν και απέκτησαν μια κεφαλα δέκα όκάδες. 'Αφιονισμένες άρχισαν τότε να περιφέρονται, το σούρουπο, σέρνοντας μαζί τους, βαρεία, τη δόλια τους Συνείδηση...
- ♦ 'Ο Πονοκέφαλος και η Συνείδηση παρακολουθούν την 'Αγγλίδα σ' όλες τις φάσεις της κατ' έξοχήν μίζερης ζωής της.
- ♦ 'Ο Πονοκέφαλος είναι που έπιτρέπει στην Συνείδηση πάντα να νικά, και η Συνείδηση είναι εκείνη που προξενεί συχνά τον Πονοκέ- φαλο.
- ♦ 'Η 'Εγγλέζα δεν ξέρει πού και πώς και πότε και μέχρι ποίου ση- μείου πρέπει να ενδώσει.
- ♦ 'Η 'Εγγλέζα είναι πάντα δυστυχής...
- ♦ 'Αν είναι άσχημη, καθώς ξέρουμε, είναι πολύ άσχημη, κι αν εί- ναι ωραία, είναι πολύ ωραία, αλλά και στις δυο περιπτώσεις είναι δυστυχής, διότι είναι αυτό που είναι.
- ♦ Είναι επίσης μεθοδική, πειθαρχική και με άγωγή: Δεν ζητεί ποτέ ό,τι δεν της προσφέρουν και δεν επιθυμεί να βάλει σε δύσκολη θέση ού- τε τον εαυτόν της, ούτε κανέναν άλλον. Γι' αυτό κ' έχει θεσπίσει όλα αυτά τα ωραία έκφραστικά σχήματα περί «προσκήλσεως για καφέ», που διαφέρει από την «πρόσκληση για τσάι», καθ' ό ποσοστόν διαφέ- ρει ο Δαυίδ Λάρενς από την Τζέην 'Ωστεν, αν έχετε ύπ' όψη σας...
- ♦ Φυσικά, δεν γνωρίζει πότε και πόσο έμεις, σ' αυτόν τον τόπο, πί- νουμε καφέ.
- ♦ Δεν γνωρίζει επίσης (και θα ήταν τραγικό να το μάθη) πόσο ά- δίδακτοι είμαστε ακόμη στο εύπρεπες καθάρισμα τών φρούτων ή στην άποφλοίωση τών ξηρών καρπών. 'Εχουμε μάθει να σπάμε τον πασα- τέμπο με τα δόντια, τα φιστίκια με τα νύχια και τα καρδία δι' ισχυ- ρού γρονθοκοπήματος.
- ♦ Και η 'Εγγλέζα -φευ- είναι όλη κέλυφος.
- ♦ Το κέλυφος δεν είναι πανοπλία. Είναι προωρισμένο να θραύε- ται, αλλά με κάποια συστολή και κάποια συστηματική διαδικασία. Στην κατάψυκτη χώρα της, η 'Αγγλίσ (και έτι μάλλον η Σκωτίς, που ζή όρειότερα) έχει μάθει τόσο να τυλίγει τοι, ώστε δεν άρκει μο- νάχα ό ήλιος της Μεσογείου για να λείωση την κατεψυγμένη της ψυ- χή και να διαλύση το ισχυρόν έπίστρωμα κηρού, που περιβάλλει την σκληρή της έπιδερμίδα.
- ♦ Δεν είναι εύάλωτος η 'Αγγλίσ.
- ♦ Δεν θέλει να είναι...
- ♦ 'Από όλες τις άλλοπρόσαλλες φυλές, που κατακλύζουν κάθε χρόνο τα τουριστικά μας έδάφη, είναι εκείνη που προσφέρεται με περισσότε- ρη άξιοπρέπεια, παρασύρεται με θαρύτερο έρμα και άποσύρεται με μεγαλύτερη σεμνότητα...
- ♦ Πέρασε πιά, φυσικά, ό καιρός που άλλοπρόσαλλες Λαίδες έφω- ρούσαν κατά τών στιβαρών Βεδουϊνων, με έξαλλα όράματα άραβικών άσπασμών.
- ♦ Τώρα ό Τουρισμός κατήντησε και αυτός μικροαστικός, όπως όλη η ζωή μας, και τα στίφη τών διδασκαλιστών του Μπρίστολ και της Γλασκώβης έχουν μάθει να καταπονούνται στα πλακόστρωτα του κ. Πι- κιώνη, και να πηγαίνουν στο κρεβάτι τους έναρως.
- ♦ 'Εκτός εάν...
- ♦ Κι αυτό το έ ά ν πρέπει να φαίνεται «έ ά ν» και να έχη ό λες τις άποχρώσεις του «έ ά ν»...
- ♦ Το έαφνικό - το άνεπέντεχο!
- ♦ Να βρή τη Συνείδηση έν ύπνωσει, να την καταλάβη έξαπίνης, να ύπάρξη έκ τών ύστερων μια κάποια δικαιολογία, ότι ήτο μοιραϊόν και τυχαϊόν και άναπότρεπτον τα Μικρά Γεγονότα...

Index

Shopping

ΕΧΕΤΕ ΜΠΑΡΑ ΜΑΜΜΑ! Α'seborh ΣΕ ΤΡΙΑ ΛΗΠΤΑ ΔΕΝ ΘΕ ΕΧΕΤΕ ΠΙΑ ΛΙΠΑΡΑ ΜΑΛΛΙΑ. Λιγη σκόνη Α' SEBBORH κ' ένα καλό θούρτσι- σμα, άρκούν για να καθάρισουν, να τώνσουν και να προστατεύσουν τα μαλλιά σας από την τριχόπτωση και την πιτυρίδα. Μην το άμείλητε. Το στεγνό λούσιμο Α' ΣΕΜΠΟΡ θα σας σώση.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ PITRA- LON ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ! Μία μοναδική άντισηπτική λουσίν, που φρεσκάει και άπαλώνει το άν- δρικό δέρμα. Προετοιμάζει το αύ- ριανό σας ξύρισμα!

Το πασαλινό σας ταγιέρ και τα δώρα σας από την μοναδική παρι- ζιάνικη συλλογή «ΑΜΑΖΩΝ», Έρ- μού 48.

Αδυνατίσετε με το περίφημο AER- MATH COMBINE, που έφαρμάζει άποκλειστικά το ινστιτούτο «MARY KERTETZ», της όδου 'Αμερικής 12, τηλ. 613.272. Είναι ένα σύστημα που χρησιμοποιούν τα μεγαλύτερα ινστιτούτα της 'Ελβετίας, για την καταπολέμηση του πάχους, της κυτ- ταρίτιδος και της χαλαρώσεως.

Δεν κινρινίζουν, δεν τσαλακώνουν, δεν χρειάζονται σιδερώμα, οι πε- ρίφημες αϊθέρεις κουρτίνες TEREL- LAS, που είναι φτιαγμένες με 100% TERYLENE. Θα σας τις ράβουν στα μέτρα του παραθύρου σας, στο κατάστημα Π. Δ. ΓΥΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πραξιτέλους 24.

Δεν χρειάζεσθε πια γυαλιά! Το πε- ρίφημο σύστημα κρυστάλλων έπα- φης MICRO PUPIL, του γερμανικού οίκου SOHNES, που προμηθεύει την 'Ελληνική Βασιλική Αύλη, θα σας άλλάξη από την ένοχλητική πα- ρουσία τους. Έπισκεφθήτε, στο κα- τάστημα OPTICAL, Έρμού 6, τηλ. 26.060, τόν κ. Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝ- ΤΟΠΟΥΛΟ, που έχει ειδικευθ στην έφαρμογή τους.

Ευπρόσδεκτο πιάτο για όλη την οί- κογένεια, τα περίφημα λουκάνικα Δανίας JAKA, θα δώσουν ξεχωρι- στή νοστιμιά στα μακαρόνια, το ρύζι, την πατατοσαλάτα σας. 'Αλλά και τα κοκταίηλ λουκανικάκια ΓΙ- ΑΚΑ είναι ένας πικάντικος μεζές για το πάρτυ ή το ούζο σας. Θα τα έρθετε σε όλα τα καλά παντο- πωλεία, πάντα σε κονσερβές.

Δοκιμάστε το λαμπράκι JAKA! Φτιαγμένο από όλόκληρα κομμάτια ζαμπόν, είναι ένας γευστικός με- ζές για όλη την οικογένεια. 'Επα- νο στο ψωμί, μαγειρεμένο με μα- καρόνια, πιλάφι ή πατάτες τηγανι- τές, έξασφαλίζει, με τις δεκατρείς περίπου βραχιές της άξίας του, μία όλόκληρη μέση τροφή.

Η Άρτιση ολη χώρα των θαυμαίων

Φ

θάνουμε στο Πάσχα. Σε λίγες ημέρες οι χαρμόσυνες κωδυον-κρουσίες θα διαδεχθούν την μελαγχολική ατμόσφαιρα του Θείου Δράματος. Θαρρείς πως ολόκληρη η φύση ντύθηκε τα γιορτινά της. Μια αναστάσιμη όψη πήρε το καταπράσινο βουνάκι, το δαντελλωτό κύμα, το λουλούδιασμα της γης. Ζωντάνεψε το λειβάδι στο άγγιγμα της παπαρούνας, της αγριοβιολέτας, της μαργαρίτας. Είναι άραγε η θυσία του Θεανθρώπου που δίνει αυτή τη γλυκύτητα στη φύση; Το όλοκληρωμα της γονιμότητας της γης, το ξεγνοιαστο κυνηγητό της ανοίξεως με το καλοκαίρι; Πάσχα! Μια εποχή γεμάτη όμορφιες. Ένα πανέμορφο σαματάκι της καθημερινής ατέλειωτης ρουτίνας. Κάτι που περιμένουμε όλοι μας, για να ζήσουμε κοντά στην προσπιμμένη φύση των Γολγοθών και την 'Ανάσταση της χριστιανισμένης Πάσχα 1962! Ένα ζωηρόχρωμο κύμα όμορφιάς φεύγει από τη δροσερή φαντασμαγορία της φύσεως, για να διαβή γοργά τους δρόμους της νυχελικής πολιτείας. Βλέπει κανείς την ίδια οργιαστική όμορφια του χρώματος, της φινέτσας, της συνθέσεως να παίρνει σάρκα και οστά επάνω στο κορμί της πανώριας κούκλας. Δεν είναι το παιχιδίσμα της φαντασίας που σε κάνει να βλέπεις μπροστά σου τις νεράιδες του παραμυθιού. Είναι το σολιδι μιας γυναικείας σιλουέτας. Μια έλεγ-κάντικη πνοή, που δίνει στα χρώματα, στα σχέδια, στις ιδέες μια ξεχωριστή προσωπικότητα και δυναμική παρουσία. Μοιάζει με ένα πολύχρωμο ανοιξιάτικο μπουκέτο κομψότητας. Είναι ένα κρουαζιέρο παλάτι όμορφιάς, που σταματάει την άναπνοή σου. Παπαγιάννη! Ένα όνομα που ηλεκτρίζει τη γυναικά. Παπαγιάννη! Μια φίρμα που αγαπήσατε για τις διαλεκτικές εμπνεύσεις, για το γαστρο της, για την προσεγμένη της δουλειά. Ένας αληθινός βωμός μόδας. Το πασχαλινό σας ταγιέρ, το ανοιξιάτικο παλτό, την εύκολοφώρη φούστα, το πρωτότυπο πλεκτό, το χαριτωμένο νεανικό φορεματάκι, θα τα βρήτε στην πιο γοητευτική μορφή. Μια προσεκτική διαλογή από τις παριζιάνικες και τις ιταλικές δημιουργίες, ή παρουσία ενός Γάλλου ειδικού και η πολύχρονη πείρα του έδωσαν ένα συνδυασμό «ώτ κουτ» και μπουτίκ, που θα σας καταπλήξει. Το έτοιμο φορέμα ξεφυγε από τα πλαίσια που το είχατε γνωρίσει, για να ξεπεράσει τη σαγηνευτική όμορφιά του Παρισιού και να προσγειωθεί στην πραγματικότητα της πατρίδας μας. Δεν πρέπει πια να στενοχωριόσθε γιατί καθυστερήσατε να πάρετε το πασχαλινό σας ταγιέρ. Στου Παπαγιάννη, της οδού 'Ερμού 47, θα το βρήτε στην ωραιότερη μορφή του. Και μην ξεχνάτε τις θαυμάσιες έμπριμε μεταξωτές μπλουζίνες του, που θα δώσουν στο περυσινό σας ξεχασμένο ταγιέρ μια ζωντάνια πρωτόγνωρη. Μαντήλια,

τσάντες, γάντια, άξουσούρ σας περιμένουν για τα πασχαλινά σας ψώνια. Είναι κάτι που θα ολοκληρώσει το ανοιξιάτικο ντύσιμο κάθε γυναίκας. Και μην ξεχάσετε να ζητήσετε τις τσάντες Σανέλ! Με την καπιτονέ τους επιφάνεια και τις χρυσές τους άλυσίδες θα δώσουν μια δροσερή, νεανική όμορφιά στο ταγιέράκι σας. Δεν χάνετε τίποτε να ρίξετε μια ματιά στο Παπαγιάννη. Σίγουρα θα βρήτε το άξουσούρ που σας χρειάζεται. Θα με θυμηθήτε!

M

ε την πρώτη ζεστή ανοιξιάτικη ημέρα νοιώθει κανείς το δέρμα να ξηραίνεται, να αντιδρά, να χρειάζεται μια προστασία από τις θερμές ήλιακές ακτίνες. Οι γυναίκες μάλιστα που έχουν πολύ λευκό δέρμα, πήραν κιόλας μια απαλή ήλιο-

Orlane
Produit de Beaute!..

καμένη απόχρωση. Και για την περίπτωση αυτή το μεγάλο παρισινό οίκος καλλυντικών Orlane δημιούργησε κάτι πραγματικά απαραίτητο στην σύγχρονη γυναίκα. Την Astrale Solaire, που προστατεύει και δροσίζει το δέρμα από την επίδραση του ήλιου. Και μην ξεχνάτε τις δυο αγαπημένες σας κρέμες της 'Ορλάν: Astrale για το βράδυ και την φημισμένη Creme Orange για την ημέρα. Θα σας εξασφαλίσουν δέρμα δροσερό, νεανικό, βελουδέ-νιο.

E

πηρεασμένο από την αιγυπτιακή αυτοκρατορία, το Παρίσι θέλει να δώσει τη γυναίκα του 1962 την προσωπικότητα και τη δυναμική γοητεία της Κλεοπάτρας; Μου έλεγε ο έκλεκτος 'Αθηναίος κομμωτής 'Εμίλ στο όνυμο κατόχημα της οδού 'Ακαδημίας 17. 'Αλλά φαίνεται πως και το μακιγιάζ του 1962 ακολουθεί το έντονο δάψιμο του ματιού, που χαρακτηρίζει τις γυναίκες της αρχαίας Αιγύπτου. 'Η κ. Γαλλιδάκη, που μόλις γύρισε από το Παρίσι, όπου παρακολούθησε την τεχνική του μακιγιάζ τύπου, μου έλεγε πόσο ολοκληρώνει το

δάψιμο του ματιού την επίβλητη-κή απλότητα του κτενίσματος «Κλεοπάτρας». Και πραγματικά, αν θέλετε να αλλάξετε τύπο, πρέπει να πάτε στο κομμωτήριο «Εμίλ». Το κτενίσμα και το μακιγιάζ μπορούν στην εποχή μας να κάνουν κυριολεκτικά θαύματα. Θα ολοκληρώσουν την νεανική συμπαθητική φρεσκάδα της εφετείνης μόδας. Μια συμβουλή για το δάψιμο, μια διαφορετική κούπ, και θα δώσετε στην προσωπικότητα σας το άγγιγμα της παριζιάνικης σιλουέτας του 1962. Ζητήστε τη συμπάρσταση του κ. 'Εμίλ και της κ. Γαλλιδάκη. Θα σας βοηθήσουν να κάνετε μια σωστή έκλογη κτενίσματος και μακιγιάζ.

A

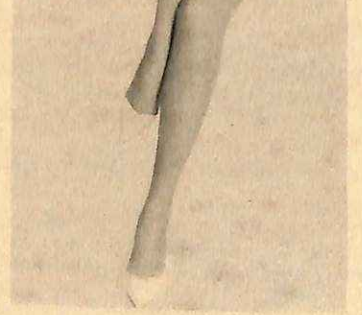
ν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το ξυρίσμα της γάμπας. Το δέρμα άγριεύει, το τρίχωμα πληθαίνει και το ξυραφάκι προκαλεί χίλιες - δυο δερματικές και αλλεργικές ανωμαλίες. Κι όμως έχει γίνει συνήθεια στις περισσότερες γυναίκες. Ευρίθουν λοιπόν δυο με τρεις φορές την εβδομάδα τα πόδια τους, με αποτέλεσμα να χάσει το δέρμα τους την όμορφιά και την απαλότητά του. 'Αλλά το καλοκαίρι πλησιάζει, φίλες μου. Σύντομα οι κόλ-τες θα πεταχθούν, για να αφήσουν ακάλυπτες τις γυναικείες γάμπες. Στραπατασαρισμένο, κομμένο, ταιλωρημένο το δέρμα των ποδιών δεν θα αντέξει στις δυνατές ακτίνες του ήλιου. Και δεν πρόκειται να αλλάξετε την κατάσταση με την καθημερινή επάλειψη με κρέμα. Το κακό έχει τις ρίζες του βαθιά. Πρέπει να πετάξετε το ξυράφι. Μόνο τότε θα απαλλαγείτε από τον φοβερό αυτό ενοχλητικό της όμορφιάς σας. 'Αλλά ούτε και το κερί θα σας σώσει. 'Εχουμε τόσα παραδείγματα γυναικών, που μία άδεια προσπάθεια προκάλεσε ανεπανόρθωτα έγ-καυματα. Μήπως όμως και οι η-μικές συνθέσεις δεν είναι πολλές

Δ

εν ξέρετε κανείς τί να πρωτοπάρετε τώρα την άνοιξη. Μη χάνετε όμως τον καιρό σας. Στην οδό 'Ερμού 48 θα βρήτε, μέσα στην κρουαζιέρα όμορφιάς της διτρίνας του έκ-λεκτού αθηναϊκού καταστήματος «Αμαζών», τις πιο χαριτωμένες παριζιάνικες και ιταλικές ραπτικές δημιουργίες. Γοητευτικά άξουσούρ, νεανικά μπλουζάκια, χαρούμενα έ-νομα φορέματα και χίλια - δυο πράγματα, που χρειάζονται για το τέλειο ντύσιμο της σύγχρονης γυναικάς. Είναι μια πραγματική γωνιά κομψότητας. Και πρό παντός φθηνά.

M

α είναι απελπιστική αυτή η κατάσταση. Φτιάχνεις τα μαλλιά σου, πληρώνεις ένα κόσμο λεπτά και λίγο πρέπει να αρχί-σης από την αρχή. Δεν λέω, καλή είναι η μόδα του γεμάτου

φωρές βλαβερές σε άτομα με αλλεργική προδιάθεση. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει πως πρέπει να αφή-σετε άθικτο το τρίχωμα των πο-διών. 'Όταν, μάλιστα, έχω μη

έσω και για μια φορά ξυράφι, ή αποτρίχωση είναι πια μια πραγμα-τική ανάγκη. 'Αλλά υπάρχει σίγου-ρα γιατρεία. Ένα πανάρχαιο μέ-σον αποτρίχώσεως, η περίφημη α-ιγυπτιακή Halawa, θα σας σώσει. Φτιαγμένη από ζάχαρη, λεμόνι και νερό, παίρνει έπειτα από διάφορες έπεξεργασίες μια ελαστική μορφή που, όταν έλθει σε επαφή με το δέρμα, όχι μόνο το αποτρίχώνει, αλλά συγχρόνως του δίνει δροσιά, απαλότητα και λεία στιλνότητα. Halawa, λοιπόν. Ένας μοναδικός τρόπος αποτρίχώσεως. 'Ακίνδυνος, γρήγορος, αποτελεσματικός, θα α-παλλάξει και τις γυναίκες της πα-τρίδας μας από χίλιες - δυο ταλαι-πωρίες. Και ξέρετε που θα το βρή-τε; Μα που άλλοι; Στο Ινστιτούτο της κ. Lou Mosk. Βασ. Σοφίας 9, τηλ. 621.900. Είναι η πρώτη που ίδρυσε στην πατρίδα μας μια σχο-λή αισθητικής άνεγνωρισμένη από το κράτος και η μόνη που έφερε στην πόλη μας την «Χαλάουσα». Πά-νε λοιπόν πια οι στενοχώριες. Τώ-ρα, με την «Χαλάουσα», θα λύσετε μια για πάντα το πρόβλημά σας.

A

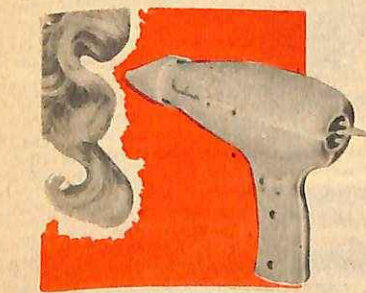
ν ξέρετε κανείς τί να πρωτοπάρετε τώρα την άνοιξη. Μη χάνετε όμως τον καιρό σας. Στην οδό 'Ερμού 48 θα βρήτε, μέσα στην κρουαζιέρα όμορφιάς της διτρίνας του έκ-λεκτού αθηναϊκού καταστήματος «Αμαζών», τις πιο χαριτωμένες παριζιάνικες και ιταλικές ραπτικές δημιουργίες. Γοητευτικά άξουσούρ, νεανικά μπλουζάκια, χαρούμενα έ-νομα φορέματα και χίλια - δυο πράγματα, που χρειάζονται για το τέλειο ντύσιμο της σύγχρονης γυναικάς. Είναι μια πραγματική γωνιά κομψότητας. Και πρό παντός φθηνά.

M

α είναι απελπιστική αυτή η κατάσταση. Φτιάχνεις τα μαλλιά σου, πληρώνεις ένα κόσμο λεπτά και λίγο πρέπει να αρχί-σης από την αρχή. Δεν λέω, καλή είναι η μόδα του γεμάτου

φυσικότητα κτενίσματος, αλλά η μίζαμπλι δεν διαρκεί περισσότερο από δυο - τρεις ημέρες. Και καμ-μια γυναίκα δεν παραβλέπει τα πε-ριττά έξοδα. Κάθε άλλο παρά φθη-νό είναι το κομμωτήριο. 'Αλλά τι να κάνετε. Δεν παύει να είναι άπα-ράιτητο. Το καλοκτηνισμένο κεφα-λί ολοκληρώνει την κομψότητα, την φινέτσα, την προσωπικότητα μιας γυναίκας. Θα μου πείτε πως μπο-ρείτε να τα φτιάξετε μόνη σας. Το τούλιγμα δεν είναι και τόσο δύσκο-λο, αλλά το στέγνωμα είναι πρα-γματικά ανυπόφορο. Πρέπει να μεί-νη κανείς τουλάχιστον τρεις ώρες στο σπíti, με το κεφάλι δεμένο σ' ένα φιλέ. Και τώρα μάλιστα που ο καιρός είναι άστατος, δεν απο-κλείεται να αρπάξει κανείς και καμ-μια γριππούλα. 'Αλλά το κυριώτε-ρο είναι ότι πρέπει να έχω χρόνο

στη διάθεσή σου. Πράγμα, δηλαδή, δυσέυρετο αυτή την εποχή. Μια κο-πέλλα που εργάζεται, μια γυναίκα που άσχολεϊται με το νοικοκυριό, μια λιμτέρα δεν μπορεί να χάσει τρεις ώρες με δεμένα τα μαλλιά της. 'Αποτέλεσμα, να μην είναι πο-τε καλοκτηνισμένη. Κι όμως είναι τόσο εύκολο να απαλλαγείτε από όλους αυτούς τους μπελάδες. 'Αρ-κεί να μυηθήτε και σεις στο μυ-στικό της πάντα φρεσκοκτηνισμέ-νης Παριζιάνικης. Ξέρετε τί κάνει; Δεν πηγαίνει όλη την ώρα στο κομ-μωτήριο. 'Αλλά δίνει μια για πάν-τα διακόσιες ξήντα μόνο δραχμές κι αγοράζει το περίφημο στεγνω-τήρι «Moulinex». 'Αν μάλιστα θέλη- να έχω ένα ξεκούραστο στέγνωμα των μαλλιών της, παίρνει και την κουκούλα του σεσουάρ, που στοι-χίζει άλλες εκατό δραχμές. 'Ετσι, καθισμένη σε μια άνεπαυτική κα-ρέκλα του σπιτιού της, μπορεί σε είκοσι λεπτά να έχω μια θαυμάσια μίζαμπλι, χωρίς να χάσει ούτε χρό-νο, ούτε χρήμα. Μη μου πείτε πως δεν είναι μια μοναδική λύση. Καί, πρό παντός, δεν θα σας κοστίσει περισσότερο από τριακόσιες ξήν-τα μόνο δραχμές. Τσάμπα δηλα-δή. Σχεδόν όσα κάνουν δυο επι-σκέψεις στο κομμωτήριο. Και μην ξεχνάτε κάτι σημαντικό. Το θαυμά-σιο και πάμφθινο αυτό σεσουάρ της «Μουλινέξ» είναι κάτι που θα χαρή ολόκληρη η οικογένεια. Θα στεγνώσουν τα μαλλιά του ανδρός σας, του παιδιού σας, της αδελφής σας. Μια μικρή εύκολομετακίνητη

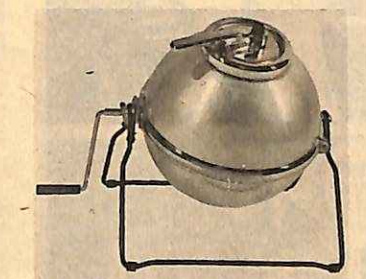

Θα έχετε πάντα τέλειο κτένισμα με το περίφημο στεγνωτήρι της γαλλικής φίρμας «Μουλινέξ»!..

συσκευή, που παράγει τόσο θερμό, όσο και ψυχρό αέρα, σύμφωνα με την επιθυμία σας. Μην το άμελητε. Είναι κάτι που χρειάζεται σε κάθε σύγχρονο νοικοκυριό.

P

αίρνετε ακόμη παρα-δουλεύτρα για το πλύ-σιμο; Να την σταμα-τήσετε. Δεν σκοπεύω να κάνω πνεύμα, αλ-λά να σας δώσω μια μικρή συμβουλή. Να πάρετε κ' εσείς το μι-κρό, αλλά θαυματουργό χειροκίνη-

Με το χειροκίνητο πλυντήριο «Καμό-με», θα βρήτε μια για πάντα την ή-συχία σας. Και μην ξεχνάτε πως στοι-χίζει μόνο χίλιες διακόσιες δραχμές!

το πλυντήριο «Καμόμε», που μάς έρχεται από την μακρινή 'Ιαπωνία για να μάς σώσει από τον ενοχλη-τή της μπουγάδας. Και ξέρετε πόσο κάνει; Μόνο χίλιες διακόσιες δρα-χμές. Δεν με πιστεύετε. Κι όμως είναι αλήθεια. Πλένει τέλεια και χωρίς την παραμικρή φθορά όλα τα ρούχα με την πίεση του ατμού. Ζη-τήστε να το δείτε στο κατάστημα «Καμέμε», Βερανζέρου 13, πλατεία Κάνιγγος στην 'Αθήνα, και στην οδό Βασ. Κωνσταντίνου 94 στον Πειραιά. Είμαι σίγουρη πως θα ξε-λογισαθήτε.

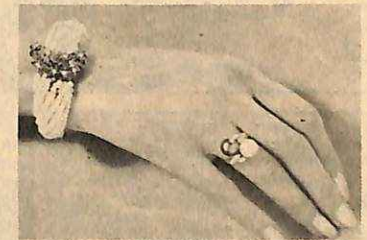
E

φθασε η άνοιξη. Και μαζί της ένα σωρό χα-ρούμενες αλλαγές. Ξε-κάτσωμα, απαλλαγή από το παλτό, μετα-βολή του ντυσίματός μας. Μια πραγματική ανανέωση του οργα-νισμού και της εμφάνισέας μας. 'Αλ-λά εκείνο που πραγματικά χρειάζε-ται ιδιαίτερη προσοχή είναι τα πό-δια σας. 'Εχουν υποφέρει από τα κλειστά χειμωνιάτικα παπούτσια, με αποτέλεσμα να αποκτήσουν σκληρές πτέρνες και χόνδρους. 'Αλ-λά μη στενοχωριόσθε. Είναι πολύ εύκολο ν' απαλλαγείτε από την ενο-χλητική παρουσία τους. 'Αρκεί να κάνετε μια επάλειψη με «Pritty» και ένα έλαφρό μασάζ στο σημείο που βέλετε. Τα νεκρωμένα κύτταρα θα φύγουν στη στιγμή. Θα νοιώσετε μια ευχάριστη ευξία. Το «Πρίτ-τυ» θα έχω κάνει το θαύμα του. Δεν θα χρειασθώ πια το πανακριβο πεντικιούρ. Τα πόδια σας θα ανα-κομφισθούν με τον απλό και γρή-γορο αυτό τρόπο. Και μην ξεχνάτε πως το «Pritty» είναι ιδεώδες όχι μόνο για τις πτέρνες, αλλά και για τους άγκωνες, τα δάκτυλα και τα

γόνατα. Θα σας ξεκουράσει. Δεν θ' αργήσετε να γίνετε κ' εσείς μια από τις πιο φαντικές θιασώτριες του. Θα με θυμηθήτε.

E

ίδατε τώρα την άνοι-ξη πως σπάνε τα νύ-χια; 'Υπάρχει και η ιατρική εξήγηση του πράγματος. 'Ο όργα-νισμός χρειάζεται πε-ρισσότερο ασβέστιο και η έλλειψη του φα-νερώνεται στα νύχια. Και την θερα-πεία δεν θα την βρήτε στα πολύ-πλοκα φάρμακα, αλλά σ' ένα κα-ταπληκτικό έλβετικό παρασκευά-σμα. Amazing! Ένα θαυματουργό ρόζ υγρό. Δεν έχετε παρά να βά-λετε θαμμένα η άσφα τα νύχια σας μέσα σε μια διάλυση του με νερό, επί δυο λεπτά μόνο την ημέ-ρα. Σε δεκαπέντε ημέρες το σπάσι-μο θα υποχωρήσει, το ράγισμα και το ξεφλούδισμα θα εξαφανισθούν. Amazing, λοιπόν. Μια ιδεώδης πε-

Amazing...
Μια ιδεώδης περιποίηση των νυχιών.
ριποίηση των νυχιών, που μάς έρ-χεται από την 'Ελβετία.

A

πίστευτο το νέο! Κι όμως αληθινό. Δεν χρειάζεται πια δίαι-τα, γυμναστική και ταλαιπωρία για να αδυνατίσετε. Τώρα θα εγκαταλείψετε την ό-μορφιά σας στο αγ-κάλισμα ενός εσώρουχου. Δεν κα-νετε λάθος. Ένα καταπληκτικό ε-σώρουχο θα σας αδυνατίσει, χωρίς

την παραμικρή προσπάθεια, στο σημείο που θέλετε και όσο ακριβώς χρειάζεται για να δώση στη σιλου-

έττα σας τις σωστές αναλογίες. Silhouette sans sousi... Τα εσώρουχα που περιμένετε από καιρό. Θα τα βρήτε τώρα στη γενική αντιπροσω-πεία της οδού Βαλαωρίτου 12, ε-τοίμα να σας χαρίσουν τη λυγρή κορμωσασιά που ώνειρεύσατε. Δεν χάνετε τίποτε να ρίξετε μια ματιά. Μπορούν μέσα σε πολύ μι-κρό χρονικό διάστημα να σας δώ-σουν ένα τέλειο κορμί. Μην ξεχνάτε πως το καλοκαίρι πλησιάζει. Το μαγιό θα χρειασθώ μια λεπτή σι-λουέττα. Και μπορείτε να την απο-κτήσετε και σεις χωρίς στα κατα-πληκτικά αυτά εσώρουχα αδυνατί-σματος. Θα καταπληγείτε από τα αποτελέσματα.

P

ολλές γυναίκες πιστεύ-ουν πως όταν το δέρ-μα τους είναι λιπαρό δεν κινδυνεύει από την φοβερή ασθένεια της αφυδατώσεως. Κι όμως κάνουν μεγάλο λάθος. 'Όλοι οι τύποι

δέρματος μπορούν να επηρεασθούν από την αλλαγή του καιρού. 'Ε-τσι κι από την ανυδάτωση. Γι' αυ-τό, άλλωστε, και ο μεγάλος παρι-σινός οίκος Λανκά, που στην 'Α-θήνα αντιπροσωπεύεται στην οδό Βουλής 21 και σε ειδικό τμήμα του: φαρμακείου Π. Μαρινιπούλου ('Ο-μόνοια), δημιούργησε μια σειρά α-πό κρέμες αφυδατώσεως «Λίγν Ω-σεάν», που αντιστοιχούν στα λιπα-ρά, στα ξηρά και στα φυσιολογι-κά δέρματα. Μην το άμελητε, λοι-πόν. Με την καταπληκτική αυτή

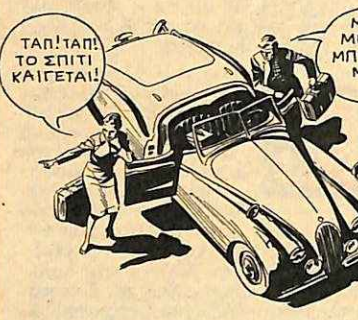

κρέμα θα δώσετε στην επιδερμίδα σας δροσιά, νεάτα και παντοτινή υγεία. Θα με θυμηθήτε.

A

ν ξέρετε πόσες γυ-ναίκες έρχονται τρο-μαγμένες, μόλις αντι-ληφθούν την καταστε-πτική επίδραση της άνοιξεως στην όμορ-φιά τους, μου έλεγε στην τακτική αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της της οδού 'Αμερικής 15. 'Αλλά ά-κομη και τότε μπορείτε να επανορ-θώσετε το κακό. Μια επιστημονική παρακολούθηση, ένα συστηματικό μασάζ, μερικές μάσκες αφυδατώ-σεως, και ο μαρμαρίσμος του δερμα-τος θα υποχωρήσει. Μόνο μην το άμελητε, γιατί θα μετανοήσετε.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο πολυεκατομμυριούχος Άμωξ Χάρντυ προσκαλεί τηλεφωνικά τον Ρίπ Κίρμπυ να τον επισκεφθεί στην έξοχη επαύλη του. Η Σερί, η γυναίκα του Άντριου του Τάπ Χάρντυ, παρακολουθεί κρυφά το τηλεφώνημα και είδωποι τον Άντριου της. Ο Τάπ φυλακίζει τον Άντριου στην σοφίτα, μεταμφιέζεται ο ίδιος σε Άμωξ Χάρντυ και υποδέχεται τον Κίρμπυ. Σκοπός του είναι να μείνει ανένοχλος, για να ανακαλύψει τα κρυμμένα στο σπίτι χρήματα του πλούσιου θείου...

Η ΣΕΡΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΑΙ Ο ΤΑΠ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ.

ΦΕΤΙΑ! ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ Ο ΑΜΩΣ ΧΑΡΝΤΥ!

ΤΑΠ! ΤΑΠ! ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙΓΕΤΑΙ!

ΜΗ ΣΕ ΜΕΛΕΙ, ΜΠΕΣ ΜΕΣΑ!

ΤΙ ΝΟΜΙΖΕΣ; ΘΑ ΤΟΝ ΑΦΗΝΑ ΣΤΡΑΛΗ ΑΠΟ ΠΙΣΩ ΜΑΣ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ;

ΧΑΡΝΤΥ ΕΙΣΕΡΕ ΕΔΩ;

ΚΑΛΑ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ! ΝΑ Ο ΑΜΩΣ ΧΑΡΝΤΥ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΣ!

ΣΤΑΜΑΤΗΜΕΝΟΙ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ, ΕΝΩ Ο ΚΙΡΜΠΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.

ΖΗ Ο ΑΜΩΣ ΧΑΡΝΤΥ, ΛΙΠΩΣΥΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΩ ΕΔΩ.

ΕΚΛΕΙΣΕ ΟΔΡΟΜΟΣ!

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΜΟΥ ΣΕΦΥΓΕ ΟΜΩΣ Ο ΤΑΠ.

ΣΕΡΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΠΡΟΘΥΜΗ ΣΕΡΙ ΜΑΖΙ ΤΟΝ Ο ΤΑΠ ΦΕΥΓΕΙ.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)3 Εως 20)4). Ο Ερμής εδνεί όλα τα οικονομικά ζητήματα. Σας δίνεται η ευκαιρία να τακτοποιήσετε ένα θέμα που το έχετε πάρει κατάκαρδα. Έπιτυχία. Εδνοική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 4. Χρώμα: Γκρενά.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4 Εως 20)5). Έχετε μεγάλη νευρική ενέργεια και υπάρχει κίνδυνος να καταστρέψετε τις καλές επιδόσεις. Ασχοληθείτε με τα οικονομικά σας και μην κάνετε σπατάλες. Στόν Ερμή. Πραγματική εδνοχία. Εδνοική ημέρα: Τρίτη. Αριθμός: 36. Χρώμα: Πορτοκ.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Από 21)5 Εως 21)6). Αποφύγετε τις ζωηρές συζητήσεις και μην τα βάζετε με όλους. Σας αγαπούν και η μελαγχολία σας είναι δικαιολογητή. Μία επίσκεψη θα σας χαροποιήσει. Πραγματική αδιαθεσία. Εδνοική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 9. Χρώμα: Βιολετι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)6 Εως 22)7). Θα παρουσιάσουν μερικές δυσκολίες, αλλά μη μεταβάλετε τα σχέδιά σας. Ένα παιδί θα σας δώσει μεγάλη χαρά. Προσοχή στις συκοφαντίες. Εδνοχία συνηθισμένη και ψυχραιμία. Εδνοική ημέρα: Δευτέρα. Αριθμός: 2. Χρώμα: Ρόζ σαβύ.

ΛΕΩΝ: ('Από 22)7 Εως 22)8). Ταξίδια ή εδνοχία επίσκεψη. Ο Αφροδίτη εδνοχία τις αίσθηματικές συναντήσεις. Καλές επιδόσεις. Όλα προχωρούν γρήγορα και εδνοχία. Θα σας κάνουν πρόταση σημαντική. Εδνοική ημέρα: Παρασκευή. Αριθμός: 15. Χρώμα: Κόκκινο ανοιχτό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)8 Εως 22)9). Ασχοληθείτε με την οικογένειά σας και με το σπίτι. Καλά νέα από το εξωτερικό. Η Αφροδίτη σας εγγυάται για μία μεγάλη επιτυχία στον Ερμή. Έξελίξεις στον επαγγελματικό τομέα. Εδνοική ημέρα: Κυριακή. Αριθ.: 24. Χρώμα: Καφέ.

ΖΥΓΙΟΣ: ('Από 23)9 Εως 22)10). Έξαιρετική εδνοχία ημέρες, ακόμη και τα πιο δύσκολα προβλήματα βρίσκουν τη λύση τους. Η ατομική και αίσθηματική σας ζωή προστατεύεται από την Αφροδίτη. Μεγάλη τύχη. Εδνοική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 6. Χρώμα: Κίτρινο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)10 Εως 22)11). Κίνδυνος να παρεξηγηθείτε από πρόσωπα που σας αγαπούν. Αποφύγετε τις ζωηρές συζητήσεις. Θα κάνετε εδνοχία έκδρομη. Κάποια υπόθεση θα λυθεί εδνοχία και θα έχετε κέρδη. Εδνοική ημέρα: Παρασκευή. Αρ.: 104. Χρώμα: Ρόζ.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)11 Εως 21)12). Με λίγη προσπάθεια, τα εμπόδια που παρουσιάζονται θα εξαφανισθούν. Έπιτυχία σε κοσμική συγκέντρωση. Ο Αφροδίτη σας βοηθά στην εργασία σας. Πραγματική αδελφεία στην οικογένεια. Εδνοική ημέρα: Δευτέρα. Αρ.: 15. Χρώμα: Μαλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ: ('Από 22)12 Εως 19)1). Προσπαθήστε στις προσπάθειές σας. Μία αλλαγή θα σας ωφελήσει. Θα κερδίσετε την συμπάθεια συνεργατών σας. Μία νέα γνωριμία θα παίξει σημαντικό ρόλο στη ζωή σας. Τύχη στο παιχνίδι. Εδνοική ημέρα: Τρίτη. Αρ.: 75. Χρώμα: Λευκό.

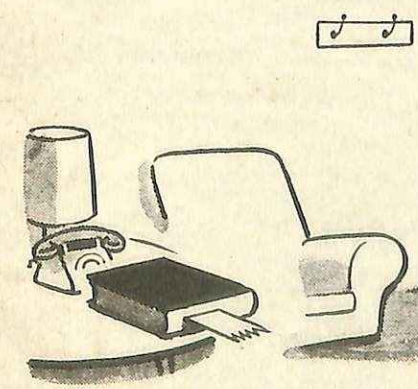
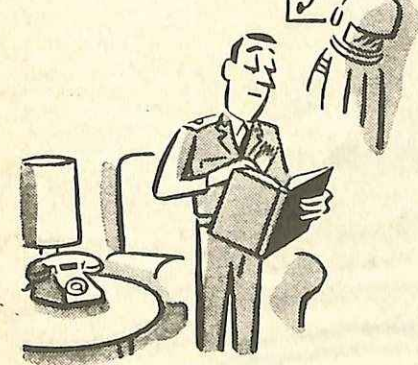
ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20)1 Εως 18)2). Η Αφροδίτη προστατεύει τους αίσθηματικούς δεσμούς. Καλύτερη σχέση σε όλα, αλλά μη δείξετε διαίσθηση. Οι υποψίες σας είναι άδικες. Φιλικά πρόσωπα θα σας προσφέρουν μεγάλη βοήθεια. Εδνοική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 11. Χρώμα: Σιέλι.

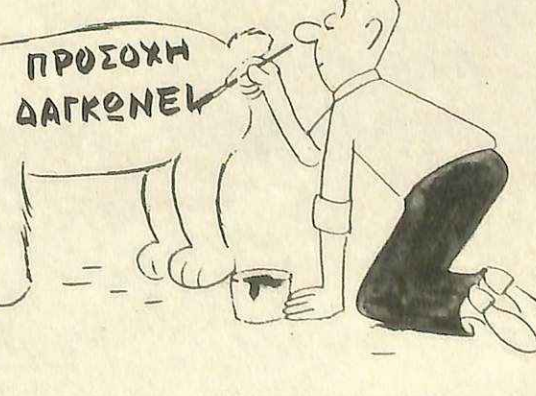
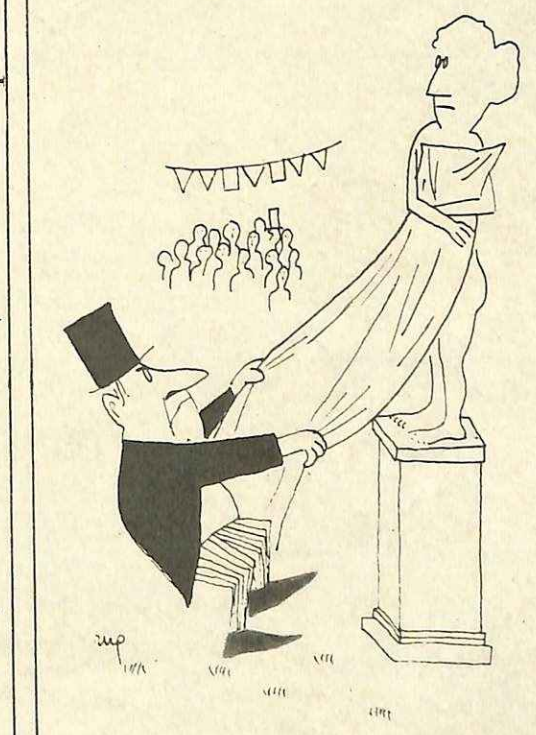
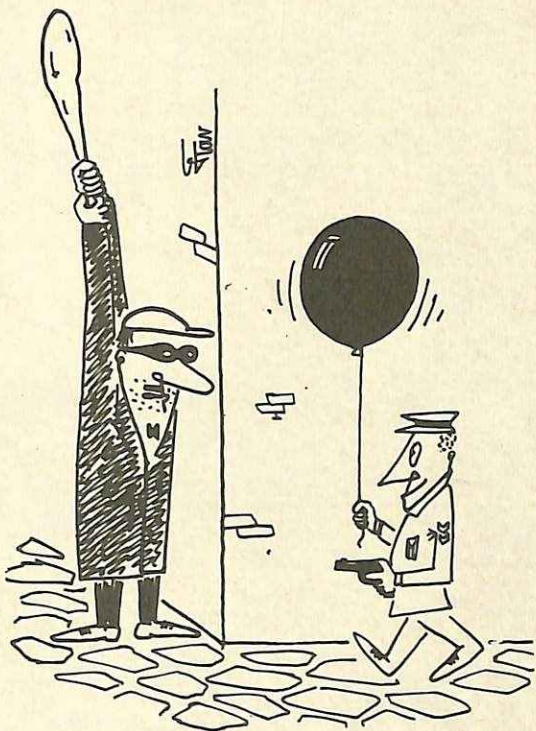
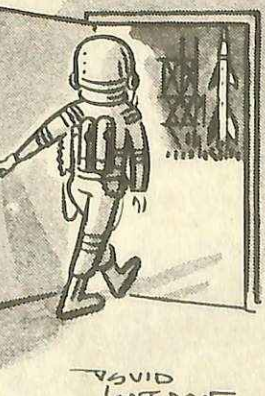
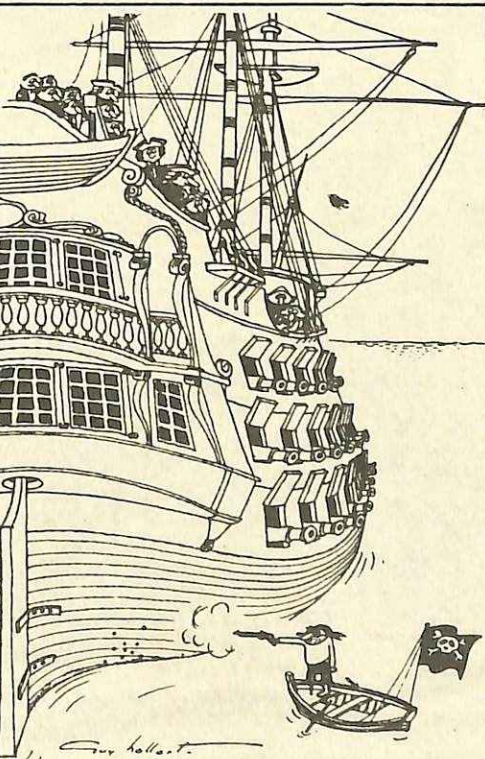
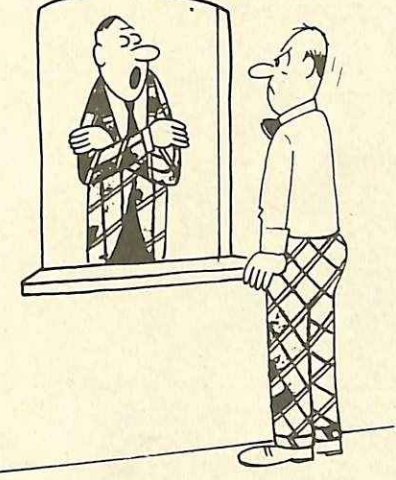
ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 Εως 20)3). Το ζήτημα που έχετε πάρει κατάκαρδα δεν είναι σοβαρό και σύντομα θα μπει σε εδνοχία δρόμο. Κούραση και ένταση εξ αιτίας της νέας Σελήνης. Προσοχή στο τιμόνι. Εδνοική ημέρα: Παρασκευή. Αριθμός: 97. Χρώμα: Πορτοκάλι.

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΟΥΖΟ ΜΕΤΑΞΑ

Ἀπὸ τὸ 1888

...τὴν ἀνοίξει

ὅπου κι' ἂν εἴσθε
εἶναι ἀπόλαυσις!

